

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ละคร 3
ชุดฉายเบญจกาย ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2
วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอน
ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ GOOGLE SITE

DEVELOPMENT OF STUDENT LEARNING ACHIEVEMENTS IN THE
DRAMATIC ARTS COURSE, 3 DRAMA SERIES, CHUICHAIBENKAI FOR
THE 2ND YEAR VOCATIONAL CERTIFICATE AT LOPBURI COLLEGE
OF DRAMATIC ARTS INSTITUTE USING DAVIE'S PRACTICAL SKILLS
INSTRUCTIONAL MODEL INTEGRATED WITH GOOGLE SITE
ONLINE LESSONS

ศศิพัชร์ สังข์พาลี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา
คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ละคร 3
ชุดฉายเบญจกาย ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2
วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติ
ของเดวีส์ ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site



วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา

คณะศิลปกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2565

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ละคร 3 ชุด ภายใต้อาณัติของ
นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี ที่เรียนโดยใช้รูปแบบ
การสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site
Development of Student Learning Achievements in the Dramatic Arts Course,
3 Drama Series, Chuichaibenkai for the 2nd Year Vocational Certificate at Lopburi
College of Dramatic Arts Institute Using Davie's Practical Skills Instructional Model
Integrated with Google Site Online Lessons

ชื่อ - นามสกุล นางสาวศศิพัชร์ สังข์พาลี
สาขาวิชา นาฏศิลป์ศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์รจนา สุนทรานนท์, ศศ.ด.
ปีการศึกษา 2565

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์โกศล มีคุณ, ศศ.ด.)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์รจนา สุนทรานนท์, ศศ.ด.)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์คำณ สุนทรานนท์, ศศ.ม.)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สุทธิพร บุญส่ง, ศษ.ด.)

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อนุมัติวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต

..... คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

(ศาสตราจารย์สมพร จูรี, ปร.ด.)

วันที่ 20 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2565

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ละคร 3 ชุด ฉายาเบญจกายของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติ ของเดวีส์ ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site
ชื่อ-นามสกุล	นางสาวศศิพัชร์ สังข์พาลี
สาขาวิชา	นาฏศิลป์ศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์รจนา สุนทรานนท์, ศศ.ด.
ปีการศึกษา	2565

บทคัดย่อ

งานวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site กับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติของนักเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site กับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 20 คน จัดเป็น 2 กลุ่ม ด้วยการสุ่มนักเรียนแต่ละคนเข้ากลุ่มโดยให้โอกาสเท่าเทียมกัน จัดเป็นกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุมอย่างละกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชานาฏศิลป์ละคร 3 ชุดฉายาเบญจกาย แบบทดสอบ และแบบประเมินทักษะปฏิบัติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนกลุ่มทดลอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติ ของกลุ่มทดลอง สูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ บทเรียนออนไลน์ Google Site

Thesis Title	Development of Student Learning Achievements in the Dramatic Arts Course, 3 Drama Series, Chuichalbenkai for the 2 nd Year Vocational Certificate at Lopburi College of Dramatic Arts Institute Using Davie's Practical Skills Instructional Model Integrated with Google Site Online Lessons
Name-Surname	Miss Sasiput Sungpalee
Program	Performing Arts Education
Thesis Advisor	Associate Professor Rojana Suntharanon, Ph.D.
Academic Year	2022

ABSTRACT

The objectives of this research were: 1) to compare the learning achievements of students before and after using Davies' practical skills instructional model combined with Google Site online lessons, 2) to compare the learning achievements of students between the experimental groups learning by using Davies' practical skills instructional model combined with Google Site online lessons and control group learning by using traditional method, and 3) to compare the achievement of students' practical skills between the experimental groups learning by using Davies' practical skills instructional model combined with Google Site online lessons and control group learning by using traditional method.

The samples used in this research were 20 vocational certificate students, Lopburi Dramatic College, first semester, academic year 2022. The samples were assigned by randomly placing with an equal opportunity into 2 groups: experimental group and control group. The research tools were lesson plan for Dramatic Arts Course 3, Chui Chai Benkai Set, test, and skill assessment evaluation form. The statistics used in the analysis were mean, standard deviation (*SD*) and t-test.

The research results showed that: 1) the students in the experimental group gained higher academic knowledge achievement after learning than before learning using Davies' practical skills instructional model combined with Google Site online lessons at the statistical significance level of .01, 2) learning achievement of the experimental group was higher than that of control group at a statistically significance level of .01, 3) learning achievement in practical skills of the experimental group was higher than that of control group at a statistically significance level of .01.

Keywords: learning achievement, Davies' practical skills instructional model, Google site online lessons

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.รจนา สุนทรานนท์ และ รองศาสตราจารย์คำรณ สุนทรานนท์ อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ดร.โกศล มีคุณ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพร บุญส่ง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในการสอบที่กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าของท่านให้คำปรึกษา คำแนะนำในข้อมูลต่างๆช่วยเหลือชี้แนะ รวมถึงการตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์ ฉบับนี้ให้ถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งท่านมีความทุ่มเทและคอยชี้แนะพร้อมให้กำลังใจ ผู้วิจัยขอกราบ ขอบพระคุณอย่างสูง

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.สุภาพร แพรวพณิต ดร.ชวลิต สุนทรานนท์ ดร.นันทวัน สังขะวร นางอารี แม่นมั่น และ นางอังคณา ตั้งชัยวรรณ ที่กรุณา เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ รวมถึงให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อมา ปรับใช้ ในงานวิจัยครั้งนี้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ นายลิขิต สุนทรสุข ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์พลพบุรี คณะครูอาจารย์และ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ปีการศึกษา 2565 สาขาละคร วิทยาลัยนาฏศิลป์พลพบุรีที่ คอยให้คำปรึกษาและอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนและเก็บรวบรวมข้อมูลงานวิจัยใน ครั้งนี้

และขอขอบพระคุณ พ่อ แม่ ครุฑนงนุช สุนทรสุข ลุงบุญศักดิ์ ผู้สนับสนุนทุนการศึกษาและครู ที่มงานทะเบียนวัดผลวิทยาลัยนาฏศิลป์พลพบุรี ที่เป็นกำลังใจในการเรียนเสมอมาจนทำให้งานวิจัยในครั้ง นี้สำเร็จตามความมุ่งหมายทุกประการ หากงานวิจัยในครั้งนี้ขาดต่อกบพร่องประการใด ผู้วิจัยขอกราบ ขออภัยมา ณ โอกาสนี้

ศศิพัชร์ สังข์พาลี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(3)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(4)
กิตติกรรมประกาศ.....	(5)
สารบัญ.....	(6)
สารบัญตาราง.....	(9)
สารบัญรูป.....	(10)
บทที่ 1 บทนำ.....	11
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	11
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	14
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	15
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	15
1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	16
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	16
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	17
บทที่ 2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	18
2.1 หลักสูตรสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์.....	19
2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการสอน.....	20
2.3 บทเรียนออนไลน์ (e-learning).....	26
2.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	32
2.5 แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	38

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.6 ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์.....	47
2.7 ฉุยฉายเบญจกาย.....	50
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	55
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	61
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	61
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	61
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	64
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	70
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	70
4.2 การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	70
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	75
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	75
5.2 อภิปรายผล.....	77
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	79
บรรณานุกรม.....	80

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก.....	87
ภาคผนวก ก.....	88
ภาคผนวก ข.....	94
ภาคผนวก ค.....	97
ภาคผนวก ง.....	120
ประวัติผู้เขียน.....	223



สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 4.1	แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชานาฏศิลป์ละคร 3 ชุดฉายเบญจกาย ของกลุ่มทดลอง ที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสาน บทเรียนออนไลน์ Google Site ก่อนเรียนและหลังเรียน	71
ตารางที่ 4.2	แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชานาฏศิลป์ละคร 3 ชุดฉายเบญจกาย ระหว่างกลุ่มทดลอง ที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสาน บทเรียนออนไลน์ Google Site กับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ..	72
ตารางที่ 4.3	แสดงผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติ รายวิชานาฏศิลป์ละคร 3 ชุดฉายเบญจกาย ระหว่างกลุ่มทดลอง ที่เรียนโดยใช้ รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site กับกลุ่มควบคุมที่เรียน ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ.....	73
ตารางที่ 4.4	แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมด้านทักษะปฏิบัติ รายวิชานาฏศิลป์ละคร 3 ชุดฉายเบญจกาย ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียน โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site กับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ.....	74

สารบัญรูป

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	16
ภาพที่ 2.1 วงปีพาทย์เครื่องห้า.....	53
ภาพที่ 2.2 วงการบรรเลงปีพาทย์เครื่องห้า.....	53
ภาพที่ 2.3 เครื่องแต่งกาย.....	54



บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของคนไทยทุกคน ที่รัฐต้องจัดให้เพื่อพัฒนาคนไทยทุกช่วงวัย ให้มีความเจริญงอกงามทุกด้าน เพื่อเป็นต้นทุนทางปัญญาที่สำคัญในการพัฒนาทักษะ คุณลักษณะ และสมรรถนะในการประกอบสัมมาชีพ และการดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุข อันจะนำไปสู่เสถียรภาพ และความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติที่ต้องพัฒนาให้เจริญก้าวหน้า ทดเทียมนานาประเทศในเวทีโลกท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกศตวรรษที่ 21 ที่มุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา มีการออกแบบรูปแบบการเรียนรู้ใหม่ เปลี่ยนบทบาทของครู เพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารการจัดการศึกษาชี้ให้เห็นความสำคัญที่โรงเรียนและครูสอนต้องปรับตัว เปลี่ยนแปลงและพัฒนาศักยภาพองค์กรและด้านการเรียนการสอน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560, น. ช-ญ)

เนื่องจากสภาพสังคมและนโยบายการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงไปสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม จึงต้องเปลี่ยนแปลงไปด้วยมีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและจัดทำหลักสูตรใหม่ ขึ้นเป็นเหตุให้ต้องเปลี่ยนแปลงปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนให้สอดคล้องและเหมาะสม สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้ปรับเปลี่ยนและจัดทำหลักสูตรใหม่ ที่เรียกว่า หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชาศิลปกรรม ได้กำหนดคุณสมบัติของผู้เข้าเรียนว่าต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่า ดังนั้น ผู้เข้าเรียนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 (ปวช.1) ถึงประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 (ปวช.3) จึงมี 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 เป็นผู้ที่จบการศึกษาจากมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั่วประเทศ นักเรียนในกลุ่มนี้จึงเป็นผู้ที่มีทักษะพื้นฐานมาแล้ว และอีกกลุ่มคือ ผู้ที่จบในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากสถานศึกษาอื่นๆทั่วประเทศ หรือเทียบเท่า นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม จึงมีประสบการณ์ในด้านทักษะพื้นฐานที่ต่างกัน หลักสูตรจึงกำหนดให้จัดการเรียนการสอนให้แยกกันเรียนในสาขานาฏศิลป์ไทย และเรียนร่วมกันในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 และปีที่ 3 การจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เข้าศึกษาต่อหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชา ศิลปกรรม จึงมีความจำเป็นและมีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยเฉพาะนักเรียนที่ต้องเข้ามาเรียนร่วมกัน แต่มีทักษะพื้นฐานที่ต่างกัน ซึ่งรูปแบบลักษณะของการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ จึงต้องให้ผู้เรียนมีโอกาสใน

การศึกษาค้นคว้าและการเรียนรู้ที่หลากหลายมากขึ้น ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง อีกทั้งการจัดการเรียนรู้ยังต้องให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้ การทำงานร่วมกันมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ของตนเอง มีความสามารถในการสื่อสารถ่ายทอดความคิด และสามารถสร้างทัศนคติ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สามารถแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่างๆได้อย่างหลากหลาย สามารถสร้างสรรค์ผลงานด้านนาฏศิลป์ดนตรีได้ตามเป้าหมายของหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชาศิลปกรรม สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม ที่ได้กำหนดไว้ (สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์, 2562, น. 2)

ทิสนา แชมมณี (2557, น. 243-247) ได้รวบรวมรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนา ด้านทักษะไว้หลายรูปแบบ แต่รูปแบบการสอนที่สามารถช่วยพัฒนาทักษะย่อย ๆ ของผู้เรียนได้ดีคือ รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส Davies ได้ศึกษา (อ้างถึงใน ทิสนา แชมมณี 2557 น.243-247) กล่าวว่า เดวิส มีกระบวนการเรียนการสอน 5 ขั้นตอนคือ ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือขั้น กระทำเป็นขั้นที่สอนอธิบายและสาธิตในภาพรวมโดยสาธิตให้ดูทั้งหมดและเน้นย้ำการปฏิบัติในที่ เป็น จุดสำคัญ ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยผู้สอนจะแบ่งทักษะเป็นทักษะย่อยคือแบ่งช่วง การปฏิบัติเป็นช่วงๆหรือแบ่งเป็นท่อนแล้วสาธิตเป็นช่วงหรือเป็นท่อนโดยให้ผู้เรียนปฏิบัติตาม ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยผู้เรียนปฏิบัติเป็นช่วงๆหรือแบ่งเป็นท่อนด้วยตนเองโดยผู้สอนไม่สาธิตให้ดู หากติดขัดผู้สอนควรให้คำแนะนำและแก้ไขจนผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้แล้วผู้สอนจึงสาธิตและให้ผู้เรียน ปฏิบัติตามในช่วงหรือท่อนต่อไป ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิคและวิธีการ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้วผู้สอนอาจ แนะนำเทคนิควิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำงานนั้นได้ดีขึ้น ทำได้ประณีตสวยงามขึ้นทำได้รวดเร็ว ขึ้นและทำได้ง่ายขึ้น ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์เมื่อผู้เรียนสามารถ ปฏิบัติแต่ละส่วนได้แล้วจึงให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ๆ ต่อเนื่องกันจนจบและฝึกปฏิบัติหลายๆครั้ง จนกระทั่งสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ

ในปัจจุบันเทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์มีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว มีการนำเทคโนโลยี ทางด้านคอมพิวเตอร์เข้ามาประยุกต์ใช้ในงานการศึกษาด้านต่างๆ เป็นที่แพร่หลายเช่น การบริหาร การศึกษา การวางแผนหลักสูตร การพัฒนาบุคลากร ห้องสมุด การแนะแนว สื่อการสอน งานด้านการ จัดการเรียนการสอนและช่วยการสอน อีกทั้งการเรียนการสอนผ่านเว็บเป็นการผสมผสานกันระหว่าง เทคโนโลยี ปัจจุบันกระบวนการออกแบบการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการเรียนรู้และ แก้ปัญหาในเรื่องข้อจำกัดทางด้านสถานที่และเวลา โดยการสอนบนเว็บจะประยุกต์ใช้คุณสมบัติและ ทรัพยากรของ เวิลด์ไวด์เว็บ ในการจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนการสอน ซึ่งการ เรียนการสอนที่จัดขึ้นผ่านเว็บนี้อาจเป็นบางส่วนหรือทั้งหมดของกระบวนการเรียนการสอนก็ได้

เว็ลด์ไวต์เว็บ เป็นบริการบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตซึ่งได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน เข้ามาเป็นที่ยอมรับในวงการการศึกษาในประเทศตั้งแต่ พ.ศ.2538 ที่ผ่านมามีเว็บไซต์ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญทางการศึกษาและกลายเป็นคลังแห่งความรู้ที่ไร้พรมแดนซึ่งผู้สอนได้ใช้เป็นทางเลือกใหม่ในการส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อเปิดประตูการศึกษาจากห้องเรียนไปสู่โลกแห่งการเรียนรู้อันกว้างใหญ่รวมทั้งการนำการศึกษาไปสู่ผู้ที่ขาดโอกาสด้วยข้อจำกัดทางด้านเวลาและสถานที่ (ถนอมพร เลหาจรัสแสง, 2544, น. 87)

โปรแกรม Google Site เป็นโปรแกรมออนไลน์ที่ช่วยในการเรียนการสอนของครูที่สามารถเชื่อมโยงเนื้อหา แหล่งข้อมูลต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบไฟล์ เสียง วิดีโอ ที่นักเรียนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลได้ง่ายไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนเวลาใดก็สามารถเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองได้ (อิงอร นิลประเสริฐ และคณะ, 2557, น.33) การจัดการเรียนรู้โดยใช้บทคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บเป็นวิธีการหนึ่งที่มีส่วนช่วยในการพัฒนาการเรียนรู้ นักเรียนสามารถใช้เวลาได้ก็ได้ สถานที่ใดก็ได้ขึ้นอยู่กับความพร้อมของนักเรียนโดยไม่จำกัดการปฏิสัมพันธ์ไว้แต่เพียงในห้องเรียน ผู้สอนสามารถให้ผลย้อนกลับแก่นักเรียนได้ทันทีโดยไม่ต้องรอให้ถึงเวลาเรียน (พิศพล พุ่งจันทิก, 2553, น. 2)

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อโควิด 19 รัฐบาลออกมาตรการป้องกันให้ประชาชนอยู่บ้านลดการเดินทาง ลดการรวมกลุ่ม และโรงเรียนซึ่งเป็นจุดเสี่ยงเป็นที่รวมของนักเรียนจำนวนมาก หากเกิดการระบาดในโรงเรียนจะแพร่กระจายได้มากและรวดเร็วและจะนำไปแพร่ให้บุคคลในบ้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้สูงอายุที่มีความเสี่ยง ดังนั้นนักเรียนจึงต้องหยุดอยู่บ้านแต่การเรียนการสอนยังต้องดำเนินการต่อไป และด้วยการเรียนนาฏศิลป์เป็นการเรียนที่เน้นทักษะปฏิบัติ ต้องมีการจับปฏิบัติท่ารำของเด็กให้ถูกต้องและสวยงามและต้องปฏิบัติซ้ำๆจนเกิดความชำนาญ การเรียนออนไลน์จึงเป็นปัญหาอย่างมากในการเรียนฝึกปฏิบัติ ด้วยสัญญาณอินเทอร์เน็ตที่ไม่เสถียรทำให้จังหวะเพลงและปฏิบัติท่ารำมีการคลาดเคลื่อนอาจทำให้นักเรียนสับสนในการฝึกปฏิบัติ อย่างไรก็ตามการเรียนออนไลน์ยังต้องดำเนินการต่อไปเพราะไม่สามารถคาดการณ์ได้ว่าจะเกิดโรคระบาดนี้อีกเมื่อใด การเรียนการสอนจึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนรู้ในยุคโควิด 19 ให้มีประสิทธิภาพในระบบการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์ หรืออีเลิร์นนิ่ง (E-Learning) ใช้เทคโนโลยีช่วยทดแทนการมาโรงเรียน ในช่วงวิกฤติเช่นนี้ ทางสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ยังมุ่งเน้นที่จะสร้างให้เด็กมีศักยภาพทางด้านนาฏศิลป์ซึ่งจะต้องมีความรู้ความสามารถในการร้องและรำที่ชัดเจนถูกต้องตามแบบแผน ซึ่งปัจจุบันมีอุปสรรคในการสอน ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนสาขานาฏศิลป์ จึงต้องหาวิธีที่เหมาะสม เพื่อแก้ปัญหาให้การศึกษา ดำเนินต่อไปเพื่อให้นักเรียนได้รับการเรียนรู้ฝึกฝนทบทวนทางด้านนาฏศิลป์ได้อย่างต่อเนื่องตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

ด้วยเหตุผล ความสำคัญและความจำเป็นของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแนวคิดรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานกับบทเรียนออนไลน์ Google site เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ละคร 3 ซึ่งรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์จะช่วยพัฒนาความสามารถด้านทักษะปฏิบัติของผู้เรียน การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อยได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่จะทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและรวดเร็วขึ้นเมื่อนำมาผสมผสานกับการใช้บทเรียนออนไลน์ Google Site ซึ่งเป็นสื่อออนไลน์ที่มีเนื้อหาทั้งทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติที่นักเรียนสามารถเรียนแบบออนไลน์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้กับสิ่งใหม่แล้วยังเป็นการท้าทายความสามารถของผู้เรียนที่ได้เรียนรู้ด้วยตัวเอง และช่วยให้ผู้เรียนที่มีพัฒนาการช้าและไม่ได้เข้าเรียน ได้มีโอกาสเรียนและทบทวนซ้ำได้ตามความต้องการ

จากรูปแบบการเรียนการสอนที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาว่าแนวคิดรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ละคร 3 ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนรายวิชานาฏศิลป์ละคร 3 ให้มีประสิทธิภาพกับการเรียนในสถานการณ์ปัจจุบันต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชานาฏศิลป์ ละคร 3 ชุดฉายเบญจกาย ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชานาฏศิลป์ละคร 3 ชุดฉายเบญจกาย ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้ รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site กับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติ รายวิชานาฏศิลป์ ละคร 3 ชุดฉายเบญจกาย ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้ รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site กับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้รายวิชารายวิชานาฏศิลป์ละคร 3 ชุดฉายเบญจกาย ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

1.3.2 นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งเป็นกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้รายวิชานาฏศิลป์ละครละคร 3 ชุดฉายเบญจกาย สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

1.3.3 นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งเป็นกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติ รายวิชานาฏศิลป์ละคร 3 ชุดฉายเบญจกาย สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้รายวิชานาฏศิลป์ละคร 3 ชุดฉายเบญจกาย ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site ผู้วิจัยเลือกกระบวนมาตรฐาน ชุดฉายเบญจกาย ซึ่งเป็นชุดการแสดงที่ระบุไว้ในรายวิชา 20302-2003 นาฏศิลป์ละคร 3 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 (ปวช.2) วิทยาลัยนาฏศิลปปทุมธานี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับกระบวนมาตรฐาน ชุดฉายเบญจกาย ตามแบบฉบับหลักสูตรสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม มีสาระเกี่ยวกับประวัติความเป็นมา รูปแบบการแสดง การแต่งกาย เนื้อร้องและความหมาย ทำนองเพลง ดนตรี และโอกาสที่ใช้ในการแสดง

1.4.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลปปทุมธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 20 คน จัดเป็น 2 กลุ่ม ด้วยการสุ่มนักเรียนแต่ละคนเข้าสู่กลุ่ม โดยให้โอกาสเท่าเทียมกัน (Random Assignment) จัดให้เป็นกลุ่มทดลอง และ กลุ่มควบคุมอย่างละกลุ่ม

1.4.3 ขอบเขตสถานที่ ผู้วิจัยทำการทดลอง ในรูปแบบออนไลน์และแบบออนไลน์ ณ วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี 121/1 ถนนรามเดโช ตำบลทะเลชุบศร อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี

1.4.4 ขอบเขตเวลา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565

1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย



ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถที่เกิดจากผลการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนในรายวิชานาฏศิลป์ละคร 3 ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง

1.6.2 นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 หมายถึง นักเรียนที่เลือกเรียนสาขาละครที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 (ปวช.2) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565

1.6.3 รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ทักษะการปฏิบัติ หมายถึง การร้องเพลงฉุยฉาย เพลงแม่ศรี และการปฏิบัติท่ารำเพลงร้ว เพลงฉุยฉาย เพลงแม่ศรี และเพลงเร็ว-ลา ซึ่งเป็นกิจกรรมในการเรียนการสอนวิชานาฏศิลป์ละคร 3 ที่กำหนดเรียนในหลักสูตรสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มี 5 ขั้นตอนดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ

1.6.4 ทักษะปฏิบัติ หมายถึง การร้องเพลงฉุยฉาย เพลงแม่ศรี และการปฏิบัติทำรำเพลง รำ เพลงฉุยฉาย เพลงแม่ศรี เพลงเร็ว-ลา ซึ่งเป็นกิจกรรมในการเรียนการสอนวิชานาฏศิลป์ละคร 3 ที่ กำหนดเรียนในหลักสูตรสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

1.6.5 บทเรียนออนไลน์ Google Site หมายถึง เว็บไซต์ของ Google ที่เป็นแอปพลิเคชัน โปรแกรมออนไลน์ที่สร้างขึ้นประกอบการเรียนการสอนวิชานาฏศิลป์ ละคร 3 ชุดฉุยฉายเบญจกาย ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ซึ่งสามารถรวบรวมความหลากหลายไว้ในรูปแบบข้อมูลต่างๆเช่น ประวัติและองค์ประกอบการแสดง ชุดคาราโอเกะการฝึกร้องเพลงและวิดีโอการฝึกปฏิบัติทำรำ ฉุยฉาย เบญจกาย ที่นักเรียนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลได้ง่ายไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน เวลาใดก็สามารถเรียนรู้ได้ด้วย ตนเองในรูปแบบบทเรียนออนไลน์ Google Site ที่ใช้เป็นสื่อการสอนได้ทั้งในรูปแบบการเรียนการสอน onsite และ online

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ได้รูปแบบการสอนที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา นาฏศิลป์ละคร 3 ที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.7.2 ได้แนวทางในการพัฒนาวิธีการสอนปฏิบัติสำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้นาฏศิลป์ ที่สามารถนำไปใช้ได้กับทุกระดับชั้น

1.7.3 ได้แนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ละคร 3 ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้รายวิชานาฏศิลป์ ละคร 3 ชุดฉายเบญจกาย สำหรับนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติเดวิส ผสมผสาน บทเรียนออนไลน์ Google Site” ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมผลงานที่เกี่ยวข้องกับ เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี จากหนังสือ บทความ งานวิจัยและวิทยานิพนธ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยซึ่งมี รายละเอียดดังนี้

2.1 หลักสูตรสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

2.1.1 หลักการของหลักสูตร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

2.1.2 คำอธิบายรายวิชานาฏศิลป์ละคร3

2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับรูปแบบการสอน

2.2.1 ความหมาย

2.2.2 ประเภทของรูปแบบการสอน

2.2.3 รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

2.3 บทเรียนออนไลน์

2.3.1 ความหมาย

2.3.2 การพัฒนาบทเรียนออนไลน์

2.3.3 โปรแกรม Google site

2.3.4 การสอนนาฏศิลป์ไทยโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสาน

บทเรียน Google site

2.3.5 การตรวจสอบประสิทธิภาพของสื่อ

2.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.4.1 ความหมาย

2.4.2 การออกแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.4.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.5 แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.5.1 การออกแบบการประเมิน

- 2.5.2 การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้
- 2.5.3 การประเมินผลสัมฤทธิ์ทักษะปฏิบัติ
- 2.6 ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์
- 2.7 ฤยฉายเบญกาย
- 2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 2.8.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 2.8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 หลักสูตรสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

2.1.1 หลักการของหลักสูตร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมีดังนี้ (สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์, 2562, น. 1)

1) เป็นหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพต่อจากการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ และประชาคมอาเซียน เพื่อผลิตและพัฒนาากำลังคนระดับฝีมือให้มีสมรรถนะ มีคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ สามารถประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการและการประกอบอาชีพอิสระ หรือศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น

2) เป็นหลักสูตรวิชาชีพด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ ที่เตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาสร้างสรรค์นวัตกรรม ด้วยความรู้ทางด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์และคีตศิลป์ ทั้งไทยและสากล ที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องซึ่งกันและกัน สามารถเพิ่มพูนมูลค่าเชิงเศรษฐกิจได้ เน้นการพัฒนาสมรรถนะเฉพาะด้านด้วยการปฏิบัติจริงตามศักยภาพและโอกาสของผู้เรียน

3) เป็นหลักสูตรที่ส่งเสริม สนับสนุนและประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาระหว่างหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

4) เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้วิทยาลัย สถานประกอบการ ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรให้ตรงตามความต้องการ สอดคล้องกับศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น สามารถเรียนรู้ พัฒนา อนุรักษ์ สืบสาน สร้างสรรค์ ศาสตร์แห่งศิลป์ ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์และคีตศิลป์ของชาติสืบไป

2.1.2 คำอธิบายรายวิชานาฏศิลป์ละคร 3 (สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์, 2562, น. 171) ดังนี้

หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ 2 ได้กำหนดให้ศึกษารายวิชานาฏศิลป์ละคร 3 ซึ่งได้ระบุในคำอธิบายรายวิชาให้ฝึกปฏิบัติ ไว้ดังนี้ รหัสวิชา 20302-2003 นาฏศิลป์ละคร 3 ใช้เวลาเรียนทั้งหมด 240 ชั่วโมง มีจุดประสงค์รายวิชา สมรรถนะรายวิชา และคำอธิบายรายวิชา ดังนี้ จุดประสงค์รายวิชา 1) เพื่อให้เข้าใจเกี่ยวกับประวัติความเป็นมา องค์ประกอบ นาฏยศัพท์ ความแตกต่างของรูปแบบระบำมาตรฐาน ระบำหน้าพาทย์ ระบำเบ็ดเตล็ด 2) เพื่อให้มีทักษะในการปฏิบัติท่ารำ ระบำมาตรฐาน ระบำหน้าพาทย์ ระบำเบ็ดเตล็ด ได้อย่างถูกต้องตามแบบแผน 3) เพื่อให้จัดแสดงละครรำเชิงบูรณาการกับเนื้อหารายวิชาในลักษณะโครงงาน 4) เพื่อให้มีทัศนคติในการทำงานมีความรู้ ความเข้าใจ ตระหนัก เห็นคุณค่า อนุรักษ์ สืบทอดและเผยแพร่ นาฏศิลป์ไทยอันเป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและภูมิปัญญาไทย และประยุกต์ใช้วิชาชีพได้อย่างเหมาะสมตามวุฒิภาวะผู้เรียน

สมรรถนะรายวิชา 1) อธิบายเกี่ยวกับที่มา ความหมาย นาฏยศัพท์ และองค์ประกอบของรำมาตรฐาน ระบำมาตรฐาน ระบำหน้าพาทย์ ระบำเบ็ดเตล็ด 2) สามารถปฏิบัติท่ารำ รำมาตรฐาน ระบำมาตรฐาน ระบำหน้าพาทย์ ระบำเบ็ดเตล็ด ได้ถูกต้องตามแบบแผน 3) ประยุกต์ใช้ความรู้จัดการแสดงละครรำเชิงบูรณาการอย่างสร้างสรรค์ และถูกต้องตามแบบแผน

คำอธิบายรายวิชา ที่มา ความหมาย นาฏยศัพท์ องค์ประกอบ ฝึกปฏิบัติท่ารำและเพลงขับร้อง รำมาตรฐานระบำมาตรฐาน ฉุยฉายเบญจกาย ระบำมาตรฐาน ดาวดึงส์ ระบำหน้าพาทย์ โอดชั้นเดียว โอด 2 ชั้น ระบำเบ็ดเตล็ด พม่าเปิงมาง ระบำโบราณคดี ชุดลพบุรีการแสดงเป็นชุดเป็นตอน เรื่องรามเกียรติ์ ตอน ศักดิ์พรหมศาสตร์ (ตบพรหมศาสตร์) และผลงานสร้างสรรค์และอนุรักษ์ของวิทยาลัย

2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการสอน

2.2.1 ความหมายของรูปแบบการสอน

ทิตินา แคมมณี (2557, น.222) กล่าวว่ารูปแบบการสอน หมายถึง สภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นอย่างมีระบบระเบียบ ตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อต่างๆ โดยมีการจัดกระบวนการหรือขั้นตอนในการเรียนการสอนโดยอาศัยวิธีสอน และเทคนิคการสอนต่างๆ เข้ามาช่วยให้สภาพการเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามหลักการที่ยึดถือ ระบบการเรียนการสอนกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนนั้นจึงมีความหมายเหมือนกัน แต่นิยมใช้ต่างกันในแต่ละของระบบใหญ่และระบบย่อย

Joyce & Weil ได้ศึกษา (Joyce & Weil, 1996 ; อ้างถึงใน ทิศนา แคมณี, 2555, น. 222) กล่าวว่า รูปแบบการสอน คือ แผน (plan) หรือแบบ (Pattern) ที่สามารถใช้เพื่อการสอนโดยตรงในห้องเรียนหรือการสอนเป็นกลุ่มย่อยซึ่งแต่ละรูปแบบจะให้แนวทางในการออกแบบการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ต่างๆกัน รูปแบบการเรียนการสอนหมายถึง สภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอน ที่จัดไว้อย่างเป็นระเบียบตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการแนวคิดหรือความเชื่อต่างๆ โดยมีการจัดกระบวนการหรือขั้นตอนในการเรียนการสอน โดยอาศัยวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่างๆ เข้ามาช่วย ทำให้สภาพการเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามหลักการที่ยึดถือ ซึ่งได้รับการพิสูจน์ ทดสอบหรือยอมรับ ว่ามีประสิทธิภาพ สามารถใช้เป็นแบบแผนในการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะของ รูปแบบนั้นๆ ซึ่งแต่ละรูปแบบมีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน กล่าวคือ เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านพุทธิพิสัย (cognitive domain)การพัฒนาด้านจิตพิสัย (affective domain) การ พัฒนาด้านทักษะพิสัย (psychomotor domain)การพัฒนาด้านทักษะกระบวนการ (process skills) หรือ การบูรณาการ (integration) ทั้งนี้รูปแบบดังกล่าวล้วนเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่มี ลักษณะเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.2.2 ประเภทของรูปแบบการสอน

ทิศนา แคมณี (2550, น. 3-4) รูปแบบการสอน ประกอบด้วยสิ่งต่างๆ ต่อไปนี้

- 1) มีปรัชญาหรือทฤษฎีหรือหลักการหรือแนวคิดหรือความเชื่อที่เป็นพื้นฐานหรือเป็นหลักการของรูปแบบการสอนนั้นๆ
- 2) มีการบรรยายหรืออธิบายสภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอน
- 3) มีการจัดระบบ คือ มีการจัดองค์ประกอบและความสัมพันธ์ ขององค์ประกอบของระบบให้ สามารถนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการพิสูจน์ ทดลองถึงประสิทธิภาพของ ระบบนั้น

Joyce & Weil ได้ศึกษา (Joyce & Weil, 1996 ; อ้างถึงใน ทิศนา แคมณี, 2555, น. 222) แบ่งรูปแบบการสอนออกเป็น 4 กลุ่ม ตามจุดมุ่งหมายและวิธีการเรียนรู้ของมนุษย์ ได้แก่

- 1) รูปแบบการสอนในกลุ่มที่ใช้การปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (social family) เป็นรูปแบบ การสอนที่ใช้ประโยชน์จากการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ โดยเห็นว่าการจัดการห้องเรียนจะช่วยส่งเสริม ความสัมพันธ์แบบร่วมมือในห้องเรียน ซึ่งมีผลต่อกระบวนการเรียนรู้ จุดมุ่งหมายของรูปแบบการสอน

2) รูปแบบการสอนในกลุ่มกระบวนการประมวลผลสารสนเทศ (information-processing family) เป็นรูปแบบการสอนที่ส่งเสริมกระบวนการสร้างความเข้าใจและจดจำสารสนเทศของผู้เรียน และ การพัฒนาความคิด สติปัญญาของผู้เรียน

3) รูปแบบการสอนในกลุ่มที่เกี่ยวกับการพัฒนาตน (personal family) รูปแบบการสอนจะสร้างความสำนึกในคุณค่าของตนเองและส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้เรียนและผู้สอนสามารถกำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ วางแผนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพของตนเองได้

4) รูปแบบการสอนในกลุ่มที่เกี่ยวกับการปรับพฤติกรรม (behavioral systems family) จุดมุ่งหมายหลักคือทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ข้อเท็จจริง มีความคิดรวบยอด ฝึกทักษะและพัฒนาพฤติกรรมมอบหมายงานให้ผู้เรียนปฏิบัติและได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานจนได้ผลเป็นที่น่าพอใจ

Arends ได้ศึกษา (Arends, 2001; อ้างถึงใน ทิศนา ขัมมณี, 2555, น. 224) ได้แบ่งรูปแบบการเรียนการสอนออกเป็น 2 กลุ่ม โดยพิจารณา จากบทบาทของผู้สอนและผู้เรียน ดังนี้

1. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นครูเป็นศูนย์กลาง (teacher-centered model) หมายถึง รูปแบบการเรียนการสอนที่ครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการเตรียมเนื้อหาและเป็นผู้ควบคุมกำกับขั้นตอน ของการเรียนการสอน ชื่อที่ใช้เรียกรูปแบบการเรียนการสอนในกลุ่มนี้ มักเรียกว่ารูปแบบการสอน เช่น รูปแบบการสอนตรง (direct instruction model) รูปแบบการสอนความคิดรวบยอด (concept teaching model) เป็นต้น

2. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (student-centered model) หมายถึง รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ หรือเป็นผู้สร้างความรู้ บทบาทของครูทำหน้าที่อำนวยความสะดวก และเป็นพี่ปรึกษาการทำงานของนักเรียน ชื่อของรูปแบบการเรียนการสอนในกลุ่มนี้นิยมเรียกว่า รูปแบบการเรียนรู้มากกว่ารูปแบบการสอน เช่น รูปแบบการเรียนรู้ แบบร่วมมือ (cooperative learning) รูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (problem-based learning) รูปแบบการเรียนรู้ตามแนววัฏจักรการเรียนรู้ (4 MAT: the circle of learning model) เป็นต้น ส่วนคำว่ารูปแบบการเรียนการสอนมักเป็นคำกลาง ๆ ที่นำมาใช้แทนคำว่ารูปแบบการสอน และรูปแบบการเรียนรู้ เพื่อสะท้อนความสำคัญของบทบาทของครูและนักเรียนร่วมกัน

จากที่กล่าวมาแล้วเกี่ยวกับความหมายและรูปแบบการสอน สรุปได้ว่า รูปแบบการเรียนการสอนหมายถึง ลักษณะของการจัดการเรียนการสอนโดยอาศัยวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่างๆ เข้ามาช่วยทำให้สภาพการเรียนการสอนนั้นบรรลุวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน กล่าวคือ รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านพุทธิพิสัย (ด้านพุทธิพิสัย (cognitive domain)การพัฒนาด้านจิตพิสัย

(affective domain) การพัฒนาด้านทักษะพิสัย (psychomotor domain) การพัฒนาด้านทักษะกระบวนการ (process skills) หรือ การบูรณาการ (integration) ทั้งนี้รูปแบบดังกล่าวล้วนเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่มีลักษณะเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และมีรูปแบบการสอนที่ใช้การปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (social family) รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นครูเป็นศูนย์กลาง (teacher-centered model) ครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการเตรียมเนื้อหาและเป็นผู้ควบคุมกำกับขั้นตอน ของการเรียนการสอนที่เรียกว่า รูปแบบการสอนตรง (direct instruction model) และรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (student-centered model) หมายถึง รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ ครูทำหน้าที่อำนวยความสะดวก และเป็นพี่เลี้ยงการทำงานของผู้เรียน รูปแบบการเรียนการสอนจึง สะท้อนความสำคัญของบทบาทของครูและนักเรียนร่วมกันในรูปแบบทักษะปฏิบัติ รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติมุ่งช่วยมุ่งช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในด้านการปฏิบัติประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก การฝึกฝนให้ผู้เรียนทำทักษะย่อย ๆ เหล่านี้ได้อ่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงกันเป็นทักษะใหญ่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและรวดเร็วขึ้น

2.2.3 รูปแบบทักษะปฏิบัติการสอนของเดวิส

ทีศนา เขมมณี (2552, น. 246-247) ได้สรุปว่า การเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เป็นรูปแบบที่ช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในด้านทักษะปฏิบัติ กระทำหรือแสดงออกต่างๆ ต้องใช้หลักเกณฑ์ และวิธีการ แนวคิดรูปแบบกระบวนการสอนทักษะปฏิบัติ เดวิส (Davies) ทักษะส่วนใหญ่จะประกอบด้วยทักษะย่อย ๆ การฝึกฝนให้ผู้เรียนทำทักษะย่อย ๆ เหล่านี้ได้อ่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงกันเป็นทักษะใหญ่จะทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและรวดเร็วขึ้น วัตถุประสงค์ของรูปแบบนี้มุ่งพัฒนาความสามารถด้านทักษะปฏิบัติของผู้เรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทักษะที่ประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก

รจนา สุนทรานนท์ (2556, น. 63) ได้ยกตัวอย่างการสอนนาฏศิลป์ปฏิบัติทำรำชุดแม่บทเล็กโดยใช้กระบวนการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสมีกระบวนการเรียนการสอน 5 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตหรือกระทำ เป็นขั้นสาธิตและอธิบายของครูผู้สอนให้เห็นภาพรวม เน้นย้ำการปฏิบัติในปฏิบัติทำรำที่เป็นจุดสำคัญเพราะชุดแม่บทเล็กมีปฏิบัติทำรำที่เป็นเอกลักษณ์ต้องจดจำชื่อปฏิบัติทำรำและกระบวนการปฏิบัติทำรำตามแผนนาฏศิลป์ไทยโดยผู้สอนสาธิตให้นักเรียนดูตั้งแต่ต้นจนจบอย่างเป็นธรรมชาติไม่ซ้ำหรือเร็วเกินไป

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ผู้สอนจะแบ่งทักษะทั้งหมดให้เป็นทักษะย่อย ๆ คือแบ่งช่วงการปฏิบัติทำรำเป็นช่วงๆ และสาธิตส่วนย่อยแต่ละส่วนให้ผู้เรียนสังเกตและทำ

ตามไปที่ละส่วน ถ่ายทอดปฏิบัติทำรำเพลงแม่บทเล็กทีละทำในแต่ละวรรค ทำตามเพลงทีละทำตามกลอน บทละครทีละบทอย่างช้าโดยให้ผู้เรียนปฏิบัติตาม

ขั้นที่ 3 ขั้นผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ผู้เรียนลงมือปฏิบัติทำรำเป็นช่วงๆ โดยไม่มีการ สาธิตปฏิบัติทำรำให้ดู โดยให้ปฏิบัติทำรำทีละบท ผู้สอนแก้ไขข้อบกพร่องแล้วจับปฏิบัติทำรำให้สวยงาม หากติดขัดครูผู้สอนให้คำแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องให้ทำเช่นนี้จนจบเพลง

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้ว ผู้สอนอาจแนะนำเทคนิควิธีการ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถรำได้สวยงามขึ้น หรือจดจำปฏิบัติทำรำได้เร็วขึ้น โดยแนะนำให้ฝึกปฏิบัติทำ รำเป็นคู่แล้วให้ช่วยกันทบทวน แก้ไขข้อบกพร่องในกระบวนท่า เน้นย้ำการปฏิบัติทำรำให้ถูกต้องตาม แบบแผนนาฏศิลป์ไทย

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์โดยให้ผู้เรียนสามารถ ปฏิบัติทำรำ ต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบและฝึกปฏิบัติหลาย ๆ ครั้ง จนสามารถปฏิบัติทำรำแม่บทเล็กได้ โดยให้ร้องและรำเองจนสามารถจำปฏิบัติทำรำได้ แล้วจึงเปิดแถบเสียงประกอบการรำ จนสามารถ ปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ

ทิตนา แคมมณี, 2557, น. 243-247) กล่าวว่า การพัฒนาทักษะปฏิบัติส่วนใหญ่ ประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมากการฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อย ๆ ได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยง ต่อกันเป็นทักษะใหญ่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและเร็วขึ้นซึ่งกระบวนกรเรียนการสอนจะมี 5 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย เมื่อผู้เรียนได้เห็นภาพรวมโดยผู้สอน สาธิตให้ผู้เรียนดูทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบทักษะหรือการกระทำที่สาธิตให้ผู้เรียนดูนั้นจะต้องเป็นการ กระทำในลักษณะที่เป็นธรรมชาติไม่ช้าหรือเร็วเกินไปกติก ก่อนการสาธิตครูควรให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนใน การสังเกต ผู้สอนควรชี้แนะจุดสำคัญและให้ความสนใจเป็นพิเศษในการสังเกตของให้กับผู้เรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย เมื่อผู้เรียนได้เห็นภาพรวมของการ กระทำหรือทักษะทั้งหมดแล้วผู้สอนควรแตกทักษะทั้งหมดให้เป็นทักษะย่อย ๆ หรือแบ่งสิ่งที่กระทำ ออกเป็นส่วนย่อย ๆ และสาธิตส่วนย่อย แต่ละส่วนให้ผู้เรียนสังเกตและทำตามไปที่ละส่วนอย่างช้าๆ

ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยผู้เรียนลงมือปฏิบัติทักษะย่อยโดยไม่มีการสาธิต หรือมีแบบอย่างให้ดูหากติดขัดจุดใด ผู้สอนควรให้คำชี้แนะและช่วยแก้ไขจนกระทั่งผู้เรียนทำได้ เมื่อได้ แล้วผู้สอนจึงเริ่มสาธิตทักษะย่อยส่วนต่อไปและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยนั้นจนทำได้เช่นนี้เรื่อยไป จนกระทั่งครบทุกส่วน

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้วผู้สอนอาจแนะนำเทคนิควิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำงานนั้นได้ดีขึ้น เช่นทำได้ประณีตสวยงามขึ้นทำได้รวดเร็วขึ้นทำได้ง่ายขึ้นหรือสิ้นเปลืองน้อยลง

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติแต่ละส่วนได้แล้วจึงให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ๆ ต่อเนื่องกันจนจบและฝึกปฏิบัติหลายๆ ครั้งจนกระทั่งสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ ผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนตามรูปแบบผู้เรียนจะสามารถปฏิบัติทักษะได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากกระบวนการเรียนการสอนดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเลือกรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มาใช้จัดกระบวนการเรียนการสอนในรายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ฝึกร้องเพลงและปฏิบัติท่ารำชุดอุษายาเบญจกาย มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตหรือกระทำ ผู้สอนแบ่งการฝึกทักษะปฏิบัติออกเป็น 2 ส่วน คือ ทักษะการร้องเพลง และทักษะปฏิบัติท่ารำ ดังนี้

การร้องเพลง ผู้สอนสาธิตการร้องเพลงอุษายา เพลงแม่ศรี ตั้งแต่ต้นจนจบเพื่อให้นักเรียนได้เห็นภาพรวมและเน้นย้ำการเคาะจังหวะ

ปฏิบัติท่ารำ ผู้สอนอธิบายและสาธิตกระบวนการท่ารำเพลงอุษายา เพลงแม่ศรี ตั้งแต่ต้นจนจบเพื่อให้นักเรียนได้เห็นภาพรวมและเน้นย้ำการปฏิบัติท่ารำที่เป็นจุดสำคัญ

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ผู้สอนแบ่งการฝึกทักษะปฏิบัติออกเป็น 2 ส่วน คือ ทักษะการร้องเพลงและทักษะปฏิบัติท่ารำ ดังนี้

การร้องเพลง ผู้สอนสาธิตการร้องเพลงอุษายา เพลงแม่ศรี ทีละวรรคของการร้องเอื้อนในแต่ละวรรคของเนื้อร้อง และให้ผู้เรียนปฏิบัติการร้องเพลงอุษายา เพลงแม่ศรี ตามทีละวรรคทีละคำเอื้อนอย่างช้าๆ

ปฏิบัติท่ารำ ผู้สอนปฏิบัติท่ารำทีละวรรคของเนื้อร้อง ทำนอง และให้ผู้เรียนปฏิบัติท่ารำตามทีละวรรคของเนื้อร้อง ทำนอง อย่างช้าๆ

ขั้นที่ 3 ขั้นผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ผู้สอนแบ่งการฝึกทักษะปฏิบัติออกเป็น 2 ส่วน คือ ทักษะปฏิบัติการร้อง และทักษะปฏิบัติท่ารำ ดังนี้

การร้องเพลง ผู้เรียนฝึกปฏิบัติทักษะการร้องเพลงอุษายา เพลงแม่ศรี ทีละวรรคของการร้องเอื้อนในแต่ละวรรคของเนื้อร้องด้วยตนเอง โดยไม่มีผู้สอนสาธิต หากนักเรียนติดขัดผู้สอนมีหน้าที่ให้คำแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนจนนักเรียนสามารถปฏิบัติได้ นักเรียนปฏิบัติได้แล้วผู้สอนจึงสาธิตในวรรคต่อไป

ปฏิบัติทำรำ ผู้เรียนฝึกปฏิบัติทำรำที่ละวรรคของเนื้อร้อง ทำนอง ด้วยตนเอง โดยไม่มีผู้สอนสาธิต หากนักเรียนติดขัดผู้สอนมีหน้าที่ให้คำแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนจนนักเรียนสามารถปฏิบัติได้ นักเรียนปฏิบัติได้แล้วผู้สอนจึงปฏิบัติและสาธิตในวรรคของเนื้อร้อง ทำนองต่อไป

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิคและวิธีการ ผู้สอนแบ่งการฝึกทักษะปฏิบัติออกเป็น 2 ส่วน คือ ทักษะการร้องเพลง และทักษะปฏิบัติทำรำ ดังนี้

การร้องเพลง เมื่อผู้เรียนร้องเพลงอุยฉาย เพลงแม่ศรี ได้ครบทุกวรรคแล้ว ผู้สอนจะแนะนำเทคนิคและวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนปฏิบัติการร้องเพลงอุยฉาย แม่ศรี ได้ดีขึ้น โดยผู้สอนให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการร้อง เป็นกลุ่ม ทีละกลุ่ม เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องในการปฏิบัติร้องให้กับนักเรียนและช่วยกันจำ โดยเน้นย้ำให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามเนื้อร้อง ทำนอง จังหวะ จนครบทุกกลุ่ม

ปฏิบัติทำรำ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติทำรำเพลงอุยฉาย เพลงแม่ศรี ได้ครบทุกวรรคของ เนื้อร้อง ทำนองแล้ว ผู้สอนจะแนะนำเทคนิคและวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนปฏิบัติทำรำได้ดีขึ้น ปฏิบัติทำรำเป็นกลุ่ม ทีละกลุ่มเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องในทำรำให้กับนักเรียน โดยเน้นย้ำให้ปฏิบัติทำรำให้ถูกต้องตามเนื้อร้อง ทำนอง จังหวะปฏิบัติทำรำ จนครบทุกกลุ่ม

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ ผู้สอนแบ่งการฝึกทักษะปฏิบัติออกเป็น 2 ส่วน คือ ทักษะการร้อง และทักษะปฏิบัติทำรำ ดังนี้

การร้องเพลง เมื่อผู้เรียนสามารถร้องเพลงอุยฉาย เพลงแม่ศรี ในแต่ละวรรคได้แล้ว ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติร้องเพลงอุยฉาย เพลงแม่ศรี ในแต่ละวรรคต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจบโดยให้ผู้เรียนฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง และให้ปฏิบัติร้องเองจนผู้เรียนสามารถจำเนื้อร้องและการเคาะจังหวะได้อย่างชำนาญและสมบูรณ์

ปฏิบัติทำรำ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติทำรำเพลงอุยฉาย เพลงแม่ศรี ในแต่ละวรรคของเนื้อร้อง ทำนอง ได้แล้ว ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติทำรำ ในแต่ละวรรคของเนื้อร้อง ทำนองต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบ โดยให้ผู้เรียนฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง และให้ปฏิบัติทำรำเองจนผู้เรียนสามารถจำปฏิบัติทำรำของเนื้อร้อง ทำนอง ได้ แล้วจึงปฏิบัติทำรำเข้ากับทำนองเพลงโดยการเปิดแถบเสียง ฝึกปฏิบัติจนสามารถปฏิบัติทักษะได้อย่างชำนาญและสมบูรณ์

2.3 บทเรียนออนไลน์ (e – learning)

2.3.1 ความหมาย

เชมณัฐ มิ่งศิริธรรม (2559, น. 59) กล่าวว่าบทเรียนออนไลน์ หมายถึง สื่อที่ใช้สำหรับการเรียนการสอนในรูปแบบ e – learning และเป็นการจัดการศึกษารูปแบบใหม่ที่สามารถอำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียนในยุคปัจจุบันโดยผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้จากเนื้อหาบทเรียนที่

จัดเตรียมไว้ผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้ทุกที่ทุกเวลาตามความต้องการ สามารถศึกษาได้ทั้งแบบรายบุคคลและแบบกลุ่ม

ศรัณย์ พรหมสวัสดิ์ (2557, น. 7) กล่าวว่า การเรียนการสอนผ่านเว็บ หมายถึง บทเรียนผ่านเว็บ คือ กระบวนการเรียนการสอนผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่มีรูปแบบของไฮเปอร์มีเดีย โดยอาศัยทรัพยากรอินเทอร์เน็ตและเว็ลด์ไวด์เว็บ รวมทั้งเครื่องมือสื่อสารในการสร้างสรรค์กิจกรรมการเรียนทำให้เกิดการเรียนรู้สามารถเรียนได้ทุกที่ทุกเวลา

ศุภเศรษฐ์ พึ่งบัว (2562, น. 23) กล่าวว่า บทเรียนออนไลน์ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่มีการออกแบบรูปแบบการเรียนการสอนไว้อย่างเป็นระบบและมีกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายการจัดการเรียนการสอนไว้อย่างชัดเจนการจัดการเรียนการสอนตามหลักทฤษฎีทางการศึกษาหลักการเรียนรู้และจิตวิทยาการศึกษา ซึ่งนำเสนอบทเรียนในลักษณะสื่อหลายมิติ ทั้งนี้การใช้เครื่องมือที่เรียกว่า “บทเรียน” ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นการสื่อสารกระบวนการจัดการเรียนการสอนอย่างสร้างสรรค์อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลาและทุกรูปแบบของเทคโนโลยีที่สามารถเชื่อมต่อระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้

Krutus ได้ศึกษา (Krutus, 2000 ; อ้างถึงใน อนุชา สะเล็ม, 2560, น. 24) กล่าวว่า รูปแบบของเนื้อหาสาระที่สร้างเป็นบทเรียนสำเร็จรูป ที่อาจใช้ซีดีรอม เป็นสื่อกลางในการส่งผ่าน หรือใช้การส่งผ่านเครือข่ายภายใน หรืออินเทอร์เน็ต ทั้งนี้อาจจะอยู่ในรูปแบบคอมพิวเตอร์ช่วยการฝึกอบรม (Computer Based Training: CBT) และการใช้เว็บเพื่อการฝึกอบรม (web Based Training: WBT) หรือการเรียนการสอนทางไกลผ่านดาวเทียมได้

จากที่กล่าวมาแล้วเกี่ยวกับความหมายบทเรียนออนไลน์ สรุปได้ว่าลักษณะสำคัญของบทเรียนออนไลน์นั้นเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ ที่จัดการเรียนการสอนผ่านระบบอินเทอร์เน็ตและมีคำเรียกที่แตกต่างกันไป เช่น การเรียนการสอนผ่านเครือข่าย การเรียนอย่างมีปฏิสัมพันธ์ด้วยเว็บ การศึกษาผ่านเว็บ การนำเสนอมีเดียผ่านเว็บ และการศึกษาที่ช่วยให้มีปฏิสัมพันธ์ และจัดการเรียนการสอนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ e - learning ใช้เป็นสื่อเสริม โดยผู้เรียนสามารถเลือกเรียนแบบวิธีเข้าชั้นเรียนปกติ หรือเรียนผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ดังนั้นเว็บเพจรายวิชาต้องมีความสมบูรณ์ใกล้เคียง กับการเรียนการสอนในชั้นเรียนมีความละเอียดมาก เป็นสื่อเสริมใช้สอนทดแทนการเรียนการสอนปกติ โดยผู้เรียนสามารถเรียน ทำแบบฝึกหัด และทดสอบตนเองได้ในระบบออนไลน์ โดยไม่ต้องเข้าชั้นเรียน บทบาทผู้สอนและผู้เรียนใน e - learning จะเปลี่ยนไปเป็นผู้ให้คำแนะนำ เป็นผู้ฝึกเป็นผู้อำนวยความสะดวก และเป็นพี่เลี้ยง ต่อกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ในขณะที่บทบาทของผู้เรียนจะเปลี่ยนแปลงจากการเป็นผู้รับ มาเป็นผู้สำรวจสารสนเทศ ผู้คิด ผู้ลงมือปฏิบัติ ในลักษณะเรียนรู้ร่วมกันกับผู้เรียนคนอื่นอย่างมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน

2.3.2 การพัฒนาบทเรียนออนไลน์

วันเพ็ญ กันสุทธิ (2561, น. 18-21) กล่าวว่า การออกแบบบทเรียนออนไลน์ต้องมีขั้นตอนการดำเนินการที่ชัดเจนและเป็นระบบ ซึ่ง ในการออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้นสามารถนำหลักการออกแบบการเรียนการสอน แบบ Addle model ซึ่งการออกแบบ มี 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ (Analysis) ด้วยการกำหนดหัวเรื่องและกำหนดวัตถุประสงค์ทั่วไป (Specify title and define general objective) การพิจารณาเลือกหัวข้อที่จะนำมาสร้างเป็น บทเรียนคอมพิวเตอร์ ซึ่งควรคำนึงถึงลักษณะของเนื้อหาวิชา ให้เหมาะสมสำหรับการเรียนการสอน รายบุคคลโดยทั่วไป การกำหนดหัวเรื่องพิจารณาจากสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

- 1) การวิเคราะห์ผู้เรียน (Audience analysis)
- 2) การวิเคราะห์เทคโนโลยีที่ใช้ในบทเรียน (Technology analysis)
- 3) การวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม (Behavioral analysis)

ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบ (Design) ประกอบด้วย รายละเอียดแต่ละส่วน ดังนี้

- 1) บทเรียนโปรแกรมออนไลน์
- 2) การออกแบบแบบทดสอบก่อนเรียนหลังเรียน
- 3) ออกแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนออนไลน์

ขั้นตอนที่ 3 การพัฒนา (Development) ประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

- 1) การเตรียมการ (Preparation phase)
- 2) การสร้างบทเรียน (Develop the lesson)
- 3) การทำเอกสารประกอบการเรียน (Documentation)
- 4) ทดลองใช้บทเรียน

ขั้นตอนที่ 4 การทดลองใช้ (Implementation) เป็น นำบทเรียนไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมายโดยผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญก่อน เมื่อได้รับผลการประเมินผลแก้ไข ปรับปรุงจนเป็นที่พอใจแล้วจึงนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

ขั้นตอนที่ 5 การประเมินผล (Evaluation) เป็นการประเมินผลการทดลองใช้เพื่อทดลองใช้บทเรียนที่พัฒนาขึ้นกับผู้เรียนกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งวิธีการประเมินผลบทเรียนคอมพิวเตอร์ที่นิยมคือ การหา ประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี วิธีการประเมินผลที่ได้รับความนิยมในการวิจัยอีกวิธีหนึ่ง คือ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่ใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์กับการเรียนการสอนวิธีปกติซึ่งจะแบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยให้กลุ่มทดลองศึกษาบทเรียนคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้น ส่วนกลุ่มควบคุมให้เรียนโดยวิธีปกติหลังจบบทเรียนแล้ว ให้ผู้เรียนทั้งสองกลุ่มทำแบบทดสอบชุดเดียวกัน ในเวลาเดียวกัน วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ของบทเรียน เพื่อ

นำข้อมูลที่ได้ปรับปรุงบทเรียนให้มีคุณภาพ เพื่อนำไปติดตั้งลงบนคอมพิวเตอร์ หรือบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อใช้งานกับผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายต่อไป

2.3.3 โปรแกรม Google site

Google Sites คือโปรแกรมของ Google ที่ให้บริการสร้างเว็บไซต์ฟรี สามารถสร้างเว็บไซต์ได้ง่าย ปรับแต่งรูปลักษณ์ได้อย่างอิสระ และสามารถรวบรวมความหลากหลายของข้อมูลไว้ในที่เดียว เช่น วิดีโอ, ปฏิทิน, เอกสาร อื่นๆ ทำให้ช่วยอำนวยความสะดวกได้เป็นอย่างมาก ในการแก้ไขหน้าเว็บ จะเป็นกลุ่ม หรือ องค์กร โปรแกรม Google Sites เป็น โปรแกรมออนไลน์ที่ทำให้การสร้างเว็บไซต์ให้ง่ายขึ้น สามารถรวบรวมความหลากหลายของข้อมูล เช่น รวมวิดีโอ ปฏิทินการนำเสนอ เอกสารหรือสิ่งที่แนบ และข้อความ อำนวยความสะดวกให้สามารถร่วมกันดู หรือแก้ไขหน้าเว็บ

จากที่กล่าวมาเกี่ยวกับการพัฒนาบทเรียนออนไลน์ สรุปได้ว่า การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ และ Google site ต้องมีขั้นตอนการดำเนินการเป็นระบบ คือกำหนดหัวเรื่องและกำหนดวัตถุประสงค์ให้เหมาะสมสำหรับการเรียนการสอนรายบุคคลโดยทั่วไปด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ เนื้อหาค่อนข้างตายตัว ไม่สามารถปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์ของผู้เรียนได้ การออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์จึงต้องวิเคราะห์ผู้เรียน เช่น ระดับอายุ ความรู้พื้นฐานรู้ระดับความสามารถและความสนใจ การวิเคราะห์เทคโนโลยีที่ใช้ในบทเรียน การวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมเนื่องจากใช้เป็นแนวทางการจัดการของบทเรียนให้ดำเนินไปตามกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นระบบเป็นการจัดการในส่วนบทเรียนที่กระทำบนคอมพิวเตอร์โดยการออกแบบ ได้แก่ การออกแบบบทเรียน การออกแบบผังงาน การออกแบบหน้าจอภาพ สิ่งที่ต้องพิจารณาคือ ความละเอียดภาพ พื้นที่แต่ละหน้าจอภาพในการนำเสนอ รูปแบบและขนาดตัวอักษรสีของตัวอักษร สีของฉากและสีของส่วนอื่นๆกำหนดส่วน อำนวยความสะดวกในการใช้บทเรียน การออกแบบทดสอบก่อนเรียนหลังเรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดของสาระการเรียนรู้และวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ออกแบบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนออนไลน์การสร้างบทเรียนต้องดำเนินที่ละเฟรมจนครบทุกเฟรมเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาแต่ละเฟรมเข้าด้วยกัน ตามผังงาน ที่ออกแบบไว้ในตอนแรกจัดรูปแบบนำเสนอเขียนโปรแกรมการจัดการบทเรียนและจัดหน้าจอภาพที่ออกแบบไว้ ทดลองใช้บทเรียนใช้บทเรียนเป็นรายบุคคลทดสอบใช้บทเรียนที่พัฒนาขึ้นกับกลุ่มเป้าหมายรายบุคคล ประเมินผลกับคะแนนที่ผู้เรียนทำได้จากแบบทดสอบหลังเรียนเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่ใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับการสอนวิธีปกติซึ่งจะแบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยให้กลุ่มทดลอง ศึกษาบทเรียนคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้นส่วนกลุ่มควบคุมให้เรียนโดยวิธีปกติหลังจบบทเรียนแล้วให้ผู้เรียนทั้งสองกลุ่มทำแบบทดสอบชุดเดียวกันในเวลาเดียวกันหลังจากนั้นจึงสรุปผลเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนของผู้เรียนทั้ง 2 กลุ่มโดยทำภายหลังจากที่ได้นำบทเรียนคอมพิวเตอร์ไปใช้ระยะหนึ่งแล้ว
ทำการประเมินผู้เรียนด้านความรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

2.3.4 การสอนนาฏศิลป์ไทยโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสาน บทเรียน Google site

ผู้วิจัยได้จัดกระบวนการเรียนการสอนในรายวิชานาฏศิลป์ละคร 3 ชุดขยายเบญจกษ
มีขั้นตอนตามตัวอย่างดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตหรือกระทำ ผู้สอนแบ่งการฝึกทักษะปฏิบัติออกเป็น 2 ส่วน คือ
ทักษะการร้องเพลง และทักษะปฏิบัติท่ารำ ดังนี้

การร้องเพลง ผู้สอนสาธิตการร้องเพลงขยาย เพลงแม่ศรี ตั้งแต่ต้นจนจบ
และให้นักเรียนดูคาราโอเกะการเอื้อนเพลงขยายและเพลงแม่ศรี ในบทเรียน Google site เพื่อให้
นักเรียนได้เห็นภาพรวมและเน้นย้ำการเคาะจังหวะ

ปฏิบัติท่ารำ ผู้สอนอธิบายและสาธิตกระบวนการปฏิบัติท่ารำเพลงขยาย เพลง
แม่ศรี ตั้งแต่ต้นจนจบและให้นักเรียนดูวิดีโอปฏิบัติท่ารำเพลงขยายและเพลงแม่ศรี ในบทเรียน
Google site เพื่อให้นักเรียนได้เห็นภาพรวมและเน้นย้ำในท่ารำที่เป็นจุดสำคัญ

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ผู้สอนแบ่งการฝึกทักษะปฏิบัติ
ออกเป็น 2 ส่วน คือ ทักษะการร้องเพลง และทักษะปฏิบัติท่ารำ ดังนี้

การร้องเพลง ผู้สอนสาธิตการร้องเพลงขยาย เพลงแม่ศรี ที่ละวรรคของการ
ร้องเอื้อนในแต่ละวรรคของเนื้อร้องและให้นักเรียนฝึกร้องตามคาราโอเกะ ที่อยู่ในบทเรียน Google
site และให้ผู้เรียนปฏิบัติการร้องเพลงขยาย เพลงแม่ศรี ตามที่ละวรรคทีละคำเอื้อนอย่างช้าๆผู้สอน
แก้ไขข้อบกพร่องโดยสาธิตการร้องที่ถูกต้อง

ปฏิบัติท่ารำ ผู้สอนปฏิบัติท่ารำที่ละวรรคของเนื้อร้อง ทำนอง ให้นักเรียน
ศึกษา ท่ารำที่อยู่ในบทเรียน Google site และให้ผู้เรียนปฏิบัติท่ารำตามทีละวรรคของเนื้อร้อง
ทำนอง อย่างช้าๆ

ขั้นที่ 3 ขั้นผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ผู้สอนแบ่งการฝึกทักษะปฏิบัติออกเป็น 2 ส่วน
คือ ทักษะปฏิบัติการร้อง และทักษะปฏิบัติท่ารำ ดังนี้

การร้องเพลง ผู้เรียนฝึกทักษะการร้องเพลงขยาย เพลงแม่ศรี ทีละวรรค
ของการร้องเอื้อนในแต่ละวรรคของเนื้อร้องด้วยตนเองและให้นักเรียนฝึกร้องตามคาราโอเกะ ที่อยู่ใน
บทเรียน Google site เอง หากนักเรียนติดขัดผู้สอนมีหน้าที่ให้คำแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องของ
นักเรียนจนนักเรียนสามารถปฏิบัติได้ นักเรียนปฏิบัติได้แล้วผู้สอนจึงสาธิตในวรรคต่อไป

ปฏิบัติทำรำ ผู้เรียนฝึกปฏิบัติทำรำที่ละวรรคตามเนื้อร้องและทำนองเพลงด้วยตนเอง ให้นักเรียนศึกษาทำรำที่อยู่ในบทเรียน Google site โดยไม่มีผู้สอนสาธิต หากนักเรียนติดขัดผู้สอนมีหน้าที่ให้คำแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนจนนักเรียนสามารถปฏิบัติได้ นักเรียนปฏิบัติได้แล้วผู้สอนจึงปฏิบัติและสาธิตในวรรคของเนื้อร้อง ทำนองต่อไป

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิคและวิธีการ ผู้สอนแบ่งการฝึกทักษะปฏิบัติออกเป็น 2 ส่วน คือ ทักษะการร้องเพลง และทักษะปฏิบัติทำรำ ดังนี้

การร้องเพลง เมื่อผู้เรียนปฏิบัติการร้องเพลงอุยฉาย เพลงแม่ศรี ตามชุดฝึก ร้อง คาราโอเกะ ที่อยู่ในบทเรียน Google site ได้ครบทุกวรรคแล้วผู้สอนจะแนะนำเทคนิคและวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนปฏิบัติการร้องเพลงอุยฉาย แม่ศรี ได้ดีขึ้น โดยผู้สอนให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการร้อง เป็นกลุ่ม ทีละกลุ่ม เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องในการปฏิบัติร้องและเน้นย้ำให้ให้กับนักเรียนและช่วยกันจำ โดยเน้นย้ำให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามเนื้อร้อง ทำนอง จังหวะ จนครบทุกกลุ่ม

ปฏิบัติทำรำ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติทำรำเพลงอุยฉาย เพลงแม่ศรี ตามที่ได้ศึกษา ในที่อยู่ในบทเรียน Google site ได้ครบทุกวรรคของเนื้อร้อง ทำนองแล้วผู้สอนจะแนะนำเทคนิคและวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนปฏิบัติทำรำเพลงอุยฉายได้ดีขึ้น ปฏิบัติทำรำเป็นกลุ่มทีละกลุ่ม เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องในทำรำให้กับนักเรียน โดยเน้นย้ำให้ปฏิบัติทำรำให้ถูกต้องตามเนื้อร้อง ทำนอง จังหวะทำรำจนครบทุกกลุ่ม

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ ผู้สอนแบ่งการฝึกทักษะปฏิบัติออกเป็น 2 ส่วน คือ ทักษะปฏิบัติการร้อง และทักษะปฏิบัติทำรำ ดังนี้

การร้องเพลง เมื่อผู้เรียนฝึกการร้องตามคาราโอเกะ ที่อยู่ในบทเรียน Google site และสามารถร้องเพลงอุยฉาย เพลงแม่ศรี ในแต่ละวรรคได้แล้ว ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกร้องเพลงอุยฉาย และเพลงศรี ในแต่ละวรรคต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจบโดยให้ผู้เรียนฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง และให้ปฏิบัติร้องเองจนผู้เรียนสามารถจำเนื้อร้องและการเคาะจังหวะได้อย่างชำนาญและสมบูรณ์

ปฏิบัติทำรำ เมื่อผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติทำรำเพลงอุยฉาย เพลงแม่ศรี ตามที่อยู่ในบทเรียน Google site ในแต่ละวรรคของเนื้อร้อง ทำนอง ได้แล้ว ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติทำรำเพลงอุยฉาย เพลงแม่ศรี ในแต่ละวรรคของเนื้อร้อง ทำนองต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจบ โดยให้ผู้เรียนฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง และให้ปฏิบัติทำรำเองจนผู้เรียนสามารถจำทำรำของเนื้อร้อง ทำนอง ได้ แล้วจึงปฏิบัติทำรำเข้ากับทำนอง เพลงเร็ว เพลงอุยฉาย เพลงแม่ศรี และเร็ว-ลา โดยการเปิดแถบเสียง ฝึกปฏิบัติจนสามารถปฏิบัติทักษะได้อย่างชำนาญและสมบูรณ์

2.3.5 การตรวจสอบประสิทธิภาพของสื่อ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556, น.7) กล่าวว่า การผลิตสื่อหรือชุดการสอนนั้น ก่อนนำไปใช้จริงจะต้องนำสื่อหรือชุดการสอนที่ผลิตขึ้นไปทดสอบประสิทธิภาพเพื่อดูว่าสื่อหรือชุดการทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นหรือไม่ มีประสิทธิภาพช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพเพียงใดมีความสัมพันธ์กับผลลัพธ์หรือไม่และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนจากสื่อหรือชุดการสอนในระดับใด ดังนั้นผู้ผลิตสื่อการสอนจำเป็นจะต้องนำสื่อหรือชุดการสอนไปหาคุณภาพของแอปพลิเคชัน ครอบคลุม 1) ความหมายของการทดสอบประสิทธิภาพ 2) ความจำเป็นของการหาประสิทธิภาพ 3) กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ 4) วิธีการคำนวณหาประสิทธิภาพของแอปพลิเคชัน 5) ขั้นตอนการทดลองหาประสิทธิภาพของแอปพลิเคชัน และ 6) เกณฑ์ประสิทธิภาพของแอปพลิเคชัน

วิวัฒน์ มีสุวรรณ (2561, น. 71-72) กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอน โดยทั่วไปแล้วจะมีวิธีหลักๆ อยู่ด้วยกัน 2 วิธี ประกอบด้วย การหาประสิทธิภาพเหตุผล และการหาประสิทธิภาพของบทเรียนเชิงประจักษ์ ทั้ง 2 วิธีนี้ จะดำเนินการทั้งสองวิธีเพื่อให้แน่ใจว่าสื่อการเรียนการสอนที่ได้พัฒนาหรือผลิตขึ้นมา มีคุณภาพและสามารถนำไปใช้งานได้จริงตามที่เป้าหมายกำหนดไว้

ศุภเศรษฐ์ พึ่งบัว (2562, น. 31) กล่าวว่า การประเมินประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน หมายถึง การหาประสิทธิภาพ เชิงเหตุผล (Rational approach) และการหาประสิทธิภาพของบทเรียนเชิงประจักษ์ (Empirical approach) ทั้งนี้การดำเนินการทั้งสองวิธี คือ การตรวจให้แน่ใจว่าสื่อการเรียนการสอนที่ได้พัฒนาหรือผลิตขึ้นมา นั้นมีคุณภาพและสามารถนำไปใช้งานได้จริงตามที่เป้าหมายกำหนดไว้

จากที่กล่าวมาเกี่ยวกับแนวคิดการตรวจสอบประสิทธิภาพสื่อสรุปได้ว่าการตรวจหาประสิทธิภาพของสื่อการสอนเป็นกระบวนการตรวจสอบและต้องพิจารณาหาค่าของสื่ออย่างเป็นระบบ ก่อนที่จะนำออกไปใช้งานจริง กับการใช้ในการจัดกิจกรรมการสอนให้มีประสิทธิภาพตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ การตรวจสอบประสิทธิภาพสื่อมีวิธีหลักๆ อยู่ด้วยกัน 2 วิธี คือ การหาประสิทธิภาพ เชิงเหตุผล และการหาประสิทธิภาพของบทเรียนเชิงประจักษ์ จะดำเนินการทั้ง 2 วิธี เพื่อให้แน่ใจว่าการเรียนการสอนมีคุณภาพและสามารถนำไปใช้งานได้จริงตามที่เป้าหมายกำหนดไว้

2.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.4.1 ความหมาย

Good ได้ศึกษา (Good, 1973 ; อ้างถึงใน นุจรีย์ ผิวงาม, 2554, น. 22) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ที่ได้รับ หรือทักษะที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ในวิชาต่างๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งวัดได้จากคะแนนที่ครูผู้สอนเป็นผู้ให้ หรือจากแบบทดสอบหรืออาจารย์รวมทั้งคะแนนที่ครูเป็นผู้ให้ และคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบ

Eysenck ได้ศึกษา (Eysenck, 1981 ; อ้างถึงใน ศศิธร อนันตโสภณ, 2554, น. 8) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง ขนาดความสำเร็จที่ได้จากการทำงานที่ต้องอาศัยความพยายามจำนวนหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการกระทำอาศัยความสามารถทางร่างกายหรือสมอง โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนี้อาจได้มาจากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ เช่น การสังเกต การตรวจการบ้าน หรืออาจอยู่ในรูปของเกรดที่ได้จากโรงเรียนซึ่งต้องอาศัยวิธีที่ซับซ้อน หรืออาจได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วชิรีบัวตา (2550, น. 42) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบ ซึ่งเป็นแบบประเมินผลตามสภาพจริงวิชาภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

รสริน พันธุ์ (2550, น. 37) กล่าวว่า ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง ผลของการเรียนการสอนหรือความสามารถของบุคคลอื่น เกิดจากการได้รับการฝึกฝน สั่งสอน ในด้านความรู้และทักษะที่ได้พัฒนาขึ้นตามลำดับขั้น ในวิชาต่าง ๆ

ศิริชัย นามบุรี (2550, น. 31) กล่าวว่า ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากการอบรม สั่งสอน การค้นคว้าประสบการณ์ต่าง ๆ หรือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถของบุคคลซึ่งวัดได้โดยใช้แบบทดสอบต่าง ๆ

ศิริพร สอาดล้วน (2551, น. 28) กล่าวว่า ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นผลรวมของมวลประสบการณ์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ ในด้านของทักษะ ความรู้ ความสามารถ ซึ่งผลการเรียนรู้นั้น สามารถแสดงออกมาได้และสามารถที่จะวัดได้

จากความหมายที่ได้กล่าวมาแล้วเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเกิดจากองค์ประกอบหลาย ๆ อย่าง ทั้งความรู้ที่ได้รับ ทักษะที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถของบุคคลโดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ ซึ่งเป็นผลมาจากการกระทำ อาศัยความสามารถทางร่างกายหรือสมอง ความสามารถของบุคคลที่เกิดจากการฝึกฝน ทั้งด้านความรู้และทักษะ ซึ่งผลความรู้สามารถแสดงออกมาและวัดได้

2.4.2 การออกแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Hopkins and Antes ได้ ศึกษา (Hopkins and Antes, 1990 p. 153-155 ; อ้างถึงใน มนชิตา เรืองรัมย์, 2556, น. 54) การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนครอบคลุม และถูกต้องตามหลักวิชานั้นมีหลักการสร้างแบบทดสอบดังนี้

1) ควรเขียนแบบทดสอบในระหว่าง หรือเพิ่งเสร็จการเรียนการสอนในเรื่องนั้นๆ เพราะจะทำให้ผู้เขียนแบบทดสอบยังจำและเข้าใจเนื้อหาหน้านั้นได้ดี

2) แบบทดสอบในต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การศึกษาและตารางวิเคราะห์
หลักสูตร

3) แบบทดสอบต้องถามในเรื่องที่มีความสำคัญ ไม่ถามในรายละเอียดปลีกย่อย หรือ
เรื่องที่ไม่ใช่แก่นสาระเนื้อหา

4) แบบทดสอบต้องถามให้ผู้สอบตอบ โดยสะท้อนถึงความรู้ที่ได้ศึกษา

5) การเลือกของประเภทแบบทดสอบต้องคำนึงว่า แบบทดสอบจะทำให้ได้มาซึ่ง
ข้อมูลที่ต้องการ แบบทดสอบที่นำมาสอบต้องตรงกับสิ่งที่จะวัดให้มากที่สุด

6) ควรมีการศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบจากแหล่งต่างๆ เช่น จากแบบทดสอบ
มาตรฐาน คำสั่งต้องกะทัดรัด ชัดเจน ว่าจะให้ผู้สอบทำอะไร ตอบอย่างไร ใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายและ
ถูกต้อง ไม่ควรลอกข้อความโดยตรงจากหนังสือมาสร้างเป็นแบบทดสอบ เพราะจะทำให้ผู้สอบตอบง่าย

7) หลีกเลี่ยงข้อคำถามข้อใดข้อหนึ่งไปแนะคำตอบอีกข้อหนึ่ง

8) ควรมีการตรวจสอบ และวิจารณ์ข้อสอบโดยผู้สอนในรายวิชานั้น เพื่อปรับปรุง
แบบทดสอบให้ดีขึ้น

นอกจากนี้ Hopkins and Antes ได้ศึกษา (Hopkins and Antes, 1990, p. 155 ;
อ้างถึงใน มนชิตา เรื่องรรมย์, 2556, น. 54) ได้เสนอส่วนประกอบอื่นๆ ที่ควรพิจารณาก่อนการสร้าง
แบบทดสอบได้แก่ ความถี่ของการสอบ เช่น รายภาค รายเดือน หรือรายสัปดาห์ ระยะเวลาที่ใช้สอบ
การกำหนดวันสอบการให้คะแนน การแปลผลคะแนน การรวบรวมแบบทดสอบ กระบวนการสอบเป็น
ต้น

Gronlund ได้ศึกษา (Gronlund, 1993, p. 8-11 ; อ้างถึงใน พิชรินทร์ ชมภูวิเศษ,
2559, น. 72-73) ให้หลักการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไว้ดังนี้

1) กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุพฤติกรรมที่ชัดเจน สามารถวัดและสังเกตได้

2) สร้างแบบทดสอบให้มีความครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ทางด้านสติปัญญา

ทุกระดับ

3) สร้างแบบทดสอบที่วัดพฤติกรรมหรือจุดประสงค์การเรียนรู้ที่เป็นตัวแทนของ
กิจกรรมการเรียนรู้โดยกำหนดตัวชี้วัดและขอบเขตของจุดประสงค์การเรียนรู้ที่จะวัด แล้วจึงเขียน
ข้อสอบตามตัวชี้วัดจากขอบเขตที่กำหนดไว้

4) สร้างแบบทดสอบที่สร้างขึ้น ควรประกอบด้วยข้อสอบชนิดต่างๆ ที่เหมาะสม
สอดคล้องกับการวัดพฤติกรรมหรือจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ให้มากที่สุด

5) สร้างแบบทดสอบโดยคำนึงถึงแผนหรือวัตถุประสงค์ของการนำผลการทดสอบไปใช้ประโยชน์ จะได้เขียนข้อสอบให้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และทันใช้ตามแผนที่กำหนดไว้ เช่น การใช้แบบทดสอบก่อนการเรียนการสอน (Pre-test) สำหรับตรวจสอบพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน เพื่อการสอนซ่อมเสริม การใช้แบบทดสอบระหว่างการเรียนการสอน (Formative Test) เพื่อนำผลไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน และ การใช้แบบทดสอบหลังการเรียนการสอน (Summative Test) เพื่อนำผลไปใช้ในการตัดสินผลการเรียน

6) แบบทดสอบที่สร้างขึ้น จะต้องทำให้การตรวจให้คะแนนไม่มีความคลาดเคลื่อนจากการวัด (Measurement Errors) ซึ่งไม่ว่าจะนำแบบทดสอบไปทดสอบกับผู้เรียนในเวลาที่แตกต่างกัน จะต้องได้ผลการวัดเหมือนเดิม โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนคำตอบที่มีความชัดเจน และมีความเชื่อมั่น

พิชิต ฤทธิจรูญ (2552, น. 98) กล่าวว่า การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์มีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

- 1) วิเคราะห์หลักสูตรและสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร
- 2) กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้
- 3) กำหนดชนิดของข้อสอบและศึกษาวิธีสร้าง
- 4) เขียนข้อสอบ
- 5) ตรวจทานข้อสอบ
- 6) จัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับทดลอง
- 7) ทดลองสอบและวิเคราะห์ข้อสอบ
- 8) จัดทำแบบทดสอบฉบับจริง

จากที่กล่าวมาเกี่ยวกับการออกแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สรุปได้ว่าการออกแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านพุทธิพิสัย ผู้ออกแบบวัดผลสัมฤทธิ์ต้องมีความรู้และขอบเขตของเนื้อหาหลักการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยคำนึงถึงแผนหรือวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายไม่คลุมเครือ หลีกเลี่ยงการขึ้นคำตอบ การสร้างแบบทดสอบมี 8 ขั้นตอน คือ วิเคราะห์หลักสูตรและสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ กำหนดชนิดของข้อสอบและศึกษาวิธีสร้าง เขียนข้อสอบ ตรวจทานข้อสอบ จัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับทดลอง ทดลองสอบ วิเคราะห์ข้อสอบ และจัดทำแบบทดสอบฉบับจริงเพื่อเตรียมนำไปใช้

2.4.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ชวาล แพร์ตกุล (2552, น.74) ให้ความหมายว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หมายถึง แบบทดสอบที่วัดความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพสมองด้านต่างๆที่เด็กทั้งจากทางโรงเรียน และทางบ้าน ยกเว้น การวัดทางร่างกาย ความถนัด และทางบุคคล-สังคม อันได้แก่ อารมณ์และการปรับตัวเป็นต้น

ศิริชัย กาญจนวาสี (2556, น. 165) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีบทบาทสำคัญในการเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งสำหรับการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ทำให้ผู้สอนทราบว่า ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ ความสามารถถึงระดับมาตรฐานที่กำหนดไว้หรือไม่ หรือมีความรู้ความสามารถถึงระดับใด มีความรู้ความสามารถเพียงไร เมื่อเปรียบเทียบกับเพื่อนๆที่เรียนด้วยกัน

ไพโรจน์ คะเชนทร์ ได้ศึกษา (ไพโรจน์ คะเชนทร์, 2556 อ้างถึงใน วรณวิศายศระวาศ, 2561, น. 52-53) ได้จัดประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง (Teacher made tests) และแบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized tests) ซึ่งทั้ง 2 ประเภทจะถามเนื้อหาเหมือนกัน คือถามสิ่งที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนการสอนซึ่งจัดกลุ่มพฤติกรรมได้ 6 ประเภท คือ ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมิน

1. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเองเพื่อใช้ในการทดสอบผู้เรียนในชั้นเรียน แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1.1 แบบทดสอบปรนัย (Objective tests) ได้แก่

แบบถูก – ผิด (True-false) แบบจับคู่ (Matching) แบบเติมคำให้สมบูรณ์ (Completion) หรือแบบคำตอบสั้น (Short answer) และแบบเลือกตอบ (Multiple choice)

1.2 แบบอัตนัย (Essay tests) ได้แก่ แบบจำกัดคำตอบ (Restricted response items) และแบบไม่จำกัดคำตอบ หรือ ตอบอย่างเสรี (Extended response items)

2. แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized tests) เป็นแบบทดสอบที่สร้าง โดยผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ในเนื้อหา และมีทักษะการสร้างแบบทดสอบ มีการวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบ มีคำชี้แจงเกี่ยวกับการดำเนินการสอบ การให้คะแนนและการแปลผล มีความเป็นปรนัย (Objective) มีความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) แบบทดสอบมาตรฐาน ได้แก่ California Achievement Test, Iowa Test of Basic Skills, Standford Achievement Test และ the Metropolitan Achievement tests เป็นต้น

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ ได้ศึกษา (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2539 ; อ้างถึงใน ญัฐธยาน์ การุญ, 2554, น. 32) ได้กล่าวว่าจุดมุ่งหมายการวัดผลสัมฤทธิ์เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของ

สมรรถภาพทางสมองของบุคคลที่มีความเข้าใจ นำไปใช้วิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า อยู่ในระดับใด การวัดผลสัมฤทธิ์เป็นการตรวจสอบพฤติกรรมของผู้เรียน ในด้านพุทธิพิสัยโดยได้แบ่งการวัดออกเป็น 2 องค์ประกอบดังนี้

1. การวัดด้านปฏิบัติเป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถทางการปฏิบัติโดยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงมีผลงานปรากฏสามารถสังเกตและวัดได้ การประเมินผลจะพิจารณาที่วิธีปฏิบัติและผลงานที่ปรากฏ

2. การวัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา รวมถึงพฤติกรรมความสามารถในด้านต่างๆซึ่งเป็นผลมาจากการเรียนการสอนจะมีวิธีวัดอยู่ 2 แบบ

2.1 แบบปากเปล่า เป็นการทดสอบที่อาศัยการซักถามเป็นรายบุคคล ใช้ได้ผลดีถ้ามีผู้เข้าสอบจำนวนน้อย เพราะต้องใช้เวลามาก ถามได้ละเอียด เพราะสามารถโต้ตอบกันได้

2.2 แบบเขียนตอบ เป็นการทดสอบที่เปลี่ยนแปลงมาจากการสอบแบบปากเปล่า เนื่องจากจำนวนผู้เข้าสอบมากและมีจำนวนจำกัด แบ่งได้เป็น 2 แบบ คือ

2.2.1 แบบความเรียง หรืออัตนัย เป็นการสอบที่ให้ผู้ตอบได้รวบรวมเรียบเรียงคำพูดของตนเองในการแสดงทัศนคติ ความรู้สึก และความคิดได้อย่างอิสระภายใต้หัวข้อที่กำหนดให้ เป็นข้อสอบที่สามารถ วัดพฤติกรรมด้านการสังเคราะห์ได้อย่างดี แต่มีข้อเสียที่การให้คะแนนซึ่งอาจไม่เที่ยงตรง ทำให้มีความเป็นปรนัยได้ยาก

2.2.2 แบบจำกัดคำตอบ เป็นข้อสอบ ที่มีคำตอบถูกได้เงื่อนไขที่กำหนดให้อย่างจำกัด ข้อสอบแบบนี้แบ่งออกเป็น 4 แบบ คือ แบบถูกผิด แบบเติมคำ แบบจับคู่ และแบบเลือกตอบ

จากที่กล่าวมาแล้วเกี่ยวกับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสรุปได้ว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งสำหรับการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ทำให้ผู้สอนทราบว่าผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ความสามารถถึงระดับมาตรฐานที่กำหนดไว้หรือมีความรู้ความสามารถถึงระดับใดเมื่อเปรียบเทียบกับเพื่อนๆที่เรียนด้วยกัน วิธีวัดมีอยู่ 2 องค์ประกอบ ด้วยกันคือ การวัดด้านปฏิบัติ เป็นการทดสอบที่ผู้สอบได้แสดงพฤติกรรมออกมาโดยการกระทำหรือลงมือปฏิบัติจริงๆ เช่น การทดสอบทางดนตรี นาฏศิลป์ เป็นต้น และการวัดด้านเนื้อหาซึ่งการวัดด้านเนื้อหา จะมีการวัดอยู่ 2 แบบด้วยกันคือ 1) ทดสอบแบบปากเปล่าเป็นการซักถามเป็นรายบุคคล ได้ผลดีถ้ามีผู้เข้าสอบจำนวนน้อยเพราะต้องใช้เวลามาก ถามได้ละเอียดเพราะสามารถโต้ตอบกันได้ 2) แบบเขียนตอบเนื่องจากมีผู้เข้าสอบมาก แบ่งได้ 2 แบบ คือ 2.1) แบบเรียงความหรืออัตนัยเป็นการสอบที่ให้ผู้ตอบได้รวบรวมเรียบเรียงคำพูดของตนเองในการแสดงทัศนคติ ความรู้สึกและความคิดได้อย่างอิสระภายใต้หัวข้อที่กำหนดสามารถวัดพฤติกรรมด้านการ

สังเคราะห์ได้อย่างดี ข้อเสนอ การให้คะแนนอาจไม่เที่ยงตรง 2.2) แบบจำกัดคำตอบ แบบถูกผิด แบบเติม คำ แบบจับคู่แบบเลือกตอบ

2.5 แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.5.1 การออกแบบการประเมินการเรียนการสอน

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2551, น. 20-22) กล่าวว่า ผู้ออกแบบการประเมินควรวางแผน การประเมินตั้งแต่เริ่มต้นของกระบวนการออกแบบ การเรียนการสอน กล่าวคือในขั้นตอนการวิเคราะห์ การเรียนการสอน เมื่อได้วิเคราะห์ความต้องการ จำเป็น จนได้ทราบปัญหาที่แท้จริงและสามารถกำหนด เป้าหมายการเรียนรู้ที่ต้องการชัดเจนแล้ว ผู้ออกแบบจะต้องคำนึงถึงการออกแบบการประเมินผลเพื่อใช้ เป็นแผนงานในการรวบรวมข้อมูลและ คิดถึงวิธีการในการรวบรวม การวิเคราะห์และการสรุปผลข้อมูล การวางแผนการประเมินนี้จำเป็นต้องมี การออกแบบการประเมิน ซึ่งมีลักษณะเช่นเดียวกับการ ออกแบบการวิจัย (A Research Design) หมายถึง การวางแผนในลักษณะของเค้าโครง หรือแบบจำลอง การจัดการกระทำตัวแปรในการวิจัยโดยเฉพาะการจัดเก็บ ข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้ได้คำตอบ ของการวิจัยที่ถูกต้องสมบูรณ์

กมลวรรณ ตังธนกานนท์ ได้ศึกษา (กมลวรรณ ตังธนกานนท์, 2559, น. 147 ; อ้างถึงใน จตุภูมิ เขตจัตุรัส, 2560, น. 90) กล่าวว่าขั้นตอนการสร้างเกณฑ์การให้คะแนนปรับปรุงจาก ที่ได้เสนอแนวการปฏิบัติ ประกอบด้วย 7 ขั้นตอนหลัก ดังนี้

- 1) ศึกษาและทำความเข้าใจทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับทักษะการปฏิบัติที่ต้องการ ประเมินโดยเฉพาะอย่างยิ่งความหมายและองค์ประกอบของทักษะการปฏิบัติที่ต้องการวัด
- 2) กำหนดสิ่งที่ต้องการประเมิน ผลการเรียนรู้หรือจุดประสงค์การเรียนรู้ที่คาดหวัง ในขั้นตอนนี้ผู้ประเมินต้องกำหนดสิ่งที่สำคัญและจำเป็นต้องประเมินตามจุดประสงค์หรือผลการเรียนรู้ที่ กำหนดไว้คืออะไร การประเมินทักษะนั้น เน้นที่กระบวนการปฏิบัติงาน หรือผลการปฏิบัติงานหรือทั้ง กระบวนการปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงาน
- 3) กำหนดประเด็นการประเมินโดยพิจารณาจากมิติหรือองค์ประกอบสำคัญของ กระบวนการปฏิบัติงาน หรือผลงานการปฏิบัติงาน ในการประเมินที่เน้นกระบวนการปฏิบัติงานอาจ กำหนดมิติหรือองค์ประกอบที่ประเมิน เช่น ความถูกต้องในการปฏิบัติหรือแสดงทักษะนั้น ความ คล่องแคล่วในการปฏิบัติ ในส่วนการประเมินที่เน้นผลการปฏิบัติงานอาจกำหนดองค์ประกอบที่ประเมิน

เช่น ความถูกต้องของผลการปฏิบัติ จำนวนครั้ง ระยะทาง เวลา ในการปฏิบัติงาน ที่แตกต่างกัน มิติหรือองค์ประกอบที่เหมาะสมในการวัดก็อาจจะมี ความแตกต่างกันไปได้

4) กำหนดจำนวนระดับคะแนนหรือระดับคุณภาพลักษณะการปฏิบัติทักษะในแต่ละมิติหรือองค์ประกอบที่ประเมิน สามารถกำหนดระดับคะแนนในลักษณะเชิง ปริมาณหรือคุณภาพก็ได้ ตัวอย่างเช่น ในเชิงปริมาณอาจกำหนดเป็นระดับคะแนน 4 3 2 และ 1 ตามลำดับ ส่วนในเชิงคุณภาพ อาจกำหนดเป็นระดับ ดีมาก ดี พอใช้ และปรับปรุง ตามลำดับ ในการประเมินทักษะการปฏิบัติมักจะกำหนดให้จำนวนระดับคะแนนหรือระดับคุณภาพของลักษณะ การปฏิบัติหรือผลการปฏิบัติมีจำนวน 4 ถึง 6 ระดับ

5) กำหนดลักษณะการปฏิบัติหรือผลการปฏิบัติของเกณฑ์แต่ละระดับ หากเป็นไปได้ ควรจัดหาหรือคัดเลือกตัวอย่าง การปฏิบัติงานหรือผลการปฏิบัติ ที่มีลักษณะครอบคลุมองค์ประกอบที่ต้องการประเมินทั้งตัวอย่างการปฏิบัติงานหรือผลงานที่มีคุณภาพอยู่ในระดับสูง กลาง และ ต่ำ ระดับคุณภาพละ 3 ตัวอย่างขึ้นไป คำอธิบายลักษณะการปฏิบัติงานหรือผลงานในเกณฑ์แต่ละระดับอาจ มีลักษณะเป็นคำอธิบายในเชิงปริมาณ หรือเชิงคุณภาพ หรือผสมผสาน คำอธิบายเชิงปริมาณและคุณภาพเข้าด้วยกันได้นั้นขึ้นอยู่กับธรรมชาติของการปฏิบัติหรือผลงานที่ได้จากทักษะปฏิบัตินั้นๆ เพื่อให้เกณฑ์การให้คะแนนไม่ซับซ้อนจนเกิดความไม่สะดวกในการนำไปใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบแยกองค์ประกอบไม่ควรพัฒนาเกณฑ์ที่มีมากกว่า 6 องค์ประกอบ หรือ 6 มิติ

6) กำหนดคะแนนเต็มและจุดตัดคะแนนเพื่อตัดสินคุณภาพ ขั้นนี้เป็นการกำหนดคะแนนเต็ม ของการประเมิน ที่ต้องนำคะแนนที่ได้ไปกำหนดจุดตัดคะแนนเพื่อตัดสินคุณภาพ สำหรับกรณีที่เป็นเกณฑ์การให้คะแนนแบบแยกองค์ประกอบ ในขั้นนี้จะสัมพันธ์กับขั้นที่ 3 และ 4 ที่มีความสัมพันธ์กับการกำหนดคะแนนเต็มของการประเมิน

7) นำร่างเกณฑ์การให้คะแนนที่พัฒนาขึ้นไปพิจารณาร่วมกับผู้เรียน เพื่อให้ได้ข้อมูลย้อนกลับ เกี่ยวกับความเข้าใจของผู้เรียนที่มีต่อร่างเกณฑ์การให้คะแนนที่พัฒนาขึ้นเนื่องจากความเข้าใจของผู้เรียนเกี่ยวกับเกณฑ์การให้คะแนน และสิ่งที่คุณเรียนจะได้รับการประเมินเป็นสิ่งสำคัญในการนำเกณฑ์ การให้คะแนนไปใช้ขั้นตอนนี้ ยังเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนด้วย เนื่องจากการพิจารณาเกณฑ์การให้คะแนนจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์จุดเด่นและจุดด้อยของการปฏิบัติงานหรือผลงานในด้านทักษะการปฏิบัติของตนเองได้ดียิ่งขึ้น

จตุภูมิ เขตจัตุรัส (2560, น. 95) กล่าวว่า สำหรับแบบประเมินทักษะการปฏิบัติ การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาเป็นการตรวจสอบ ความสอดคล้องระหว่างมิติหรือองค์ประกอบที่

ประเมินกับวัตถุประสงค์หรือนิยามขององค์ประกอบนั้นและหากเป็นเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริกส์ก็มักจะให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องระหว่าง มิติหรือองค์ประกอบของเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริกส์ และคำอธิบายลักษณะการปฏิบัติหรือผลการ ปฏิบัติของเกณฑ์แต่ละระดับคะแนนของมิตินั้นด้วยโดยให้คะแนนผลการตัดสินคือ ให้คะแนน +1 หมายถึง มิติหรือองค์ประกอบที่ประเมินสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือนิยาม ขององค์ประกอบนั้นให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ามีมิติหรือองค์ประกอบที่ประเมินสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ หรือนิยามขององค์ประกอบนั้นให้คะแนน -1 หมายถึง มิติหรือองค์ประกอบที่ประเมินไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือ นิยามขององค์ประกอบนั้น

จากข้อมูลการออกแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นการประเมินผลจากการวัดผลการเรียนด้านความรู้และด้านทักษะปฏิบัติ ผู้ออกแบบการประเมินควรวางแผนการประเมิน กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ วิเคราะห์กิจกรรมการเรียนการสอน ออกแบบการประเมินผลเพื่อใช้เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ รวบรวมข้อมูลจากการวัดผล นำผลมาวิเคราะห์และการสรุปผลข้อมูลแล้วนำมาประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การประเมินผลการเรียนด้านความรู้ใช้วิธีการวัดจากการทดสอบความรู้ โดยใช้แบบทดสอบ หรือแบบประเมินทักษะการเรียนรู้ ส่วนด้านทักษะปฏิบัติ เน้นที่กระบวนการปฏิบัติงาน หรือทั้งกระบวนการปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงาน ความถูกต้องในการปฏิบัติหรือแสดงแสดงทักษะ ความคล่องแคล่วในการปฏิบัติ กำหนดจำนวนระดับคะแนนหรือระดับคุณภาพของลักษณะการปฏิบัติทักษะในแต่ละมิติ ซึ่งสามารถกำหนดระดับคะแนนในลักษณะเชิงปริมาณหรือคุณภาพ เช่น เชิงปริมาณอาจกำหนดเป็นระดับคะแนน 4 3 2 และ 1 ตามลำดับ เชิงคุณภาพอาจกำหนดเป็นระดับ ดีมาก ดี พอใช้ และปรับปรุง ตามลำดับ กำหนดลักษณะการปฏิบัติหรือผลการปฏิบัติของเกณฑ์แต่ละระดับอธิบายลักษณะการปฏิบัติงานผลงานในเกณฑ์แต่ละระดับที่ได้จากทักษะปฏิบัตินั้นๆ กำหนดคะแนนเต็มและจุดตัดคะแนนเพื่อตัดสินคุณภาพนำร่างเกณฑ์การให้คะแนนที่พัฒนาขึ้นไปพิจารณาร่วมกับผู้เรียนเพื่อให้ได้ข้อมูลย้อนกลับ เนื่องจากการพิจารณาเกณฑ์การให้คะแนน จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์จุดเด่นและจุดด้อยของการปฏิบัติงานหรือผลงานในด้านทักษะการปฏิบัติของตนเองได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จึงเป็นการประเมินจากผลการเรียนทั้งด้านความรู้และทักษะรวมทั้งเจตคติของผู้เรียนตามเกณฑ์ที่กำหนด

2.5.2 การประเมินวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้

เยาวตี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี (2554, น. 12) กล่าวว่า การประเมินผลเป็นกระบวนการรวบรวมข้อมูลและจัดข้อมูลให้เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจระหว่างการทำกับวัตถุประสงค์หรือการตัดสินคุณค่าของสิ่งที่วัดได้

Daniel L. Stufflebeam ได้ศึกษา (Daniel L. Stufflebeam, 1971 ; อ้างถึงใน เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี, 2554, น. 9) ได้กล่าวว่า การประเมินผล คือ กระบวนการรวบรวมและเตรียมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจทางเลือกที่เป็นไปได้หลายๆทางจึงแสดงให้เห็นว่า การประเมินผลมีความหมายครอบคลุม ทั้งการทดสอบ และการวัดผล

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2553, น. 7) กล่าวว่า การประเมินวัดผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่สำคัญต้องปฏิบัติควบคู่กับกระบวนการจัดการเรียนรู้บนพื้นฐานของการวัดและการประเมินผลต้องใช้หลายรูปแบบให้เหมาะสมสอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนการสอน การประเมินผลที่ดีต้องอยู่บนหลักการพื้นฐาน 2 ประการ คือ ประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียนซึ่งผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัด เพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน

พิชิต ฤทธิ์จัญญ (2557, น. 18-20) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลแต่ละครั้งต้องมีการดำเนินการที่เป็นระบบมีความเชื่อมโยงระหว่างจุดประสงค์ กรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลได้กำหนดขั้นตอน การดำเนินการ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 กำหนดวัตถุประสงค์ร่วมกันระหว่างครูผู้สอนและผู้เรียน

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

ขั้นตอนที่ 4 ทดสอบและเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 5 การวิเคราะห์คุณภาพ

ขั้นตอนที่ 6 เกณฑ์ตัดสินผลการเรียน

เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี (255, 9-10) ได้กล่าวว่า มีผู้กำหนดความหมายของคำว่า การประเมินผล ไว้อย่างหลากหลาย เช่น เดเนียล แอล สตัฟเฟิลบีม (Daniel L. Stufflebeam, 1971) ได้ให้ความหมายว่า การประเมินผล คือ กระบวนการรวบรวมและเตรียมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจทางเลือกที่เป็นไปได้หลายๆทาง ย่อมแสดงให้เห็นว่า การประเมินผลมีความหมายครอบคลุม ทั้ง การทดสอบ และการวัดผล หรือคำนิยามอีกอย่างหนึ่งของ ราล์ฟ ไทเลอร์ (Ralph W. Tyler, 1930) ได้ให้ความหมายของ การประเมินผล ไว้ว่า หมายถึง การตัดสินความสอดคล้องระหว่าง การกระทำและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ทิวต์ถ์ มณีโชติ (2555, น. 5-7) กล่าวว่า ความสำคัญของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ผู้เรียนได้คุณภาพการเรียนรู้

ตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและมาตรฐานการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนมี
ประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้หรือการจัดการเรียนการสอนดังนี้

1) เพื่อจัดตำแหน่ง (Placement) การวัดและประเมินเพื่อจัดตำแหน่งนี้ มักใช้ใน
วัตถุประสงค์ 2 ประการคือ เพื่อคัดเลือก (Selection) และเพื่อแยกประเภท (Classification)

2) เพื่อวินิจฉัย (Diagnostic) เป็นการใชผลการวัดและประเมินเพื่อค้นหาจุดเด่น-จุดด้อย
ของผู้เรียนว่ามีปัญหาในเรื่องใด เครื่องมือที่ใช้วัดเพื่อการวินิจฉัย ประเภทนี้นำไปใช้ในวัตถุประสงค์ 2
ประการดังนี้

(1) เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนผลการวัดผู้เรียนด้วยแบบทดสอบวินิจฉัยการ
เรียนครูผู้สอนสามารถแก้ไขปรับปรุงโดยการสอนซ่อมเสริม (Remedial Teaching) ได้ตรงจุด เพื่อให้
ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่คาดหวังไว้

(2) เพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ ผลการวัดด้วยแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียน
นอกจากจะช่วยให้เห็นว่าผู้เรียนมีจุดบกพร่องเรื่องใดและยังช่วยให้เห็นจุดบกพร่องของกระบวนการ
จัดการเรียนรู้อีกด้วย

3) เพื่อตรวจสอบและปรับปรุง การประเมินเพื่อพัฒนา (Formative Evaluation)
เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบผลการเรียนรู้เทียบกับจุดประสงค์ โดยอาจจะปรับปรุงหรือปรับเปลี่ยน
วิธีการสอน (Teaching Method) ปรับเปลี่ยนสื่อการสอน (Teaching Media) ใช้นวัตกรรมจัดการ
เรียนรู้ (Teaching Innovation) เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

4) เพื่อการเปรียบเทียบ (Assessment) เป็นการใชผลการวัดและประเมิน
เปรียบเทียบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการจากเดิมเพียงใด และอยู่ในระดับที่พึงพอใจหรือไม่

5) เพื่อการตัดสิน การประเมินเพื่อการตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนเป็นการประเมินรวม
(Summative Evaluation) คือใช้ข้อมูลที่ได้จากการวัดเทียบกับเกณฑ์เพื่อตัดสินผลการเรียนว่าผ่าน-ไม่
ผ่านหรือให้ระดับคะแนน

พัชรินทร์ ชมภูวิเศษ (2559, น. 21) ได้กล่าวว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนใดๆ
มีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ส่วน ได้แก่ จุดประสงค์การเรียนรู้ (Learning Objective) กิจกรรมการเรียน
การสอน (Learning Experience) การวัดและ ประเมินผล (Evaluation) ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
จำเป็นต้องมีการวัดและประเมินผลการศึกษา ซึ่ง จะต้องมี การทดสอบ การวัดผล และการประเมินผล
โดยที่การทดสอบเป็นกระบวนการกำหนดสถานการณ์ แบบทดสอบที่ใช้เป็นสิ่งเร้ากระตุ้นให้บุคคลได้
แสดงพฤติกรรม ที่ต้องการออกมาเพื่อที่จะได้วัด และสังเกตพฤติกรรมนั้นๆ และการวัดผลเป็น

กระบวนการ ในการกำหนดตัวเลขตามกฎเกณฑ์ ให้แก่พฤติกรรมที่บุคคลได้แสดงออกในการทดสอบ ใดๆ เพื่อที่จะได้รวบรวมผลทั้งหมดไปพิจารณาตัดสินใจตาม เกณฑ์ที่กำหนด เกณฑ์มาตรฐาน ส่วนการ ประเมินผลเป็นกระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการ วัดพฤติกรรมของบุคคล เพื่อนำผลมา พิจารณา ตัดสิน ประเมิน ค่าตามเกณฑ์มาตรฐาน แล้วนำเสนอเป็นข้อมูลย้อนกลับให้แก่ผู้สอนที่จะ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาตนเองต่อไป โดยยึดปรัชญาของ การวัดผลและประเมินผลว่าการ วัดผลและการประเมินผลเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน ควรกำหนด จุดประสงค์ที่มุ่งเน้นศักยภาพ สมรรถนะของผู้เรียนมากกว่าความจำ นำผลไปปรับปรุงแก้ไขในการเรียน การสอน เพื่อประเมินค่าความ เหมาะสมในความสามารถของครูผู้สอนตามหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน และเพื่อค้นหา พัฒนาสมรรถภาพของมนุษย์ โดยมีหลักการ ของการวัดผลและประเมินผลการศึกษา มีดังนี้

- 1) กำหนดจุดประสงค์ของการวัดและการประเมินผลให้ชัดเจน
- 2) เลือกใช้วิธีการวัด เครื่องมือที่เหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์นั้น
- 3) เลือกใช้เครื่องมือการวัดผลที่มีคุณภาพ
- 4) เลือกใช้วิธีการหรือเครื่องมือวัดผลที่หลากหลาย
- 5) ใช้ผลจากการวัดให้มีความคุ้มค่า
- 6) เลือกใช้เครื่องมือที่มีความยุติธรรมไม่เปิดโอกาสให้ผู้สอบได้เปรียบและเสียเปรียบกัน

และ

- 7) มีวิธีการดำเนินการสอบ ที่มีคุณภาพ และกระบวนการวัดและประเมินผล

มีขั้นตอนดังนี้

- (1) กำหนดวัตถุประสงค์ร่วมกันระหว่าง ครูผู้สอนและผู้เรียน
- (2) กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
- (3) สร้างเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้
- (4) ทดสอบ และเก็บรวบรวมข้อมูล
- (5) การวิเคราะห์คุณภาพ

(6) เกณฑ์ตัดสินผลการเรียน มีประโยชน์ต่อผู้เรียน ครูผู้สอน ผู้บริหาร ผู้ปกครอง ครูแนะแนว ครูผู้สอนต้องมีคุณธรรมในการวัดและประเมินผลครูผู้สอนที่ ทำการวัดและประเมินผล จะต้องเป็นบุคคลที่มีคุณธรรม ประกอบด้วย ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ สุจริต มีวินัยในตนเอง มีความขยันอดทน มีความยุติธรรม มีเจตคติที่ดีต่อการวัดผล มีความใจกว้าง มีมนุษยสัมพันธ์ แสวงหา ความรู้และใช้หลักวิชาให้เกิดการพัฒนาในวิชาชีพ และรักษาความลับของผลการประเมินต่อไป

จากที่กล่าวมาแล้วเกี่ยวกับการประเมินวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ สรุปได้ว่าการประเมินวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ มีจุดมุ่งหมายอยู่ 2 ประการเพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

ในระหว่างการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง บันทึกรวบรวม วิเคราะห์ แปลความหมายข้อมูลแล้วนำมาใช้ในการส่งเสริมหรือปรับปรุงผู้เรียนและการสอนของแบ่งเป็น 2 ประการคือ เป็นการวัดและประเมินผลย่อยที่เกิดขึ้นในห้องเรียนทุกวันการวัดและประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียนเมื่อเรียนจบหน่วยการเรียนเพื่อตัดสินให้คะแนนหรือให้ระดับผลการเรียนของผู้เรียนว่าผ่านรายวิชาหรือไม่ การวัดและประเมินผลการเรียนนอกจากจะมีประโยชน์โดยตรงต่อผู้เรียนแล้วยังสะท้อนถึงประสิทธิภาพการสอนของครู การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้อำนาจเป็นด้านๆดังนี้ 1) เพื่อจัดตำแหน่ง (Placement) 1.1) เพื่อคัดเลือกเข้าร่วมกิจกรรม โครงการหรือเป็นตัวแทน 1.2) เพื่อแยกประเภทเป็นกลุ่มอ่อน ปานกลาง เก่ง 2) เพื่อวินิจฉัย (Diagnostic) ค้นหาจุดเด่น จุดด้อยของผู้เรียนว่ามีปัญหาในเรื่องใด เพื่อวางแผนการจัดการเรียนรู้และการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การวัดผลเป็นกระบวนการในการกำหนดตัวเลขตามกฎเกณฑ์ให้แก่พฤติกรรมที่บุคคลได้แสดงออกในการทดสอบ

2.5.3 การประเมินผลสัมฤทธิ์ทักษะปฏิบัติ

ดารณี ระงับทุกข์ ได้ศึกษา (ดารณี ระงับทุกข์, 2558 ; อ้างถึงใน ประวีณา เอี่ยมยี่สุน, 2564, น. 21) กล่าวว่า แบบวัดภาคปฏิบัติ หมายถึง เครื่องมือที่สร้างขึ้นเพื่อใช้วัดความรู้ ความสามารถ ความคิด ทักษะของผู้เรียนในด้านการปฏิบัติที่แสดงออกด้วยการกระทำภายใต้สถานการณ์ที่อาจจะอยู่ในรูปของขั้นเตรียมปฏิบัติ ขั้นกระบวนการปฏิบัติ และขั้นผลการปฏิบัติ ที่ได้จากการปฏิบัติกิจกรรมนั้นๆ

สังวรรณ รัตตะโทก ได้ศึกษา (สังวรรณ รัตตะโทก, 2558 ; อ้างถึงใน ประวีณา เอี่ยมยี่สุน, 2564, น. 21) กล่าวว่า การวัดทักษะพิสัยจะวัดจากการให้ผู้ที่ถูกวัดแสดงพฤติกรรม การปฏิบัติให้ดู เพื่อให้ผู้ทำการวัดสังเกตเห็น และตัดสินระดับความสามารถในการปฏิบัติว่าสามารถทำได้เท่าใด ถูกต้อง เหมาะสมหรือไม่ โดยผลการปฏิบัติของผู้ถูกวัดเป็นผลของความสามารถทางสมอง และความสามารถทางกายผสมกัน ก่อนการวัดทักษะพิสัย ผู้ทำการวัดต้องมีความเข้าใจประเด็น หรือมิติของทักษะพิสัยที่ต้องการวัดเป็นอย่างดี จึงจะสามารถออกแบบการวัดให้เหมาะสม ซึ่งจะทำให้ ผลการวัดมีความตรงและนำไปใช้ได้เหมาะสม คุณลักษณะที่นิยมใช้วัดพฤติกรรมด้านทักษะพิสัย มีดังนี้

- 1) คุณลักษณะที่ใช้วัดกระบวนการ สามารถแบ่งเป็นลักษณะย่อย ๆ ได้ดังนี้
 - (1) คุณภาพของการปฏิบัติงาน ซึ่งวัดจากความผิดพลาดที่เกิดขึ้นขณะปฏิบัติงาน ความคล่องแคล่วว่องไวในการปฏิบัติ การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับงานที่ปฏิบัติ
 - (2) เวลาวัดจากเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงานน้อย
 - (3) ทักษะการปรับปรุงงาน วัดจากการลดขั้นตอนการทำงานให้สั้นลง
 - (4) ความปลอดภัยในการทำงาน วัดจากความปลอดภัยในการใช้เครื่องมือ จำนวน อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นขณะทำงาน

- (5) ความสิ้นเปลืองทรัพยากร อาจวัดจากจำนวนวัสดุที่ใช้เกิน
- 2) คุณลักษณะที่ใช้วัดผลงาน อาจแบ่งเป็นลักษณะย่อย ๆ ได้ดังนี้
- (1) คุณภาพของผลงาน วัดจากคุณภาพของงานตามความสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐาน จุดเด่นของผลงาน ความเหมาะสมในการนำไปใช้ และลักษณะภายนอกที่ปรากฏ
- (2) ปริมาณงาน วัดจากปริมาณของผลผลิตที่ทำได้ภายในเวลาที่กำหนด
- (3) ทักษะการปรับปรุงงาน วัดจากพัฒนาการของผลงานในเชิงคุณภาพ และปริมาณ
- (4) ความปลอดภัยของผลงาน วัดจากระดับความปลอดภัยของผลผลิตเมื่อนำไปใช้

(5) ความสิ้นเปลือง วัดจากจำนวนชิ้นงานที่ทำแล้วใช้ไม่ได้ หรือยอมรับไม่ได้

กมลวรรณ ตังชนกานนท์ (2557, น. 7-9) กล่าวว่า การวัดและประเมินที่สามารถจัดกลุ่มว่าเป็นการวัดและการประเมินด้านทักษะพิสัย มีรูปแบบที่สำคัญ 3 รูปแบบ ดังนี้

1) สมรรถภาพทางกาย (physical fitness) ความหมายของสมรรถภาพทางกายมีการเปลี่ยนแปลง ไปตามยุคสมัย เช่น ในช่วงปี ค.ศ. 1990 นักวิชาการให้ความหมายของสมรรถภาพทางกายว่า หมายถึง ความสามารถของร่างกายในการประกอบกิจวัตรประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีพลัง ที่จะประกอบกิจกรรมในเวลาว่าง รวมถึงการเผชิญกับเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดมาก่อนได้ สมรรถภาพทางกาย แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ สมรรถภาพทางกายที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ และสมรรถภาพทางกาย ที่เกี่ยวข้องกับทักษะ แต่หลังจากนั้นจนถึงปัจจุบัน สมรรถภาพทางกาย หมายถึง การมีชีวิต ความเป็นอยู่ที่ดี สามารถปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยไม่เหนื่อยล้าจนเกินไป มีความเสี่ยงต่ำในการที่จะเกิดปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ และสามารถคงไว้ซึ่งสมรรถภาพเช่นนี้ตลอดไป

2) ทักษะด้านกีฬา (sport skills) หรือทักษะด้านพลศึกษา (skills in physical Education) วิชาพลศึกษา เป็นวิชาที่ช่วยพัฒนาความรู้ ทักษะ ความสมบูรณ์ของร่างกาย และเจตคติที่จำเป็นต่อการพัฒนา ให้มีสุขภาพที่แข็งแรง โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกมและกีฬา เป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้งสมรรถภาพเพื่อสุขภาพและกีฬา

3) ทักษะการปฏิบัติงาน (performance skills) เป็นความสามารถในการปฏิบัติงาน โดยงานที่ทำจะเกี่ยวข้องกับความสามารถทางสมองหรือไม่เกี่ยวข้องกับความสามารถทางสมองก็ได้ แต่

จุดสำคัญคือ ผู้เรียนจะต้องมีการปฏิบัติงานแล้วมีผลงานแสดงออกมาให้เห็น การวัดผลด้านทักษะปฏิบัติ จึงเป็นการวัด กระบวนการหรือผลงาน หรือทั้งกระบวนการและผลงาน

ประวีณา เยี่ยมยี่สุน (2564, น. 19) ได้กล่าวว่า การวัดทักษะพิสัยจะวัดจากการให้ผู้ที่ถูกวัดแสดงพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติ เพื่อให้ผู้ทำการวัดสังเกตเห็น และตัดสินระดับความสามารถในการปฏิบัติว่าสามารถทำได้เท่าใด ถูกต้อง เหมาะสมหรือไม่ โดยผลการปฏิบัติของผู้ถูกวัดเป็นผลของความสามารถทางสมองและความสามารถทางกายผสมกัน การวัดทักษะพิสัยเป็นการวัดที่ใช้สถานการณ์เพื่อทดสอบการปฏิบัติงานของบุคคลกระบวนการวัดทักษะพิสัย มีขั้นตอนที่แตกต่างจากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการวัดด้านจิตพิสัย เนื่องจากการวัดผลด้านทักษะพิสัยจำเป็นต้องมีการจัดสภาพการณ์ให้ผู้เรียนได้มีการปฏิบัติจริง ผู้สอนต้องใช้ในการสังเกตพฤติกรรมการทำงานของผู้เรียนในระหว่างการปฏิบัติงาน เครื่องมือวัดและประเมินผลทักษะปฏิบัติ สามารถจำแนกออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ เครื่องมือประเภทที่ใช้การทดสอบ และเครื่องมือประเภทไม่ใช้การทดสอบ เครื่องมือประเภทที่ไม่ใช้การทดสอบเป็นเครื่องมือที่ใช้ประกอบการสังเกตการปฏิบัติงาน ประเภทของเครื่องมือวัดทักษะพิสัย จึงมีลักษณะเป็นแบบประเมินที่ใช้ประกอบการสังเกตของผู้ประเมิน แบ่งตามลักษณะการประเมินได้แก่ แบบตรวจสอบรายการ (checklist) แบบประเมินค่า (rating scale) และเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบรีค (scoring rubric)

จากที่กล่าวมาแล้วเกี่ยวกับการประเมินผลสัมฤทธิ์ทักษะปฏิบัติ สรุปได้ว่า การประเมินผลสัมฤทธิ์ทักษะปฏิบัติ เพื่อใช้วัดความรู้ ความสามารถ ความคิดทักษะของผู้เรียนในด้านการปฏิบัติที่แสดงออกด้วยการกระทำจะวัดจากการให้ผู้ที่ถูกวัดแสดงพฤติกรรม การปฏิบัติให้ดูเพื่อให้ผู้ทำการวัดสังเกตเห็นและตัดสินระดับความสามารถในการปฏิบัติสามารถทำได้เท่าใด ถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ การวัดผลด้านทักษะพิสัยจำเป็นต้องมีการจัดสภาพการณ์ให้ผู้เรียนได้มีการปฏิบัติจริง ผู้สอนต้องใช้ในการสังเกตพฤติกรรมการทำงานของผู้เรียนในระหว่างการปฏิบัติงาน เครื่องมือและประเมินผลทักษะปฏิบัติสามารถจำแนกออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ เครื่องมือประเภทที่ใช้การทดสอบ เครื่องมือประเภทไม่ใช้การทดสอบ เป็นเครื่องมือที่ใช้ประกอบการสังเกตการปฏิบัติงาน

2.6 ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์

รูปแบบการเรียนนาฏศิลป์แบบโบราณ มีขั้นตอนการฝึกหัดโดยเน้นการฝึกปฏิบัติเป็นหลัก รู้จักจังหวะและการยกเอียงอวัยวะส่วนต่างๆของร่างกาย ด้วยบทเรียนพื้นฐานที่ซ้ำๆอย่างต่อเนื่องเพื่อการฝึกหัด ในระยะเวลาอันพอสมควรจนกระทั่งผู้เรียนสามารถจดจำท่ากับกิริยา ต่างๆในการแสดงและปรุงแต่งลีลาท่าทางให้งดงามยิ่งขึ้น เป็นการเฉพาะสำหรับศิษย์แต่ละคน (อาคม สายาคม, 2516, น.134)

กระทรวงศึกษาธิการ (2550, น. 11) ได้จัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ มี 6 ขั้นดังนี้

1. ขั้นรับรู้ เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญที่เป็นพื้นฐานของการปฏิบัติให้กับผู้เรียนโดยเริ่มจากให้ผู้เรียนเข้าใจในรูปแบบของนาฏศิลป์ที่ผู้เรียนจะฝึกปฏิบัติให้มีความรู้ความเข้าใจในขั้นพื้นฐานของการปฏิบัตินาฏศิลป์
2. ขั้นทำตามแบบ ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในรูปแบบพื้นฐานนาฏศิลป์ ผู้สอนเป็นต้นแบบหลักให้ผู้เรียนเลียนแบบปฏิบัติตามที่ละขั้นตอน ฝึกทำนาฏยศัพท์ ภาษานาฏศิลป์ ทีละท่า ฝึกรำตามตั้งแต่ต้นเพลงจนจบเพลงฝึกหัดทีละท่าอย่างต่อเนื่อง
3. ขั้นปฏิบัติได้เองผู้เรียนฝึกหัดทักษะตามผู้สอนแล้วให้ฝึกหัดเพิ่มเติมจนผู้เรียนสามารถปฏิบัติเองได้ด้วยตนเอง
4. ขั้นปฏิบัติได้อย่างชำนาญ และพัฒนาการรำของตนเองจนมีทักษะมากขึ้น แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ ปฏิบัติท่ารำได้อย่างมีลีลาสวยงาม รำได้ด้วยความสวยงาม
5. ขั้นประยุกต์ เมื่อนักเรียนมีความชำนาญมากขึ้น สามารถนำความรู้ประสบการณ์ไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนาปฏิบัติท่ารำของตนเองไปใช้ในชีวิตประจำวันและใช้ในการแสดงได้
6. ขั้นสร้างสรรค์ผู้เรียนสามารถนำหลักวิชานาฏศิลป์ไปสร้างสรรค์งานการแสดงให้สอดคล้องกับลักษณะของงาน วัฒนธรรมและการประดิษฐ์ผลงานด้านศิลปะได้

เรณู โกศินานนท์ ได้ศึกษา (เรณู โกศินานนท์, 2548 ; อ้างถึงใน อุมารี นาสมทอง, 2559, น. 37-39) ได้กล่าวว่า วิธีการสอนนาฏศิลป์และขั้นตอนการสอนมี

1. สอนจากง่ายไปหายาก เช่น สอนการทำมือจีบและวง ก่อนที่จะสอนให้นักเรียนทำท่า สอดสร้อยมาลา
2. สอนตามความสามารถของบุคคล เช่น นักเรียนคนไหนรำได้เร็วก็จะสอนเร็ว แต่ถ้า นักเรียนคนไหนรำได้ช้าครูก็จะต่อปฏิบัติท่ารำหรือสอนรำให้อย่างช้าๆ

3. เปลี่ยนแปลงปฏิบัติทำรำที่ยากให้เป็นปฏิบัติทำรำที่ง่าย แต่มีความหมายของภาษาปฏิบัติทำรำคงเดิมปฏิบัติทำรำบางท่าอาจยากเกินความสามารถของผู้เรียน ครูผู้สอนอาจจะพิจารณาเปลี่ยนแปลงปฏิบัติทำรำให้รำได้ง่ายขึ้นเพื่อให้นักเรียนสามารถปฏิบัติได้การเปลี่ยนแปลงปฏิบัติทำรำจะต้องคำนึงถึงความหมายของปฏิบัติทำรำเป็นสำคัญ

4. การสอนแต่ละท่าต้องอธิบายและนำอย่างละเอียดตั้งแต่ศีรษะจรดเท้า

5. ระหว่างปฏิบัติทำรำครูต้องคอยสังเกตและเตือนลีลาการรำของผู้เรียนให้อยู่ในระดับที่ถูกต้อง

6. สังเกตท่าทางของนักเรียน ถ้าพบว่าไม่ถูกต้องครูผู้สอนต้องแนะนำอธิบายให้นักเรียนปฏิบัติได้อย่างถูกต้องไม่ปล่อยให้เรียนจำผิดไปใช้ต่อ

7. การใช้ศัพท์นาฏศิลป์ในบางครั้งครูผู้สอนอาจเปลี่ยนใช้คำศัพท์ที่ฟังแล้วเข้าใจง่ายจำได้อย่างรวดเร็วและเมื่อนักเรียนจำได้แล้วครูจึงบอกให้ทราบถึงศัพท์ที่เรียกถูกต้องตามหลักวิชานาฏศิลป์

8. ให้นักเรียนฝึกร้องเพลงประกอบการรำไปพร้อมๆกับการฝึกรำเพื่อให้นักเรียนสามารถร้องเพลงที่รำได้อย่างถูกต้องด้วยตนเอง

9. การสอนรำแต่ละเพลงปฏิบัติทำรำที่สอนควรเป็นมาตรฐานแบบแผนเดียวกันเพื่อให้นักเรียนที่ได้เรียนรุ่นต่อไปจะได้รำเหมือนกัน

10. เปรียบเทียบปฏิบัติทำรำที่คล้ายกันมาเปรียบเทียบทำให้อูเพื่อให้เห็นความแตกต่างของปฏิบัติทำรำและไม่ทำให้ผู้เรียนจำปฏิบัติทำรำปะปนสับสนกันเพราะคิดว่าปฏิบัติทำรำเหมือนกันเช่นการม้วนมือและคลายมือ

11. วิธีสาธิตโดยรำนำหน้าให้นักเรียนดู ครูผู้สอนควรรำนำหน้า 2 แบบ คือ

11.1 รำนำหน้านักเรียน คือ ครูอยู่ด้านหน้าของนักเรียนและหันหลังให้นักเรียนนักเรียนจะมองเห็นด้านหลังของครูและรำตามครู

11.2 ครูรำต่อหน้าหรือรำด้านหน้า คือครูหันหน้าเจอกับนักเรียนแต่ครูจะรำสลับด้านกับนักเรียน เช่นปฏิบัติทำรำจริงมือขวาครูก็จับมือซ้ายหรือเรียกว่าครูรำเป็นกระจกให้นักเรียนดูให้ถนัดและชัดเจนวิธีการนี้เป็นวิธีการสาธิตที่ดีเพราะขณะที่ครูสาธิตให้นักเรียนดูและรำตามครูสามารถมองเห็นปฏิบัติทำรำของนักเรียนและสามารถบอกหรือชี้แนะนักเรียนได้ขณะกำลังสาธิต

12. การจัดแถวขณะรำหรือตำแหน่งที่รำ ควรฝึกให้นักเรียนระวังเรื่องตำแหน่งที่อยู่ขณะรำไม่ว่าจะรำอยู่กับที่หมุนตัวหรือวิ่งไปมา

13. การสอนแยกปฏิบัติทำรำให้เข้าใจทีละอย่าง เช่น ปฏิบัติทำรำบางท่าต้องปฏิบัติพร้อมกันทั้งมือ และเท้า ครูอาจแยกก่อนสอนทีละอย่างโดยสอนให้ปฏิบัติส่วนมือจนคล่องแล้วจึงสอนให้ปฏิบัติส่วนเท้าและเมื่อคล่องแล้วจึงสอนทั้งมือและเท้ารวมกัน

14. การใช้เพลงประกอบการสอนแบ่งเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ยังไม่ใช้เพลง คือครูสาธิตปฏิบัติทำรำให้นักเรียนดูและให้นักเรียนรำตามครูบ่อยๆ

จนสามารถรำได้ ขั้นนี้ครูเป็นผู้ร้องเพลงเองและให้นักเรียนฝึกร้องพร้อมครูไปด้วย

ตอนที่ 2 เริ่มใช้เพลงบางเมื่อสอนปฏิบัติทำรำ หรือต่อปฏิบัติทำรำไปได้พอสมควรแล้ว ควรให้นักเรียนได้ฟังเพลงจากเทปบันทึกเสียงและฝึกร้องฝึกรำไปเรื่อย ๆ กับเพลงจริง

ตอนที่ 3 เมื่อสอนปฏิบัติทำรำหรือต่อปฏิบัติทำรำจบเพลงแล้ว ควรให้นักเรียนได้ฝึกรำตั้งแต่ต้นจนจบพร้อมเพลงจริงจากเทปบันทึกเสียงและอาจให้นักเรียนร้องเพลงควบคู่ไปกับเพลงจากเทปบันทึกเสียงด้วย เพื่อให้นักเรียนร้องเพลงและรำประกอบเพลงได้ดียิ่งขึ้น

สุภาวดี โปธิเวชกุล (2552, น.61) กล่าวว่า การปฏิบัติทำรำให้ถูกต้องย่อมเกิดจากการฝึกหัดอย่างเป็นระบบ เริ่มตั้งแต่การกำหนดอายุของผู้ฝึกหัด การใช้เวลาฝึกหัดอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องเป็นเวลานาน การฝึกหัดเป็นขั้นตอนการสังเกตแบบอย่างที่ดีและนำมาปรับปรุงใช้กับตนเองโดยการสำรวจของบกพร่องของตนเองจากกระจกหรือผู้ตักเตือนและพยายามแก้ไขให้ถูกต้องและหากผู้ปฏิบัติคนใดสามารถควบคุมการฝึกของตนให้มีคุณภาพดังกล่าวได้จะทำให้ผู้ปฏิบัติคนนั้นสามารถปฏิบัติทำรำอย่างมีคุณภาพตามไปด้วย

จากที่กล่าวมาแล้วเกี่ยวกับทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ สรุปได้ว่า เรียนนาฏศิลป์เน้นการฝึกปฏิบัติเป็นหลักการสอนนาฏศิลป์สอนโดยอธิบายประกอบการสาธิตฝึกปฏิบัติทำรำแสดงความหมาย ความรู้สึกและบุคลิกภาพให้สัมพันธ์กัน จากง่ายไปหายาก เช่น สอนการทำมือจีบและวง ระหว่างปฏิบัติทำรำครูต้องคอยสังเกตและเตือนลีลาการรำของผู้เรียนให้อยู่ในระดับที่ถูกต้องเสมอซึ่งต้องอาศัยเวลาในการฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความชำนาญ ยากแก่การปฏิบัติให้ได้ผลดีในระยะเวลานั้นการถ่ายทอดปฏิบัติทำรำหรือสอนรำต้องยึดหลักการถ่ายทอดและสอนรำทีละท่าต้องสอนซ้ำๆกันจนเห็นว่านักเรียนสามารถรำได้แล้วด้วยตนเองจึงถ่ายทอดปฏิบัติทำรำในท่าต่อไป ครูผู้สอนต้องให้นักเรียนฝึกร้องเพลงประกอบการรำไปพร้อมๆกับการฝึกรำเพื่อให้นักเรียนสามารถร้องเพลงที่รำได้อย่างถูกต้องด้วยตนเองเพื่อเวลาซ้อมรำด้วยตนเองก็สามารถรำได้อย่างถูกต้อง การสอนควรเป็นมาตรฐานแบบแผนเดียวกันเพื่อให้รุ่นต่อมาจะได้รำเหมือนกัน วิธีสาธิตครูผู้สอนควรรำนำหน้า 2 แบบ คือ แบบที่ 1 รำนำหน้า

นักเรียนคือครูอยู่ด้านหน้าของนักเรียนหันหลังให้นักเรียน นักเรียนจะมองเห็นด้านหลังครูและรำตามครูแบบที่ 2 ครูรำต่อหน้าหรือรำด้านหลัง คือครูหันหน้าเข้าหานักเรียนแต่ครูจะรำสลับด้านกับนักเรียน จะเปรียบเหมือนครูเป็นกระจกให้นักเรียน ควรฝึกให้นักเรียนระวังเรื่องตำแหน่งที่อยู่ขณะรำ การใช้เพลงประกอบการสอน ครูสาธิตปฏิบัติท่ารำให้นักเรียนดูให้นักเรียนศึกษาประวัติที่มา ความสำคัญการนำไปใช้ตลอดจนองค์ประกอบที่ใช้กับการแสดงในชุดนั้น เช่นมีเพลงร้อง นักเรียนฝึกเพลงร้องให้ได้ เริ่มใช้เพลงควรให้นักเรียนได้ฟังเพลงจากเทปบันทึกเสียงและและอาจให้นักเรียนร้องเพลงควบคู่ไปกับเพลงจากเทปบันทึกเสียงเพื่อให้นักเรียนร้องเพลงละรำประกอบเพลงได้ดียิ่งขึ้น การปฏิบัติท่ารำให้ถูกต้องย่อมเกิดจากการฝึกหัดอย่างเป็นระบบ ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์เกิดขึ้นได้จากการฝึกปฏิบัติที่เป็นขั้นเป็นตอนมีระเบียบวิธีในการปฏิบัติ ใช้ความขยันหมั่นเพียร อดทน ตั้งใจจริง ของผู้ปฏิบัติ เป็นคนช่างสังเกต วิธีการปฏิบัติของครูผู้สอน ใช้เวลาในการฝึกนานในขั้นพื้นฐานฝึกซ้ำๆ อย่างสม่ำเสมออย่าง น้อย 1-2 ปี เริ่มจากการรำเพลงช้าก่อนแล้ว จึงฝึกการรำเพลงเร็วโดยมีขั้นตอนการฝึกเหมือนกันตั้งแต่การแต่ฝึก ร้อง บอกจังหวะของเพลง เลียนเสียงตะโพน การกระทบจังหวะ การปฏิบัติท่ารำตั้งแต่ต้นจนจบตามลำดับ เน้นทักษะการปฏิบัติเป็นการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายอย่างมีลีลาท่าทางที่อ่อนช้อย ใช้เวลาในการฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความชำนาญ โดยเฉพาะ ปฏิบัติท่ารำนาฏศิลป์ไทยมีความละเอียดละไม อวัยวะทุกส่วน ยากแก่การปฏิบัติให้ได้ผลดีในระยะเวลาที่สั้น การปฏิบัติท่ารำหรือสอนรำที่ต้องทำทีละปฏิบัติท่ารำและแต่ละท่าต้องสอนซ้ำๆ ครูผู้สอนต้องแนะนำอธิบายให้นักเรียนปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง ไม่ปล่อยให้ นักเรียนจำแบบผิด ๆ ไปใช้ต่อ ฝึกร้องเพลงประกอบการรำไปพร้อมๆ กับการฝึกรำ เพื่อให้ นักเรียนสามารถร้องเพลงที่รำได้อย่างถูกต้องด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการฝึกทักษะการปฏิบัติในการปูพื้นฐานที่ดีของการเรียนนาฏศิลป์ไทย

2.7 ฉุยฉายเบญจกาย

2.7.1 ฉุยฉายเบญจกาย เป็นการรำชุดหนึ่งแทรกอยู่ในการแสดงโขนเรื่องรามเกียรติ์ ชุดนางลอย

2.7.2 ประวัติความเป็นมา

ฉุยฉายเบญจกาย เป็นการแสดงโขนเรื่อง รามเกียรติ์ ชุดนางลอย เป็น ชุดรำเดี่ยวเพื่ออวดลีลาปฏิบัติท่ารำนางเบญจกายมาเป็นนางสีดาและความสวยงามของการแต่งกาย เนื้อเรื่องกล่าวถึงทศกัณฐ์เจ้าพญาแห่งกรุงลงกา ใช้ให้นางเบญจกายซึ่งเป็นลูกของพิเภกและเป็นหลานทศกัณฐ์ไปตัดศึก โดยแปลงเป็นนางสีดาและทำตายลอยน้ำไปยังพลับพลาพระรามเมื่อพระรามเห็นว่านางสีดาตายแล้วก็จะได้ยกทัพกลับไป

เบญจกายขอไปคุณางสีดาแล้วแปลงตัวให้คล้ายนางสีดาและสร้างทำจริตกิริยาให้เหมือนนางสีดาแล้วรำ “ฉุยฉาย” ขึ้นไปเฝ้าทศกัณฐ์ ผู้เป็นลุง สถาบันนาฏดุริยางคศิลป์ ได้ศึกษา (สถาบันนาฏดุริยางคศิลป์, 2542, น. 13 ; อ้างถึงใน รจนา สุทรานนท์ คำรณ สุทรานนท์, 2556, น. 137)

2.7.3 ลักษณะและรูปแบบการแสดง

เป็นรำมาตรฐาน ประเภทรำเดี่ยว

2.7.4 ความหมายของเนื้อร้อง

ความหมายและคำศัพท์ในบทร้อง

คำศัพท์	ความหมาย
ทรมวย	หญิงสาววัยรุ่น
พิมพ์กัศร	ใบหน้า
ศรชัย	อาวุธของพระราม
อุรา	ใจ
รากษสี	ยักษ์
อินทรีย์	ร่างกาย
ทศกัศร	ทศกัณฐ์
ลัก	ทำในสิ่งที่ไม่ได้รับอนุญาต
วิญญูณ	จิตใจ
อรชร	งามอย่างเอวบางร่างกายน้อย
อ่อนแอ้น	มีรูปร่างแบบบาง เอวบางร่างกายน้อย ชดช้อย
กินรี	สัตว์ในแดนหิมพานต์เป็นคนครึ่งนก
ระทวย	อ่อนช้อย อ่อนใจ
นวนายนาค	กรีดกราย เยื้องกราย
วิลาส	งาม
จรลี	เดิน
ปีตุลา	ลุง

ปี่พาทย์ทำเพลงร้ว

ร้องเพลงฉุยฉาย

ฉุยฉายเออย	จะขึ้นไปเฝ้าเจ้าก็กรี๊ดกราย
เยื้องย่างเจ้าช่างแปลงกาย	ให้ละเมียดละม้ายสีตานงลักษณะ
ถึงพระรามเห็นทราวม้วย	จะฉงนพระทัยให้อาเหลือ้อาหลัก
งามนักเออย	ใครเห็นพิมพัศตร์ก็จะรักจะใคร่
หลับก็จะฝันครั้นตื่นก็จะคิด	อยากเห็นอีกสักนิตหนึ่งให้ชื่นใจ
งามคมดุจคมศรชัย	ถูกนอกทะเลในให้เจ็บอุรา

ร้องเพลงแม่ศรี

แม่ศรีเออย	แม่ศรีรากษสี
แม่แปลงอินทรีย์	เป็นแม่ศรีสีดา
ทศพัศตร์มาลักเห็น	จะตื่นตื่นในวิญญาน
เหมือนล้อเล่นให้เป็นบ้า	ระอาเจ้าแม่ศรีเออย
อรชรเออย	อรชรอ่อนแอ้น
เอวขาแขนแมน	แมนเหมือนกินรี
ระทวยนวนานา	วิลาศจรลี
ขึ้นปราสาทมณี	เฝ้าพระพิตุลาเออย

ปี่พาทย์ทำเพลงเร็ว-ลา

2.7.5 ทำนองและดนตรี

ฉุยฉาย เป็นเพลงในอัตราจังหวะ 2 ชั้น มีมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา ใช้เป็นเพลงร้องและบรรเลงประกอบบิกริยาอาการของผู้แสดง ซึ่งแสดงถึงความภาคภูมิใจที่ได้แต่งตัวสวยงาม ตามปกติเพลงชุดนี้มีเพลง ๒ เพลงรวมอยู่ด้วยกัน คือ เพลงฉุยฉาย และเพลงแม่ศรี โดยร้องเพลงฉุยฉาย 1 คำกลอน ปี่เป่าเลียนเสียงร้องตามทำนอง

ใช้วงดนตรีปี่พาทย์เครื่องห้า ประกอบการบรรเลงเพลงหน้าพาทย์และ เพลงร้องดังนี้ ปี่พาทย์ทำเพลงร้ว ร้องเพลงฉุยฉาย ร้องเพลงแม่ศรี จบ ด้วยปี่พาทย์ทำเพลงเร็ว-ลา

วงปี่พาทย์เครื่องห้า เป็นวงปี่พาทย์ที่เป็นวงหลัก มีจำนวนเครื่องดนตรีน้อยชิ้นที่สุด ดังนี้

1. ระนาดเอก 1 ราง
2. ซ้องวงใหญ่ 1 วง
3. ตะโพน 1 ลูก
4. กลองทัด 2 ลูก
5. ปี่ใน 1 เล้า
6. ฉิ่ง 1 คู่



ภาพที่ 2.1 วงปี่พาทย์เครื่องห้า
ที่มา : ศศิพัชร์ สังข์พาลี (2564)



ภาพที่ 2.2 การบรรเลงวงปี่พาทย์เครื่องห้า
ที่มา : ณรงค์ฤทธิ์ คงปิ่น (2564)

2.7.6 การแต่งกาย

ลักษณะการแต่งกาย แต่งยืนเครื่องนาง เรียนแบบนางสีดาเนื่องจากนางเบญกายแปลงกายเป็นนางสีดา จารีตของการแต่งกายได้กำหนดให้ใส่เสื้อในนางสีเหลืองทองใช้ผ้าห่มนางสีแดงขลิบเขียว นุ่งผ้ายกจีบหน้านางสีเขียว สวมกรองคอสีเขียว สวมเครื่องประดับ ประกอบด้วย จี๋นาง เข็มขัดและปิ่นแห่ง(หัวเข็มขัด) มงกุฎกษัตริย์ มีดอกไม้ทัดและห้อยอุบะด้านซ้าย สวมกำไลแฉง อัมรงค์และกำไลเท้า



ภาพที่ 2.3 เครื่องแต่งกาย

ที่มา : ศศิพัชร สัจจพาลี (2565)

- | | |
|------------------------------|----------------------------------|
| 1. มงกุฎ | 2. ดอกไม้ทัด (ซ้าย) |
| 3. อุบะ หรือพวงดอกไม้ (ซ้าย) | 4. นวมนาง หรือ กรองคอ |
| 5. ผ้าห่มนาง | 6. จี๋นาง |
| 7. อัมรงค์ | 8. เสื้อในนาง |
| 9. กำไลแฉง | 10. เข็มขัด |
| 11. ปิ่นแห่ง (หัวเข็มขัด) | 12. ผ้านุ่งนาง ภูเขาหรือพระภูเขา |
| 13. กำไลเท้า | |

โอกาสที่แสดง ใช้ประกอบการแสดงโขนเรื่องรามเกียรติ์ ชุด นางลอย และ
ใช้แสดงเป็นชุดเอกเทศในงานทั่วไป

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.8.1 งานวิจัยในประเทศ

ชนันธร หิรัญเชาร (2562) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะนาฏศิลป์ไทยและความคิดสร้างสรรค์ ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น โรงเรียนชุมชนวัดหนองค้อ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม 1 ห้อง จำนวนรวม 30 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์ไทยตามแนวคิดของเดวีส์ แบบวัดทักษะนาฏศิลป์ไทย แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจ ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ในการวิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะนาฏศิลป์ไทยตามแนวคิดของเดวีส์ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ทักษะความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์ไทยตามแนวคิดของเดวีส์ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์ไทย ตามแนวคิดของเดวีส์ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 4) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์ไทยตามแนวคิดของเดวีส์ อยู่ในระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พิทยา คงอ้าว (2561) ได้วิจัยเรื่องผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเดวีส์ ร่วมกับการสอนแบบร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการปฏิบัติงานไฟฟ้าเพื่อการเกษตรของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาเกษตรศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี (ภาคใต้) กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาเกษตรศาสตร์ เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ เรื่องวงจรไฟฟ้า แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเดวีส์ ร่วมกับการสอนแบบร่วมมือ โดยผู้วิจัยชี้แจงผู้เรียนเพื่อ ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการทดลอง ทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบพื้นฐานความรู้ก่อนเรียน เรื่องงานไฟฟ้าเพื่อการเกษตรเรื่องวงจรไฟฟ้าดำเนินการทดลองสอนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้กิจกรรมการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนของเดวีส์ ร่วมกับวิธีการสอนแบบร่วมมือการเรียนแบบร่วมมือตามใช้เวลาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน รวม 20 ชั่วโมง วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการปฏิบัติงาน และให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจ ผลการวิจัยปรากฏว่า 1) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่าง มีนัยสำคัญทางที่

ระดับ .05 2) นักเรียนมีคะแนนทักษะการปฏิบัติงานไฟฟ้าเพื่อการเกษตร หลังเรียน สูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนของเดวีส์ร่วมกับวิธีการสอนแบบร่วมมือโดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน

รุ่งอรุณ พรเจริญ อัมภากรณ์ พีรวิชกุล (2561) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาชุดสื่อประสมโดยการผสมผสานการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติเดวีส์และการเรียนแบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาสำหรับนักศึกษาทางสาขาวิชาชีพ กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 แขนงวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และคมนาคม จำนวน 20 คน ทำการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการสอน ชุดสื่อผสม แบบทดสอบ แบบประเมินทักษะปฏิบัติ แบบสอบถามความพึงพอใจ โดยทดสอบความรู้พื้นฐานสอนด้วยแผนการสอนและสื่อผสมที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน ประเมินความสามารถในการแก้ปัญหาของนักศึกษาโดยใช้แบบประเมินทักษะปฏิบัติ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการหาประสิทธิภาพชุดสื่อประสมโดยการผสมผสานการเรียนรู้แบบทักษะปฏิบัติและการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาสำหรับนักศึกษาทางสาขาวิชาชีพ พบว่าชุดสื่อประสมเรื่องสายอากาศไมโครสริปที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 73.58/70.74 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ร้อยละ 70/70 2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดสื่อประสมโดยการผสมผสานการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติเดวีส์และการเรียนแบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาสำหรับนักศึกษาทางสาขาวิชาชีพที่พัฒนาขึ้นระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า นักศึกษาที่เรียนด้วยชุดสื่อผสมที่พัฒนาขึ้นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาของนักศึกษาหลังใช้ชุดสื่อประสมโดยการผสมผสานการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติเดวีส์และการเรียนแบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาสำหรับนักศึกษาทางสาขาวิชาชีพที่พัฒนาขึ้น พบว่า นักศึกษามีความสามารถในการแก้ปัญหาของนักศึกษาที่เรียนด้วยชุดสื่อผสมที่พัฒนาขึ้น พบว่า ในเรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหาของนักศึกษาที่เรียนด้วยชุดสื่อผสมที่พัฒนาขึ้นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อชุดสื่อผสมโดยผสมผสานการเรียนรู้แบบทักษะปฏิบัติเดวีส์ และการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาสำหรับนักศึกษาทางสาขาวิชาชีพที่พัฒนาขึ้น พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อชุดสื่อผสม เรื่องการวิเคราะห์คุณสมบัติและออกแบบสายอากาศแบบไดโพลด้านต่างๆ มีค่าเฉลี่ยของระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ปณิสรา สิงหพงษ์ (2560) ได้วิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้ผ่านบทเรียนออนไลน์ด้วยโปรแกรม Google Site มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาโครงงานคอมพิวเตอร์ (ง31231) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสายปัญญารังสิต กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสายปัญญารังสิต โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่ายโดยการจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ บทเรียนออนไลน์ด้วยโปรแกรม Google Site แผนการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินผลงานนักเรียน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สื่อบทเรียนออนไลน์ด้วยโปรแกรม Google Site เก็บรวบรวมข้อมูล และสรุปการวิจัย ผลการศึกษาพบว่า บทเรียนออนไลน์ด้วยโปรแกรม Google Site มีประสิทธิภาพเท่ากับ 91.69/88.65 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการเรียนรู้จากบทเรียนออนไลน์ด้วยโปรแกรม Google Site สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ผ่านบทเรียนออนไลน์ด้วยโปรแกรม Google Site โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.29, SD = 0.52)

บุญญาณี เพชรสีเงิน รัฐพร กลิ่นมาลี และฉัตรฐา รัตนพันธ์ (2560) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บด้วย Google Site รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บด้วย Google Site รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร แบบสำรวจความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บด้วย Google Site รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บ ผลการวิจัยพบว่าผลการเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารหลังได้รับการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการพัฒนา บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บด้วย Google Site รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บด้วย Google Site รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เว็บไซต์มีความน่าสนใจและน่าเรียนรู้อยู่ในระดับมาก ที่สุด (\bar{X} = 4.60) รองลงมา คือ สื่อเสริมสร้างความเข้าใจในบทเรียนอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.40) และมีความสนุกสนานระหว่างในการชมเว็บไซต์อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.30)

ลัดดาวรรณ ศรีนิม บัญชา สำรวรรัตน์ (2559) ได้จัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนผ่านเว็บผ่านโปรแกรม Google Site ตามแนวทฤษฎี สร้างสรรค์ความรู้ เรื่อง หลักการทำโครงงานคอมพิวเตอร์ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดรงเรียนนครไทย จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 40 คนที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ใช้วิธีการเลือกแบบ

เจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บ ด้วยโปรแกรม Google Site แผนการจัดการเรียนรู้แบบประเมินผลงานนักเรียน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อและแบบประเมินความพึงพอใจ โดยดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน 1) หาประสิทธิภาพของ บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บ ด้วยโปรแกรม Google Site ตามแนวทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้ เรื่อง หลักการทำโครงการคอมพิวเตอร์สำหรับชั้นเรียน 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังการเรียนรู้จากบทเรียนผ่านเว็บ ด้วยโปรแกรม Google Site ตามแนวทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้ เรื่อง หลักการทำโครงการคอมพิวเตอร์ 3) ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียน ผ่านเว็บด้วยโปรแกรม Google Site ตามแนวทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้ โดยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ตอบแบบประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บ ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บ ด้วยโปรแกรม Google Site ตามแนวทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยมีค่า E1/E2 เท่ากับ 86.13/87.83 2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. นักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บ ด้วยโปรแกรม Google Site ตามแนวทฤษฎี สร้างสรรค์ความรู้ มีความพึงพอใจในทุกประเด็นการประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด ที่ระดับคะแนนเฉลี่ย 4.62

2.8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Beasley (1979, p. 5428) ได้ศึกษาผลการฝึกทักษะภาคปฏิบัติซึ่งรูปแบบการเรียน การสอน ทักษะปฏิบัติของเดวิส ในกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเฉพาะวิชาที่เน้นการปฏิบัติจริงและ วิธีการ ปฏิบัติการทดลองเคมีของนักเรียนวิชาเคมีพื้นฐานเพื่อศึกษาผลการฝึกทักษะด้วยการปฏิบัติด้วย ทักษะการทดลองอย่างเดียว ผลการฝึกทักษะด้วยการคิดอย่างเดียวและผลการฝึก ทักษะด้วยการปฏิบัติ ทดลองและการคิดร่วมกัน โดยแบ่งนักศึกษาออกเป็นกลุ่ม 3 กลุ่ม คือกลุ่ม ทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม การปฏิบัติการทดลองใช้เกณฑ์ในการประเมิน 2 เกณฑ์ คือ ความถูกต้องแม่นยำและความคงที่ แน่นนอน โดยใช้วิธีการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาขณะ ทำการทดลอง ทำการสังเกต 3 สัปดาห์แล้ว นำข้อมูลมาวิเคราะห์ความแปรปรวน จากการศึกษาพบว่า ทักษะภาคปฏิบัติของนักศึกษาที่ได้รับการฝึก ทักษะแบบต่างๆ กัน 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติและนักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะด้วย การปฏิบัติทดลองแตกต่างจากกลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึก อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งแสดงว่าการฝึกทักษะด้วยการ ปฏิบัติทดลอง ทำให้มีเทคนิคการทดลองถูกต้อง แม่นยำ

Padelford ได้ศึกษา (Padelford, 1984 ; อ้างถึงใน นิกุล เปียมาลัย, 2560, น. 34) วิจัยเรื่องการสอนเพื่อให้เกิดทักษะปฏิบัติวิชาช่างเทคนิค โดยได้ทำการศึกษาได้เสนอว่า ทักษะปฏิบัติ เป็นสิ่งจำเป็นมากในการสอนในวิชาต่างๆของสถาบันเทคนิคผู้เรียนบางคนเรียนรู้ทักษะได้ยากหรือง่าย

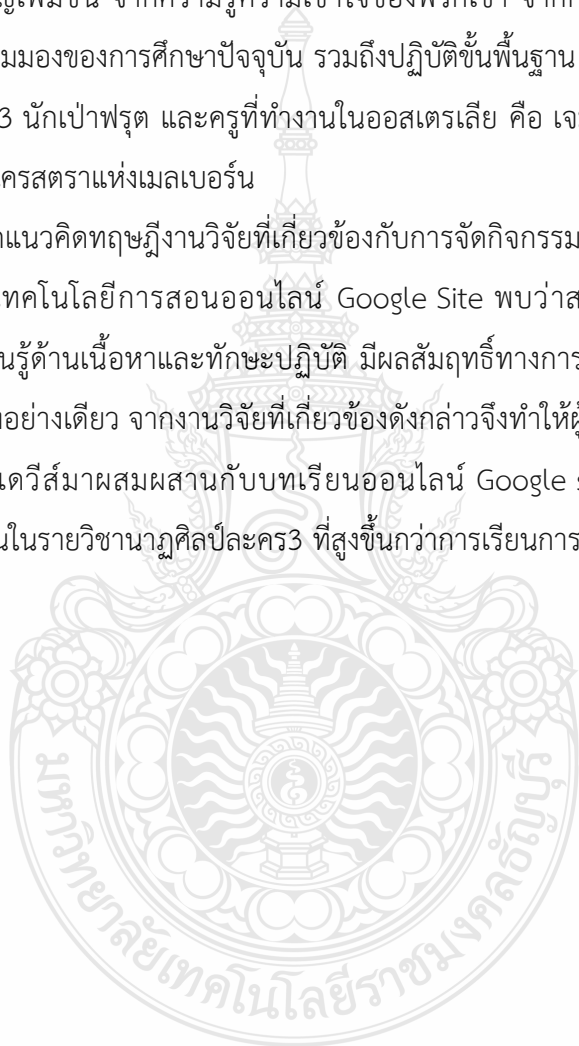
จะขึ้นอยู่กับคุณสมบัติทางด้านร่างกายของผู้เรียนแต่ละคน คุณสมบัติดังกล่าวคือ ความเร็ว ความสม่ำเสมอ การรับรู้ ความคล่องแคล่ว ความกระฉับกระเฉง ความยืดหยุ่น ความคงทน ความสมดุล แข็งแรง และความสามารถในการทำงานที่ต้องอาศัยการประสานกันของกล้ามเนื้อ การให้ผู้เรียนเกิดทักษะปฏิบัติควรให้ผู้เรียนกระทำซ้ำๆ ในระหว่างกระบวนการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน คือ การรับรู้ การตั้งใจ การเรียนแบบ การฝึกฝน

Trine Orbak (2018, pp. 70-81) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาการสอนการฟ้อนรำซึ่งเป็นการสอนทักษะปฏิบัติ เพื่อช่วยพัฒนาความรู้เกี่ยวกับประสบการณ์ของนักศึกษาครูในบริบทของโรงเรียนและการศึกษา และมุมมองเชิงปรากฏการณ์วิทยา รวมทั้งช่วยพัฒนาความรู้เกี่ยวกับประสบการณ์ของนักเรียนเกี่ยวกับร่างกาย การเคลื่อนไหวและการเต้นรำ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ และการออกแบบการวิจัยประกอบด้วย การสังเกต การสัมภาษณ์ และบันทึกการสะท้อนกลับ ผลการวิจัยพบว่าการมีโอกาสดูสะท้อนประสบการณ์การเคลื่อนไหว ความเป็นไปได้ในการเคลื่อนไหว และความสนใจในการเคลื่อนไหวของกันและกัน ถือเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนรู้ที่จะชอบการเต้น โดยเชื่อมโยงสิ่งที่ค้นพบในการเต้นเป็น "ปรากฏการณ์ระหว่างร่างกาย" นักศึกษาจะได้พัฒนาประสบการณ์ในการสอนการเต้น สิ่งที่แสดงความสำเร็จในการสอนการสร้างนาฏศิลป์ในโรงเรียนฝึกหัดคือ ให้นักศึกษาเปลี่ยนจากรูปแบบการสอนแบบเดิม ๆ ที่เน้นหัวข้อและบทบาทการสอนแบบ "สอน" ไปสู่รูปแบบการสอนแบบมีส่วนร่วมและเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ปลอดภัยมีความสำคัญต่อความสามารถของนักศึกษาในการแสดงออกในการเต้น ผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาได้พัฒนาความรู้เฉพาะด้านการสอนนาฏศิลป์ ซึ่งเป็นวิชาที่มีการสอนโดยใช้ทักษะปฏิบัติอย่างดงาม

Laura Elizabeth Fegley (2010, pp. 103-138) ได้ศึกษาเรื่องศักยภาพการสอนทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ ในการจัดการศึกษาของภาครัฐ และแนวทางที่ครูนาฏศิลป์ ไม่ว่าจะเป็นวิชาของตนเองหรือเป็นวิธีการบูรณาการ ประวัติศาสตร์การศึกษานาฏศิลป์ อิทธิพลของรัฐบาลและองค์กรและมาตรฐานนาฏศิลป์แห่งชาติ การจัดการสอนทักษะปฏิบัติ โดยการมีส่วนร่วมของนักเรียน ให้นักเรียนเกิด การคิดอย่างมีวิจารณญาณและความคิดสร้างสรรค์ จากการใช้วิธีการสอนแบบองค์รวมมากขึ้น ซึ่งการมีส่วนร่วมของนักเรียนและการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความคิดสร้างสรรค์ในการเต้นมักพบผ่านวิธีการเรียนรู้แบบคอนสตรัคติวิสต์ สามารถส่งผลต่อแนวคิดของตนเองทั้งในด้านบวกและด้านลบตามระดับประสบการณ์ ความสามารถในการแข่งขัน และความคิดเห็นของครู และ ครูสามารถประสบความสำเร็จในการสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียน

Macleod ได้ศึกษา (Macleod, 2009 ; อ้างถึงใน พิทยา อังอิ้ว, 2561, น. 36) ได้ศึกษา เรื่องวิธีการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มาสอนเป่าฟรุต เบล คาน โตะ แบบเตลา โซนาริตะ วิธีการดำเนินการ ให้ ฝึกเทคนิคพื้นฐานการเป่าฟรุต เบล คาน โตะ แบบเตลา โซนาริตะ จนสามารถเป่าเรียนแบบการ แสดงออกของเสียงที่มีพลังและควบคุมระดับเสียงการร้องโอเปร่า รูปแบบการสอนมีอิทธิพลในการเพิ่ม ระดับเสียงการร้องโอเปร่าและการเป่าฟรุตเบล คาน โตะ แบบเตลา โซนาริตะ ได้ถึง 2 ช่วงเสียง ซึ่ง เป็นไปได้ที่ค่านัยสำคัญเพิ่มขึ้น จากความรู้ความเข้าใจของพวกเขา จากการฝึกเป่าฟรุตเบล คาน โตะ แบบเตลา โซนาริตะ มุมมองของการศึกษาปัจจุบัน รวมถึงปฏิบัติขั้นพื้นฐาน กักับการคิดเห็นวิธีการสอนนี้ สามารถยืนยันได้จาก 3 นักเป่าฟรุต และครูที่ทำงานในออสเตรเลีย คือ เจมส์ คอทัม เป็นครูแต่งเพลง ฟรุตหลักในซิมโฟนีออเครสตราแห่งเมลเบิร์น

จากแนวคิดทฤษฎีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของ เดวิส และการใช้สื่อเทคโนโลยีการสอนออนไลน์ Google Site พบว่าสามารถส่งผลให้นักเรียนมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านเนื้อหาและทักษะปฏิบัติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงกว่าการเรียนการ สอนแบบธรรมดาเพียงอย่างเดียว จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำ รูปแบบการสอนของเดวิสมาผสมผสานกับบทเรียนออนไลน์ Google site เพื่อส่งผลให้ผู้เรียนมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ที่สูงขึ้นกว่าการเรียนการสอนแบบปกติ



บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ชุดฉายเบญจกาย ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี ที่เรียนโดย ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนสอนออนไลน์ Google Site โดยมีขั้นตอนในการวิจัยประกอบด้วย

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 20 คน จัดเป็น 2 กลุ่ม ด้วยการสุ่มนักเรียนแต่ละคนเข้าสู่กลุ่มโดยให้โอกาสเท่าเทียมกัน (Random Assignment) จัดให้เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมอย่างละกลุ่ม

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้จัดทำแผนการเรียนรู้ สร้างแบบทดสอบและสร้างแบบประเมินทักษะรายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ะบามาตรฐาน ชุดฉายเบญจกาย ตามขั้นตอนดังนี้

3.2.1 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 1) ศึกษาหลักสูตร แนวคิดทฤษฎี ที่เกี่ยวข้อง

2) ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2

3) แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ชุดขยายเบญจกาย
ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 มีจำนวน 10 แผน ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องความรู้เกี่ยวกับขยายเบญจกาย จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องการฝึกการร้องเพลงขยาย จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องการฝึกการร้องเพลงแม่ศรี จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การปฏิบัติท่ารำเพลงขยาย ฝึกปฏิบัติ
นาฏยศัพท์และปฏิบัติท่ารำในทำนองเพลงเร็ว คำร้องเพลงขยาย ตั้งแต่คำร้องที่ว่า ขยายเอ๋ย ถึงคำ
ร้องที่ว่า อาเหลืออาหลัก และทำนองรับ จำนวน 3 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การปฏิบัติท่ารำเพลงขยาย ฝึกปฏิบัติ
นาฏยศัพท์และปฏิบัติท่ารำในคำร้องเพลง เพลงขยาย ตั้งแต่คำร้องที่ว่า งามนัยเอ๋ย ถึงคำร้องที่ว่า
เจ็บอรุ และทำนองรับ จำนวน 3 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง การปฏิบัติท่ารำเพลงแม่ศรี ฝึกปฏิบัตินาฏยศัพท์
และปฏิบัติท่ารำในคำร้อง เพลงแม่ศรี ตั้งแต่คำร้องที่ว่า แม่ศรีเอ๋ย ถึงคำร้องที่ว่า เป็นแม่ศรีสี่ดาและ
ทำนองรับ จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง การปฏิบัติท่ารำเพลงแม่ศรี ฝึกปฏิบัตินาฏยศัพท์
และปฏิบัติท่ารำในคำร้อง เพลงแม่ศรี ตั้งแต่คำร้องที่ว่า ทศพัทธ์ร์มาล็กเห็น ถึงคำร้องที่ว่า ระอาเจ้าแม่
ศรีเอ๋ยและทำนองรับ จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง การปฏิบัติท่ารำเพลงแม่ศรี ฝึกปฏิบัตินาฏยศัพท์
และปฏิบัติท่ารำในคำร้อง เพลงแม่ศรี ตั้งแต่คำร้องที่ว่า อรชรเอ๋ย ถึงคำร้องที่ว่า แม้นเหมือนกินรี และ
ทำนองรับ จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 เรื่อง การปฏิบัติท่ารำเพลงแม่ศรี ฝึกปฏิบัตินาฏยศัพท์
และปฏิบัติท่ารำในคำร้อง เพลงแม่ศรี ตั้งแต่คำร้องที่ว่า ระทวยนวนวด ถึงคำร้องที่ว่า ฝ้าพระปิตุลา
เอ๋ยและทำนองรับ จำนวน 3 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 เรื่อง การปฏิบัติท่ารำทำนองเพลง เร็ว-ลา ฝึกปฏิบัติ
ทำนาฏยศัพท์และปฏิบัติท่ารำในทำนองเพลง เร็ว-ลา จำนวน 3 ชั่วโมง

4) นำแผนการจัดการเรียนรู้ ทั้ง 10 แผน เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาแล้วนำมาปรับปรุงให้สมบูรณ์

5) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหา (IOC) จำนวน 5 ท่าน โดยมีผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอนจำนวน 2 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลจำนวน 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนนาฏศิลป์จำนวน 2 ท่าน พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้ชุดฉายเบญจกายได้ค่า IOC เท่ากับ .90 แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

6) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์แล้วนำไปใช้สอนจริงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3.2.2 แบบทดสอบ มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตร แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้อง

2) ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชา ศิลปกรรม สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้นาฏศิลป์ละคร ราชวิทยานาฏศิลป์ละคร3 ชุดฉายเบญจกาย โดยค้นคว้าเนื้อหาที่นำมาสอนเกี่ยวกับประวัติความเป็นมา ลักษณะและรูปแบบการแสดง และองค์ประกอบการแสดง ชุดฉายเบญจกาย ศึกษาทฤษฎี หลักการ และวิธีการสร้างแบบทดสอบและเครื่องมือวัดผลและประเมินผล

3) สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ชุดฉายเบญจกาย ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google site เป็นแบบทดสอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือกจำนวน 32 ข้อ

4) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วนำมาปรับปรุงให้สมบูรณ์

5) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ ที่ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหา (IOC) ได้ค่าคะแนน IOC อยู่ระหว่าง .60 -1.00

6) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองกับนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อวิเคราะห์หาความยากง่ายได้ค่าคะแนนอยู่ระหว่าง .60 - .80 ค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง .20 - .47 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .83

7) นำผลจากการทำแบบทดสอบมาคัดเลือกข้อสอบ ที่มีประสิทธิภาพ จำนวน 30 ข้อ 15 คะแนน แล้วเตรียมนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างและเก็บรวบรวมคะแนนเพื่อนำมาคิดคำนวณหาค่าทางสถิติต่อไป

3.2.3 แบบประเมินทักษะปฏิบัติ มีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือดังนี้

- 1) ศึกษาหลักสูตร แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้อง
- 2) ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชา ศิลปกรรม สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้ นาฏศิลป์ละคร รายวิชานาฏศิลป์ละคร 3 ชุด กระจายเบญจกาย โดยค้นคว้าเนื้อหาที่นำมาสอนเกี่ยวกับประวัติความเป็นมา กระจายเบญจกายและองค์ประกอบการแสดง ศึกษาทฤษฎีหลักการ และวิธีการสร้าง แบบประเมินทักษะปฏิบัติ
- 3) สร้างแบบประเมินทักษะปฏิบัติ เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ละคร 3 ชุด กระจายเบญจกาย ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google site แบบประเมินทักษะปฏิบัติ แบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ แบบประเมินการร้องเพลง และแบบประเมินการปฏิบัติท่ารำ
- 4) นำแบบประเมินทักษะปฏิบัติ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วนำมาปรับปรุงให้สมบูรณ์
- 5) นำแบบประเมินทักษะปฏิบัติ ที่ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหา (IOC)
- 6) นำแบบประเมินทักษะปฏิบัติ มาปรับปรุงตามที่ผู้เชี่ยวชาญแนะนำเพื่อเตรียมนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างและเก็บรวบรวมทางสถิติต่อไป

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.3.1 กำหนดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็น 2 กลุ่ม กำหนดเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังนี้

- 1) กลุ่มทดลอง จัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของ เดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site
- 2) กลุ่มควบคุม จัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการสอนปกติ

3.3.2 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre – test) กับนักเรียนกลุ่มทดลองและบันทึกผลการทดสอบไว้เป็นคะแนนสอบก่อนเรียนเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.3.3 ดำเนินการทดลองสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ จำนวน 10 แผนการเรียนรู้ออกกับกลุ่มทดลอง ด้วยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site และกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ

3.3.4 ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) กับกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบความรู้ทางด้านนาฏศิลป์ซึ่งเป็นชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียนนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

3.3.5 ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ประเมินผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ ทดสอบผลสัมฤทธิ์ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องความรู้เกี่ยวกับฉุยฉายเบญจกาย

ตอนที่ 2 ประเมินผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะปฏิบัติ ทดสอบผลสัมฤทธิ์ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2-10 เรื่องการร้องเพลงและปฏิบัติท่ารำ

3.3.6 รวบรวมข้อมูลที่ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.4.1 หาค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบความรู้ ด้านเนื้อหา และประเมินทักษะ ได้แก่ หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.4.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้รายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ชุดฉุยฉายเบญจกาย ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ที่เรียน โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google site ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติ t-test dependent sample

3.4.3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้รายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ชุดฉุยฉายเบญจกาย ระหว่างกลุ่มทดลอง ที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google site กับกลุ่มควบคุม ที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติโดยใช้สถิติ t-test Independent sample

3.4.4 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ทางด้านทักษะปฏิบัติรายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ชุดฉุยฉายเบญจกาย ระหว่างกลุ่มทดลอง ที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google site กับกลุ่มควบคุม ที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติโดยใช้สถิติ t-test Independent sample

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติดังนี้

3.5.1 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบประสิทธิภาพเครื่องมือ มีรายละเอียดดังนี้

1) สถิติหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา ใช้สูตรดังนี้

(บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น.126) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน
R แทน คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ
N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2) ค่าความยาก ใช้สูตรดังนี้ (ลิ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2536 น. 62)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P แทน ค่าความยากของแบบทดสอบแต่ละข้อ
R แทน จำนวนผู้ตอบถูกทั้งหมดในแต่ละข้อ
N แทน จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

3) สถิติหาค่าอำนาจจำแนก ใช้สูตรดังนี้ (ลิ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2536 น. 62)

$$D = \frac{R_U - R_L}{\frac{N}{2}}$$

เมื่อ D แทน ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
 R_U แทน จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มสูง
 R_L แทน จำนวนนักเรียนที่ตอบในกลุ่มต่ำ
N แทน จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มสูงและในกลุ่มต่ำ

4) สถิติหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีของ โลเวท (Lovett) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 น.96)

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right\}$$

เมื่อ r_{tt} แทน ความเชื่อมั่น

K แทน จำนวนข้อคำถาม

P แทน สัดส่วนของผู้สอบที่ตอบแต่ละข้อคำถามถูก

Q แทน สัดส่วนของผู้สอบที่ตอบแต่ละข้อคำถามผิดมีค่าเท่ากับ (1-p)

S^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

3.5.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ชุดฉายเบญจกาย ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google site ดังนี้

1) ค่าเฉลี่ย \bar{X} (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 น.102) ใช้สูตรดังนี้ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ X แทน คะแนนดิบ

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

n แทน จำนวนนักเรียน

\sum แทน ผลรวม

2) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 น.103) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์

$$SD = \sqrt{\frac{N\sum D^2 - (\sum D)^2}{n}}$$

เมื่อ SD แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum D$ แทน ผลรวมของคะแนนดิบของนักเรียน

$\sum D^2$ แทน ผลรวมของคะแนนดิบของนักเรียนแต่ละคน

n แทนจำนวนนักเรียน

3.5.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้จากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติ t-test (dependent) (บุญชม ศรีสะอาด, 2546 น.109-110) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

$$df = n - 1$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t - distribution

D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

n แทน จำนวนคู่ของคะแนนหรือจำนวนนักเรียน

$\sum D$ แทน ผลรวมทั้งหมดของผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการ

ทดลอง

$\sum D^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของผลต่างของคะแนนก่อนและ

หลังการทดลอง

2) เปรียบเทียบคะแนนทักษะการปฏิบัติของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบนเรียนออนไลน์ Google Site กับกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบปกติ ใช้สถิติ t-test (Independent) (บุญชม ศรีสะอาด, 2546 น.109-110) นำเสนอวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{S_p^2 \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ \bar{X}_1, \bar{X}_2 แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1,2

S_p^2 แทน ความแปรปรวนร่วม (Pooled variance)

n_1, n_2 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1,2

df แทน ชั้นแห่งความอิสระ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์และการนำเสนอผลของการวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ชุดฉายเบญจกาย ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลป์พบุรี ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site

- 4.1 สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์
- 4.2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การนำเสนอข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกันในการแปลความหมายผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

n	แทน	จำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	สถิติทดสอบความแตกต่างและค่าน่าสนใจ
Sig	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติจากการทดสอบ
**	แทน	มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.2 การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

4.2.1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ชุดฉายเบญจกาย ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่เรียนโดย

ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน

4.2.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ชุดฉายเบญจกาย ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้ รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site กับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

4.2.3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติ รายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ชุดฉายเบญจกาย ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้ รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site กับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.3.1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้รายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ชุดฉายเบญจกาย ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่เรียน โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site ระหว่าง ก่อนเรียนและหลังเรียน ดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ชุดฉายเบญจกาย ของกลุ่มทดลอง ที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site ก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	n	\bar{X}	SD	t	Sig
ก่อนเรียน	10	7.55	1.17	16.79**	.000
หลังเรียน	10	14.15	.88		

** ระดับนัยสำคัญสถิติที่ .01

จากตารางที่ 4.1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ชุดฉายเบญจกาย ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site ระหว่าง ก่อนเรียนและหลังเรียน เมื่อทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่าค่า $t = 16.79$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ

.01 ผลปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนรายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ชุดฉายเบญจกายโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (\bar{X} =14.15, SD= .88) สูงกว่าก่อนเรียน (\bar{X} =7.55, SD= 1.17) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.3.2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ชุดฉายเบญจกาย ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ 2 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site กับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

ตารางที่ 4.2 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ชุดฉายเบญจกาย ระหว่างกลุ่มทดลอง ที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site กับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

การทดสอบ	n	\bar{X}	SD	t	Sig
กลุ่มทดลอง	10	18.45	.88	4.74**	.000
กลุ่มควบคุม	10	15.85	1.49		

** ระดับนัยสำคัญสถิติที่ .01

จากตารางที่ 4.2 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ชุดฉายเบญจกาย ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site กับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ เมื่อทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่า ค่า t = 4.74 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนรายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ชุดฉายเบญจกาย ของกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.3.3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติรายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ชุดฉายเบญจกาย ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site กับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติแสดงในตารางที่ 4.3 และตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.3 แสดงผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติ รายวิชานาฏศิลป์ละคร 3 ชุดฉายเบญจกาย ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้ รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site กับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

การทดสอบ	กลุ่ม	n	\bar{X}	SD	t	Sig
ทักษะการร้อง	กลุ่มทดลอง	10	16.75	.79	16.14**	.000
	กลุ่มควบคุม	10	11.10	.78		
ทักษะปฏิบัติท่ารำ	กลุ่มทดลอง	10	49.27	8.11	4.62**	.000
	กลุ่มควบคุม	10	29.81	10.56		

**ระดับนัยสำคัญสถิติที่ .01

จากตารางที่ 4.3 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการร้องและทักษะปฏิบัติท่ารำ รายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ชุดฉายเบญจกาย ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site กับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการร้อง เมื่อทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่า ค่า $t = 16.14$ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะปฏิบัติท่ารำ เมื่อทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่า ค่า $t = 4.62$ ผลปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านทักษะปฏิบัติของกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.4 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมด้านทักษะปฏิบัติ รายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ชุดฉายเบญจกาย ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site กับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

การทดสอบ	n	\bar{X}	SD	t	Sig
กลุ่มทดลอง	10	66.06	8.49	5.72**	.000
กลุ่มควบคุม	10	40.90	11.02		

** ระดับนัยสำคัญสถิติที่ .01

จากตารางที่ 4.4 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมด้านทักษะปฏิบัติ รายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ชุดฉายเบญจกาย ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่2 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site กับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ เมื่อทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่าค่า $t = 5.72$ ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้โดยรวมด้านทักษะปฏิบัติใน รายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ชุดฉายเบญจกาย ของกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ชุดฉายเบญจกาย ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ รายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ชุดฉายเบญจกาย ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ รายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ชุดฉายเบญจกาย ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site กับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะปฏิบัติ รายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ชุดฉายเบญจกาย ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้ รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site กับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ที่ศึกษาอยู่ที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 20 คน จัดเป็น 2 กลุ่ม ด้วยการสุ่มนักเรียนแต่ละคนเข้าสู่กลุ่มโดยให้โอกาสเท่าเทียมกัน (Random Assignment) จัดให้เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมอย่างละกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ชุดฉายเบญจกาย ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 มีจำนวน 10 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เกี่ยวกับ ชุดฉายเบญจกาย เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ 30 ข้อ 15 คะแนน และใบงาน 5 คะแนน 3) แบบประเมินทักษะปฏิบัติ ซึ่งประกอบไปด้วย แบบประเมินทักษะปฏิบัติการร้องเพลงฉายและเพลงแม่ศรี แบบประเมินทักษะปฏิบัติท่ารำชุดฉายเบญจกาย มีเกณฑ์การประเมินความสามารถในการปฏิบัติ 5 ระดับ คือ ดีเยี่ยม ดีมาก ดี พอใช้ และปรับปรุง

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ชุดฉายเบญจกาย ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site ระหว่างก่อนเรียน

และหลังเรียน พบว่า คะแนนเฉลี่ย \bar{X} ของคะแนนสอบหลังเรียน เท่ากับ 14.15 ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ย \bar{X} ของคะแนนสอบก่อนเรียน เท่ากับ 7.55 และเมื่อทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่าค่า $t = 16.79$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 ผลปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนรายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ชุดฉายฉายเบญจกาย โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.1.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ชุดฉายฉายเบญจกาย ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site กับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ เมื่อทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่า ค่า $t = 4.74$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนรายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ชุดฉายฉายเบญจกาย ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01

5.1.3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการร้องและทักษะปฏิบัติท่ารำ รายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ชุดฉายฉายเบญจกาย ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่2 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site กับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการร้อง เมื่อทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่า ค่า $t = 16.14$ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะปฏิบัติท่ารำ เมื่อทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่า ค่า $t = 4.62$ ผลปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านทักษะปฏิบัติของกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.1.4 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมด้านทักษะปฏิบัติ ในรายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ชุดฉายฉายเบญจกาย ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้ รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site กับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ เมื่อทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่าค่า $t = 5.72$ ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้โดยรวมด้านทักษะปฏิบัติในรายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ชุดฉายฉายเบญจกาย ของกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

5.2 อภิปรายผล

5.2.1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ชุดฉายเบญจกาย ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน ปรากฏว่า คะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนสอบก่อนเรียนทั้งนี้ น่าจะเกิดจากการใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site ที่เป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนสนใจที่จะศึกษาเนื้อหาเพิ่มเติมด้วยตนเองซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณวิษา วงษ์วิจารณ์ (2564) ศึกษาการวิจัยเรื่องผลการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส รายวิชานาฏศิลป์ ชุดนาฏยาลีลาบ้านแหลม สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดป่าพฤษ์ ผลการศึกษาพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 รายวิชานาฏศิลป์ ชุดนาฏยาลีลาบ้านแหลม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 รายวิชานาฏศิลป์ ชุดนาฏยาลีลาบ้านแหลม มีค่าเฉลี่ย ร้อยละ 87.42 สูงกว่าเกณฑ์คุณภาพร้อยละ 80 อีกทั้งงานวิจัย ลัดดาวรรณ ศรีนิม (2558) เรื่องการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บ ด้วยโปรแกรม Google Site ผลการศึกษาพบว่า 1) บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บ ด้วยโปรแกรม Google Site ตามแนวทฤษฎี สร้างสรรค์ความรู้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยมีค่า E_1/E_2 เท่ากับ 86.13/87.83 2) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บ ด้วยโปรแกรม Google Site ตามแนวทฤษฎี สร้างสรรค์ความรู้ มีความพึงพอใจในทุกประเด็นการประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด ที่ระดับคะแนนเฉลี่ย 4.62 เกียรติชัย เพ็ญวิจิตร (2560) ศึกษาการวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนเรื่อง คลื่นโดยใช้โปรแกรมกูเกิ้ลไซต์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนเรื่อง คลื่นโดยใช้โปรแกรมกูเกิ้ลไซต์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐาน

5.2.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ชุดฉายเบญจกาย ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site กับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ ผลปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site สูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนแบบปกติ ทั้งนี้ น่าจะเกิดจากการใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสาน

บทเรียนออนไลน์ Google Site ที่เป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนกลุ่มทดลองได้ศึกษาเนื้อหาเพิ่มเติมด้วยตนเองตามสื่อบทเรียนออนไลน์ Google Site แต่กลุ่มควบคุมได้เรียนรู้จากการรับฟังจากผู้สอนในชั่วโมงเรียนเท่านั้นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย นิตยา เต็งประเสริฐ (2557) ศึกษาการวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยการผสมผสานทักษะปฏิบัติเดวิสและการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติชุดระบำไก่ วิชาดนตรี-นาฏศิลป์ ผลการวิจัยพบว่า ผลการสอบความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการแสดงชุดระบำไก่ พบว่าในภาพรวมมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 3.18$, $P = 0.00$) กลุ่มทดลองเป็นกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สูงกว่ากลุ่มควบคุม อีกทั้งงานวิจัยของ นิภาพร ศรีสุวรรณ (2562) เรื่องการพัฒนาความสามารถในการแสวงหาความรู้และความสามารถในการตัดสินใจโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ปัญหาเป็นฐาน(PBL) ร่วมกับการใช้ Google Site รายวิชา ส 21104 สังคมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาปีที่1 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ปัญหาเป็นฐาน(PBL) ร่วมกับการใช้ Google Site มีความสามารถในการแสวงหาความรู้ผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 75.00 โดยมีค่าเฉลี่ย ที่ 44.48 คิดเป็นร้อยละ 74.13 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

5.2.3 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมด้านทักษะการร้องและทักษะปฏิบัติทำรำ รายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ชุดฉายเบญจกาย ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site กับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ ผลปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านทักษะปฏิบัติของกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบปกติ ทั้งนี้ น่าจะเกิดจากการใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site ที่เป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนกลุ่มทดลองได้ปฏิบัติตามซ้ำ ๆ อย่างมีขั้นตอนตามทฤษฎีของเดวิส และยังมีสื่อบทเรียนออนไลน์ Google Site ที่กลุ่มทดลองสามารถเข้าไปศึกษาการร้อง ศึกษาท่ารำได้ด้วยตนเองแบบไม่จำกัดเวลาแม้กระทั่งนักเรียนกลุ่มทดลองที่ไม่ได้เข้าเรียนยังสามารถฝึกปฏิบัติเองตามสื่อบทเรียนได้ แต่กลุ่มควบคุมได้เพียงการฝึกที่มีขั้นตอนไม่ได้ละเอียดเหมือนการสอนทักษะของเดวิส ไม่มีสิ่ง ที่ กระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียนรู้ หลัง ชั่วโมงเรียนซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชไมพร จันทรวินุญ (2564) ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้ : ระบำกฤดาภินิหารโดยทักษะปฏิบัติของเดวิส ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนระบำกฤดาภินิหารโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติการร้องและปฏิบัติทำรำรายวิชาระบำมาตรฐาน ชุดระบำกฤดาภินิหารของนักศึกษาระดับปริญญาตรีระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะของ

เดวีส์กับกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยการสอนแบบปกติ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะของเดวีส์สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบปกติ 3) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อรายวิชาการะบบมาตรฐาน ชุดระบํากฤดาภินิหาร โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะของเดวีส์ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนโดยรวมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$, $SD = .23$) อีกทั้งงานวิจัยของ ชานนทร์ ศิริกุลสถิตย์ (2557) ศึกษาการวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยฝึกอบรมเครือข่ายอินเทอร์เน็ตโดยวิธีสาคิตแบบฝึกหัดทักษะปฏิบัติ เรื่อง การสร้างเว็บไซต์ด้วยกูเกิ้ลไซต์ (Google Site) ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้ฝึกอบรมหลังการเรียนฝึกอบรมด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะปฏิบัติอยู่ในระดับดีมาก

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. สามารถนำการจัดการเรียนการสอนรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ไปพัฒนานักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ได้
2. สามารถนำเครื่องมือในการทดลองมาใช้ในรายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ได้
3. สามารถนำสื่อวัตกรรมการเรียนออนไลน์ Google Site ชุดฉายเบญจกายนในการทดลองมาใช้ในรายวิชานาฏศิลป์ละคร3 เพื่อผสมผสานเสริมแรงจูงใจในการเรียนได้
4. ระยะเวลาอาจคลาดเคลื่อนจากที่วางไว้ ผู้สอนสามารถปรับเปลี่ยนช่วงเวลาได้ตามความเหมาะสม

5.3.2 ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีทำการทดลองกับตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่กว่านี้เพื่อให้เห็นผลที่ชัดเจนขึ้น
2. ควรมีการทดลองเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็กและใหญ่แล้วดูว่ากลุ่มที่ดีที่สุดคือกลุ่มขนาดใด
3. หาตัวแปรพื้นฐานของนักเรียนที่เข้ามาเรียนในระดับปวช.1ที่มาจากวิทยาลัยนาฏศิลป์กับนักเรียนที่จบจากโรงเรียนสามัญทั่วไป หรือเทียบเท่า ที่ต้องมาเรียนรวมกันในระดับปวช. 2

บรรณานุกรม

- กมลวรรณ ตังธนากานนท์. (2557). **การวัดและประเมินทักษะปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). **คู่มือพัฒนาสื่อการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ: ศุภสภา.
- (2555). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช (2542) และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545**. กรุงเทพฯ: ศุภสภาลาดพร้าว.
- (2560). **แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. (2560-2579)**. (พิมพ์ครั้งที่2). กรุงเทพฯ: กระทรวงฯ.
- กันยารัตน์ สมเกตุ และคณะ. (2553). **Social Network**. สืบค้นจาก <http://www.thaigoodview.com/library/contest2553/type1/tech03/26/index.html>
- เกียรติชัย เพ็ญวิจิตร. (2560). **ผลการจัดการเรียนรู้ ด้วยบทเรียน เรื่อง คลื่น โดยใช้โปรแกรมกูเกิ้ลไฮต์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์).
- เชมณัฐ มิ่งศิริธรรม. (2559). **การออกแบบสื่อการสอนสร้างสรรค์ (Creative education media design)**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จตุภูมิ เขตจัตุรัส. (2560). **วิธีการและเครื่องมือประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน**. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ฉันทนา เอี่ยมสกุล. (2554). **ศิลปะการออกแบบปฏิบัติทำรำ (นาฏศิลป์ไทยสร้างสรรค์)**. กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์.
- ณัฐยานี การุญ. (2554). **การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทยและความสนใจในการเรียนภาษาไทยของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยบทเรียนสำเร็จรูปกับการสอนตามคู่มือครู**. (ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- ชนันธร หิรัญเชาว์. (2562). **การพัฒนาทักษะนาฏศิลป์ไทยละความคิดสร้างสรรค์ตามแนวคิดของเดวีส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น**. (วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์).
- ชวาล แพรัตกุล. (2552). **เทคนิคการวัดผล**. กรุงเทพฯ: พิกัดอักษร.
- ชไมพร จันทรวินิจฉัย. (2564). **ผลการจัดการเรียน : ระบายฤดาภิหารโดยทักษะปฏิบัติของเดวีส์**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). **การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน**. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์. 5(3), 7-20.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ชานนทร์ ศิริกุลสถิต. (2557). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยฝึกอบรบบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยวิธีสาธิตแบบฝึกหัดทักษะปฏิบัติ เรื่อง การสร้างเว็บไซต์ด้วยกูเกิ้ลไซต์ (Google Sites). (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ).
- ถนอมพร เลหาจรัสแสง. การสอนบนเว็บ (Web-Based Instruction) นวัตกรรมเพื่อการเรียนการสอน. วารสารศึกษาศาสตร์สาร. 28(1), 87-94.
- ถวัลย์ ศจรัส และวราภรณ์ สมานสารกิจ. (2547). เอกสารประกอบการสอนนาฏศิลป์ไทย. กรุงเทพฯ: พิมพ์ลักษณ์.
- ทิวัดต์ มณีโชติ. (2555, มีนาคม). การวัดและประเมินผลการเรียนรู้. ข่าวสารวิชาการ, สืบค้นจาก https://view.officeapps.live.com/op/view.aspx?src=https%3A%2F%2Fwww.pharmacy.cmu.ac.th%2Funit%2Funit_files%2Ffiles_download%2F2012-05-03%25E0%25B8%25A1%25E0%25B8%25B5.%25E0%25B8%2584.55.doc&wdOrigin=BROWSELINK
- ทิสนา แคมมณี. (2550). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2552). ศาสตร์การสอน. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: ด่านสุทธาการพิมพ์.
- (2555). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 15. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2557). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 18. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนิต อยู่โพธิ์. (2516). ศิลปะละครรำ หรือ คู่มือนาฏศิลป์. กรุงเทพฯ: พิมพ์ลักษณ์.
- นิภาพร ศรีสุวรรณ. (2562). เรื่องการพัฒนาความสามารถในการแสวงหาความรู้และความสามารถในการตัดสินใจโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ปัญหาเป็นฐาน(PBL) ร่วมกับการใช้ Google Site รายวิชา ส 21104 สังคมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1.(ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต.มหาวิทยาลัยขอนแก่น).
- นิกุล เปี่ยมาลัย. (2560). การพัฒนาการเรียนตามกระบวนการเรียนการสอนตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ที่ส่งเสริมทักษะการปฏิบัติงานช่างในบ้าน สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (การค้นคว้าอิสระ, มหาวิทยาลัยนเรศวร).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- นิตยา เต็งประเสริฐ. (2557). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยการผสมผสานทักษะปฏิบัติเดวีส์และการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติชุดระบำไก่ วิชาดนตรี-นาฏศิลป์. (ปริญญาศึกษาศาตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- นุจรีย์ ผิงงาม. (2554). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดเชิงมนทัศน์วิชาภาษาไทยของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับ(Backward Design) กับการสอนตามคู่มือครู. (ปริญญานิพนธ์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- บุญญาณี เพชรสีเงิน รัฐพร กลิ่นมาลี และธณัฐชา รัตนพันธ์. (2560). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บด้วย Google Sites รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (การประชุมหาตใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 9, มหาวิทยาลัยหาตใหญ่).
- ประวีณา เอี่ยมยี่สุน. (2564). การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย. สืบค้นจาก <https://so02.tcithaijo.org/index.php/WIPIT/article/view/245771/169508>
- ปาณิสรา สิงหงษ์. (2560). การจัดการเรียนรู้ผ่านบทเรียนออนไลน์ด้วยโปรแกรม Google Sites เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาโครงงานคอมพิวเตอร์ (ง31231) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โตรงเรียนสายปัญญารังสิต. (รางวัลผลงานวิจัยระดับชมเชยประจำปี 2562, คุรุสภา).
- พัชรินทร์ ชมภูวิเศษ. (2559). การวัดและประเมินผลการศึกษา. เอกสารไม่ตีพิมพ์.
- พัทธพล ฟุ้งจันทิก. (2553). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บ วิชาฮาร์ดและยูทิลิตี้เบื้องต้น. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ).
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2552). หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: เฮ้าส์ออฟเคอร์มิสท์
- (2557). หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: เฮ้าส์ออฟเคอร์มิสท์

บรรณานุกรม (ต่อ)

- พิทยา องอิว. (2561). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเดวิสร่วมกับการสอนแบบร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการปฏิบัติงานไฟฟ้าเพื่อการเกษตร ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาเกษตรศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี (ภาคใต้). (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช).
- มนชิตา เรืองรัมย์. (2551). การพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี. (2554). การวัดผลและการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รจนา สุนทรานนท์. (2556). เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพนาฏศิลป์ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- รสริน พันธ. (2550). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามหลักการเรียนเพื่อรอบรู้โดยใช้ของเล่นเชิงวิทยาศาสตร์. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- รุ่งอรุณ พรเจริญ และอัมภภรณ์ พีรวณิชกุล. (2561). การพัฒนาชุดสื่อประสมโดยการผสมผสานการเรียนรู้แบบทักษะปฏิบัติเดวิสและการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาสำหรับนักศึกษาทางสาขาวิชาชีพ. (วิจัยทุนสนับสนุนจากงบประมาณเงินรายจ่าย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร).
- เรณู โกศินานนท์. (2535). นาฏศิลป์ไทย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ลัดดาวรรณ ศรีฉิม และบัญชา สำรวรรณ. (2559). การพัฒนาบทเรียนอมพิวเตอร์ผ่านเว็บ ด้วยโปรแกรม Google Sites ตามแนวทฤษฎีสร้างสรรค์ เรื่อง หลักการทำโครงการคอมพิวเตอร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม).
- วรรณวิสา ยศระवास. (2561). การพัฒนาบทเรียนบนเว็บโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้ร่วมมือแบบเพื่อนคู่คิด รายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, วารสารวิพิธพัฒนศิลป์, 1(2), 21.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วรรณวิชา วงษ์วิจารณ์. (2564). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส รายวิชานาฏศิลป์ ชุตนาฏยลีลาบ้านแหลม สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดป่า พุทศ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- วีชลี บัวตา. (2560). ผลสัมฤทธิ์และความคงทนทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนตามสภาพจริง. (วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร).
- วันเพ็ญ กิ่งสุทธิ. (2561). การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ วาการออกแบบและนำเสนอ เรื่องการดราฟ รูปโดยใช้โปรแกรม Illustrator สำหรับนักเรียนโครงการนักกีฬาพิเศษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยบูรพา).
- วิวัฒน์ มีสุวรรณ. (2561). ผลการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เพื่อส่งเสริมทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ ด้วยกระบวนการห้องเรียนกลับด้าน. วารสารศึกษาศาสตร์, 20(3), 3-11
- ศรีัญญา สีเลา. (2563). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้และทักษะปฏิบัติทำร่างมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสารสาสน์เอกตรา โดยใช้รูปแบบการสอนจิ๊กซอว์ ผสมผสานกับรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- ศุภเศรษฐ์ พึ่งบัว. (2562). การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ วิชาอินเทอร์เน็ตด้วยแอปพลิเคชัน Google classroom สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยบูรพา).
- ศรีณย์ พรหมสวัสดิ์. (2557). การพัฒนาบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเรื่อง การสร้างเว็บด้วย ภาษา HTML สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยบูรพา).
- ศศิธร อนันต์โสภณ. (2554). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ประยุกต์สำหรับธุรกิจของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ คณะการบัญชี คณะเทคโนโลยี สารสนเทศและคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. (งานวิจัยทุนอุดหนุน, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต).
- ศรีชัย กาญจนวาสี. (2556). ทฤษฎีการทดสอบแบบมาตรฐานเดิม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ศรีชัย นามบุรี. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของผู้เรียนโดยใช้กิจกรรมหนังสืออิเล็กทรอนิกส์และบทเรียนสำเร็จรูปอิเล็กทรอนิกส์ในสภาพแวดล้อมแบบอีเลิร์นนิ่งผ่านโปรแกรม Moodle. ยะลา, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- ศรित्र อาดลั่น. (2551). ความสัมพันธ์ระหว่างความมีวินัยในตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2551). วิธีวิทยาการประเมิน ศาสตร์แห่งคุณค่า. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม. (2562). หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช (2562) ประเภทวิชาศิลปกรรม. นนทบุรี: ไทภูมิ พับลิชชิ่ง จำกัด.
- สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม. (2562). คู่มือการดำเนินการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชาศิลปกรรม. นนทบุรี, สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์.
- สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม. (2560). อนุสรณ์ชาตกาล 100 ปี คุณครูอาคม สายาคม (พิมพ์ครั้งที่ 3). สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์.
- สุภาวดี โพธิเวชกุล. (2559). วิธีการร่ำออกภาษาตามแนวละครเจ้าพระยามหินทรศักดิ์ธำรง (เพ็ง เพ็ญกุล). (คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา).
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2553). แนวทางการจัดการเรียนตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ; ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- หมวดละคร วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันนาฏดุริยางคศิลป์ กรมศิลปากร. คู่มือประกอบการสอนวิชา นาฏศิลป์ไทย ระดับ นาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 1. เอกสารไม่ตีพิมพ์.
- อนุชา สะเล็ม. (2560). การประยุกต์ใช้ E-Learning ในกระบวนการเรียนการสอน วิทยาลัย เทคโนโลยีบริหารธุรกิจมีนบุรี กรุงเทพฯ. (สารนิพนธ์ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหานคร).
- อนวัฒน์ ศิริวัฒน์. เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา. {เว็บไซต์} สืบค้นจาก <https://sites.google.com/site/maatheeng/khxdi-khx-seiy-khxng-blog>

บรรณานุกรม (ต่อ)

- อิงอร นิลประเสริฐ และคณะ (2557). **Google Sites.pdf**. สืบค้นจาก
https://noppakornru.files.wordpress.com/2012/09/google_sites.pdf
- อุมารี นาสมตอง. (2559). **การพัฒนาการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่องการประดิษฐ์ปฏิบัติท่ารำ ประกอบเพลงไทยสากล กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะสำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**. (วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- BANTABLOG. **การเรียนการสอนออนไลน์ (E- LEARNING)**. สืบค้นจาก
<https://banthitablog.wordpress.com/>
- Davies, V. (1971). **The management of learning**. London: McGraw-Hill.
- Gagne, R. (1979). **Principles of Instructional Design**. New York: Holt, Rinehart and Winstion.
- Harrow, A. (1972). **A Taxonomy of The Psychomotor Domain: A Guide for Developing Behavioral Objectves**. New York: Longman Inc.
- Simpson, D. (1972). **Teaching Physical Education. A System Approach**, Boston: Houghton Muffim Co.
- Beasley, W. F. (1979). **The effect of Physical and Mental Practice of Psychomotor Skills on Chemistry Student Laboratory Performance. Dissertation Abstracts**. International, 39(9), 5428-A.
- Trine Orbak. (2018). **Creating dance in physical education teacher education - student teachers experiences**. University of South-Eastern Norway.
<https://www.researchgate.net/publication/335950901>.
- Laura Elizabeth Fegley. (2010). **The Impact of Dance on Student Learning: With In The Classroom and Across The Curriculum**. Master in Teaching Thesis, Evergreen State College. Washington. USA.

ภาคผนวก



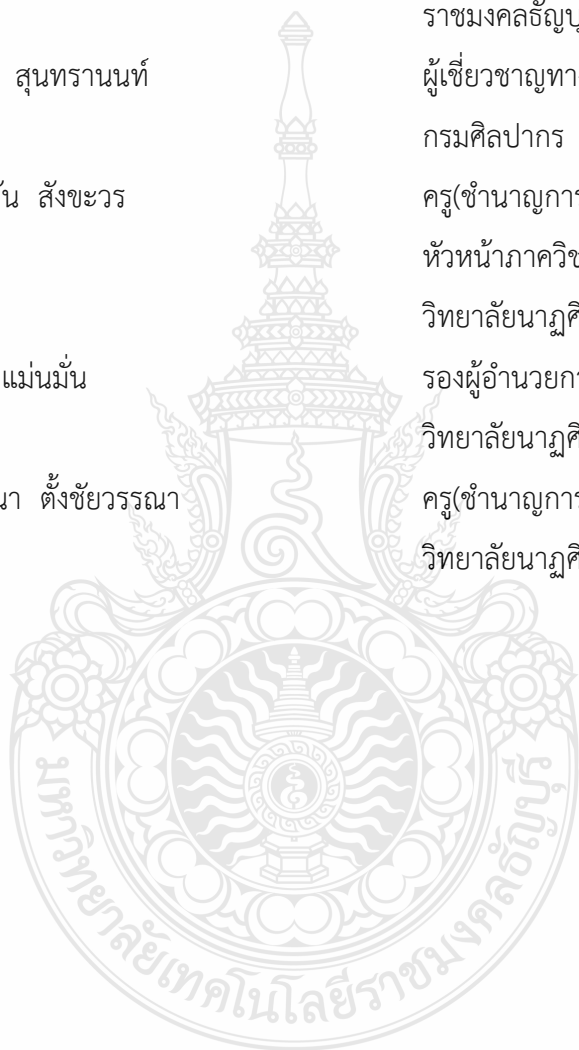
ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัย



รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร. สุภาพร แพรพรรณิต อติตประธานหลักสูตรศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและพัฒนา
หลักสูตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลธัญบุรี
2. ดร.ชวลิต สุนทรานนท์ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านนาฏศิลป์ไทย
กรมศิลปากร
3. ดร.นันทวัน สังขะวร ครู(ชำนาญการพิเศษ)
หัวหน้าภาควิชานาฏศิลป์ไทย
วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี
4. นางอารี แม่นมั่น รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี
5. นางอังคณา ตั้งชัยวรรณ ครู(ชำนาญการพิเศษ)
วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี



ที่ อว ๐๖๔๙.๐๙/ ๑๒๐๘



คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๙ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาเครื่องมือในการวิจัย

เรียน ดร.ชวลิต สุนทรานนท์

เนื่องด้วย นางสาวศศิพัชร์ สังข์พาลี รหัสนักศึกษา ๑๑๖๓๗๐๗๑๐๐๒๔-๙ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ อยู่ระหว่างจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา นาฏศิลป์ละคร ๓ ชุดย่อยภายใต้เกณฑ์ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ ๒ วิทยาลัยนาฏศิลป์ปทุมธานี ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียน ออนไลน์ Google Site โดย รองศาสตราจารย์ ดร.รจนา สุนทรานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ในการนี้ คณะศิลปกรรมศาสตร์พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาเครื่องมือในการวิจัยดังกล่าว และขอเข้าพบในวันจันทร์ที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๕ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดทำวิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.สมพร จูรี่)

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

สำนักงานคณบดี

โทร ๐๒ ๕๔๙ ๓๒๘๐

โทรสาร ๐๒ ๕๓๗ ๕๐๒๒



ที่ อว ๐๖๔๙.๐๙/ ๑๒๐๘

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๙ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาเครื่องมือในการวิจัย

เรียน ดร.นันทวัน สังขะวร

เนื่องด้วย นางสาวศศิพัชร์ สังข์พาลี รหัสนักศึกษา ๑๑๖๓๗๐๗๑๐๐๒๔-๙ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ อยู่ระหว่างจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา นาฏศิลป์ละคร ๓ ชุดฉายาเบญจกายของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ ๒ วิทยาลัยนาฏศิลป์ปทุมธานี ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียน ออนไลน์ Google Site โดย รองศาสตราจารย์ ดร.รจนา สุนทรานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ในการนี้ คณะศิลปกรรมศาสตร์พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาเครื่องมือในการวิจัยดังกล่าว และขอเข้าพบในวันจันทร์ที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๕ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดทำวิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.สมพร ฐรี)

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

สำนักงานคณบดี

โทร ๐๒ ๕๔๙ ๓๒๘๐

โทรสาร ๐๒ ๕๗๗ ๕๐๒๒



ที่ อว ๐๖๔๙.๐๙/ ๑๒๐๘

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๙ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาเครื่องมือในการวิจัย

เรียน นางอารี แม่นมั่น

เนื่องด้วย นางสาวศศิพัชร์ สังข์พาลี รหัสนักศึกษา ๑๑๖๓๗๐๗๑๐๐๒๔-๙ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ อยู่ระหว่างจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา นาฏศิลป์ละคร ๓ ชุดฉายเบญจกายของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ ๒ วิทยาลัยนาฏศิลปปทุมธานี ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานบทเรียน ออนไลน์ Google Site โดย รองศาสตราจารย์ ดร.รจนา สุนทรานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ในการนี้ คณะศิลปกรรมศาสตร์พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาเครื่องมือในการวิจัยดังกล่าว และขอเข้าพบในวันจันทร์ที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๕ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดทำวิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.สมพร รุจี)
คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

สำนักงานคณบดี
โทร ๐๒ ๕๔๔ ๓๒๘๐
โทรสาร ๐๒ ๕๓๗ ๕๐๒๒



ที่ อว ๐๖๔๙.๐๙/ ๑๒๐๘

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๙ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาเครื่องมือในการวิจัย

เรียน นางอังคณา ตั้งชัยวรรณ

เนื่องด้วย นางสาวศศิพัชร สังข์พาลี รหัสนักศึกษา ๑๑๖๓๗๐๗๑๐๐๒๔-๙ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ อยู่ระหว่างจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา นาฏศิลป์ละคร ๓ ชุดฉายาเบญจกายของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ ๒ วิทยาลัยนาฏศิลป์ปทุมธานี ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียน ออนไลน์ Google Site โดย รองศาสตราจารย์ ดร.รจนา สุนทรานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ในการนี้ คณะศิลปกรรมศาสตร์พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาเครื่องมือในการวิจัยดังกล่าว และขอเข้าพบในวันจันทร์ที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๕ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดทำวิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

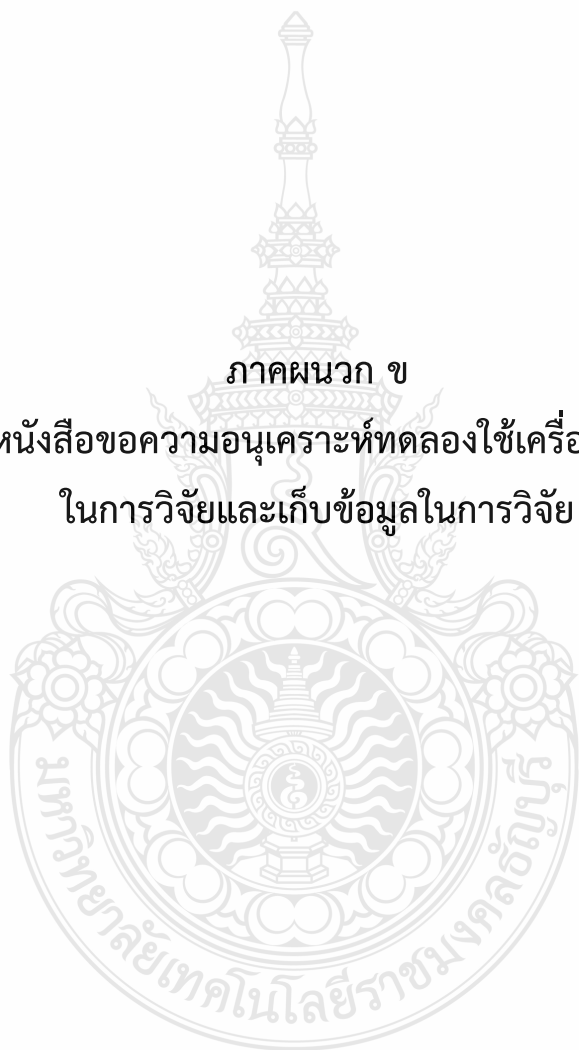
(ศาสตราจารย์ ดร.สมพร จูรี)
คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

สำนักงานคณบดี

โทร ๐๒ ๕๔๙ ๓๒๘๐

โทรสาร ๐๒ ๕๓๗ ๕๐๒๒

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือ
ในการวิจัยและเก็บข้อมูลในการวิจัย





มหาวิทยาลัยศิลปากร
 รับที่ ๑๒๓
 วันที่ ๒๕ ธ.ค. ๖๕
 เวลา ๑๘.๓๗ น.

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๙/๑๕๔/๓

คณะศิลปกรรมศาสตร์
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
 ตำบลคลองหก อำเภอลำลูกกา
 จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

กรกฎาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์
 เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปบุรี

เนื่องด้วย นางสาวศศิพัชร สังข์พาลี รหัสนักศึกษา ๑๑๖๓๓๐๗๑๐๐๒๔-๙ นักศึกษาระดับปริญญาโท ภาคพิเศษ หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลปศึกษา ได้รับการอนุมัติในการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ละคร ๓ ชุด ผลิตโดยเบญญาของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ ๒ วิทยาลัยนาฏศิลปบุรีที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเว็บไซต์ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google site โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.รจนา สุนทรานนท์ เป็นที่ปรึกษา

ในการนี้ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าวิทยาลัยของท่านเป็นสถานที่ที่มีความเหมาะสมในการศึกษาข้อมูล จึงขอความอนุเคราะห์ต้องใช้เครื่องมือในการวิจัยจาก นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ ๒ ในภาคการเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๕ เพื่อใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. สมพงษ์ ฐริ)

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

- ฝ่ายบริหาร
- ฝ่ายวิชาการ
- ฝ่ายศิลปวัฒนธรรม
- ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา

วันที่ ๒๕ ธ.ค. ๖๕

- ไปขอทราบ
 - อยู่ตรงไหน ใช้กับใครได้

อนุเคราะห์
 - ตามแผน
 - ขอให้นักเรียนมาช่วยงาน
 - หน. มทร.ธัญบุรี

สำนักงานบัณฑิตศึกษาคณะฯ

โทร ๐๒ ๕๔๕ ๓๒๘๐

โทรสาร ๐๒ ๕๔๗ ๕๐๒๒

๒๖ ธ.ค. ๖๕

๒๖ ธ.ค. ๖๕

๒๕ ธ.ค. ๖๕

๒๕ ธ.ค. ๖๕



บันทึกข้อความ

สวกราชการ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลปบุรี โทร. ๐ - ๓๖๔๑ - ๒๑๕๐

ที่ ผว. ๑๙๑ /๒๕๖๕

วันที่ ๙ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปบุรี

ข้าพเจ้า นางสาวศศิพัชร สังข์พาลี ตำแหน่ง ครูสอนนาฏศิลป์ไทย ปัจจุบันได้ศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขา นาฏศิลป์ศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชานาฏศิลป์ละคร๓ ชุดฉายฉายเบญจกาย ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ ๒ วิทยาลัยนาฏศิลปบุรี ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site จะดำเนินการทดลองใช้หลักสูตรและเครื่องมือในการจัดกิจกรรมการสอนตามชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์ดังกล่าว ในช่วงเวลา ๒ ชั่วโมง ตั้งแต่วันจันทร์ ที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๕ ถึงวันศุกร์ ที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๕ จึงมีความประสงค์ที่จะขอความอนุเคราะห์ดังนี้

๑. ห้องคอมพิวเตอร์ จำนวน ๑ ห้อง ใช้เวลา ๑๔.๐๐น - ๑๖.๐๐ น.
๒. ห้องศูนย์สื่อเพื่อแยกสอนในกลุ่มทดลอง ใช้เวลา ๑๓.๐๐น - ๑๖.๐๐ น.
๓. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ ๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นางสาวศศิพัชร สังข์พาลี)
ตำแหน่ง ครูสอนนาฏศิลป์ไทย

ได้รับ ผอ.วศ.๑๖๓๖

- เนื้อไปดง

- อนุครณบตงใจ ๑-๓

๑/๙
พ.ศ. ๖๕

๑๙/๙๖๖
- ทวพ/๖๖๖

๑๙ ก.ย. ๖๕



ภาคผนวก ค

การหาค่าประสิทธิภาพและคุณภาพของแผนการเรียนรู้
การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือวิจัย

การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC)ของเครื่องมือการวิจัย

ค่าคะแนน IOC สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อความ	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวมคะแนน	IOC	ผลการพิจารณา
สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
1. กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. กิจกรรมการเรียนรู้มีการใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานบนเรียน Google site	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. กิจกรรมการเรียนรู้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. เนื้อหาสาระการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5. เนื้อหาสาระการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7. กิจกรรมการเรียนรู้ครอบคลุมลักษณะการเรียนรู้ด้านความรู้และด้านทักษะปฏิบัติ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8. กิจกรรมการเรียนรู้สามารถพัฒนาความรู้ ชูดี คุ้ยฉายเบญญกายให้นักเรียนได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อความ	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวมคะแนน	IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
9. กิจกรรมการเรียนรู้สามารถพัฒนาทักษะปฏิบัติปฏิบัติทำซ้ำ ชุดชุดฉายเบญจกาย ให้นักเรียนได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10. ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สามารถปฏิบัติได้จริง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11. การกำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมในแต่ละรายแผน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12. ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนสอดคล้องตามเนื้อหา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13. สื่อที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนสอดคล้องตามเนื้อหา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14. สื่อบทเรียน Google site ที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้การสอนช่วยเสริมความเข้าใจ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15. การวัดและประเมินผลสามารถวัดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนด้านความรู้ชุดชุดฉายเบญจกายได้	0	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16. การวัดและประเมินผลสามารถวัดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนด้านทักษะปฏิบัติ ชุดชุดฉายเบญจกายได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
แผนกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 รำมาตรฐาน ชุดชุดฉายเบญจกาย เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับชุดชุดฉายเบญจกาย								
1. สารการเรียนรู้มีความสอดคล้องตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวมคะแนน	IOC	ผลการพิจารณา
2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมความสอดคล้องกับสาระสำคัญ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5. สื่อทเรียน Google site ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความทันสมัย	0	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
6. เนื้อหาเกี่ยวกับฉายาเบญจกายในบทเรียน Google site ช่วยให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น	0	+1	0	+1	+1	3	0.6	ใช้ได้
7. การกำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8. การวัดและประเมินผลสอดคล้องตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
แผนกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 รำมาตรฐาน ชุด ฉายาเบญจกาย เรื่อง การฝึกปฏิบัติการร้องเพลงฉุยฉาย								
1. สาระการเรียนรู้มีความสอดคล้องตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมความสอดคล้องกับสาระสำคัญ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวมคะแนน	IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5. สื่อทเรียน Google site ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความทันสมัย	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
6. เนื้อหาเกี่ยวกับฉุยฉายเบญจกายในบทเรียน Google site ช่วยให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
7. การกำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
8. การวัดและประเมินผลสอดคล้องตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
แผนกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 รำมาตรฐาน ชุด ฉุยฉายเบญจกาย เรื่อง การฝึกปฏิบัติร้องเพลงแม่ศรี								
1. สารการเรียนรู้มีความสอดคล้องตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมความสอดคล้องกับสาระสำคัญ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อความ	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวมคะแนน	IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
4.กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5. สื่อทเรียน Google site ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความทันสมัย	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
6. เนื้อหาเกี่ยวกับฉุยฉายเบญจกายในบทเรียน Google site ช่วยให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
7. การกำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
8. การวัดและประเมินผลสอดคล้องตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
แผนกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 รำมาตรฐาน ชุดฉุยฉายเบญจกาย เรื่อง ฝึกปฏิบัติปฏิบัติทำรำในทำนองเพลงร้ว คำร้องเพลงฉุยฉายตั้งแต่คำร้องที่ว่า “ฉุยฉายเอ๋ย” ถึงคำร้องที่ว่า “อาเหลืออาหลัก” และทำนองรับ								
1. สาระการเรียนรู้มีความสอดคล้องตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมความสอดคล้องกับสาระสำคัญ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวมคะแนน	IOC	ผลการพิจารณา
5. สื่อทเรียน Google site ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความทันสมัย	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
6. เนื้อหาเกี่ยวกับชุดฉายเบญจกายในบทเรียน Google site ช่วยให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
7. การกำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
8. การวัดและประเมินผลสอดคล้องตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
แผนกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5 รำมาตรฐาน ชุดฉายเบญจกาย ฝึกปฏิบัติปฏิบัติทำรำในคำร้องเพลงชุดฉาย ตั้งแต่คำร้องที่ว่า งามนักเอ๋ย ถึงคำร้องที่ว่า เจ็บอุรา และทำนองรับ								
1. สาระการเรียนมีความสอดคล้องตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมความสอดคล้องกับสาระสำคัญ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5. สื่อทเรียน Google site ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความทันสมัย	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวมคะแนน	IOC	ผลการพิจารณา
6. เนื้อหาเกี่ยวกับดูฉายเบญจกาย ในบทเรียน Google site ช่วยให้ นักเรียนเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
7. การกำหนดระยะเวลาในการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
8. การวัดและประเมินผล สอดคล้องตามจุดประสงค์เชิง พฤติกรรม	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
แผนกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 6 รำมาตรฐาน ชุดฉายเบญจกาย เรื่อง ฝึกปฏิบัติปฏิบัติทำรำในคำ ร้อง เพลงแม่ศรี ตั้งแต่คำร้องที่ว่า แม่ศรีเอ๋ย ถึงคำร้องที่ว่า เป็นแม่ศรีสิดา และทำนองรับ								
1. สาระการเรียนมีความสอดคล้อง ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมความ สอดคล้องกับสาระสำคัญ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความ สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิง พฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไป ตามลำดับ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5. สื่อบทเรียน Google site ที่ใช้ ในการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนมีความทันสมัย	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
6. เนื้อหาเกี่ยวกับดูฉายเบญจกาย ในบทเรียน Google site ช่วยให้ นักเรียนเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อความ	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวมคะแนน	IOC	ผลการพิจารณา
7. การกำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
8. การวัดและประเมินผลสอดคล้องตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
แผนกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 7 รำมาตรฐาน ชุดฉายเบญจกาย ฝึกปฏิบัติปฏิบัติท่ารำในคำร้องเพลงแม่ศรี ตั้งแต่คำร้องที่ว่า ทศพัทธ์ร์มลักเห็น ถึงคำร้องที่ว่า ระอเจ้าแม่ศรีเอ๋ย และทำนองรับ								
1. สาระการเรียนมีความสอดคล้องตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมความสอดคล้องกับสาระสำคัญ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5. สื่อทเรียน Google site ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความทันสมัย	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
6. เนื้อหาเกี่ยวกับชุดฉายเบญจกายในบทเรียน Google site ช่วยให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
7. การกำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวมคะแนน	IOC	ผลการพิจารณา
8. การวัดและประเมินผล สอดคล้องตามจุดประสงค์เชิง พฤติกรรม	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
แผนกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 8 รำมาตรฐาน ชุดฉายเบญจกาย ฝึกปฏิบัติปฏิบัติทำรำในคำร้อง เพลงแม่ศรี ตั้งแต่คำร้องที่ว่า อรชรเอ๋ย ถึงคำร้องที่ว่า แม้นเหมือนกินรี และทำนองรับ								
1. สาระการเรียนรู้มีความสอดคล้อง ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมความ สอดคล้องกับสาระสำคัญ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความ สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิง พฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไป ตามลำดับ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5. สื่อทเรียน Google site ที่ใช้ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการ สอนมีความทันสมัย	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
6. เนื้อหาเกี่ยวกับชุดฉายเบญจกาย ในบทเรียน Google site ช่วยให้ นักเรียนเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
7. การกำหนดระยะเวลาในการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
8. การวัดและประเมินผล สอดคล้องตามจุดประสงค์เชิง พฤติกรรม	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวมคะแนน	IOC	ผลการพิจารณา
แผนกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 9 รำมาตรฐาน ชุดฉายเบญจกาย ฝึกปฏิบัติปฏิบัติทำรำในคำร้อง เพลงแม่ศรี ตั้งแต่คำร้องที่ว่า ระทวยนวยนาด ถึงคำร้องที่ว่า ใฝ่พระปิตุลาเอย และทำนองรับ								
1. สาระการเรียนมีความสอดคล้องตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมความสอดคล้องกับสาระสำคัญ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5. สื่อทเรียน Google site ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความทันสมัย	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
6. เนื้อหาเกี่ยวกับชุดฉายเบญจกายในบทเรียน Google site ช่วยให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
7. การกำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
8. การวัดและประเมินผลสอดคล้องตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อความ	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวมคะแนน	IOC	ผลการพิจารณา
แผนกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 10 รำมาตรฐาน ชุดฉายเบญจกาย ปฏิบัติปฏิบัติทำรำในทำนองเพลง เร็ว-ลา								
1. สารการเรียนรู้มีความสอดคล้องตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมความสอดคล้องกับสาระสำคัญ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5. สื่อทเรียน Google site ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความทันสมัย	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
6. เนื้อหาเกี่ยวกับชุดฉายเบญจกายในบทเรียน Google site ช่วยให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
7. การกำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
8. การวัดและประเมินผลสอดคล้องตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวมคะแนน	IOC	ผลการพิจารณา
แบบทดสอบก่อนเรียน/แบบทดสอบหลังเรียน (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1)								
1. ข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. ภาษาในแบบทดสอบอ่านแล้วเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. ข้อคำถามในแบบทดสอบมีความชัดเจน	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
4. ข้อคำถามไม่ยากไม่ง่ายจนเกินไป	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5. ข้อคำถามในแบบทดสอบไม่ชี้แนะคำตอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6. คำถามมีความเหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
แบบประเมินการนำเสนอรายงาน ใบงานที่ 1 เรื่องความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับฉวยฉวยเบญจกาย (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1)								
1. ความถูกต้องของเนื้อหา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. การนำเสนอ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. การตอบคำถาม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. การมีส่วนร่วม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวมคะแนน	IOC	ผลการพิจารณา
ข้อคำถามแบบทดสอบก่อนเรียน / แบบทดสอบหลังเรียน								
1. ฉายเบญจกัณฑ์เป็นการแสดงที่แทรกอยู่ในการแสดงโขนเรื่องรามเกียรติ์ ชุดใด ก. ชุดพรหมมาสเตอร์ ข. ชุดนางลอย ค. ชุดนาคบาท ง. ชุดสีมรรคา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. นางเบญจกัณฑ์เป็นบุตรของใคร ก. ทศกัณฐ์ ข. หนุมาน ค. พิเภก ง. กุมภกรรณ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. ทศกัณฐ์มีศักดิ์เป็นอะไรกับนางเบญจกัณฑ์ ก. พ่อ ข. ปู่ ค. ลุง ง. น้า	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. ฉายเบญจกัณฑ์เป็นการรำประเภทใด ก. รำมาตรฐาน รำเดี่ยว ข. รำเบ็ดเตล็ด ข. รำหน้าพาทย์ ค. ระบำมาตรฐาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5. ทศกัณฐ์ใช้นางเบญจกัณฑ์แปลงกายเป็นใคร ก. นางมณฑา ข. นางไฉน ค. นางตรีชฎา ง. นางสีดา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวมคะแนน	IOC	ผลการพิจารณา
ข้อคำถามแบบทดสอบก่อนเรียน / แบบทดสอบหลังเรียน								
6. นางเบญจกายแปลงสวมศิริราภรณ์ ได ก. รัตเกล้าเปลว ข. รัตเกล้ายอด ค. มงกุฎกษัตริย์ ค. กระบังหน้า	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7. ผ้าห่มนางเบญจกายแปลงใช้สีใด ก. เหลืองขลิบแดง ข. เขียวขลิบแดง ค. แดงขลิบเขียว ง. ชมพูขลิบฟ้า	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8. นางเบญจกายแปลงนุ่งผ้าสีใด ก. สีเขียว ข. สีแดง ค. สีเหลือง ง. สีฟ้า	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9. การรำดูฉายที่นางเบญจกายรำ นั้นแสดงถึงอารมณ์ใด ก. โศกเศร้าเสียใจ ข. ความภาคภูมิใจ ค. โกรธ ง. น้อยใจ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10. “ทศพักตร์มาลักเห็น” คำที่ขีด เส้นใต้หมายถึงใคร ก. พระราม ข. พระลักษมณ์ ค. ทศกัณฐ์ ง. พิเภก	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวมคะแนน	IOC	ผลการพิจารณา
ข้อคำถามแบบทดสอบก่อนเรียน / แบบทดสอบหลังเรียน								
11. เครื่องดนตรีที่ใช้เลียนเสียงร้องคือเครื่องดนตรีใด ก. ซอสามสาย ข. ปี่ใน ค. ขลุ่ย ค. ซออู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12. “ทราวมัย” ในบทเรื่องมีความหมายตรงกับข้อใด ก. หญิงสาววัยกลางคน ข. เด็กผู้ชายวัยรุ่น ค. เด็กทารก ง. หญิงสาววัยรุ่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13. “พิมพ์กัศัตรุ” ในบทเรื่องมีความหมายตรงกับข้อใด ก. ใบหู ข. จมูก ค. ใบหน้า ค. คอ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14. “ศรชัย” ในบทเรื่องมีความหมายตรงกับข้อใด ก. อาวุธของทศกัณฐ์ ข. อาวุธของหนุมาน ค. อาวุธของพระราม ง. อาวุธของพระลักษมณ์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15. “รากษสี” ในบทเรื่องมีความหมายตรงกับข้อใด ก. สิงห์โต ข. ยักษ์ ง. เสือ ง. ลิง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวมคะแนน	IOC	ผลการพิจารณา
ข้อคำถามแบบทดสอบก่อนเรียน / แบบทดสอบหลังเรียน								
16. “จรรยา” ในบทเรื่อง มี ความหมายตรงกับข้อใด ก. เดิน ข. รุ่ง ค. ร่างกาย ง. จิตใจ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17.วงดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดง ชุดอุบายเบญจกาย คือวงดนตรี ประเภทใด ก. วงเครื่องสาย ข. วงมโหรี ค. วงปี่พาทย์เครื่องห้า ง. วงปี่พาทย์ดีกดำบรรพ์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18 .อุบายเป็นเพลงในอัตรา จังหวะกี่ชั้น ก. สี่ชั้น ข. สามชั้น ค. สองชั้น ง. ชั้นเดียว	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19. เพลงที่ใช้บรรเลงและร้องใน ชุดอุบายเบญจกาย มีทั้งหมดมีกี่ เพลง ก. 1 เพลง ข. 2 เพลง ค. 3 เพลง ง. 4 เพลง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวมคะแนน	IOC	ผลการพิจารณา
ข้อคำถามแบบทดสอบก่อนเรียน / แบบทดสอบหลังเรียน								
20.ทำนองเพลงออกชุดฉุยฉาย เบญกายใช้ทำนองเพลงใด ก. เพลงสะสม ข. เพลงกลองโยน ค. เพลงรั้วดีกดำบรรพ์ ง. เพลงรั้ว	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
21.ทำนองเพลงจบชุดฉุยฉาย เบญกายใช้ทำนองเพลงใด ก. เพลงรั้ว ข. เพลงเร็ว ค. เพลงเร็ว-ลา ง. เพลงรั้ว-ลา	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
22.เพลงที่ใช้ร้องในชุดฉุยฉาย เบญกาย มีเพลงใดบ้าง ก. เพลงเจ้าเซ็น ข. เพลงฉุยฉาย เพลงแม่ศรี ค. เพลงฉุยฉาย เพลงแม่ศรี เพลง รั้วดีกดำบรรพ์ ง. เพลงย่องหงิด เพลงตะเข็ง เพลง เจ้าเซ็น เพลงรั้ว	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
จงพิจารณาคำร้องที่หายไป								
ตั้งแต่ ในข้อ 23-28								
23.“แม่ศรีเอ๋ย แม่ศรี.....” จงใส่คำร้องที่หายไป ก. รากษสี ข. ระอา ค. ให้เป็นบ้า ง. นวยนาด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม									
ข้อความ	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ								ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวมคะแนน	IOC		
ข้อความแบบทดสอบก่อนเรียน / แบบทดสอบหลังเรียน									
24. “แม่แปลง..... เป็นแม่ศรีเสีดา” จงใส่คำร้องที่หายไป ก. กินรี ข. อ่อนแอ้น ค. อินทรีย์ ง. มาลักเห็น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
24. “แม่แปลง..... เป็นแม่ศรีเสีดา” จงใส่คำร้องที่หายไป ก. กินรี ข. อ่อนแอ้น ค. อินทรีย์ ง. มาลักเห็น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
25. “.....เอย อรชร อ่อนแอ้น” จงใส่คำร้องที่หายไป ก. แม่ศรี ข. อรชร ค. ปิตุลา ง. วิญญา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
26. “เอวขาแขนแมนเหมือน.....” จงใส่คำร้องที่หายไป ก. เจ้าแม่ ข. จรลี ค. มณี ง. กินรี	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	

ค่าคะแนน IOC สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวมคะแนน	IOC	ผลการพิจารณา
ข้อคำถามแบบทดสอบก่อนเรียน / แบบทดสอบหลังเรียน								
27. “ระหวายนาวขนาด” จงใส่คำร้องที่หายไป ก. แม่แปลงอินทรี ข. จะตื่นตื่นในวิญญา ค. วิลาศจรัล ง. เป็นแม่ศรีสิดา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
28. “ขึ้นปราสาทมณี ฝ้าเอย” จงใส่คำร้องที่หายไป ก. พระปิตุลา ข. ฉุยฉาย ค. เจ็บอุรา ง. งามนักร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
29. ลักษณะและรูปแบบการแสดงชุด ฉุยฉายเบญจกาย แบ่งออกเป็นกี่รูปแบบ ก. 2 รูปแบบ ข. 3 รูปแบบ ค. 4 รูปแบบ ง. 5 รูปแบบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
30. การแสดง ชุด ฉุยฉายเบญจกาย ใช้ประกอบการแสดงโขนตอนใด ก. ตอนตามกวาง ข. ตอนนางลอย ค. ตอนตั้งพิธีทรายกรด ง. ตอนขับพิเภก	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวมคะแนน	IOC	ผลการพิจารณา
แบบประเมินทักษะปฏิบัติการร้องเพลงรำมาตรฐาน ชุดฉายเบญจกาย เพลงฉาย (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2)								
1. เนื้อเพลงถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. จังหวะถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. ร้องทำนองเพลงฉายถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
แบบประเมินทักษะปฏิบัติการร้องเพลงรำมาตรฐาน ชุดฉายเบญจกาย เพลงแม่ศรี (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3)								
1. เนื้อเพลงถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. จังหวะถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. ร้องทำนองเพลงฉายถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
แบบประเมินทักษะปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงรำมาตรฐาน ชุดฉายเบญจกาย เรื่อง การปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงฉาย ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำในทำนองเพลงรำ คำร้องเพลงฉาย คำร้องที่ว่า “ฉายเอย” ถึง “อาเหลืออาหลัก” (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4)								
1. จังหวะถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. ความถูกต้องของปฏิบัติทำรำ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. ลีลาปฏิบัติทำรำ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
แบบประเมินทักษะปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงรำมาตรฐาน ชุดฉายเบญจกาย เรื่อง การปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงฉาย ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงฉาย ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “งามนัยเอย” ถึง “เจ็บอร่า” และทำนองรับ (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5)								
1. จังหวะถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. ความถูกต้องของปฏิบัติทำรำ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. ลีลาปฏิบัติทำรำ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวมคะแนน	IOC	ผลการพิจารณา
แบบประเมินทักษะปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงรำมาตรฐาน ชุดฉายเบญจกาย เรื่อง การปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงแม่ศรีตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “แม่ศรีเอ๋ย” ถึง “เป็นแม่ศรีสีดา” และทำนองรับ (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6)								
1. จังหวะถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. ความถูกต้องของปฏิบัติทำรำ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. ลีลาปฏิบัติทำรำ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
แบบประเมินทักษะปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงรำมาตรฐาน ชุดฉายเบญจกาย เรื่อง การปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงแม่ศรีตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “ทศพัทธ์ร์มาลักเห็น” ถึง “ระอาเจ้าแม่ศรีเอ๋ย” และทำนองรับ (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7)								
1. จังหวะถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. ความถูกต้องของปฏิบัติทำรำ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. ลีลาปฏิบัติทำรำ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
แบบประเมินทักษะปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงรำมาตรฐาน ชุดฉายเบญจกาย เรื่อง การปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงแม่ศรีตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “ทศพัทธ์ร์มาลักเห็น” ถึง “ระอาเจ้าแม่ศรีเอ๋ย” และทำนองรับ (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7)								
1. จังหวะถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. ความถูกต้องของปฏิบัติทำรำ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. ลีลาปฏิบัติทำรำ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
แบบประเมินทักษะปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงรำมาตรฐาน ชุดฉายเบญจกาย เรื่อง การปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงแม่ศรีตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “อรชรเอ๋ย” ถึง “แม่นเหมือนกนิรี” และทำนองรับ (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8)								
1. จังหวะถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. ความถูกต้องของปฏิบัติทำรำ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. ลีลาปฏิบัติทำรำ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวมคะแนน	IOC	ผลการพิจารณา
แบบประเมินทักษะปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงรำมาตรฐาน ชุดฉายเบญจกาย เรื่อง การปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงแม่ศรีตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “ระทวยนวยนาด” ถึง “เฝ้าพระปิตุลาเอย”และทำนองรับ (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9)								
1. จังหวะถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. ความถูกต้องของปฏิบัติทำรำ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. ลีลาปฏิบัติทำรำ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
แบบประเมินทักษะปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงรำมาตรฐาน ชุดฉายเบญจกาย เรื่อง การปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงเร็ว-ลา (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10)								
1. จังหวะถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. ความถูกต้องของปฏิบัติทำรำ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. ลีลาปฏิบัติทำรำ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

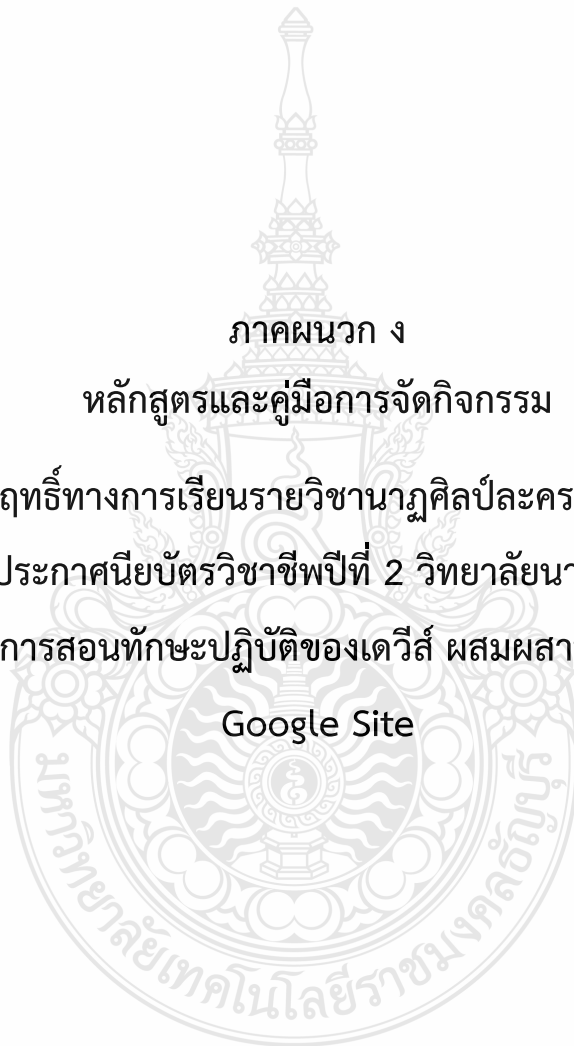


ภาคผนวก ง

หลักสูตรและคู่มือการจัดกิจกรรม

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ชุดฉายเบญจกาย
ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี ที่เรียน
โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานบทเรียนออนไลน์

Google Site



หลักสูตรและคู่มือการจัดกิจกรรม
การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ชุดฉายเบญจกาย
ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการ
สอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site



จัดทำโดย
นางสาวศศิพัชร์ สังข์พาลี

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะศิลปกรรมศาสตร์
สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

หลักสูตรและคู่มือการจัดกิจกรรม
การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ละคร3 ชุดฉายเบญจกาย
ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี
ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site

กิจกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ละคร 3 ชุดฉายเบญจกาย ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site จัดเป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 12 ชั่วโมง โดยใช้เวลาในเรียนรายวิชานาฏศิลป์ละคร 3 **หลักการและเหตุผล**

หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 เป็นหลักสูตรด้านวิชาชีพด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์และคีตศิลป์ เป็นที่เตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาสร้างสรรค์นวัตกรรมด้วยความรู้ทางด้านนาฏศิลป์เน้นการพัฒนาสมรรถนะเฉพาะด้านด้วยการปฏิบัติจริงตามศักยภาพและโอกาสของผู้เรียน

การจัดการเรียนการสอนรายวิชานาฏศิลป์ละคร 3 ใช้กระบวนการสอนทักษะปฏิบัติโดยใช้การเรียนการสอนแบบให้ผู้เรียน เรียนแบบผู้สอนเป็นส่วนใหญ่ แต่ในยุคปัจจุบัน การเรียนการสอนมุ่งเน้นให้มีทักษะการสื่อสารและนำเทคโนโลยีสารสนเทศ เข้ามาใช้เพื่อให้พัฒนาการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เพื่อนำมาปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากที่กล่าวมา รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site จะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการปฏิบัติทำรำมาตรฐาน ชุด ฉายเบญจกายและสามารถปฏิบัติได้จริงและสามารถนำไปใช้ในวิชาชีพและนำความรู้ความสามารถไปพัฒนาต่อได้

สาระสำคัญของหลักสูตร

การจัดการเรียนการสอนเน้นการพัฒนาทักษะปฏิบัติด้านการปฏิบัติ ปฏิบัติทำรำชุด ฉายเบญจกาย โดยมุ่งเน้นทักษะย่อยๆและเชื่อมโยงทักษะย่อยๆให้เป็นทักษะปฏิบัติที่สมบูรณ์และให้ผู้เรียนได้เกิดองค์ความรู้เกิดทักษะ ในการแสดงชุดฉายเบญจกาย ที่อยู่ในการแสดงโขนเรื่องรามเกียรติ์ ชุดนางลอย เป็นชุดรำเดี่ยวเพื่ออวดลีลาปฏิบัติทำรำ และการใช้ บทเรียนออนไลน์ Google site ที่ช่วยในการเรียนการสอนของครูที่สามารถเชื่อมโยงเนื้อหาไม่ว่าจะเป็นไฟล์เสียง วีดีโอ ปฏิบัติทำรำชุดฉายเบญจกายที่นักเรียนสามารถเข้าถึงได้ง่ายในด้านความรู้ และด้านทักษะปฏิบัติ รำมาตรฐาน ชุดฉายเบญจกาย

จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ละคร 3 ชุดฉายเบญจกาย ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site

หลักการจัดกิจกรรม

กิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ละคร 3 ชุดฉายเบญจกาย ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site จัดเป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 12 ชั่วโมง รวม 24 ชั่วโมงโดยใช้เวลาเรียนรายวิชานาฏศิลป์ละคร 3 ซึ่งแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชานาฏศิลป์ละคร 3 ชุดฉายเบญจกาย มีรูปแบบการสอนดังนี้

1. รูปแบบวิธีการสอนด้านความรู้ โดยกระบวนการกลุ่มและวิธีการสอนแบบอภิปรายโดย ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google site ในการสอนในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

2. รูปแบบทักษะปฏิบัติเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google site ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2-10

สื่อการเรียน

1. ใบความรู้เรื่องความรู้เกี่ยวกับชุดฉายเบญจกาย ในบทเรียนออนไลน์ Google site
2. สื่อวีดิทัศน์ การปฏิบัติปฏิบัติท่ารำชุดฉายเบญจกาย ในบทเรียนออนไลน์ Google site
3. แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน เรื่องความรู้เกี่ยวกับชุดฉายเบญจกาย ในบทเรียนออนไลน์ Google site

การวัดประเมินผล

1. แบบประเมินการนำเสนอรายงาน เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับชุดฉายเบญจกาย
2. แบบประเมินการปฏิบัติร้องเพลงชุดฉาย
3. แบบประเมินการปฏิบัติร้องเพลงแม่ศรี
4. แบบประเมินการปฏิบัติปฏิบัติท่ารำในทำนองเพลงรั้ว คำร้องเพลงชุดฉาย ตั้งแต่คำร้องที่ว่า ชุดฉายเอ๋ย ถึงคำร้องที่ว่า อาเหลืออาหลัก และทำนองรับ
5. แบบประเมินการปฏิบัติปฏิบัติท่ารำในคำร้องเพลง เพลงชุดฉาย ตั้งแต่คำร้องที่ว่างามนักร้อย ถึงคำร้องที่ว่า เจ็บอุรา และทำนองรับ

6. แบบประเมินการปฏิบัติปฏิบัติทำรำในคำร้อง เพลงแม่ศรี ตั้งแต่คำร้องที่ว่า แม่ศรีเอ๋ย ถึงคำร้องที่ว่า เป็นแม่ศรีสิตา และทำนองรับ
7. แบบประเมินการปฏิบัติปฏิบัติทำรำในคำร้อง เพลงแม่ศรี ตั้งแต่คำร้องที่ว่า ทศพัทธ์ร์มาลักเห็น ถึงคำร้องที่ว่า ระอาเจ้าแม่ศรีเอ๋ย และทำนองรับ
8. แบบประเมินการปฏิบัติปฏิบัติทำรำในคำร้อง เพลงแม่ศรี ตั้งแต่คำร้องที่ว่า อรชรเอ๋ย ถึงคำร้องที่ว่า แม้นเหมือนกินรี และทำนองรับ
9. แบบประเมินการปฏิบัติปฏิบัติทำรำในคำร้องเพลงแม่ศรีตั้งแต่คำร้องที่ว่า ระทวยนวนขนาด ถึงคำร้องที่ว่า ฝ้าพระปิตุลาเอ๋ย และทำนองรับ
10. แบบประเมินการปฏิบัติทำนาฏยศัพท์และปฏิบัติปฏิบัติทำรำในทำนองเพลง เร็ว-ลา
11. แบบประเมินคุณลักษณะ

วิธีการดำเนินกิจกรรม

วิธีการดำเนินการกิจกรรมการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ละคร 3 ชุดฉายเบญจกาย ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site มีขั้นตอนและวิธีการดังนี้

1. กำหนดเป้าหมายให้ตรงตามวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอน
2. จัดเตรียมสถานที่ในการจัดกิจกรรม สื่อการสอน อุปกรณ์สำหรับการจัดกิจกรรม
3. จัดเตรียมแบบประเมินความรู้การทำแบบทดสอบ
4. จัดเตรียมแบบประเมินทักษะปฏิบัติร้องและปฏิบัติปฏิบัติทำรำ

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นตอนกระบวนการเรียนการสอนรายวิชานาฏศิลป์ละคร 3 ชุดฉายเบญจกาย ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site กระบวนการเรียนการสอน ดังนี้

1. ผู้สอนแจ้งให้นักเรียนทราบว่าเพลงแรกที่จะเรียนคือ ชุด ฉายเบญจกาย โดยผู้สอนจะสอนเนื้อหาในด้านความรู้เกี่ยวกับชุดฉายเบญจกาย โดยเนื้อหาที่สอนผู้สอนสร้างขึ้นเป็นบทเรียนออนไลน์ Google site ใช้เป็นสื่อผสมผสานในการสอน มีเนื้อหา ดังนี้

- ประวัติความเป็นมาและโอกาสที่แสดง ชุดฉายเบญจกาย
- องค์ประกอบการแสดง
- ลักษณะรูปแบบการแสดง

2. ผู้สอนใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google site 2 ด้านดังนี้

กิจกรรมการเรียนการสอนด้านความรู้

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตหรือกระทำ ผู้สอนบรรยายประวัติความเป็นมา โอกาสที่แสดงลักษณะและรูปแบบการแสดงชุดฉายเบญจกาย โดยใช้สื่อบทเรียน Google site ประกอบการสอนแล้วให้ร่วมกันอภิปราย

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ผู้สอนบรรยายองค์ประกอบการแสดง ชุดฉายเบญจกายในหัวข้อเนื้อร้องและความหมาย จังหวะทำนองเพลงและดนตรี การแต่งกายและปฏิบัติท่ารำ โดยใช้ สื่อบทเรียน Google site ประกอบการสอน แล้วให้นักเรียนแบ่งกลุ่มละ 5 คน แล้วทำใบงานที่ 1 เรื่อง องค์ประกอบการแสดง ชุดฉายเบญจกาย โดยให้ส่งตัวแทนกลุ่มออกมาจับฉลากหัวข้อเนื้อร้องและความหมาย จังหวะทำนองเพลงและดนตรี การแต่งกายและปฏิบัติท่ารำ

ขั้นที่ 3 ขั้นผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ผู้สอนให้นักเรียนแต่ละกลุ่มค้นคว้าเพิ่มเติมจากเว็บไซต์ต่าง ผู้สอนให้เวลาในการวิเคราะห์ อภิปรายร่วมกัน 30 นาที

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิคและวิธีการ ผู้สอนให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมแสดงความคิดเห็น อภิปรายขยายความเพิ่มเติม แล้วแนะนำแก้ไขข้อมูลให้ผู้เรียนวิเคราะห์ไม่ถูกต้อง

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ ในขั้นนี้ให้ผู้เรียนร่วมอภิปรายเชื่อมโยงเนื้อหาสาระ ตั้งแต่ประวัติความเป็นมา โอกาสที่แสดง ลักษณะและรูปแบบการแสดง และองค์ประกอบการแสดง ชุด ฉายเบญจกาย หลังจากนั้นจึงให้ออกมานำเสนอรายงานี่ละกลุ่มจนครบ ทุกกลุ่ม แล้วให้ทำแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ ก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นแบบทดสอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ 20 ข้อ

กิจกรรมการเรียนการสอนด้านทักษะปฏิบัติ

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตหรือกระทำ ผู้สอนแบ่งการฝึกทักษะปฏิบัติออกเป็น 2 ส่วน คือ ทักษะปฏิบัติการร้อง และทักษะปฏิบัติปฏิบัติท่ารำ ดังนี้

การร้อง ผู้สอนสาธิตการร้องเพลงฉายเบญจกาย เพลงแม่ศรี ตั้งแต่ต้นจนจบและให้นักเรียนดูคาราโอเกะการเอื้อนเพลงฉายเบญจกายและเพลงแม่ศรี ในบทเรียน Google site เพื่อให้นักเรียนได้เห็นภาพรวมและเน้นย้ำการเคาะจังหวะ

การปฏิบัติปฏิบัติท่ารำ ผู้สอนอธิบายและสาธิตกระบวนการปฏิบัติท่ารำเพลงฉายเบญจกาย เพลงแม่ศรี ตั้งแต่ต้นจนจบและให้นักเรียนดูวิดีโอปฏิบัติท่ารำเพลงฉายเบญจกายและเพลงแม่ศรี ในบทเรียน Google site เพื่อให้นักเรียนได้เห็นภาพรวมและเน้นย้ำการปฏิบัติในปฏิบัติท่ารำที่เป็นจุดสำคัญ

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ผู้สอนแบ่งการฝึกทักษะปฏิบัติออกเป็น 2 ส่วน คือ ทักษะปฏิบัติการร้อง และทักษะปฏิบัติปฏิบัติทำรำ ดังนี้

การร้อง ผู้สอนสาธิตการร้องเพลงฉุยฉาย เพลงแม่ศรี ที่ละวรรคของการร้องเอื้อนในแต่ละวรรคของเนื้อร้องและให้นักเรียนฝึกร้องตามคาราโอเกะที่อยู่ในบทเรียน Google site และให้ผู้เรียนปฏิบัติการร้องเพลงฉุยฉาย เพลงแม่ศรี ตามที่ละวรรคทีละคำเอื้อนอย่างช้าๆผู้สอนแก้ไขข้อบกพร่องโดยสาธิตการร้องที่ถูกต้อง

การปฏิบัติปฏิบัติทำรำ ผู้สอนปฏิบัติปฏิบัติทำรำตามเนื้อร้องและทำนองที่ละวรรคของเนื้อร้อง ทำนอง ให้นักเรียนศึกษาปฏิบัติทำรำที่อยู่ในบทเรียน Google site และให้ผู้เรียนปฏิบัติปฏิบัติทำรำตามทีละวรรคของเนื้อร้อง ทำนอง อย่างช้าๆ

ขั้นที่ 3 ขั้นผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ผู้สอนแบ่งการฝึกทักษะปฏิบัติออกเป็น 2 ส่วน คือ ทักษะปฏิบัติการร้อง และทักษะปฏิบัติปฏิบัติทำรำ ดังนี้

การร้อง ผู้เรียนฝึกปฏิบัติทักษะการร้องเพลงฉุยฉาย เพลงแม่ศรี ที่ละวรรคของการร้องเอื้อนในแต่ละวรรคของเนื้อร้องด้วยตนเองและให้นักเรียนฝึกร้องตามคาราโอเกะที่อยู่ในบทเรียน Google site เอง หากนักเรียนติดขัดผู้สอนมีหน้าที่ให้คำแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนจนนักเรียนสามารถปฏิบัติได้ นักเรียนปฏิบัติได้แล้วผู้สอนจึงสาธิตในวรรคต่อไป

การปฏิบัติปฏิบัติทำรำ ผู้เรียนฝึกปฏิบัติปฏิบัติทำรำที่ละวรรคตามเนื้อร้องและทำนองเพลง ด้วยตนเอง ให้นักเรียนศึกษาปฏิบัติทำรำที่อยู่ในบทเรียน Google site โดยไม่มีผู้สอนสาธิต หากนักเรียนติดขัดผู้สอนมีหน้าที่ให้คำแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนจนนักเรียนสามารถปฏิบัติได้ นักเรียนปฏิบัติได้แล้วผู้สอนจึงปฏิบัติและสาธิตในวรรคของเนื้อร้อง ทำนองต่อไป

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิคและวิธีการ ผู้สอนแบ่งการฝึกทักษะปฏิบัติออกเป็น 2 ส่วน คือ ทักษะปฏิบัติการร้อง และทักษะปฏิบัติปฏิบัติทำรำ ดังนี้

การร้อง เมื่อผู้เรียนปฏิบัติการร้องเพลงฉุยฉาย เพลงแม่ศรี ตามชุดฝึกร้องคาราโอเกะที่อยู่ในบทเรียน Google site ได้ครบทุกวรรคแล้วผู้สอนจะแนะนำเทคนิคและวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนปฏิบัติการร้องเพลงฉุยฉาย แม่ศรี ได้ดีขึ้น โดยผู้สอนให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการร้อง เป็นกลุ่ม ทีละกลุ่ม เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องในการปฏิบัติร้องและเน้นย้ำให้ให้กับนักเรียนและช่วยกันจำ โดยเน้นย้ำให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามเนื้อร้อง ทำนอง จังหวะ จนครบทุกกลุ่ม

การปฏิบัติปฏิบัติทำรำ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงฉุยฉาย เพลงแม่ศรี ตามที่ได้ศึกษาในที่อยู่ในบทเรียน Google site ได้ครบทุกวรรคของเนื้อร้อง ทำนองแล้วผู้สอนจะแนะนำเทคนิคและวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงอย่างหงัดได้ดีขึ้น ปฏิบัติปฏิบัติทำรำเป็นกลุ่ม

ทีละกลุ่ม เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องในปฏิบัติปฏิบัติทำร่ำให้กับนักเรียน โดยเน้นย้ำให้ปฏิบัติปฏิบัติทำร่ำให้ถูกต้องตามเนื้อร้อง ทำนอง จังหวะปฏิบัติทำร่ำ จนครบทุกกลุ่ม

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ ผู้สอนแบ่งการฝึกทักษะปฏิบัติออกเป็น 2 ส่วน คือ ทักษะปฏิบัติการร้อง และทักษะปฏิบัติปฏิบัติทำร่ำ ดังนี้

การร้อง เมื่อผู้เรียนฝึกการร้องตามคาราโอเกะที่อยู่ในบทเรียน Google site และสามารถปฏิบัติการร้องเพลงฉุยฉาย เพลงแม่ศรี ในแต่ละวรรคได้แล้ว ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติร้องเพลงฉุยฉาย และเพลงศรี ในแต่ละวรรคต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจบโดยให้ผู้เรียนฝึกซ้ำหลายๆครั้ง และให้ปฏิบัติร้องเองจนผู้เรียนสามารถจำเนื้อร้องและการเคาะจังหวะได้อย่างชำนาญและสมบูรณ์ แล้วแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มตามเลขที่กลุ่มละ 5 คน ฝึกร้องเพลงร่วมกันแล้วสอบการร้องเพลงทีละกลุ่มโดยตบมือประกอบจังหวะ

การปฏิบัติปฏิบัติทำร่ำ เมื่อผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติปฏิบัติทำร่ำเพลงฉุยฉาย เพลงแม่ศรีตามที่อยู่ในบทเรียน Google site ในแต่ละวรรคของเนื้อร้อง ทำนอง ได้แล้ว ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติปฏิบัติทำร่ำเพลงฉุยฉาย เพลงแม่ศรี ในแต่ละวรรคของเนื้อร้อง ทำนองต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจบ โดยให้ผู้เรียนฝึกซ้ำหลายๆครั้ง และให้ปฏิบัติปฏิบัติทำร่ำเองจนผู้เรียนสามารถจำปฏิบัติทำร่ำของเนื้อร้อง ทำนองได้ แล้วจึงปฏิบัติปฏิบัติทำร่ำเข้ากับทำนอง เพลงเร็ว เพลงฉุยฉาย เพลงแม่ศรี และเร็ว-ลา โดยการเปิดแถบเสียง ฝึกปฏิบัติจนสามารถปฏิบัติทักษะได้อย่างชำนาญและสมบูรณ์ แล้วแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มตามเลขที่กลุ่มละ 5 คน ฝึกทำร่ำร่วมกันแล้วสอบการปฏิบัติปฏิบัติทำร่ำ ชุด ฉุยฉายเบญจกาย ทีละกลุ่มโดยเปิดเพลงประกอบ

ขั้นสรุป ปฏิบัติทดลองกิจกรรมการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ละคร 3 ชุด ฉุยฉายเบญจกาย ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google Site โดยการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ ก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นแบบทดสอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ 20 ข้อ และแบบประเมินทักษะปฏิบัติการร้องและแบบประเมินทักษะปฏิบัติปฏิบัติทำร่ำ ชุดฉุยฉายเบญจกาย โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานบทเรียนออนไลน์ Google site โดยแสดงแผนการทดลองปฏิบัติกิจกรรมผ่านกระบวนการเรียนรู้ชุดฉุยฉายเบญจกาย

โครงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

รายวิชา นาฏศิลป์ละคร 3

ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565

เวลา 24 ชั่วโมง

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ รำมาตรฐาน ชุด ฉุยฉายเบญจกาย

แผนการ เรียนรู้ที่	เรื่อง	จำนวน เวลา	หน้า หน้า คะแนน
1	ความรู้เกี่ยวกับฉุยฉายเบญจกาย	2	20
2	การฝึกปฏิบัติการร้องเพลงฉุยฉาย	2	10
3	การฝึกปฏิบัติการร้องเพลงแม่ศรี	2	10
4	ฝึกปฏิบัติปฏิบัติทำรำในทำนองเพลงเร็ว คำร้องเพลง ฉุยฉาย ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “ฉุยฉายเอ๋ย ถึงคำร้องที่ว่า อา เหลืออาหลัก” และทำนองรับ	3	10
5	ฝึกปฏิบัติปฏิบัติทำรำในคำร้องเพลง เพลงฉุยฉาย ตั้งแต่ คำร้องที่ว่า “งามนัยเอ๋ย ถึงคำร้องที่ว่า เจ็บอุรา” และ ทำนองรับ	3	10
6	ฝึกปฏิบัติปฏิบัติทำรำในคำร้อง เพลงแม่ศรี ตั้งแต่คำร้อง ที่ว่า “แม่ศรีเอ๋ย ถึงคำร้องที่ว่า เป็นแม่ศรีสิตา” และ ทำนองรับ	2	10
7	ฝึกปฏิบัติปฏิบัติทำรำในคำร้อง เพลงแม่ศรี ตั้งแต่คำร้อง ที่ว่า “ทศพัทธ์ร์มาลักเห็น ถึงคำร้องที่ว่า ระอาเจ้าแม่ศรี เอ๋ย” และทำนองรับ	2	10
8	ฝึกปฏิบัติปฏิบัติทำรำในคำร้อง เพลงแม่ศรี ตั้งแต่คำร้อง ที่ว่า “อรชรเอ๋ย ถึงคำร้องที่ว่า แม้นเหมือนกินรี” และ ทำนองรับ	2	10
9	ฝึกปฏิบัติปฏิบัติทำรำในคำร้อง เพลงแม่ศรี ตั้งแต่คำร้อง ที่ว่า “ระทวยนวนานา ถึงคำร้องที่ว่า ฝ้าพระปิตุลาเอ๋ย” และทำนองรับ	3	5
10	ฝึกปฏิบัติและปฏิบัติปฏิบัติทำรำในทำนองเพลง เร็ว-ลา	3	5
	รวม	24	100

โครงสร้างกิจกรรมการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาอนุศิลป์ละคร 3 ชุดฉายเบญจกาย
 ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์

ผสมผสานบทเรียนสอนออนไลน์ Google Site

แผนกิจกรรมที่	หน่วยการเรียนรู้	จุดประสงค์ พฤติกรรม	สาระการ เรียนรู้	ขั้นกิจกรรมทักษะ ปฏิบัติของเดวี ผสมผสาน บทเรียน Google site	เวลา
1	หน่วยการ เรียนรู้รำ มาตรฐาน ชุด ฉาย เบญจกาย เรื่อง ความรู้ เกี่ยวกับฉาย เบญจกาย	1.นักเรียนสามารถ อธิบายประวัติความเป็น มาของรำ มาตรฐานชุดฉาย เบญจกายได้ 2.นักเรียนสามารถ อธิบายลักษณะและ รูปแบบการแสดงรำ มาตรฐานชุดฉาย เบญจกายได้ 3.นักเรียนสามารถ อธิบายองค์ประกอบ การแสดง รำ มาตรฐานชุดฉาย เบญจกายได้	* ที่มาของชุด การแสดง - ประวัติความเป็น มา - องค์ประกอบ ในการแสดง - ลักษณะ รูปแบบการ แสดง - เครื่องแต่ง กาย - เครื่องดนตรี เนื้อร้อง ทำนอง - โอกาสที่ใช้ใน การแสดง	ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตหรือ กระทำ ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและ ให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะ ย่อย ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียน ปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิค และวิธีการ ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียน เชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์	2

แผนกิจกรรมที่	หน่วยการเรียนรู้	จุดประสงค์ พฤติกรรม	สาระการ เรียนรู้	ขั้นกิจกรรมทักษะ ปฏิบัติของเดวี ผสมผสาน บทเรียน Google site	เวลา
2	หน่วยการเรียนรู้ มาตรฐาน ชุด ฉุยฉาย เบญจกาย เรื่อง การร้อง เพลงฉุยฉาย	1.นักเรียนสามารถ อธิบายการร้องเพลง ฉุยฉายได้ 2.นักเรียนสามารถ ร้องเพลง ฉุยฉายได้	* การขับร้อง เพลงฉุยฉาย - ความหมาย ของเนื้อร้อง - จังหวะ - ทำนองเพลง - ปฏิบัติร้อง เพลงฉุยฉาย	ขั้นที่ 1 ขึ้นสาธิตหรือ กระทำ ขั้นที่ 2 ขึ้นสาธิตและ ให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะ ย่อย ขั้นที่ 3 ขึ้นให้ผู้เรียน ปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 4 ขึ้นให้เทคนิค และวิธีการ ขั้นที่ 5 ขึ้นให้ผู้เรียน เชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์	2
3	หน่วยการเรียนรู้ มาตรฐาน ชุด ฉุยฉาย เบญจกาย เรื่อง การร้อง เพลงฉุยฉาย	1.นักเรียนสามารถ อธิบายการร้องเพลง เพลง แม่ศรี 2.นักเรียนสามารถ ร้องเพลงร้องเพลง แม่ ศรี ได้	* การขับร้อง เพลงแม่ศรี - จังหวะ - ทำนองเพลง - ปฏิบัติร้อง เพลงแม่ศรี	ขั้นที่ 1 ขึ้นสาธิตหรือ กระทำ ขั้นที่ 2 ขึ้นสาธิตและ ให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะ ย่อย ขั้นที่ 3 ขึ้นให้ผู้เรียน ปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 4 ขึ้นให้เทคนิค และวิธีการ ขั้นที่ 5 ขึ้นให้ผู้เรียน เชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์	2

แผนกิจกรรมที่	หน่วยการเรียนรู้	จุดประสงค์ พฤติกรรม	สาระการเรียนรู้	ขั้นกิจกรรมทักษะ ปฏิบัติของเดวี ผสมผสาน บทเรียน Google site	เวลา
4	หน่วยการเรียนรู้ มาตรฐาน ชุด ฉุยฉาย เบญจกาย เรื่อง การปฏิบัติ ปฏิบัติท่ารำ เพลงฉุยฉาย	1.นักเรียนสามารถ อธิบายวิธีการปฏิบัติ ปฏิบัติท่ารำเพลง ฉุยฉาย ตั้งแต่ เพลงร้ว จนถึง คำร้องที่ว่า “ฉุยฉาย เอย” ถึงคำร้องที่ว่า “อาเหลืออาหลัก” และทำนองรับได้ 2. นักเรียนสามารถ ปฏิบัติปฏิบัติท่ารำ เพลงฉุยฉาย ตั้งแต่ เพลงร้ว จนถึง คำร้องที่ว่า “ฉุยฉาย เอย” ถึงคำร้องที่ว่า “อาเหลืออาหลัก” และทำนองรับได้	การปฏิบัติ ปฏิบัติท่ารำ เพลงฉุยฉาย -การปฏิบัติ ปฏิบัติท่ารำ ตั้งแต่ปฏิบัติท่า รำในทำนอง เพลงร้ว คำร้อง เพลงฉุยฉาย ตั้งแต่คำร้อง ที่ว่า “ฉุยฉาย เอย” ถึงคำร้อง ที่ว่า “อาเหลือ อาหลัก” และ ทำนองรับ	ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตหรือ กระทำ ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและ ให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะ ย่อย ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียน ปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิค และวิธีการ ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียน เชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์	3

แผนกิจกรรมที่	หน่วยการเรียนรู้	จุดประสงค์ พฤติกรรม	สาระการ เรียนรู้	ชั้นกิจกรรมทักษะ ปฏิบัติของเดวี ผสมผสาน บทเรียน Google site	เวลา
5	หน่วยการ เรียนรู้รำ มาตรฐาน ชุด ฉุยฉาย เบญจกาย เรื่อง การปฏิบัติ ปฏิบัติทำรำ เพลงฉุยฉาย	1.นักเรียนสามารถ อธิบายวิธีการปฏิบัติ ปฏิบัติทำรำเพลง ฉุยฉายตั้งแต่คำร้อง ที่ว่า “งามนั้กเอย” ถึงคำร้องที่ว่า “เจ้บ อูรา”และทำนองรับ ได้ 2. นักเรียนสามารถ ปฏิบัติปฏิบัติทำรำ เพลงฉุยฉายตั้งแต่คำ ร้องที่ว่า “งามนั้ก เอย” ถึงคำร้องที่ว่า “เจ้บอูรา”และ ทำนองรับได้	การปฏิบัติ ปฏิบัติทำรำ เพลงฉุยฉาย -การปฏิบัติ ปฏิบัติทำรำ ตั้งแต่ปฏิบัติทำ รำใน ตั้งแต่คำ ร้องที่ว่า“งาม นั้กเอย” ถึงคำ ร้องที่ว่า “เจ้บ อูรา”และ ทำนองรับ	ชั้นที่ 1 ชั้นสาธิตหรือ กระทำ ชั้นที่ 2 ชั้นสาธิตและ ให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะ ย่อย ชั้นที่ 3 ชั้นให้ผู้เรียน ปฏิบัติทักษะย่อย ชั้นที่ 4 ชั้นให้เทคนิค และวิธีการ ชั้นที่ 5 ชั้นให้ผู้เรียน เชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์	3

แผนกิจกรรมที่	หน่วยการเรียนรู้	จุดประสงค์ พฤติกรรม	สาระการเรียนรู้	ขั้นกิจกรรมทักษะ ปฏิบัติของเดวี ผสมผสาน บทเรียน Google site	เวลา
6	หน่วยการเรียนรู้รำ มาตรฐาน ชุด ฉาย เบญจกาย เรื่อง การปฏิบัติ ปฏิบัติทำรำ เพลงแม่ศรี	1.นักเรียนสามารถ อธิบายวิธีการปฏิบัติ ปฏิบัติทำรำ เพลงแม่ ศรีตั้งแต่คำร้องที่ว่า “แม่ศรีเอ๋ย” ถึงคำ ร้องที่ว่า “เป็นแม่ศรีสี ดา” และทำนองรับ ได้ 2. นักเรียนสามารถ ปฏิบัติปฏิบัติทำรำ เพลงแม่ศรี ตั้งแต่คำ ร้องที่ว่า “แม่ศรีเอ๋ย” จนถึงคำร้องที่ว่า “เป็นแม่ศรีสีดา” และทำนองรับได้	การปฏิบัติ ปฏิบัติทำรำ เพลงแม่ศรี - การปฏิบัติ ปฏิบัติทำรำ ตั้งแต่ปฏิบัติทำ รำ ตั้งแต่คำร้อง ที่ว่า“แม่ศรี เอ๋ย” ถึงคำร้อง ที่ว่า “เป็นแม่ ศรีสีดา” และ ทำนองรับ	ขั้นที่ 1 ขึ้นสาธิตหรือ กระทำ ขั้นที่ 2 ขึ้นสาธิตและ ให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะ ย่อย ขั้นที่ 3 ขึ้นให้ผู้เรียน ปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 4 ขึ้นให้เทคนิค และวิธีการ ขั้นที่ 5 ขึ้นให้ผู้เรียน เชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์	2

แผนกิจกรรมที่	หน่วยการเรียนรู้	จุดประสงค์ พฤติกรรม	สาระการ เรียนรู้	ชั้นกิจกรรมทักษะ ปฏิบัติของเดวี ผสมผสาน บทเรียน Google site	เวลา
7	หน่วยการเรียนรู้ มาตรฐาน ชุด ฉาย เบญจกาย เรื่อง การปฏิบัติ ปฏิบัติทำรำ เพลงแม่ศรี	1.นักเรียนสามารถ อธิบายวิธีการปฏิบัติ ปฏิบัติทำรำ เพลงแม่ ศรี ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “ทศพัศตร์มาลักเห็น” ถึงคำร้องที่ว่า “ระอา เจ้าแม่ศรีเอ๋ย” และ ทำนองรับได้ 2..นักเรียนสามารถ ปฏิบัติปฏิบัติทำรำ เพลงแม่ศรี ตั้งแต่คำ ร้องที่ว่า“ทศพัศตร์มา ลักเห็น” ถึงคำร้อง ที่ว่า “ระอาเจ้าแม่ศรี เอ๋ย” และทำนองรับ ได้	การปฏิบัติ ปฏิบัติทำรำ เพลงแม่ศรี - การปฏิบัติ ปฏิบัติทำรำ ตั้งแต่ปฏิบัติทำ รำคำร้องที่ว่า “ ทศพัศตร์มา ลักเห็น” ถึงคำ ร้องที่ว่า “ระอา เจ้าแม่ศรีเอ๋ย” และทำนองรับ	ชั้นที่ 1 ชั้นสาธิตหรือ กระทำ ชั้นที่ 2 ชั้นสาธิตและ ให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะ ย่อย ชั้นที่ 3 ชั้นให้ผู้เรียน ปฏิบัติทักษะย่อย ชั้นที่ 4 ชั้นให้เทคนิค และวิธีการ ชั้นที่ 5 ชั้นให้ผู้เรียน เชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์	2

แผนกิจกรรมที่	หน่วยการเรียนรู้	จุดประสงค์ พฤติกรรม	สาระการ เรียนรู้	ขั้นกิจกรรมทักษะ ปฏิบัติของเดวี ผสมผสาน บทเรียน Google site	เวลา
8	หน่วยการเรียนรู้รำ มาตรฐาน ชุด ฉาย เบญจกาย เรื่อง การปฏิบัติ ปฏิบัติท่ารำ เพลงแม่ศรี	1.นักเรียนสามารถ อธิบายวิธีการปฏิบัติ ปฏิบัติท่ารำ เพลงแม่ ศรี เพลงแม่ศรี ตั้งแต่ คำร้องที่ว่า “อรชร เอย” ถึงคำร้องที่ว่า “แม่นเหมือนกนิรี” และทำนองรับได้ 2.นักเรียนสามารถ ปฏิบัติปฏิบัติท่ารำ เพลงแม่ศรี ตั้งแต่คำ ร้องที่ว่า “อรชรเอย” ถึงคำร้องที่ว่า “แม่น เหมือนกนิรี” และ ทำนองรับได้	การปฏิบัติ ปฏิบัติท่ารำ เพลงแม่ศรี - การปฏิบัติ ปฏิบัติท่ารำ ตั้งแต่ปฏิบัติท่า รำคำร้องที่ว่า “อรชรเอย” ถึง คำร้องที่ว่า “แม่นเหมือน กนิรี” และ ทำนองรับ	ขั้นที่ 1 ขึ้นสาธิตหรือ กระทำ ขั้นที่ 2 ขึ้นสาธิตและ ให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะ ย่อย ขั้นที่ 3 ขึ้นให้ผู้เรียน ปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 4 ขึ้นให้เทคนิค และวิธีการ ขั้นที่ 5 ขึ้นให้ผู้เรียน เชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์	2
9	หน่วยการเรียนรู้รำ มาตรฐาน ชุด ฉาย เบญจกาย เรื่อง การปฏิบัติ ปฏิบัติท่ารำ เพลงแม่ศรี	1.นักเรียนสามารถ อธิบายวิธีการปฏิบัติ ปฏิบัติท่ารำ เพลงแม่ ศรี ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “ระทวยนวนาย” ถึงคำร้องที่ว่า “เฝ้า พระปิตุลาเอย” และ ทำนองรับได้	การปฏิบัติ ปฏิบัติท่ารำ เพลงแม่ศรี - การปฏิบัติ ปฏิบัติท่ารำ ตั้งแต่ปฏิบัติท่า รำคำร้องที่ว่า “ระทวยนวนาย ขนาด” ถึงคำ ร้องที่ว่า “เฝ้า พระปิตุลาเอย”	ขั้นที่ 1 ขึ้นสาธิตหรือ กระทำ ขั้นที่ 2 ขึ้นสาธิตและ ให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะ ย่อย ขั้นที่ 3 ขึ้นให้ผู้เรียน ปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 4 ขึ้นให้เทคนิค	3

แผนกิจกรรมที่	หน่วยการเรียนรู้	จุดประสงค์ พฤติกรรม	สาระการ เรียนรู้	ชั้นกิจกรรมทักษะ ปฏิบัติของเดวี ผสมผสาน บทเรียน Google site	เวลา
		2.นักเรียนสามารถ ปฏิบัติปฏิบัติทำรำ เพลงแม่ศรี ตั้งแต่คำ ร้องที่ว่า “ระทวยนวย นาด” ถึงคำร้องที่ว่า “เฝ้าพระปิตุลาเอย” และทำนองรับได้	และทำนองรับ	และวิธีการ ชั้นที่ 5 ชั้นให้ผู้เรียน เชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์	
10	หน่วยการ เรียนรู้รำ มาตรฐาน ชุด ฉุยฉาย เบญจกาย เรื่อง การปฏิบัติ ปฏิบัติทำรำ เพลง เร็ว-ลา	1.นักเรียนสามารถ อธิบายวิธีการปฏิบัติ ปฏิบัติทำรำ เพลง เร็ว-ลาได้ 2.นักเรียนสามารถ และปฏิบัติปฏิบัติทำ รำเพลง เร็ว-ลา ได้	การปฏิบัติ ปฏิบัติทำรำ ทำนองเพลง เร็ว-ลา - การปฏิบัติ ปฏิบัติทำรำ ทำนองเพลง เร็ว-ลา	ชั้นที่ 1 ชั้นสาธิตหรือ กระทำ ชั้นที่ 2 ชั้นสาธิตและ ให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะ ย่อย ชั้นที่ 3 ชั้นให้ผู้เรียน ปฏิบัติทักษะย่อย ชั้นที่ 4 ชั้นให้เทคนิค และวิธีการ ชั้นที่ 5 ชั้นให้ผู้เรียน เชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์	3

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

วิชา นาฏศิลป์ละคร 3 รหัสวิชา 20302-2003 ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ 2 ภาคเรียนที่ 1/2565
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 รำมาตรฐาน เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับชุดฉายเบญจกาย เวลาเรียน 2 ชั่วโมง
วิทยาลัยนาฏศิลป์บุรีรัมย์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผู้สอน นางสาวศศิพัทธ์ สังข์พาลี

1. สาระสำคัญ

รำชุดฉายเบญจกาย เป็นการรำมาตรฐานชุดหนึ่ง แสดงถึงความภาคภูมิใจของนางเบญจกายที่แปลงกายได้สวยงามเหมือนนางสีดาก่อนไปเข้าเฝ้าทศกัณฐ์ ซึ่งอยู่ในการแสดงโขนเรื่องรามเกียรติ์ ตอน นางลอย หรือเป็นการรำเอกเทศ อีกรูปแบบหนึ่งที่เรียกว่ารำเดี่ยว มีการแต่งกายแบบยืนเครื่องนาง ใช้วงดนตรีปี่พาทย์ ประกอบการบรรเลงเพลงหน้าพาทย์เพลงร่ำ และร้องเพลงชุดฉาย เพลงแม่ศรี อยู่ในอัตราจังหวะ 2 ชั้น และจบด้วยเพลงเร็วเวลา

2. สมรรถนะประจำหน่วย

อภิปรายและนำเสนอรายงานเกี่ยวกับประวัติที่มา โอกาสที่แสดง ลักษณะและรูปแบบการแสดง และองค์ประกอบการแสดงชุดชุดฉายเบญจกาย

3. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอธิบายประวัติความเป็นมาของรำมาตรฐานชุดชุดฉายเบญจกายได้
2. นักเรียนสามารถอธิบายลักษณะและรูปแบบการแสดงรำมาตรฐานชุดชุดฉายเบญจกายได้
3. นักเรียนสามารถอธิบายองค์ประกอบการแสดง รำมาตรฐานชุดชุดฉายเบญจกายได้

4. สาระการเรียนรู้

1. ประวัติความเป็นมาและโอกาสที่แสดง
2. องค์ประกอบการแสดงรำมาตรฐาน ชุด ชุดฉายเบญจกาย

5. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ

1. ครูเปิดการแสดง ชุด ชุดฉายเบญจกาย ที่สร้างไว้ในบทเรียน Google site ให้

นักเรียนชมและถามนักเรียนว่า นักเรียนทราบหรือไม่ว่าการแสดงที่ได้ชมนี้มีลักษณะการแสดงอย่างไร โดยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและอภิปรายตามความเข้าใจในภาพรวม

2. ครูให้นักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบก่อนเรียนของหน่วยการเรียนรู้ที่ เรื่องความรู้เกี่ยวกับฉวยฉายเบญจกาย โดยใช้ แอปพลิเคชัน Google form ในการ ทดสอบก่อนเรียน (pre-test) จำนวน 20 ข้อ

ชั้นสอน

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ผู้สอนบรรยายองค์ประกอบการแสดง ชุดฉวยฉายเบญจกายในหัวข้อเนื้อร้องและความหมาย จังหวะทำนองเพลงและดนตรี การแต่งกาย และปฏิบัติท่ารำ โดยใช้บทเรียนออนไลน์ Google site ประกอบการสอนแล้วให้นักเรียนแบ่งกลุ่มโดยการหมุนวงล้อ แบ่งกลุ่ม ละคร 5 คน แล้วทำใบงานที่ 1 เรื่ององค์ประกอบการแสดง ชุดฉวยฉายเบญจกาย โดยให้ส่งตัวแทนกลุ่มออกมาจับฉลากหัวข้อเนื้อร้องและความหมาย จังหวะทำนองและดนตรีการแต่งกายและปฏิบัติท่ารำ

ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ผู้สอนให้นักเรียนแต่ละกลุ่มค้นคว้าเพิ่มเติมจากเว็บไซต์ ต่างๆ ผู้สอนให้เวลาในการวิเคราะห์ อภิปราย ร่วมกัน 30 นาที โดยสรุปออกมาเป็น ผังความคิด (Mind mapping) ครูเป็นผู้คอยให้คำแนะนำกับนักเรียน

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ ผู้สอนให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมแสดงความคิดเห็น อภิปรายขยายความเพิ่มเติมตามผังความคิด (Mind mapping) แล้วเปิดโอกาสให้เพื่อนในห้องเรียนซักถาม ครูเป็นผู้คอยให้คำแนะนำกับนักเรียน อธิบายเพิ่มเติมและแก้ไขข้อมูลที่ผู้เรียนวิเคราะห์ไม่ถูกต้อง

ขั้นสรุปบททวน

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ ในขั้นนี้ให้ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายเชื่อมโยงเนื้อหา สาระ ตั้งแต่ประวัติความเป็นมา โอกาสที่แสดง ลักษณะและรูปแบบการแสดง และองค์ประกอบการแสดงชุดฉวยฉายเบญจกาย เป็นการสรุปเนื้อหาที่โยงมา

6. การวัดและการประเมินผล

วัดผลโดย

1. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนครั้งละ 10 นาที เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ 30 ข้อ 15 คะแนนโดยให้เวลาทำแบบทดสอบครั้งละ 10 นาที

2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอรายงานใบงานที่ 1 เรื่องความรู้เกี่ยวกับรำมาตรฐานชุดฉวยฉายเบญจกาย โดยให้ออกมานำเสนอรายงานที่ละกลุ่มจนครบทุกกลุ่ม กลุ่มละ 5 นาที และครูจะประเมินคุณลักษณะนิสัยของนักเรียนจากการสนใจทำงานร่วมกันและความเอื้อเฟื้อเพื่อแผ่

3. ครูใช้เวลาเรียนดูความมีวินัย ความเอาใจใส่ต่อการเรียน

ประเมินผลโดย

1. ตรวจสอบแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test)
2. ประเมินการนำเสนอรายงานใบงานที่ 1 เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับรามาตรฐาน ชุดขยายเบญจกาย ในแบบประเมินที่ละกลุ่มจนครบทุกกลุ่ม ประเมินคุณลักษณะนิสัยการสนใจทำงานร่วมกับการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
3. ประเมินความมีวินัย เอาใจใส่ต่อการเรียน

7. สื่อและอุปกรณ์

1. คิวอาร์โค้ด บทเรียน Google site เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับชุดขยายเบญจกาย
2. ใบงานที่ 1 เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับชุดขยายเบญจกาย
3. Google form แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับชุดขยายเบญจกาย
4. แบบประเมินการนำเสนอรายงานใบงานที่ 1 เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับชุดขยายเบญจกาย
5. โน้ตบุ๊ก
6. สมาร์ทโฟน

8. แหล่งการเรียนรู้

1. บทเรียน Google site
2. สื่อ ออนไลน์ YouTube

9. บันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ผลการเรียนรู้

.....

.....

2. ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้

.....

.....

3. แนวทางแก้ไขข้อเสนอแนะ

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้บันทึก

(นางสาวศศิพัชร์ สังข์พาลี)

ครูสอนนาฏศิลป์ไทย

ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้	รองผู้บริหาร
<p>ข้อเสนอแนะ</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>(ลงชื่อ).....หัวหน้ากลุ่มสาระ</p> <p>(นางสิริวรรณ สมใจ)</p>	<p>ข้อเสนอแนะ</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>(ลงชื่อ).....รองผู้อำนวยการ</p> <p>(นางอารี แม่มนัน)</p>
<p>ข้อเสนอแนะ</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>(ลงชื่อ).....</p> <p>(นายลิขิต สุนทรสุข)</p> <p>ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปบุรี</p>	



ใบความรู้ที่ 1 เรื่องความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับฉุยฉายเบญจกาย

ประวัติความเป็นมา

ฉุยฉายเบญจกาย เป็นการแสดงโขนเรื่อง รามเกียรติ์ ชุดนางลอย เป็น ชุดรำเดี่ยวเพื่ออวดลีลาปฏิบัติทำร่างกายเบญจกายมาเป็นนางสีดาและความสวยงามของการแต่งกาย เนื้อเรื่องกล่าวถึงทศกัณฐ์เจ้าพญาแห่งกรุงลงกา ใช้ให้นางเบญจกายซึ่งเป็นลูกของพิเภกและเป็นหลานทศกัณฐ์ไปตัดศึก โดยแปลงเป็นนางสีดาและทำตายลอยน้ำไปยังพลับพลาพระรามเมื่อพระรามเห็นว่านางสีดาตายแล้วก็จะได้ยกทัพกลับไปเบญจกายขอไปดูนางสีดาแล้วแปลงตัวให้คล้ายนางสีดาและสร้างทำจริตกิริยาให้เหมือนนางสีดาแล้วรำ “ฉุยฉาย” ขึ้นไปเฝ้าทศกัณฐ์ ผู้เป็นลุง (สถาบันนาฏดุริยางคศิลป์, 2542, น. 13; อ้างถึงใน รจนา สุนทรานนท์ คำรณ สุนทรานนท์, 2556, น.137)

ลักษณะและรูปแบบการแสดง ลักษณะรูปแบบการแสดงชุดฉุยฉายเบญจกาย มีอยู่ 2 รูปแบบ คือ

แบบที่ 1 เป็นการรำที่อยู่ในการแสดงโขนเรื่องรามเกียรติ์ ชุดนางลอยเป็น ที่นางเบญจกายแปลงเป็นนางสีดาแล้วรำรำ ในเพลงฉุยฉาย และแม่ศรี ขึ้นเฝ้าทศกัณฐ์

แบบที่ 2 เป็นการแสดงเอกเทศ ประเภทรำเดี่ยว เพื่ออวดลีลาปฏิบัติทำร่างกายเบญจกายและความสวยงามของการแต่งกาย

ปีพาทย์ทำเพลงรำ

ร้องเพลงฉุยฉาย

ฉุยฉายเอ๋ย	จะขึ้นไปเฝ้าเจ้าก็กรีดกราย
เยื้องย่างเจ้าช่างแปลงกาย	ให้ละเมียดละม้ายสีดานงลักษณะ
ถึงพระรามเห็นทรมว้ย	จะฉงนพระทัยให้อาเหลืออาหลัก
งามนัยเอ๋ย	ใครเห็นพิมพิศตรก็รักจะใคร่
หลักก็จะฝันครั้นตื่นก็จะคิด	อยากเห็นอีกสักนิตหนึ่งให้ชื่นใจ
งามคมดุจคมศรชัย	ถูกนอกทะเลในให้เจ็บอุรา

ร้องเพลงแม่ศรี

แม่ศรีเอ๋ย	แม่ศรีรากลักษี
แม่แปลงอินทรีย์	เป็นแม่ศรีสีดา
ทศพิศตรมาลักเห็น	จะตื่นตื่นในวิญญาน
เหมือนล้อเล่นให้เป็นบ้า	ระอาเจ้าแม่ศรีเอ๋ย

อรชรเออย	อรชรอ่อนแอ้น
เอวขาแขนแมน	แมนเหมือนกินรี
ระทวยนวนานา	วิลาศจรลี
ขึ้นปราสาทมณี	เฝ้าพระปิตุลาเออย

ปี่พาทย์ทำเพลงเร็ว-ลา

ความหมายของเนื้อร้อง

ความหมายและคำศัพท์ในบทร้อง

คำศัพท์	ความหมาย
ทรามวัย	หญิงสาววัยรุ่น
พิมพักตร์	ใบหน้า
ศรชัย	อาวุธของพระราม
อูรา	ใจ
รากษสี	ยักษ์
อินทรีย์	ร่างกาย
ทศพักตร์	ทศกัณฐ์
ลัก	ทำในสิ่งที่ไม่ได้รับอนุญาต
วิญญูณ	จิตใจ
อรชร	งามอย่างเอวบางร่างน้อย
อ่อนแอ้น	มีรูปร่างแบบบาง เอวบางร่างน้อย ชดช้อย
กินรี	สัตว์ในแดนหิมพานต์เป็นคนครึ่งนก
ระทวย	อ่อนช้อย อ่อนใจ
นวนานา	กรีดกราย เยื้องกราย
วิลาศ	งาม
จรลี	เดิน
ปิตุลา	ลุง

ความหมายของเนื้อเพลง กล่าวถึง นางเบญกายนางยักษ์ที่แปลงกายให้เหมือนนางสีดาแม่พระรามก็ไม่มีความแคลงใจในความงามของนางยักษ์ที่แปลงมาเป็นนางสีดาที่มีความงาม ท่าทางการเอี้ยวอย่างหน้าตาเหมือนนางสีดาที่ใครได้มาเห็นก็จะเกิดความหลงรักมั่นหับและตื่นก็ยังต้องฝันถึงในหน้าตาและความงามของนางสีดา ขึ้นเฝ้าทศกัณฐ์ เมื่อทศกัณฐ์เห็นนางจำแลงก็คิดว่าเป็นนางสีดาและเกี่ยวพาราสี เพราะคิดว่าเป็นนางสีดา

ทำนองและดนตรี

ฉุยฉาย เป็นเพลงในอัตราจังหวะ ๒ ชั้น มีมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา ใช้เป็นเพลงร้องและบรรเลงประกอบกิริยาอาการของผู้แสดง ซึ่งแสดงถึงความภาคภูมิใจที่ได้แต่งตัวสวยงามตามปกติเพลงชุดนี้มีเพลง ๒ เพลงรวมอยู่ด้วยกัน คือ เพลงฉุยฉาย และเพลงแม่ศรี โดยร้องเพลงฉุยฉาย 1 คำกลอน ปี่เป่าเลียนเสียงร้องตามทำนอง

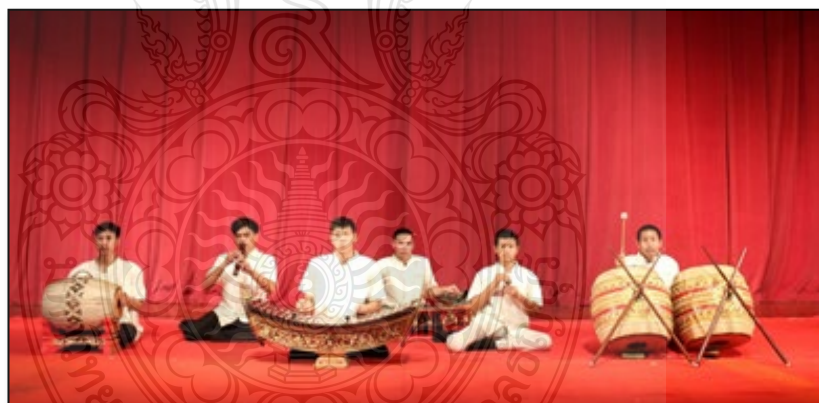
ใช้วงดนตรีปี่พาทย์เครื่องห้า ประกอบการบรรเลงเพลงหน้าพาทย์และ เพลงร้องดังนี้ ปี่พาทย์ทำเพลงเร็ว ร้องเพลงฉุยฉาย ร้องเพลงแม่ศรี จบ ด้วยปี่พาทย์ทำเพลงเร็ว-ลา

วงปี่พาทย์เครื่องห้า เป็นวงปี่พาทย์ที่เป็นวงหลัก มีจำนวนเครื่องดนตรีน้อยชิ้นที่สุด ดังนี้

1. ระนาดเอก 1 ราง
2. ซ้องวงใหญ่ 1 วง
3. ตะโพน 1 ลูก
4. กลองทัด 2 ลูก
5. ปี่ใน 1 เล้า
6. ฉิ่ง 1 คู่



ภาพที่ 1 วงปี่พาทย์เครื่องห้า
ที่มา : ศศิพัชร สังข์พาลี (2564)



ภาพที่ 2 การบรรเลงวงปี่พาทย์เครื่องห้า
ที่มา : ณรงค์ฤทธิ์ คงปิ่น (2564)

การแต่งกาย

ลักษณะการแต่งกาย แต่งยืนเครื่องนาง เรียนแบบนางสีดาเนื่องจากนางเบญยกายแปลงกายเป็นนางสีดา จารีตของการแต่งกายได้กำหนดให้ใส่เสื้อในนางสีเหลืองทองใช้ผ้าห่มนางสีแดงขลิบเขียววุ้นผ้ายกจีบหน้านางสีเขียว สวมกรองคอสีเขียว สวมเครื่องประดับ ประกอบด้วย จี๋นาง เข็มขัดและปิ่นแห่ง(หัวเข็มขัด) มงกุฎกษัตริย์ มีดอกไม้ทัดและห้อยอุบะด้านซ้าย สวมกำไลแฉง กำมรงค์และกำไลเท้า



ภาพที่ 3 เครื่องแต่งกาย

ที่มา : ศศิพัชร สัจจพาลี (2565)

1. มงกุฎ
2. ดอกไม้ทัด (ซ้าย)
3. อุบะ หรือพวงดอกไม้ (ซ้าย)
4. นวมนาง หรือ กรองคอ
5. ผ้าห่มนาง
6. จี๋นาง
7. กำมรงค์
8. เสื้อในนาง
9. กำไลแฉง
10. เข็มขัด
11. ปิ่นแห่ง (หัวเข็มขัด)
12. ผ้านุ่งนาง ภูเขาหรือพระภูเขา
13. กำไลเท้า

โอกาสที่แสดง ใช้ประกอบการแสดงโขนเรื่องรามเกียรติ์ ชุด นางลอย และใช้แสดงเป็นชุดเอกเทศในงานทั่วไป



วิทยาลัยนาฏศิลปบุรี

แบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2

วิชา นาฏศิลป์ละคร 3 รหัสวิชา 20302-2003

เรื่ององค์ความรู้เกี่ยวกับฉุยฉายเบญจกาย

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด เพียงข้อเดียว

1. ฉุยฉายเบญจกายเป็นการแสดงที่แทรกอยู่ในการแสดงโขนเรื่องรามเกียรติ์ ชุดใด

- ก. ชุดพรหมมาตาลี ข. ชุดนางลอย
ค. ชุดนาคบาท ง. ชุดสี่บรมราชา

2. นางเบญจกายเป็นบุตรของใคร

- ก. ทศกัณฐ์ ข. หนุมาน
ค. พิเภก ง. กุมภกรรณ

3. ทศกัณฐ์มีศักดิ์เป็นอะไรกับนางเบญจกาย

- ก. พ่อ ข. ปู่
ค. ลุง ง. น้า

4. ฉุยฉายเบญจกายเป็นการรำประเภทใด

- ก. รำมาตรฐาน รำเดี่ยว ข. รำเบ็ดเตล็ด
ค. รำหน้าพาทย์ ง. ระบำมาตรฐาน

5. ทศกัณฐ์ใช้นางเบญจกายแปลงกายเป็นใคร

- ก. นางมณโฑ ข. นางไถยเกษิ
ค. นางตรีชฎา ง. นางสีดา

6. นางเบญจกายแปลงสวมศิราภรณ์ใด

- ก. รัตเกล้าเปลว ข. รัตเกล้ายอด
ค. มงกุฎ ง. กระบังหน้า

7. ผ้าห่มนางเบญจกายแปลงใช้สีใด

- ก. เหลืองขลิบแดง ข. เขียวขลิบแดง
ค. แดงขลิบเขียว ง. ชมพูขลิบฟ้า

8. นางเบญจกายแปลงนุ่งผ้าสีใด
- | | |
|-------------|----------|
| ก. สีเขียว | ข. สีแดง |
| ค. สีเหลือง | ง. สีฟ้า |
9. การรำดูฉายที่นางเบญจกายรำนั้นแสดงถึงอารมณ์ใด
- | | |
|-------------------|------------------|
| ก. โศกเศร้าเสียใจ | ข. ความภาคภูมิใจ |
| ค. โกรธ | ง. น้อยใจ |
10. “ทศพัศตร์มาลักเห็น” คำที่ขีดเส้นใต้หมายถึงใคร
- | | |
|------------|---------------|
| ก. พระราม | ข. พระลักษมณ์ |
| ค. ทศกัณฐ์ | ง. พิเภก |
11. เครื่องดนตรีที่ใช้เลียนเสียงร้อง คือเครื่องดนตรีใด
- | | |
|-------------|----------|
| ก. ซอสามสาย | ข. ปี่ใน |
| ค. ขลุ่ย | ค. ซออู้ |
12. “ทราชม้วย” ในบทร้องมีความหมายตรงกับข้อใด
- | | |
|---------------------|----------------------|
| ก. หญิงสาววัยกลางคน | ข. เด็กผู้ชายวัยรุ่น |
| ค. เด็กทารก | ง. หญิงสาววัยรุ่น |
13. “พิมพัศตร์” ในบทร้องมีความหมายตรงกับข้อใด
- | | |
|-----------|---------|
| ก. ใบหู | ข. จมูก |
| ค. ใบหน้า | ง. คอ |
14. “ศรชัย” ในบทร้อง มีความหมายตรงกับข้อใด
- | | |
|--------------------|-----------------------|
| ก. อาวุธของทศกัณฐ์ | ข. อาวุธของหนุมาน |
| ค. อาวุธของพระราม | ง. อาวุธของพระลักษมณ์ |
15. “รากษสี” ในบทร้อง มีความหมายตรงกับข้อใด
- | | |
|----------|----------|
| ก. สิงโต | ข. ยักษ์ |
| ค. เสือ | ง. ลิง |
16. “จรลี” ในบทร้อง มีความหมายตรงกับข้อใด
- | | |
|------------|----------|
| ก. เดิน | ข. วิ่ง |
| ค. ร่างกาย | ง. จิตใจ |

17. วงดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดงชุดอุบายเบญจกาย คือวงดนตรีประเภทใด
- ก. วงเครื่องสาย ข. วงมโหรี
ค. วงปี่พาทย์เครื่องห้า ง. วงปี่พาทย์ดีกดำบรรพ์
18. อุบายเป็นเพลงในอัตราจังหวะกี่ชั้น
- ก. 4 ชั้น ข. 3 ชั้น
ค. 2 ชั้น ง. ชั้นเดียว
19. เพลงที่ใช้บรรเลงและร้องใน ชุดอุบายเบญจกาย มีทั้งหมดมีกี่เพลง
- ก. 1 เพลง ข. 2 เพลง
ค. 3 เพลง ง. 4 เพลง
20. ทำนองเพลงออกชุดอุบายเบญจกายใช้ทำนองเพลงใด
- ก. เพลงสะสม ข. เพลงกลองโยน
ค. เพลงร่ำดีกดำบรรพ์ ง. เพลงร่ำ
21. ทำนองเพลงจบชุดอุบายเบญจกายใช้ทำนองเพลงใด
- ก. เพลงร่ำ ข. เพลงเร็ว
ค. เพลงเร็ว-ลา ง. เพลงร่ำ-ลา
22. เพลงที่ใช้ร้องในชุดอุบายเบญจกาย มีเพลงใดบ้าง
- ก. เพลงเจ้าเซ็น
ข. เพลงอุบาย เพลงแม่ศรี
ค. เพลงอุบาย เพลงแม่ศรี เพลงร่ำดีกดำบรรพ์
ง. เพลงย่องหงิด เพลงตะเข็ง เพลงเจ้าเซ็น เพลงร่ำ

จงพิจารณาคำร้องที่หายไปตั้งแต่ ในข้อ 25-30

23. “แม่ศรีเอ๋ย แม่ศรี.....” จงใส่คำร้องที่หายไป
- ก. รากษสี ข. ระอา
ค. ให้เป็นบ้า ง. นวยนาด
24. “แม่แปลง..... เป็นแม่ศรีสีดำ” จงใส่คำร้องที่หายไป
- ก. กินรี ข. อ้อนแอ้น
ค. อินทรีย์ ง. มาลักเห็น

25. “.....เอย อรชรอ่อนแอ้น” จงใส่คำร้องที่หายไป
 ก. แม่ศรี ข. อรชร
 ค. ปิตุลา ง. วิญญา
26. “เอวหาแซนแมน แม้นเหมือน.....” จงใส่คำร้องที่หายไป
 ก. เจ้าแม่ ข. จรลี
 ค. มณี ง. กินทร์
27. “ระหวายนาวขนาด” จงใส่คำร้องที่หายไป
 ก. แม่แปลงอินทรี ข. จะตี้นตันในวิญญา
 ค. วิลาศจรลี ง. เป็นแม่ศรีสีดา
28. “ขึ้นปราสาทมณี ฟ้า.....เอย” จงใส่คำร้องที่หายไป
 ก. พระปิตุลา ข. ฉุยฉาย
 ค. เจ็บอุรา ง. งามนั้ก
29. ลักษณะและรูปแบบการแสดง ชุด ฉุยฉายเบญจกาย แบ่งออกเป็นกี่รูปแบบ
 ก. 2 รูปแบบ ข. 3 รูปแบบ
 ค. 4 รูปแบบ ง. 5 รูปแบบ
30. การแสดง ชุด ฉุยฉายเบญจกาย ใช้ประกอบการแสดงโขนตอนใด
 ก. ตอนตามทวง
 ข. ตอนนางลอย
 ค. ตอนตั้งพิธีทรายกรด
 ง. ตอนขับพิเภก



วิทยาลัยนาฏศิลปบุรี

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2

วิชา นาฏศิลป์ละคร 3 รหัสวิชา 20302-2003

เรื่ององค์ความรู้เกี่ยวกับฉุยฉายเบญจกาย

1. ข. ชุนนางลอย	11. ข. ปี่ใน	21. ค. เพลงเร็ว-ลา
2. ค. พิเภก	12. ง. หญิงสาววัยรุ่น	22. ข. เพลงฉุยฉาย เพลงแม่ศรี
3. ค. ลุง	13. ค. ใบหน้า	23. ก. รากษสี
4. ก. รำมาตรฐาน รำเดี่ยว	14. ค. อาวุธของพระราม	24. ค. อินทรีย์
5. ง. นางสีดา	15. ข. ยักษ์	25. ข. อรชร
6. ค. มงกุฎ	16. ก. เดิน	26. ง. กิณรี
7. ค. แต่งขลิบเขียว	17. ค. วงปี่พาทย์เครื่องห้า	27. ค. วิลาศจรถี
8. ก. สีเขียว	18. ค. สองชั้น	28. ก. พระปิตุลา
9. ข. ความภาคภูมิใจ	19. ง. 4 เพลง	29. ก. 2 รูปแบบ
10. ค. ทศกัณฐ์	20. ง. เพลงร่ำ	30. ข. ตอนนางลอย



ใบงานที่ 1 เรื่องความรู้ความรู้อีกเกี่ยวกับชุดฉายเบญจกาย

คำชี้แจง ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ร่วมกันศึกษาข้อมูลจากใบความรู้

ในบทเรียน Google site ชุดฉายเบญจกาย ดำเนินการต่อไปนี้ (5 คะแนน)

1. เลือกหัวหน้ากลุ่ม
2. ส่งตัวแทนออกมาจับสลากลำดับการรายงาน
3. ศึกษาข้อมูลใบความรู้ที่อยู่ในบทเรียน Google site ชุดฉายเบญจกาย
4. ร่วมกันวิเคราะห์เนื้อหาประวัติความเป็นมา องค์ประกอบการแสดง เครื่องแต่งกาย วงดนตรีที่ใช้ จังหวะ ทำนองเพลง ทรรศน์และความหมายของเนื้อร้อง และจัดทำแผนผังความคิด (Mind mapping)
5. นำเสนอรายงาน



ตารางแผนผังการทดสอบ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1

รามมาตรฐาน ชุด ฉุยฉายเบญจกาย

คำอธิบายรายวิชา	วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	พุทธิพิสัย	ทักษะพิสัย	จิตพิสัย	กิจกรรม/แบบทดสอบ
<p>ฉุยฉายเบญจกาย เป็นการแสดงโขนเรื่อง รามเกียรติ์ ชุดนางลอย เป็น ชุดรำเดี่ยวเพื่ออวดลีลาปฏิบัติทำรำนางเบญจกายมาเป็นนางสีดา และความสวยงามของการแต่งกาย เนื้อเรื่องกล่าวถึงทศกัณฐ์เจ้าพญาแห่งกรุงลงกา ใช้นางเบญจกายซึ่งเป็นลูกของพิเภกและเป็นหลานทศกัณฐ์ไปตัดศึก โดยแปลงเป็นนางสีดาและทำตายลอยน้ำไปยังพลับพลาพระรามเมื่อพระรามเห็นว่านางสีดาตายแล้วก็จะได้ยกทัพกลับไป เบญจกายขอไปดูนางสีดาแล้วแปลงตัวให้คล้ายนางสีดาและสร้างทำจริตกิริยาให้เหมือนนางสีดาแล้วรำ “ฉุยฉาย” ขึ้นไปเฝ้าทศกัณฐ์ ผู้เป็นลุง</p>	<p>1.นักเรียนสามารถอธิบายประวัติความเป็นมาของรามมาตรฐานชุด ฉุยฉายเบญจกายได้</p> <p>2.นักเรียนสามารถอธิบายลักษณะและรูปแบบการแสดง รามมาตรฐานชุด ฉุยฉายเบญจกายได้</p> <p>3.นักเรียนสามารถอธิบายองค์ประกอบการแสดง รามมาตรฐานชุด ฉุยฉายเบญจกายได้</p>	/			<p>ใบงานที่ 1/ แบบทดสอบ</p>
<p>ลักษณะและรูปแบบการแสดง</p> <p>เป็นรามมาตรฐาน ประเภทรำเดี่ยว</p>	<p>2. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการแสดง</p>	/			
<p>ทำนองและดนตรี</p> <p>ฉุยฉาย เป็นเพลงในอัตรา จังหวะ ๒ ชั้น มีมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา ใช้เป็นเพลงร้องและบรรเลงประกอบกิริยาอาการ</p>	<p>3. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวงดนตรีและเพลงร้องประกอบการแสดง</p>				

คำอธิบายรายวิชา	วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	พุทธิพิสัย	ทักษะพิสัย	จิตพิสัย	กิจกรรม/แบบทดสอบ
ของผู้แสดง ซึ่งแสดงถึงความภาคภูมิใจที่ได้แต่งตัวสวยงาม					ใบงานที่ 1/ แบบทดสอบ
ตามปกติเพลงชุดนี้มีเพลง ๒ เพลงรวมอยู่ด้วยกัน คือ เพลงฉุยฉาย และเพลงแม่ศรี โดยร้องเพลงฉุยฉาย 1 คำกลอน ปี่เป่าเลียนเสียงร้องตามทำนองใช้วงดนตรีปี่พาทย์เครื่องห้าประกอบการบรรเลงเพลงหน้าพาทย์และ เพลงร้องดังนี้ ปี่พาทย์ทำเพลงร้ว ร้องเพลงฉุยฉาย ร้องเพลงแม่ศรี จบ ด้วยปี่พาทย์ทำเพลงเร็ว-ลา		/			
การแต่งกาย ลักษณะการแต่งกาย แต่งยืนเครื่องนาง เรียนแบบนางสีดาเนื่องจากนางเบญกายแปลงกายเป็นนางสีดา จาริตของการแต่งกายได้กำหนดให้ใส่เสื้อในนางสีเหลืองทองใช้ผ้าห่มนางสีแดงขลิบเขียวนุ่งผ้ายกจีบหน้านางสีเขียว สวมกรองคอสีเขียว สวมเครื่องประดับ ประกอบด้วย จี๋นาง เข็มขัดและปั้นหม้อ(หัวเข็มขัด) มงกุฎกษัตริย์ มีดอกไม้ทัด	4.มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแต่งกาย	/			

คำอธิบายรายวิชา	วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	พุทธิพิสัย	ทักษะพิสัย	จิตพิสัย	กิจกรรม/แบบทดสอบ
และห้อยอุบะด้านซ้าย สวมกำไลแฝง อัมรงค์และกำไลเท้า					ใบงานที่ 1/ แบบทดสอบ
โอกาสที่แสดง ใช้ประกอบการแสดงโขนเรื่องรามเกียรติ์ ชุด นางลอย และใช้แสดงเป็นชุดเอกเทศในงานทั่วไป	5. มีความเข้าใจเกี่ยวกับโอกาสในการแสดง	/			
ร้องเพลง - เพลงฉุยฉาย - เพลงแม่ศรี	6. มีทักษะในการร้อง - เพลงฉุยฉาย - เพลงแม่ศรี		/		แบบประเมินการขับร้อง
ปฏิบัติท่า รำมาตรฐานชุด ฉุยฉายเบญจกาย	7. มีทักษะในการรำมาตรฐานชุด ฉุยฉายเบญจกาย		/		แบบประเมินการปฏิบัติปฏิบัติท่ารำ



ตารางวิเคราะห์สมรรถนะ รำมาตรฐาน ชุด ฉุยฉายเบญจกาย

สาระการเรียนรู้	จำ	เข้าใจ	นำไปใช้	วิเคราะห์	สังเคราะห์	ประเมินค่า
● ประวัติ รำมาตรฐาน ชุดฉุยฉายเบญจกาย	/	/		/	/	
● ลักษณะและรูปแบบการแสดง รำ มาตรฐาน ชุดฉุยฉายเบญจกาย				/	/	
● เนื้อร้องและความหมาย	/	/		/		
● ทำนองและวงดนตรีประกอบการแสดง		/	/	/	/	
● เครื่องแต่งกาย	/		/			
● ปฏิบัติท่ารำ	/		/			
● โอกาสในการแสดง	/		/			



แบบประเมินการนำเสนอรายงาน ใบงานที่ 1 เรื่องความรู้เกี่ยวกับฉายาเบญจกาย

ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ปีการศึกษา 2565

คำชี้แจง ใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

ที่	ชื่อ-สกุล	รายการ															รวมคะแนน	หมายเหตุ
		ความถูกต้องของเนื้อหา					การนำเสนอ					การตอบคำถาม						
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	15	

*หมายเหตุ นำคะแนนมาวิเคราะห์ให้มีค่าคะแนนเต็ม 5 คะแนน ตามที่กำหนดแล้วนำมาเทียบระดับคุณภาพ

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(นางสาวศศิพัชร สังข์พาลี)

เกณฑ์การให้คะแนน

- คะแนน 5 ระดับคุณภาพ 5 ดีเยี่ยม
- คะแนน 4 ระดับคุณภาพ 4 ดีมาก
- คะแนน 3 ระดับคุณภาพ 3 ดี
- คะแนน 2 ระดับคุณภาพ 2 พอใช้
- คะแนน 1 ระดับคุณภาพ 1 ปรับปรุง

เกณฑ์ระดับคุณภาพความรู้

ที่	รายการประเมิน	ด้านความรู้				
		ดีเยี่ยม(5)	ดีมาก(4)	ดี(3)	พอใช้(2)	ปรับปรุง(1)
1	ความถูกต้องของเนื้อหา	เนื้อหาดี ความสมบูรณ์ครบถ้วน	เนื้อหาดี ครอบคลุมขาด 1 ส่วน	เนื้อหาดี ครอบคลุมขาด 2 ส่วน	เนื้อหาดี ครอบคลุมขาด 3	เนื้อหาดี ครอบคลุมขาด 4 ส่วนขึ้นไป
2	การนำเสนอ	การนำเสนอ สมบูรณ์ครบถ้วน	นำเสนอ เนื้อหาขาด 1 ส่วน	นำเสนอ เนื้อหาขาด 2 ส่วน	นำเสนอ เนื้อหาขาด 3 ส่วน	นำเสนอ เนื้อหาขาด 4 ส่วนขึ้นไป
3	การตอบคำถาม	ตอบคำถามถูกต้องทุกข้อ	ตอบคำถามผิด 1 ข้อ	ตอบคำถามผิด 2 ข้อ	ตอบคำถามผิด 3 ข้อ	ตอบคำถามผิด 4 ข้อขึ้นไป

*หมายเหตุ ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

วิชา นาฏศิลป์ละคร 3 รหัสวิชา 20302-2003 ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ 2 ภาคเรียนที่ 1/2565

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 รำมาตรฐาน เรื่อง การร้องเพลงฉุยฉาย

เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ผู้สอน นางสาวศศิพัชร์ สังข์พาลี

1. สาระสำคัญ

ฉุยฉาย เป็นเพลงในอัตราจังหวะ 2 ชั้น มีมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา ใช้เป็นเพลงร้องและบรรเลงประกอบกิริยาอาการของผู้แสดง ซึ่งแสดงถึงความภาคภูมิใจที่ได้แต่งตัวสวยงาม โดยร้องเพลงฉุยฉาย 1 คำกลอน ปี่เป่าเลียนเสียงร้องตามทำนอง

2. สมรรถนะประจำหน่วย

ปฏิบัติการร้องเพลงรำมาตรฐาน ชุดฉุยฉายเบญจกาย เพลงฉุยฉาย ได้ถูกต้อง

3. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอธิบายการร้องเพลง ฉุยฉายได้
2. นักเรียนสามารถร้องเพลง ฉุยฉายได้

4. สาระการเรียนรู้

การร้องเพลง รำมาตรฐาน ชุดฉุยฉายเบญจกาย เพลงฉุยฉาย

- ความหมายของเนื้อร้อง
- การร้องเพลงเพลงฉุยฉาย

5. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- ครูเปิดเพลง รำมาตรฐานชุดฉุยฉายเบญจกายในบทเรียน Google site ให้นักเรียนฟัง

ขั้นสอนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสมบทเรียน Google site

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตหรือกระทำ ครูสาธิตการร้องเพลงฉุยฉาย ตั้งแต่บทร้อง

คำว่า “ฉุยฉายเอ๋ย” จนถึงบทร้องคำว่า “ถูกนอกทะเลในให้เจ็บอุรา” และให้นักเรียนดูคาราโอเกะการเอื้อน เพลงฉุยฉาย ตั้งแต่บทร้องคำว่า “ฉุยฉายเอ๋ย” จนถึงบทร้องคำว่า “ถูกนอกทะเลในให้เจ็บอุรา” ในบทเรียน Google site เพื่อให้นักเรียนได้เห็นภาพรวมและเน้นย้ำการเคาะจังหวะ

ขั้นสอน

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้นักเรียนปฏิบัติทักษะย่อย ครูสาธิตการร้องเพลง ฉุยฉาย ที่ละวรรคของการร้องเอื้อนในแต่ละวรรคของบทร้อง ตั้งแต่บทร้องคำว่า “ฉุยฉายเออย” จนถึงบทร้องคำว่า “ถูกนอกทะเลในให้เจ็บอุรา” และให้นักเรียนฝึกร้องตามคาราโอเกะ ที่อยู่ในบทเรียน Google site และให้นักเรียนปฏิบัติการร้องเพลงเพลงฉุยฉาย ตั้งแต่บทร้องคำว่า “ฉุยฉายเออย” จนถึงบทร้องคำว่า “ถูกนอกทะเลในให้เจ็บอุรา” ตามที่ละวรรคทีละคำเอื้อนอย่างช้าๆ โดยครูคอยแก้ไขข้อบกพร่องโดยการสาธิตการร้องที่ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ขั้นผู้เรียนฝึกทักษะปฏิบัติย่อย ครูให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะการร้องเพลงฉุยฉาย ตั้งแต่บทร้องคำว่า “ฉุยฉายเออย” จนถึงบทร้องคำว่า “ถูกนอกทะเลในให้เจ็บอุรา” ที่ละวรรคของการร้องเอื้อนในแต่ละวรรคของบทเพลงด้วยตนเองและให้นักเรียนฝึกร้องตามคาราโอเกะที่อยู่ในบทเรียน Google site เอง หากนักเรียนติดขัดครูมีหน้าที่ให้คำแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนจนนักเรียนสามารถปฏิบัติได้

ขั้นสรุปบททวน

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิคและวิธีการ ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มปฏิบัติร้องเพลง ฉุยฉาย ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “ฉุยฉายเออย” จนถึงบทร้องคำว่า “ถูกนอกทะเลในให้เจ็บอุรา” กลุ่มละ 5 คน ออกมานำเสนอการร้องเพลงฉุยฉายหน้าชั้นเรียนทีละกลุ่มให้ครูและเพื่อนๆ ฟัง โดยครูเป็นคอยแนะและแก้ไขข้อบกพร่องให้กับนักเรียนเน้นย้ำการร้องให้ถูกต้องตามจังหวะ ทำนองเพลงและอักขระจนครบทุกกลุ่ม

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ ครูให้นักเรียนร่วมกันร้องเพลงฉุยฉายตั้งแต่คำร้องที่ว่า “ฉุยฉายเออย” จนถึงบทร้องคำว่า “ถูกนอกทะเลในให้เจ็บอุรา” ฝึกปฏิบัติหลายๆ ครั้งโดยให้นักเรียนร้องเพลงและปรบมือเป็นการเคาะจังหวะช้าๆ จนสามารถจำเนื้อเพลงได้แล้วจึงให้ร้องพร้อม กับคาราโอเกะใน บทเรียน Google site จนสามารถปฏิบัติการร้องเพลงฉุยฉายได้สมบูรณ์และชำนาญ

6. การวัดและการประเมินผล

วัดผลโดย

1. ให้นักเรียนทำสอบการร้องเพลงฉุยฉาย ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “ฉุยฉายเออย” จนถึงบทร้องคำว่า “ถูกนอกทะเลในให้เจ็บอุรา” ครั้งละ 5 คน
2. ครูเช็คเวลาเรียนดูความมีวินัย ความเอาใจใส่ต่อการเรียน

ประเมินผลโดย

1. ประเมินการร้องเพลงดูฉาย ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “ดูฉายเอ๋ย”จนถึงบทร้องคำว่า “ถูกนอกทะเลในให้เจ็บอูรา”

2. ประเมินความมีวินัย ความเอาใจใส่ต่อการเรียน

7. สื่อและอุปกรณ์

1. บทเรียน Google site คาราโอเกะฝึกร้อง เพลงรำมาตรฐาน ชุด ดูฉายเบญกาย เพลงดูฉาย

2. แบบประเมินการปฏิบัติร้อง เพลง เพลงรำมาตรฐาน ชุด ดูฉายเบญกาย เพลงดูฉาย

8. แหล่งการเรียนรู้

1. บทเรียน Google site

2. สื่อ ออนไลน์ YouTube

3. โน้ตบุ๊ก

4. สมาร์ทโฟน

9. บันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ผลการเรียนรู้

.....
.....
.....

2. ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้

.....
.....
.....

3. แนวทางแก้ไขข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้บันทึก

(นางสาวศศิพัชร์ สังข์พาลี)

ครูสอนนาฏศิลป์ไทย

ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้	รองผู้บริหาร
<p>ข้อเสนอแนะ</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>(ลงชื่อ).....หัวหน้ากลุ่มสาระ</p> <p>(นางสิริวรรณ สมใจ)</p>	<p>ข้อเสนอแนะ</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>(ลงชื่อ).....รองผู้อำนวยการ</p> <p>(นางอารี แม่มนัน)</p>
<p>ข้อเสนอแนะ</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>(ลงชื่อ).....</p> <p>(นายลิขิต สุนทรสุข)</p> <p>ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปบุรี</p>	



แบบประเมินทักษะปฏิบัติการร้องเพลงรามาตรฐาน ชุดฉายเบญจกาย

ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ปีการศึกษา 2565

เพลงฉาย

คำชี้แจง ใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

ที่	ชื่อ-สกุล	ความถูกต้องของเนื้อร้อง					ทำนองถูกต้อง					จังหวะถูกต้องแม่นยำ					อักขระถูกต้อง					รวมคะแนน
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

*หมายเหตุ นำคะแนนมาวิเคราะห์ให้มีค่าคะแนนเต็ม 10 คะแนน ตามที่กำหนดแล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์คุณภาพ

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวศศิพัชร์ สังข์พาลี)

เกณฑ์การให้คะแนน

- คะแนน 9-10 ระดับคุณภาพ 5 ดีเยี่ยม
- คะแนน 7-8 ระดับคุณภาพ 4 ดีมาก
- คะแนน 5-6 ระดับคุณภาพ 3 ดี
- คะแนน 3-4 ระดับคุณภาพ 2 พอใช้
- คะแนน ต่ำกว่า 2 ระดับคุณภาพ 1 ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินการขับร้อง

เพลงฉุยฉาย

ที่	รายการประเมิน	ด้านทักษะการร้อง				
		ดีเยี่ยม (5)	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
1	ความถูกต้องของเนื้อร้อง	ร้องเพลงถูกต้อง เว้นวรรคได้ ถูกต้องออกเสียงชัดเจน	ร้องเพลง โดยเนื้อเพลงผิดเพียง 1-2 แห่ง เว้นวรรคได้ถูกต้องออกเสียงชัดเจน	ร้องเพลง โดยเนื้อเพลงผิดเพียง 3-4 แห่ง เว้นวรรคได้ถูกต้องออกเสียงชัดเจน	ร้องเพลง โดยเนื้อเพลงผิดเพียง 5-6 แห่ง เว้นวรรคได้ถูกต้องออกเสียงชัดเจน	ร้องเพลง โดยเนื้อเพลงผิดเพียง 7 แห่งขึ้นไป เว้นวรรคได้ ถูกต้องออกเสียงชัดเจน
2	ทำนองถูกต้อง	ร้องเพลงตรงตามระดับเสียง และเว้นวรรคประโยคเพลงถูกต้องตลอดทั้งบทเพลง	ร้องเพลงตรงตามระดับเสียง แต่เว้นวรรคประโยคเพลงผิดพลาด 1 ช่วงเพลง	ร้องเพลงตรงตามระดับเสียง แต่ไม่เว้นวรรค ประโยคเพลงผิดพลาด 2 ช่วงเพลง	ร้องเพลงไม่ตรงตามระดับเสียง ไม่เว้นวรรค ประโยคเพลงผิดพลาด 3 ช่วงเพลง	ร้องเพลงไม่ตรงตามระดับเสียงและร้องเพลงผิดพลาดมากกว่า 4 ช่วงเพลงขึ้นไป
3	จังหวะถูกต้องแม่นยำ	ร้องเพลงและปรบมือถูกต้องตามจังหวะ เว้นวรรคทำนองได้ถูกต้อง	ร้องเพลงและปรบมือผิดจังหวะเพียง 1-2 จังหวะ	ร้องเพลงและปรบมือผิดจังหวะเพียง 3-4 จังหวะ	ร้องเพลงและปรบมือผิดจังหวะเพียง 5-6 จังหวะ	ร้องเพลงและปรบมือผิดจังหวะตั้งแต่ 7 จังหวะขึ้นไป
4	อักขระถูกต้อง	ร้องเพลงออกเสียงดังชัดเจนอักขระถูกต้อง	ร้องเพลงออกเสียงไม่ชัดเจน อักขระผิด 1 คำ	ร้องเพลงออกเสียงไม่ชัดเจน อักขระผิด 2 คำ	ร้องเพลงออกเสียงไม่ชัดเจน อักขระผิด 3 คำ	ร้องเพลงออกเสียงไม่ชัดเจน อักขระผิดมากกว่า 4 คำขึ้นไป

*หมายเหตุ ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

วิชา นาฏศิลป์ละคร 3 รหัสวิชา 20302-2003 ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ 2 ภาคเรียนที่ 1/2565

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 รำมาตรฐาน เรื่อง การร้องเพลงแม่ศรี

เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ผู้สอน นางสาวศศิพัชร์ สังข์พาลี

1. สาระสำคัญ

แม่ศรี เป็นเพลงในอัตราจังหวะ 2 ชั้น มีมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา ใช้เป็นเพลงร้องและบรรเลงประกอบกิริยาอาการของผู้แสดง ซึ่งแสดงถึงความภาคภูมิใจที่ได้แต่งตัวสวยงาม โดยร้องเพลงแม่ศรี 1 คำกลอน ปี่เป่าเลียนเสียงร้องตามทำนอง

2. สมรรถนะประจำหน่วย

ปฏิบัติการร้องเพลงรำมาตรฐาน ชุดฉายเบญจกาย เพลงแม่ศรี ได้ถูกต้อง

3. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- 1.นักเรียนสามารถอธิบายการร้องเพลง เพลง แม่ศรี
- 2.นักเรียนสามารถร้องเพลงร้องเพลง แม่ศรี ได้

4. สาระการเรียนรู้

การร้องเพลง รำมาตรฐาน ชุดฉายเบญจกาย เพลงแม่ศรี

- ความหมายของเนื้อร้อง
- การร้องเพลงเพลงแม่ศรี

5. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- ครูเปิดเพลง รำมาตรฐานชุดฉายเบญจกายในบทเรียน Google siteให้นักเรียนฟัง

ขั้นสอนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสมบทเรียน Google site

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตหรือกระทำ ครูสาธิตการร้องเพลงแม่ศรี ตั้งแต่บทร้องคำ

ว่า “แม่ศรีเอ๋ย”จนถึงบทร้องคำว่า “เฝ้าพระปิตุลาเอ๋ย”และให้นักเรียนดูคาราโอเกะการเอื้อน

เพลงแม่ศรี ตั้งแต่บทร้องคำว่า “แม่ศรีเอ๋ย”จนถึงบทร้องคำว่า “เฝ้าพระปิตุลาเอ๋ย”ในบทเรียน

Google site เพื่อให้นักเรียนได้เห็นภาพรวมและเน้นย้ำการเคาะจังหวะ

ชั้นสอน

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้นักเรียนปฏิบัติทักษะย่อย ครูสาธิตการร้อง

เพลงแม่ศรี ทีละวรรคของการร้องเอื้อนในแต่ละวรรคของบทร้อง ตั้งแต่บทร้องคำว่า “แม่ศรีเอ๋ย” จนถึงบทร้องคำว่า “เฝ้าพระปิตุลาเอ๋ย” และให้นักเรียนฝึกร้องตามคาราโอเกะ ที่อยู่ในบทเรียน Google site และให้นักเรียนปฏิบัติกรร้องเพลงเพลงแม่ศรี ตั้งแต่บทร้องคำว่า “แม่ศรีเอ๋ย” จนถึงบทร้องคำว่า “เฝ้าพระปิตุลาเอ๋ย” ตามทีละวรรคทีละคำเอื้อนอย่างช้าๆ โดยครูคอยแก้ไขข้อบกพร่องโดยการสาธิตการร้องที่ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ขั้นผู้เรียนฝึกทักษะปฏิบัติย่อย ครูให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะการร้อง

เพลงแม่ศรี ตั้งแต่บทร้องคำว่า “แม่ศรีเอ๋ย” จนถึงบทร้องคำว่า “เฝ้าพระปิตุลาเอ๋ย” ทีละวรรคของการร้องเอื้อนในแต่ละวรรคของบทเพลงด้วยตนเองและให้นักเรียนฝึกร้องตามคาราโอเกะที่อยู่ในบทเรียน Google site เอง หากนักเรียนติดขัดครุมีหน้าที่ให้คำแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนจนนักเรียนสามารถปฏิบัติได้

ขั้นสรุปบททวน

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิคและวิธีการ ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มปฏิบัติร้อง

เพลงแม่ศรี ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “แม่ศรีเอ๋ย” จนถึงบทร้องคำว่า “เฝ้าพระปิตุลาเอ๋ย” กลุ่มละ 5 คน ออกมานำเสนอการร้องเพลงแม่ศรีหน้าชั้นเรียนทีละกลุ่มให้ครูและเพื่อนๆ ฟัง โดยครูเป็นคอยแนะและแก้ไขข้อบกพร่องให้กับนักเรียนเน้นย้ำการร้องให้ถูกต้องตามจังหวะ ทำนองเพลงและอักขระจนครบทุกกลุ่ม

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ ครูให้

นักเรียนร่วมกันร้องเพลงแม่ศรีตั้งแต่คำร้องที่ว่า “แม่ศรีเอ๋ย” จนถึงบทร้องคำว่า “เฝ้าพระปิตุลาเอ๋ย” ฝึกปฏิบัติหลายๆ ครั้งโดยให้นักเรียนร้องเพลงและปรบมือเป็นการเคาะจังหวะช้าๆ จนสามารถจำเนื้อเพลงได้แล้วจึงให้ร้องพร้อม กับคาราโอเกะใน บทเรียน Google site จนสามารถปฏิบัติกรร้องเพลงแม่ศรีได้สมบูรณ์และชำนาญ

6. การวัดและการประเมินผล

วัดผลโดย

1. ให้นักเรียนทำสอบการร้องเพลงแม่ศรี ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “แม่ศรีเอ๋ย” จนถึงบทร้องคำว่า “เฝ้าพระปิตุลาเอ๋ย” ครั้งละ 5 คน
2. ครูเช็คเวลาเรียนดูความมีวินัย ความเอาใจใส่ต่อการเรียน

ประเมินผลโดย

1. ประเมินการร้องเพลงแม่ศรี ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “แม่ศรีเอ๋ย”จนถึงบทร้องคำว่า “เฝ้า
พระปิตุลาเอ๋ย”

2. ประเมินความมั่นใจและความเอาใจใส่ต่อการเรียน

7. สื่อและอุปกรณ์

1. บทเรียน Google site คาราโอเกะฝึกร้อง เพลงรำมาตรฐาน ชุด ฉุยฉายเบญจกายเพลงแม่ศรี
2. แบบประเมินการการปฏิบัติร้อง เพลง เพลงรำมาตรฐาน ชุด ฉุยฉายเบญจกาย เพลงแม่ศรี
3. โน้ตบุ๊ก
4. สมาร์ทโฟน

8. แหล่งการเรียนรู้

1. บทเรียน Google site
2. สื่อ ออนไลน์ YouTube
3. โน้ตบุ๊ก
4. สมาร์ทโฟน

9. บันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ผลการเรียนรู้

.....
.....
.....

2. ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้

.....
.....
.....

3. แนวทางแก้ไขข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้บันทึก

(นางสาวศศิพัชร์ สังข์พาลี)

ครูสอนนาฏศิลป์ไทย

ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้

รองผู้บริหาร

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....หัวหน้ากลุ่มสาระ
(นางสิริวรรณ สมใจ)

(ลงชื่อ).....รองผู้อำนวยการ
(นางอารี แม่นมั่น)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปบุรี

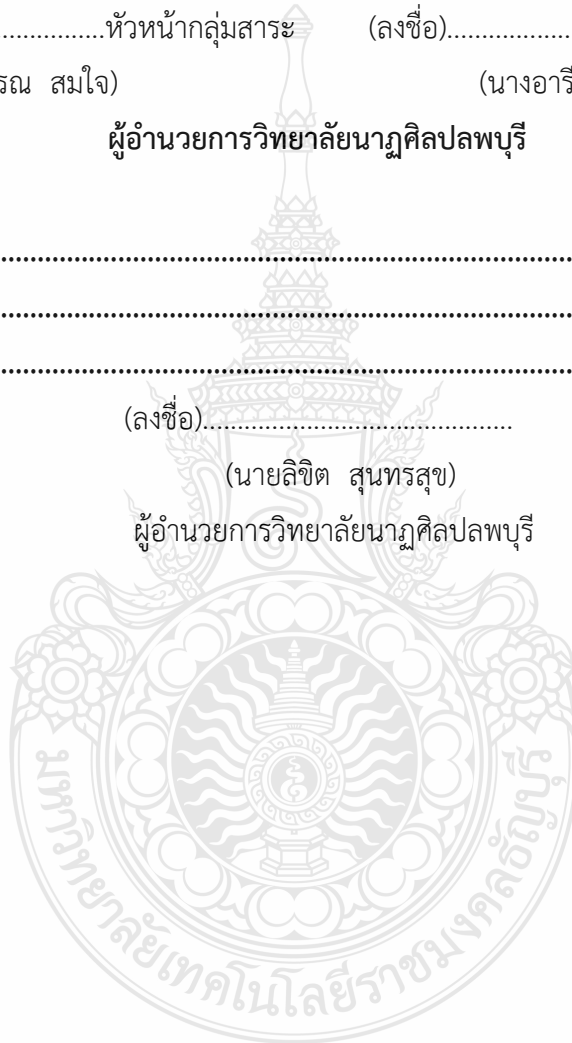
ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....

(นายลิขิต สุนทรสุข)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปบุรี



แบบประเมินทักษะปฏิบัติการร้องเพลงรำมาตรฐาน ชุดฉายเบญจกาย

ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ปีการศึกษา 2565

เพลงแม่ศรี

คำชี้แจง ใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

ที่	ชื่อ-สกุล	ความถูกต้องของเนื้อร้อง					ทำนองถูกต้อง					จังหวะถูกต้องแม่นยำ					อักขระถูกต้อง					รวมคะแนน
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

*หมายเหตุ นำคะแนนมาวิเคราะห์ให้มีความคะแนนเต็ม 10 คะแนน ตามที่กำหนดแล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์คุณภาพ

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวศศิพัชร์ สังข์พาลี)

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 9-10	ระดับคุณภาพ	5	ดีเยี่ยม
คะแนน 7-8	ระดับคุณภาพ	4	ดีมาก
คะแนน 5-6	ระดับคุณภาพ	3	ดี
คะแนน 3-4	ระดับคุณภาพ	2	พอใช้
คะแนน ต่ำกว่า 2	ระดับคุณภาพ	1	ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินการขับร้อง

เพลงแม่ศรี

ที่	รายการประเมิน	ด้านทักษะการร้อง				
		ดีเยี่ยม (5)	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
1	ความถูกต้องของเนื้อร้อง	ร้องเพลงถูกต้อง เว้นวรรคได้ ถูกต้องออกเสียงชัดเจน	ร้องเพลง โดยเนื้อเพลงผิดเพียง 1-2 แห่ง เว้นวรรคได้ถูกต้องออกเสียงชัดเจน	ร้องเพลง โดยเนื้อเพลงผิดเพียง 3-4 แห่ง เว้นวรรคได้ถูกต้องออกเสียงชัดเจน	ร้องเพลง โดยเนื้อเพลงผิดเพียง 5-6 แห่ง เว้นวรรคได้ถูกต้องออกเสียงชัดเจน	ร้องเพลง โดยเนื้อเพลงผิดเพียง 7 แห่งขึ้นไป เว้นวรรคได้ ถูกต้องออกเสียงชัดเจน
2	ทำนองถูกต้อง	ร้องเพลงตรงตามระดับเสียง และเว้นวรรคประโยคเพลงถูกต้องตลอดทั้งบทเพลง	ร้องเพลงตรงตามระดับเสียง แต่เว้นวรรคประโยคเพลงผิดพลาด 1 ช่วงเพลง	ร้องเพลงตรงตามระดับเสียง แต่ไม่เว้นวรรค ประโยคเพลงผิดพลาด 2 ช่วงเพลง	ร้องเพลงไม่ตรงตามระดับเสียง ไม่เว้นวรรค ประโยคเพลงผิดพลาด 3 ช่วงเพลง	ร้องเพลงไม่ตรงตามระดับเสียงและร้องเพลงผิดพลาดมากกว่า 4 ช่วงเพลงขึ้นไป
3	จังหวะถูกต้องแม่นยำ	ร้องเพลงและปรบมือถูกต้องตามจังหวะ เว้นวรรคทำนองได้ถูกต้อง	ร้องเพลงและปรบมือผิดจังหวะเพียง 1-2 จังหวะ	ร้องเพลงและปรบมือผิดจังหวะเพียง 3-4 จังหวะ	ร้องเพลงและปรบมือผิดจังหวะเพียง 5-6 จังหวะ	ร้องเพลงและปรบมือผิดจังหวะตั้งแต่ 7 จังหวะขึ้นไป
4	อักขระถูกต้อง	ร้องเพลงออกเสียงดังชัดเจน อักขระถูกต้อง	ร้องเพลงออกเสียงไม่ชัดเจน อักขระผิด 1 คำ	ร้องเพลงออกเสียงไม่ชัดเจน อักขระผิด 2 คำ	ร้องเพลงออกเสียงไม่ชัดเจน อักขระผิด 3 คำ	ร้องเพลงออกเสียงไม่ชัดเจน อักขระผิดมากกว่า 4 คำขึ้นไป

*หมายเหตุ ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

วิชา นาฏศิลป์ละคร 3 รหัสวิชา 20302-2003 ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ 2 ภาคเรียนที่ 1/2565
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 รำมาตรฐาน เรื่อง การปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงฉุยฉาย เวลาเรียน 3 ชั่วโมง
วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผู้สอน นางสาวศศิพัชร์ สังข์พาลี

1. สาระสำคัญ

การปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงฉุยฉายเบญจกาย ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “ฉุยฉายเอ๋ย” ถึง “อาเหลืออาหลัก” เป็นกระบวนการปฏิบัติทำรำที่ใช้ปฏิบัติทำรำมาตรฐานตามแบบแผนนาฏศิลป์ไทยสืบตามบทร้อง และทำนองเพลง ลีลาปฏิบัติทำรำ แสดงถึงความภาคภูมิใจของนางเบญจกายที่แปลงกายได้สวยงาม เหมือนนางสีดาก่อนไปเข้าเฝ้าทศกัณฐ์ ซึ่งอยู่ในการแสดงโขนเรื่องรามเกียรติ์ ตอน นางลอย

2. สมรรถนะประจำหน่วย

- ปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงรำมาตรฐาน ชุดฉุยฉายเบญจกาย เพลงฉุยฉาย ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำใน ทำนองเพลงรำ คำร้องเพลงฉุยฉาย คำร้องที่ว่า “ฉุยฉายเอ๋ย” ถึง “อาเหลืออาหลัก” ได้ถูกต้อง

3. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอธิบายวิธีการปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงฉุยฉาย ตั้งแต่ เพลงรำ จนถึงคำร้อง ที่ว่า “ฉุยฉายเอ๋ย” ถึงคำร้องที่ว่า “อาเหลืออาหลัก” และทำนองรับได้

2. นักเรียนสามารถปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงฉุยฉาย ตั้งแต่ เพลงรำ จนถึงคำร้องที่ว่า “ฉุยฉายเอ๋ย” ถึงคำร้องที่ว่า “อาเหลืออาหลัก” และทำนองรับได้

4. สาระการเรียนรู้

- การปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลง รำมาตรฐาน ชุดฉุยฉายเบญจกาย เพลงฉุยฉาย ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ ในทำนองเพลงรำ คำร้องเพลงฉุยฉาย ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “ฉุยฉายเอ๋ย” ถึง “อาเหลืออาหลัก”

5. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- ครูเปิดวิดีโอ รำมาตรฐานชุดฉุยฉายเบญจกายในบทเรียน Google siteให้นักเรียนดู

ขั้นสอนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมบทเรียน Google site

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตหรือกระทำ ครูสาธิตปฏิบัติทำรำเพลงฉุยฉาย ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำในทำนองเพลงรำ คำร้องเพลงฉุยฉาย ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “ฉุยฉายเอ๋ย” ถึง “อาเหลืออาหลัก” และให้นักเรียนดูปฏิบัติทำรำ ในบทเรียน Google site ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำในทำนองเพลงรำ คำร้องเพลงฉุยฉาย ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “ฉุยฉายเอ๋ย” ถึง “อาเหลืออาหลัก” เพื่อให้นักเรียนได้เห็นภาพรวม

ขั้นสอน

ขั้นที่ 2 ขั้นสาริตและให้นักเรียนปฏิบัติทักษะย่อย ครูสาริตปฏิบัติทำรำ เพลงฉุยฉาย ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำในทำนองเพลงรำ คำร้องเพลงฉุยฉาย ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “ฉุยฉายเอ๋ย” ถึง “อาเหลืออาหลัก” และให้นักเรียนฝึกปฏิบัติปฏิบัติทำรำตามที่อยู่ในบทเรียน Google site และให้นักเรียนปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงฉุยฉาย ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำในทำนองเพลงรำ คำร้องเพลงฉุยฉาย ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “ฉุยฉายเอ๋ย” ถึง “อาเหลืออาหลัก” ตามที่ละวรรคของเนื้อร้อง ทำนอง อย่างช้าๆ โดยครูคอยแก้ไขข้อบกพร่องโดยการสาริตปฏิบัติทำรำที่ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ขั้นผู้เรียนฝึกทักษะปฏิบัติย่อย ครูให้ผู้เรียนปฏิบัติปฏิบัติทำรำ เพลงฉุยฉาย ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำในทำนองเพลงรำ คำร้องเพลงฉุยฉาย ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “ฉุยฉายเอ๋ย” ถึง “อาเหลืออาหลัก” ที่ละวรรคของเนื้อร้อง ทำนอง ด้วยตนเองและให้นักเรียนฝึกปฏิบัติปฏิบัติทำรำตามวิดีโอที่อยู่ในบทเรียน Google site เองหากนักเรียนติดขัดครูมีหน้าที่ให้คำแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนจนนักเรียนสามารถปฏิบัติได้

ขั้นสรุปบทวน

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิคและวิธีการ ครูให้นักเรียนจับคู่ปฏิบัติปฏิบัติทำรำ เพลงฉุยฉาย ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำในทำนองเพลงรำ คำร้องเพลงฉุยฉาย ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “ฉุยฉายเอ๋ย” ถึง “อาเหลืออาหลัก” แล้วออกมานำเสนอการปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงฉุยฉาย ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำในทำนองเพลงรำ คำร้องเพลงฉุยฉาย ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “ฉุยฉายเอ๋ย” ถึง “อาเหลืออาหลัก” หน้าชั้นเรียนที่ละคู่ให้ครูและเพื่อนๆ โดยครูคอยแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องให้กับนักเรียนเน้นย้ำในเรื่องของลีลาปฏิบัติทำรำให้ถูกต้องตามจังหวะ เนื้อร้องและทำนองเพลงจนครบทุกคู่

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ ครูให้นักเรียนปฏิบัติปฏิบัติทำรำพร้อมกัน ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำในทำนองเพลงรำ คำร้องเพลงฉุยฉาย ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “ฉุยฉายเอ๋ย” ถึง “อาเหลืออาหลัก” ฝึกปฏิบัติหลายๆ ครั้งโดยให้นักเรียนปฏิบัติปฏิบัติทำรำเองร้องเพลงเอง ช้าๆจนสามารถจำปฏิบัติทำรำของเนื้อเพลง และทำนองได้ แล้วจึงให้ปฏิบัติปฏิบัติทำรำเข้ากับทำนองเพลงรำ คำร้องเพลงฉุยฉาย ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “ฉุยฉายเอ๋ย” ถึง “อาเหลืออาหลัก” ตามวิดีโอที่อยู่ในบทเรียน Google site จนสามารถปฏิบัติปฏิบัติทำรำ เพลงฉุยฉาย ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำในทำนองเพลงรำ คำร้องเพลงฉุยฉาย ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “ฉุยฉายเอ๋ย” ถึง “อาเหลืออาหลัก” ได้สมบูรณ์และชำนาญ

6. การวัดและการประเมินผล

วัดผลโดย

1. ให้นักเรียนปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงฉุยฉาย ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำในทำนองเพลงร้ว คำร้องเพลงฉุยฉาย ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “ฉุยฉายเอ๋ย” ถึง “อาเหลืออาหลัก” ทีละคู่
2. ครูเช็คเวลาเรียนดูความมีวินัย ความเอาใจใส่ต่อการเรียน

ประเมินผลโดย

1. ประเมินการปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงฉุยฉาย ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำในทำนองเพลงร้ว คำร้องเพลงฉุยฉาย ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “ฉุยฉายเอ๋ย” ถึง “อาเหลืออาหลัก”
2. ประเมินความมีวินัย ความเอาใจใส่ต่อการเรียน

7. สื่อและอุปกรณ์

1. บทเรียน Google site วีดีโอ เพลงรำมาตรฐาน ชุด ฉุยฉายเบญจกาย
2. แบบประเมินการการปฏิบัติปฏิบัติทำรำ เพลงรำมาตรฐาน ชุด ฉุยฉายเบญจกาย เพลงฉุยฉายตั้งแต่ปฏิบัติทำรำในทำนองเพลงร้ว คำร้องเพลงฉุยฉาย ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “ฉุยฉายเอ๋ย” ถึง “อาเหลืออาหลัก”

8. แหล่งการเรียนรู้

1. บทเรียน Google site
2. สื่อ ออนไลน์ YouTube
3. โน้ตบุ๊ก
4. สมาร์ทโฟน

9. บันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ผลการเรียนรู้

2. ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้

3. แนวทางแก้ไขข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้บันทึก

(นางสาวศศิพัชร สังข์พาลี)

ครูสอนนาฏศิลป์ไทย



ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้

รองผู้บริหาร

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....หัวหน้ากลุ่มสาระ

(ลงชื่อ).....รองผู้อำนวยการ

(นางสิริวรรณ สมใจ)

(นางอารี แม่นมั่น)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี

ข้อเสนอแนะ

.....

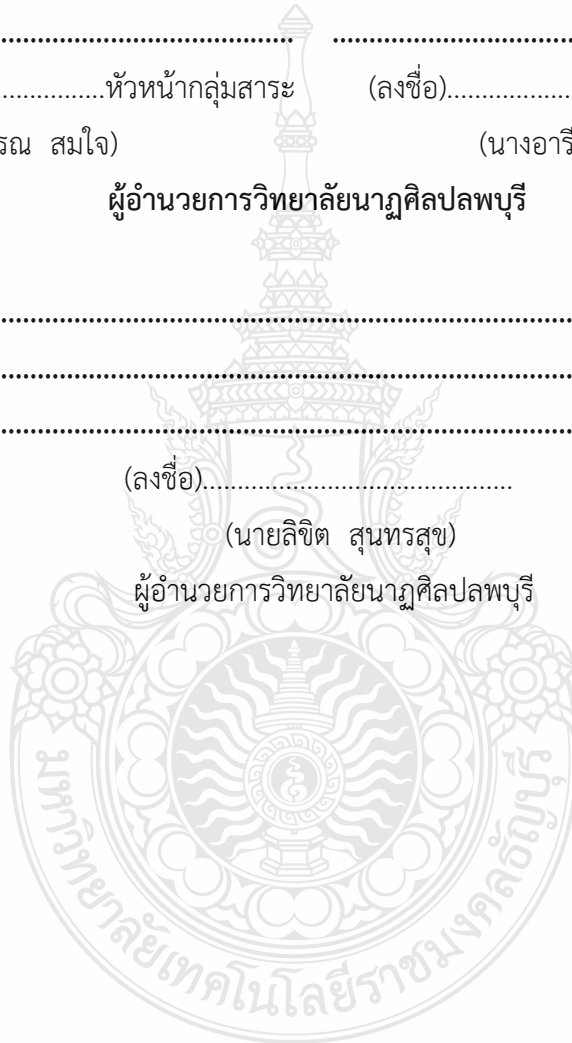
.....

.....

(ลงชื่อ).....

(นายลิขิต สุนทรสุข)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี



แบบประเมินทักษะปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงรำมาตรฐาน ชุดฉุยฉายเบญจกาย

ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ปีการศึกษา 2565

การปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงฉุยฉายเบญจกาย ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “ฉุยฉายเอ๋ย” ถึง “อาเหลืออาหลัก”

คำชี้แจง ใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

ที่	ชื่อ-นามสกุล	จังหวะ ถูกต้อง					ความ ถูกต้องของ ปฏิบัติทำรำ					ลีลาปฏิบัติ ทำรำ					การสื่อ อารมณ์ ความรู้สึก					รวม
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

*หมายเหตุ นำคะแนนมาวิเคราะห์ให้มีค่าคะแนนเต็ม 10 คะแนน ตามที่กำหนดแล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์คุณภาพ

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวศศิพัชร์ สัจข์พาลี)

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 9-10	ระดับคุณภาพ	5	ดีเยี่ยม
คะแนน 7-8	ระดับคุณภาพ	4	ดีมาก
คะแนน 5-6	ระดับคุณภาพ	3	ดี
คะแนน 3-4	ระดับคุณภาพ	2	พอใช้
คะแนน ต่ำกว่า 2	ระดับคุณภาพ	1	ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินปฏิบัติทำรำ

การปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงฉุยฉายเบญจกาย ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “ฉุยฉายเอ๋ย” ถึง “อาเหลืออาหลัก”

ที่	รายการประเมิน	ด้านทักษะการปฏิบัติปฏิบัติทำรำ				
		ดีเยี่ยม(5)	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
1	จังหวะถูกต้อง	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำตรงตามจังหวะของบทเพลงโดยไม่มีผิดพลาด	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ตรงจังหวะของบทเพลง 2-3 จังหวะ	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ตรงจังหวะของบทเพลง 4-5 จังหวะ	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ตรงจังหวะของบทเพลง 6-7 จังหวะ	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ตรงจังหวะของบทเพลง 8 จังหวะขึ้นไป
2	ความถูกต้องของปฏิบัติทำรำ	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำถูกต้องตลอดทั้งบทเพลงโดยไม่มีผิดพลาด	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้อง 2-3 ท่า	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้อง 4-5 ท่า	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้อง 6-7 ท่า	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้อง 8 ท่าขึ้นไป
3	ลีลาปฏิบัติทำรำ	มีลีลาปฏิบัติทำรำงดงามอ่อนช้อยตามลักษณะของปฏิบัติทำรำทุกท่าด้วยความมั่นใจไม่ปฏิบัติตามผู้อื่น	มีลีลาปฏิบัติทำรำงดงามอ่อนช้อยตามลักษณะของปฏิบัติทำรำทุกท่าด้วยความมั่นใจเกินขั้นของปฏิบัติทำรำทั้งหมดด้วยความมั่นใจปฏิบัติตามผู้อื่น 2-3 ท่า	ไม่มีลีลาปฏิบัติทำรำงดงามอ่อนช้อยตามลักษณะของปฏิบัติทำรำทุกท่าแต่สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ปฏิบัติปฏิบัติทำรำได้มั่นใจปฏิบัติตามผู้อื่นมากกว่า 4-5 ท่า	ไม่มีลีลาปฏิบัติทำรำงดงามอ่อนช้อยตามลักษณะปฏิบัติทำรำขาดความมั่นใจต้องปฏิบัติตามผู้อื่นเกินกว่า 6-7 ท่า	ไม่มีลีลาปฏิบัติทำรำงดงามอ่อนช้อยตามลักษณะปฏิบัติทำรำขาดความมั่นใจต้องปฏิบัติตามผู้อื่นเกินกว่า 8 ท่า

4	การสื่อ อารมณ์ ความรู้สึก	สื่ออารมณ์ ความรู้สึก สอดคล้อง ทำนองเพลง สมบูรณ์ทุกทำ	สื่ออารมณ์ ความรู้สึกไม่ สอดคล้อง ทำนองเพลง 2-3 ทำ	สื่ออารมณ์ ความรู้สึกไม่ สอดคล้อง ทำนองเพลง 4-5 ทำ	สื่ออารมณ์ ความรู้สึกไม่ สอดคล้อง ทำนองเพลง 6-7 ทำ	สื่ออารมณ์ ความรู้สึกไม่ สอดคล้อง ทำนองเพลง เกินกว่า 8 ทำ
---	---------------------------------	---	--	--	--	---

*หมายเหตุ ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

วิชา นาฏศิลป์ละคร 3 รหัสวิชา 20302-2003 ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ 2 ภาคเรียนที่ 1/2565
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 รำมาตรฐาน เรื่อง การปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงฉุยฉาย เวลาเรียน 3 ชั่วโมง
วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผู้สอน นางสาวศศิพัชร์ สังข์พาลี

1. สาระสำคัญ

การปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงฉุยฉายเบญจกายตั้งแต่คำร้องที่ว่า “งามนั้กเอย” ถึง “เจ้บอรา” และทำนองรับ เป็นกระบวนการปฏิบัติทำรำที่ใช้ปฏิบัติทำรำมาตรฐานตามแบบแผนนาฏศิลป์ไทยตีบทตามบทร้องและทำนองเพลง ลีลาปฏิบัติทำรำ แสดงถึงความภาคภูมิใจของนางเบญจกายที่แปลงกายได้สวยงามเหมือนนางสีดาก่อนไปเข้าเฝ้าทศกัณฐ์ ซึ่งอยู่ในการแสดงโขนเรื่องรามเกียรติ์ ตอน นางลอย

2. สมรรถนะประจำหน่วย

- ปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงรำมาตรฐาน ชุดฉุยฉายเบญจกาย เพลงฉุยฉาย ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงฉุยฉาย ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “งามนั้กเอย” ถึง “เจ้บอรา” ได้ถูกต้อง

3. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอธิบายวิธีการปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงฉุยฉายตั้งแต่คำร้องที่ว่า “งามนั้กเอย” ถึงคำร้องที่ว่า “เจ้บอรา” และทำนองรับได้

2. นักเรียนสามารถปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงฉุยฉายตั้งแต่คำร้องที่ว่า “งามนั้กเอย” ถึงคำร้องที่ว่า “เจ้บอรา” และทำนองรับได้

4. สาระการเรียนรู้

- การปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลง รำมาตรฐาน ชุดฉุยฉายเบญจกาย เพลงฉุยฉาย ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้อง เพลงฉุยฉาย ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “งามนั้กเอย” ถึง “เจ้บอรา”

5. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- ครูเปิดวิดีโอ รำมาตรฐานชุดฉุยฉายเบญจกายในบทเรียน Google siteให้นักเรียนดู

ขั้นสอนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมสมบทเรียน Google site

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตหรือกระทำ ครูสาธิตปฏิบัติทำรำเพลงฉุยฉาย ตั้งแต่ คำร้องเพลงฉุยฉาย ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “งามนั้กเอย” ถึง “เจ้บอรา” และให้นักเรียนดูปฏิบัติทำรำ ในบทเรียน Google site ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงฉุยฉาย ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “งามนั้กเอย” ถึง “เจ้บอรา” เพื่อให้นักเรียนได้เห็นภาพรวม

ขั้นสอน

ขั้นที่ 2 ขั้นสาริตและให้นักเรียนปฏิบัติทักษะย่อย ครูสาธิตปฏิบัติทำรำ เพลงฉุยฉาย ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงฉุยฉาย ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “งามนั้กเอย” ถึง “เจ้บอรา” และให้นักเรียนฝึกปฏิบัติปฏิบัติทำรำตามที่อยู่ในบทเรียน Google site และให้นักเรียนปฏิบัติปฏิบัติทำรำ เพลงฉุยฉาย ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงฉุยฉาย ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “งามนั้กเอย” ถึง “เจ้บอรา” ตามที่ละวรรคของเนื้อร้อง ทำนอง อย่างช้าๆ โดยครูคอยแก้ไขข้อบกพร่องโดยการสาธิตปฏิบัติทำรำที่ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ขั้นผู้เรียนฝึกทักษะปฏิบัติย่อย ครูให้ผู้เรียนปฏิบัติปฏิบัติทำรำ เพลงฉุยฉาย ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงฉุยฉาย ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “งามนั้กเอย” ถึง “เจ้บอรา” ที่ละวรรคของเนื้อร้อง ทำนอง ด้วยตนเองและให้นักเรียนฝึกปฏิบัติปฏิบัติทำรำตามวิดีโอที่อยู่ในบทเรียน Google site เองหากนักเรียนติดขัดครูมีหน้าที่ให้คำแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนจนนักเรียนสามารถปฏิบัติได้

ขั้นสรุปบทวน

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิคและวิธีการ ครูให้นักเรียนจับคู่ปฏิบัติปฏิบัติทำรำ เพลงฉุยฉาย ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงฉุยฉาย ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “งามนั้กเอย” ถึง “เจ้บอรา” แล้วออกมานำเสนอการปฏิบัติปฏิบัติทำรำ เพลงฉุยฉาย ตั้งแต่ คำร้องเพลงฉุยฉาย คำร้องที่ว่า “งามนั้กเอย” ถึง “เจ้บอรา” หน้าชั้นเรียนทีละคู่ให้ครูและเพื่อนๆ โดยครูคอยแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องให้กับนักเรียนเน้นย้ำในเรื่องของลีลาปฏิบัติทำรำให้ถูกต้องตามจังหวะ เนื้อร้องและทำนองเพลงจนครบทุกคู่

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ ครูให้นักเรียนปฏิบัติปฏิบัติทำรำพร้อมกัน ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงฉุยฉาย คำร้องที่ว่า “งามนั้กเอย” ถึง “เจ้บอรา” ฝึกปฏิบัติหลายๆครั้งโดยให้นักเรียนปฏิบัติปฏิบัติทำรำเองร้องเพลงเอง ช้าๆจนสามารถจำปฏิบัติทำรำของเนื้อเพลง และทำนองได้ แล้วจึงให้ปฏิบัติปฏิบัติทำรำเข้ากับ คำร้องเพลงฉุยฉาย ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “งามนั้กเอย” ถึง “เจ้บอรา” ตามวิดีโอที่อยู่ใน บทเรียน Google site จนสามารถปฏิบัติปฏิบัติทำรำ เพลงฉุยฉาย ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องที่ว่า “งามนั้กเอย” ถึง “เจ้บอรา” ได้สมบูรณ์และชำนาญ

6. การวัดและการประเมินผล

วัดผลโดย

1. ให้นักเรียนปฏิบัติปฏิบัติทำรำ เพลงฉุยฉาย ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงฉุยฉาย คำร้องที่ว่า “งามนั้กเอย” ถึง “เจ้บอรา” ทีละคู่
2. ครูเช็คเวลาเรียนดูความมีวินัย ความเอาใจใส่ต่อการเรียน

ประเมินผลโดย

1. ประเมินการปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงฉุยฉาย ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงฉุยฉาย คำร้องที่ว่า “งามนั้กเอย” ถึง “เจ้บอรา”
2. ประเมินความมีวินัย ความเอาใจใส่ต่อการเรียน

7. สื่อและอุปกรณ์

1. บทเรียน Google site วีดีโอ เพลงรำมาตรฐาน ชุด ฉุยฉายเบญจกาย
2. แบบประเมินการการปฏิบัติปฏิบัติทำรำ เพลงรำมาตรฐาน ชุด ฉุยฉายเบญจกาย เพลง ฉุยฉาย ตั้งแต่ คำร้องเพลงฉุยฉาย คำร้องที่ว่า “งามนั้กเอย” ถึง “เจ้บอรา”

8. แหล่งการเรียนรู้

1. บทเรียน Google site
2. สื่อ ออนไลน์ YouTube
3. โน้ตบุ๊ก
4. สมาร์ทโฟน

9. บันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

2. ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

3. แนวทางแก้ไขข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้บันทึก

(นางสาวศศิพัชร์ สังข์พาลี)

ครูสอนนาฏศิลป์ไทย

ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้

รองผู้บริหาร

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....หัวหน้ากลุ่มสาระ
(นางสิริวรรณ สมใจ)

(ลงชื่อ).....รองผู้อำนวยการ
(นางอารี แม่นมั่น)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปบุรี

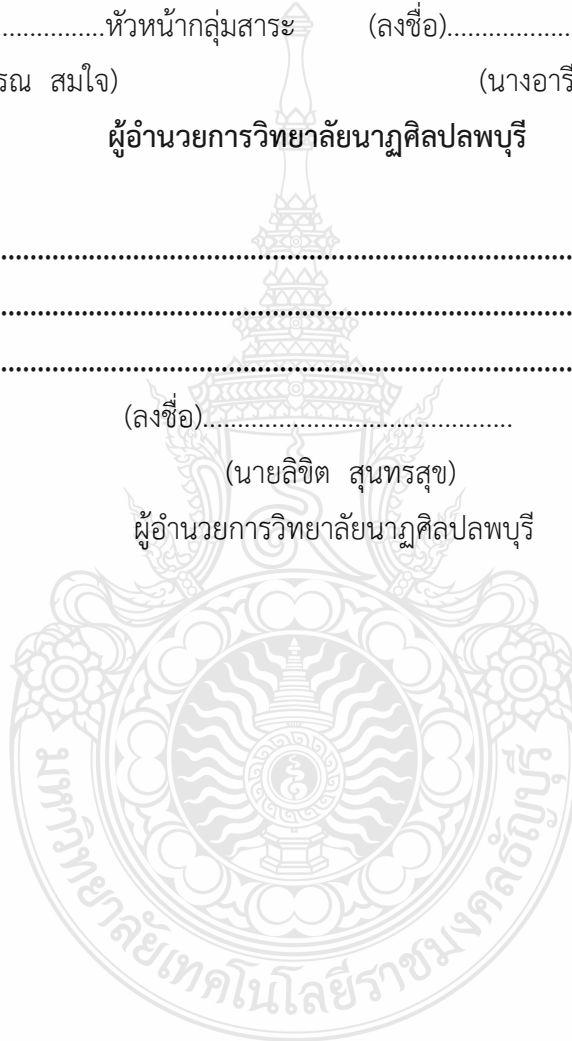
ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....

(นายลิขิต สุนทรสุข)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปบุรี



แบบประเมินทักษะปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงรำมาตรฐาน ชุดฉายเบญจกาย

ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ปีการศึกษา 2565

การปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงฉายเบญจกายตั้งแต่คำร้องที่ว่า “งามนัยเอย” ถึง “เจ็บอุรา”และ

ทำนองรับ

คำชี้แจง ใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

ที่	ชื่อ-นามสกุล	จังหวะ ถูกต้อง					ความ ถูกต้องของ ปฏิบัติทำรำ					ลีลาปฏิบัติ ทำรำ					การสื่อ อารมณ์ ความรู้สึก					รวม
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

*หมายเหตุ นำคะแนนมาวิเคราะห์ให้มีค่าคะแนนเต็ม 10 คะแนน ตามที่กำหนดแล้วนำมาเทียบกับ
เกณฑ์คุณภาพ

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวศศิพัชร์ สังข์พาลี)

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 9-10	ระดับคุณภาพ	5	ดีเยี่ยม
คะแนน 7-8	ระดับคุณภาพ	4	ดีมาก
คะแนน 5-6	ระดับคุณภาพ	3	ดี
คะแนน 3-4	ระดับคุณภาพ	2	พอใช้
คะแนน ต่ำกว่า 2	ระดับคุณภาพ	1	ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินปฏิบัติทำรำ

การปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงฉุยฉายเบญจกัณฑ์ตั้งแต่คำร้องที่ว่า“งามนักเอย” ถึง “เจ้าบุรุษ”และทำนองรับ

ที่	รายการประเมิน	ด้านทักษะการปฏิบัติปฏิบัติทำรำ				
		ดีเยี่ยม(5)	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
1	จังหวะถูกต้อง	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำตรงตามจังหวะของบทเพลงโดยไม่มีคามผิดพลาด	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ตรงจังหวะของบทเพลง 2-3 จังหวะ	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ตรงจังหวะของบทเพลง 4-5 จังหวะ	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ตรงจังหวะของบทเพลง 6-7 จังหวะ	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ตรงจังหวะของบทเพลง 8 จังหวะขึ้นไป
2	ความถูกต้องของปฏิบัติทำรำ	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำถูกต้องตลอดทั้งบทเพลงโดยไม่มีคามผิดพลาด	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้อง 2-3 ท่า	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้อง 4-5 ท่า	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้อง 6-7 ท่า	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้อง 8 ท่าขึ้นไป
3	ลีลาปฏิบัติทำรำ	มีลีลาปฏิบัติทำรำงดงามอ่อนช้อยตามลักษณะของปฏิบัติทำรำทุกท่าด้วยความมั่นใจไม่ปฏิบัติตามผู้อื่น	มีลีลาปฏิบัติทำรำงดงามอ่อนช้อยตามลักษณะของปฏิบัติทำรำทุกท่าด้วยความมั่นใจเกินขึ้นของปฏิบัติทำรำทั้งหมดด้วยความมั่นใจปฏิบัติตามผู้อื่น 2-3 ท่า	ไม่มีลีลาปฏิบัติทำรำงดงามอ่อนช้อยตามลักษณะของปฏิบัติทำรำทุกท่าแต่สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ปฏิบัติปฏิบัติทำรำได้มั่นใจปฏิบัติตามผู้อื่นมากกว่า 4-5 ท่า	ไม่มีลีลาปฏิบัติทำรำงดงามอ่อนช้อยตามลักษณะปฏิบัติทำรำขาดความมั่นใจต้องปฏิบัติตามผู้อื่นเกินกว่า 6-7 ท่า	ไม่มีลีลาปฏิบัติทำรำงดงามอ่อนช้อยตามลักษณะปฏิบัติทำรำขาดความมั่นใจต้องปฏิบัติตามผู้อื่นเกินกว่า 8 ท่า

4	การสื่อ อารมณ์ ความรู้สึก	สื่ออารมณ์ ความรู้สึก สอดคล้อง ทำนองเพลง สมบูรณ์ทุกทำ	สื่ออารมณ์ ความรู้สึกไม่ สอดคล้อง ทำนองเพลง 2-3 ทำ	สื่ออารมณ์ ความรู้สึกไม่ สอดคล้อง ทำนองเพลง 4-5 ทำ	สื่ออารมณ์ ความรู้สึกไม่ สอดคล้อง ทำนองเพลง 6-7 ทำ	สื่ออารมณ์ ความรู้สึกไม่ สอดคล้อง ทำนองเพลง เกินกว่า 8 ทำ
---	---------------------------------	---	--	--	--	---

*หมายเหตุ ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

วิชา นาฏศิลป์ละคร 3 รหัสวิชา 20302-2003 ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ 2 ภาคเรียนที่ 1/2565
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 รำมาตรฐาน เรื่อง การปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงฉุยฉาย เวลาเรียน 2 ชั่วโมง
วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผู้สอน นางสาวศศิพัชร์ สังข์พาลี

1. สาระสำคัญ

การปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงฉุยฉายเบญจกายตั้งแต่คำร้องที่ว่า “แม่ศรีเอ๋ย” ถึง “เป็นแม่ศรีสีดา” และทำนองรับ เป็นกระบวนการปฏิบัติทำรำที่ใช้ปฏิบัติทำรำมาตรฐานตามแบบแผนนาฏศิลป์ไทยตีบทตาม บทร้องและทำนองเพลง ลีลาปฏิบัติทำรำ แสดงถึงความภาคภูมิใจของนางเบญจกายที่แปลงกายได้ สวยงามเหมือนนางสีดาก่อนไปเข้าเฝ้าทศกัณฐ์ ซึ่งอยู่ในการแสดงโขนเรื่องรามเกียรติ์ ตอน นางลอย

2. สมรรถนะประจำหน่วย

- ปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงรำมาตรฐาน ชุดฉุยฉายเบญจกาย เพลงแม่ศรี เพลงแม่ศรี ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “แม่ศรีเอ๋ย” ถึง “เป็นแม่ศรีสีดา” และทำนองรับ ได้ถูกต้อง

3. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอธิบายวิธีการปฏิบัติปฏิบัติทำรำ เพลงแม่ศรีตั้งแต่คำร้องที่ว่า “แม่ศรีเอ๋ย” ถึงคำร้องที่ว่า “เป็นแม่ศรีสีดา” และทำนองรับได้

2. นักเรียนสามารถปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงแม่ศรี ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “แม่ศรีเอ๋ย” จนถึงคำร้องที่ว่า “เป็นแม่ศรีสีดา” และทำนองรับได้

4. สาระการเรียนรู้

- การปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลง รำมาตรฐาน ชุดฉุยฉายเบญจกาย เพลงแม่ศรี ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้อง เพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “แม่ศรีเอ๋ย” ถึง “เป็นแม่ศรีสีดา” และทำนองรับ

5. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- ครูเปิดวิดีโอ รำมาตรฐานชุดฉุยฉายเบญจกายในบทเรียน Google siteให้นักเรียนดู

ขั้นสอนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสมบทเรียน Google site

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตหรือกระทำ ครูสาธิตปฏิบัติทำรำเพลงแม่ศรี ตั้งแต่ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “แม่ศรีเอ๋ย” ถึง “เป็นแม่ศรีสีดา” และทำนองรับ และให้นักเรียนดูปฏิบัติทำรำ ในบทเรียน Google site ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “แม่ศรีเอ๋ย” ถึง “เป็นแม่ศรีสีดา” และทำนองรับ เพื่อให้นักเรียนได้เห็นภาพรวม

ขั้นสอน

ขั้นที่ 2 ขั้นสาริตและให้นักเรียนปฏิบัติทักษะย่อย ครูสาริตปฏิบัติทำรำ เพลงแม่ศรี ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “แม่ศรีเอ๋ย” ถึง “เป็นแม่ศรีสีดา” และทำนองรับ และให้นักเรียนฝึกปฏิบัติปฏิบัติทำรำตามที่อยู่ในบทเรียน Google site และให้นักเรียน ปฏิบัติปฏิบัติทำรำ เพลงแม่ศรี คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “แม่ศรีเอ๋ย” ถึง “เป็นแม่ศรีสีดา” และทำนองรับ ตามที่ละวรรคของเนื้อร้อง ทำนอง อย่างซ้ำๆ โดยครูคอยแก้ไขข้อบกพร่องโดยการสาริต ปฏิบัติทำรำที่ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ขั้นผู้เรียนฝึกทักษะปฏิบัติย่อย ครูให้ผู้เรียนปฏิบัติปฏิบัติทำรำ เพลงแม่ศรี ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “แม่ศรีเอ๋ย” ถึง “เป็นแม่ศรีสีดา” และทำนองรับ ทีละวรรคของเนื้อร้อง ทำนอง ด้วยตนเองและให้นักเรียนฝึกปฏิบัติปฏิบัติทำรำตามวิดีโอที่อยู่ใน บทเรียน Google site เองหากนักเรียนติดขัดครูมีหน้าที่ให้คำแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนจน นักเรียนสามารถปฏิบัติได้

ขั้นสรุปบทวน

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิคและวิธีการ ครูให้นักเรียนจับคู่ปฏิบัติปฏิบัติทำรำ เพลงแม่ศรี ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องที่ว่า “แม่ศรีเอ๋ย” ถึง “เป็นแม่ศรีสีดา” และทำนองรับ แล้วออกมา นำเสนอการปฏิบัติปฏิบัติทำรำ เพลงแม่ศรี ตั้งแต่ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “แม่ศรีเอ๋ย” ถึง “เป็นแม่ศรีสีดา” และทำนองรับ หน้าชั้นเรียนทีละคู่ให้ครูและเพื่อนๆ โดยครูคอยแนะนำและแก้ไข ข้อบกพร่องให้กับนักเรียนเน้นย้ำในเรื่องของลีลาปฏิบัติทำรำให้ถูกต้องตามจังหวะ เนื้อร้องและทำนอง เพลงจนครบทุกคู่

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ ครูให้นักเรียนปฏิบัติปฏิบัติทำรำพร้อมกัน ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “แม่ศรีเอ๋ย” ถึง “เป็นแม่ศรี สีดา” และทำนองรับ ฝึกปฏิบัติหลายๆครั้งโดยให้นักเรียนปฏิบัติปฏิบัติทำรำเองร้องเพลงเอง ซ้ำๆจนสามารถจำปฏิบัติทำรำของเนื้อเพลง และทำนองได้ แล้วจึงให้ปฏิบัติปฏิบัติทำรำเข้ากับ คำร้องเพลงแม่ศรี ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “แม่ศรีเอ๋ย” ถึง “เป็นแม่ศรีสีดา” และทำนองรับ ตามวิดีโอที่อยู่ใน บทเรียน Google site จนสามารถปฏิบัติปฏิบัติทำรำในเพลงแม่ศรี ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องที่ว่า “แม่ศรีเอ๋ย” ถึง “เป็นแม่ศรีสีดา” และทำนองรับ ได้สมบูรณ์และชำนาญ

6. การวัดและการประเมินผล

วัดผลโดย

1. ให้นักเรียนปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงแม่ศรี ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “แม่ศรีเอ๋ย” ถึง “เป็นแม่ศรีสีดา” และทำนองรับ ทีละคู่
2. ครูเช็คเวลาเรียนดูความมีวินัย ความเอาใจใส่ต่อการเรียน

ประเมินผลโดย

1. ประเมินการปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงแม่ศรี ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “แม่ศรีเอ๋ย” ถึง “เป็นแม่ศรีสีดา” และทำนองรับ
2. ประเมินความมีวินัย ความเอาใจใส่ต่อการเรียน

7. สื่อและอุปกรณ์

1. บทเรียน Google site วีดีโอ เพลงรำมาตรฐาน ชุด ฉุยฉายเบญจกาย
2. แบบประเมินการการปฏิบัติปฏิบัติทำรำ เพลงรำมาตรฐาน ชุด ฉุยฉายเบญจกาย เพลงแม่ศรี ตั้งแต่ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “แม่ศรีเอ๋ย” ถึง “เป็นแม่ศรีสีดา” และทำนองรับ

8. แหล่งการเรียนรู้

1. บทเรียน Google site
2. สื่อ ออนไลน์ YouTube
3. ไม้ตบคู่
4. สมาร์ทโฟน

9. บันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

2. ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

3. แนวทางแก้ไขข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้บันทึก

(นางสาวศศิพัชร สังข์พาลี)

ครูสอนนาฏศิลป์ไทย



ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้

รองผู้บริหาร

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....

.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....หัวหน้ากลุ่มสาระ
(นางสิริวรรณ สมใจ)

(ลงชื่อ).....รองผู้อำนวยการ
(นางอารี แม่นมั่น)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปบุรี

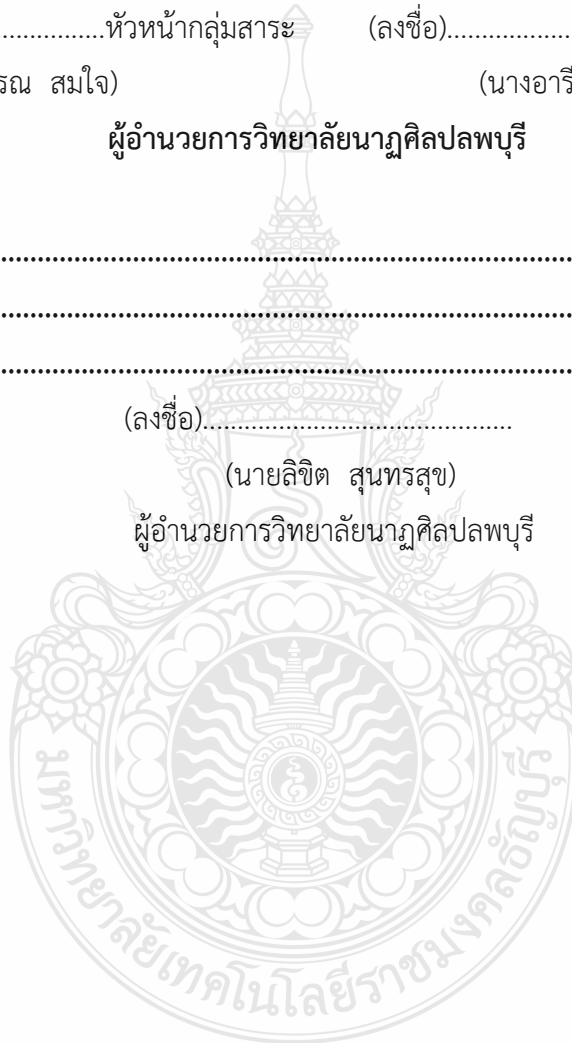
ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....

(นายลิขิต สุนทรสุข)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปบุรี



แบบประเมินทักษะปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงรำมาตรฐาน ชุดฉายเบญกาย

ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ปีการศึกษา 2565

การปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงฉายเบญกายตั้งแต่คำร้องที่ว่า “แม่ศรีเอย” ถึง “เป็นแม่ศรีสีดา” และ

ทำนองรับ

คำชี้แจง ใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

ที่	ชื่อ-นามสกุล	จังหวะ ถูกต้อง					ความ ถูกต้องของ ปฏิบัติทำรำ					ลีลาปฏิบัติ ทำรำ					การสื่อ อารมณ์ ความรู้สึก					รวม
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

*หมายเหตุ นำคะแนนมาวิเคราะห์ให้มีค่าคะแนนเต็ม 10 คะแนน ตามที่กำหนดแล้วนำมาเทียบกับ
เกณฑ์คุณภาพ

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวศศิพัชร์ สังข์พาลี)

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 9-10	ระดับคุณภาพ	5	ดีเยี่ยม
คะแนน 7-8	ระดับคุณภาพ	4	ดีมาก
คะแนน 5-6	ระดับคุณภาพ	3	ดี
คะแนน 3-4	ระดับคุณภาพ	2	พอใช้
คะแนน ต่ำกว่า 2	ระดับคุณภาพ	1	ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินปฏิบัติทำรำ

การปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงอุบายเบญจกัณฑ์ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “แม่ศรีเอ๋ย” ถึง “เป็นแม่ศรีเสีดา” และ
ทำนองรับ

ที่	รายการประเมิน	ด้านทักษะการปฏิบัติปฏิบัติทำรำ				
		ดีเยี่ยม(5)	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
1	จังหวะถูกต้อง	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำตรงตามจังหวะของบทเพลงโดยไม่มีผิดพลาด	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ตรงจังหวะของบทเพลง 2-3 จังหวะ	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ตรงจังหวะของบทเพลง 4-5 จังหวะ	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ตรงจังหวะของบทเพลง 6-7 จังหวะ	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ตรงจังหวะของบทเพลง 8 จังหวะขึ้นไป
2	ความถูกต้องของปฏิบัติทำรำ	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำถูกต้องตลอดทั้งบทเพลงโดยไม่มีผิดพลาด	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้อง 2-3 ทำ	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้อง 4-5 ทำ	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้อง 6-7 ทำ	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้อง 8 ทำขึ้นไป
3	ลีลาปฏิบัติทำรำ	มีลีลาปฏิบัติทำรำงดงามอ่อนช้อยตามลักษณะของปฏิบัติทำรำทุกทำด้วยความมั่นใจไม่ปฏิบัติตามผู้อื่น	มีลีลาปฏิบัติทำรำงดงามอ่อนช้อยตามลักษณะของปฏิบัติทำรำทุกทำด้วยความมั่นใจเกินชั้นของปฏิบัติทำรำทั้งหมดด้วยความมั่นใจ	ไม่มีลีลาปฏิบัติทำรำงดงามอ่อนช้อยตามลักษณะของปฏิบัติทำรำแต่สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ปฏิบัติปฏิบัติทำรำได้มั่นใจ	ไม่มีลีลาปฏิบัติทำรำงดงามอ่อนช้อยตามลักษณะปฏิบัติทำรำขาดความมั่นใจต้องปฏิบัติตามผู้อื่นเกินกว่า 6-7 ทำ	ไม่มีลีลาปฏิบัติทำรำงดงามอ่อนช้อยตามลักษณะปฏิบัติทำรำขาดความมั่นใจต้องปฏิบัติตามผู้อื่นเกินกว่า 8 ทำ

			ปฏิบัติตาม ผู้อื่น 2-3 ท่า	ปฏิบัติตาม ผู้อื่นมากกว่า 4-5 ท่า		
4	การสื่อ อารมณ์ ความรู้สึก	สื่ออารมณ์ ความรู้สึก สอดคล้อง ทำนองเพลง สมบูรณ์ทุกท่า	สื่ออารมณ์ ความรู้สึกไม่ สอดคล้อง ทำนองเพลง 2-3 ท่า	สื่ออารมณ์ ความรู้สึกไม่ สอดคล้อง ทำนองเพลง 4-5 ท่า	สื่ออารมณ์ ความรู้สึกไม่ สอดคล้อง ทำนองเพลง 6-7 ท่า	สื่ออารมณ์ ความรู้สึกไม่ สอดคล้อง ทำนองเพลง เกินกว่า 8 ท่า

*หมายเหตุ ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

วิชา นาฏศิลป์ละคร 3 รหัสวิชา 20302-2003 ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ 2 ภาคเรียนที่ 1/2565
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 รำมาตรฐาน เรื่อง การปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงแม่ศรี เวลาเรียน 2 ชั่วโมง
วิทยาลัยนาฏศิลป์พลบุรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผู้สอน นางสาวศศิพัชร์ สังข์พาลี

1. สาระสำคัญ

การปฏิบัติปฏิบัติทำรำ ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “ทศพัทธ์ร์มาลักเห็น” ถึง “ระอาเจ้าแม่ศรีเอ๋ย” และทำนองรับ เป็นกระบวนการปฏิบัติทำรำมาตรฐานตามแบบแผนนาฏศิลป์ไทย ตีบทตามบทร้องและทำนองเพลง ลีลาปฏิบัติทำรำ เป็นการรำมาตรฐานชุดหนึ่ง แสดงถึงความภาคภูมิใจของนางเบญกายที่แปลงกายได้สวยงามเหมือนนางสีดาก่อนไปเข้าเฝ้าทศกัณฐ์ ซึ่งอยู่ในการแสดงโขนเรื่องรามเกียรติ์ ตอน นางลอย

2. สมรรถนะประจำหน่วย

- ปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงรำมาตรฐาน ชุดฉายเบญกาย เพลงแม่ศรี ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “ทศพัทธ์ร์มาลักเห็น” ถึง “ระอาเจ้าแม่ศรีเอ๋ย” และทำนองรับ ได้ถูกต้อง

3. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1.นักเรียนสามารถอธิบายวิธีการปฏิบัติปฏิบัติทำรำ เพลงแม่ศรี ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “ทศพัทธ์ร์มาลักเห็น” ถึงคำร้องที่ว่า “ระอาเจ้าแม่ศรีเอ๋ย” และทำนองรับได้

2.นักเรียนสามารถปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงแม่ศรี ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “ทศพัทธ์ร์มาลักเห็น” ถึงคำร้องที่ว่า “ระอาเจ้าแม่ศรีเอ๋ย” และทำนองรับ ได้

4. สาระการเรียนรู้

- การปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลง รำมาตรฐาน ชุดฉายเบญกาย เพลงแม่ศรี ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้อง เพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “แม่ศรีเอ๋ย” ถึง “ทศพัทธ์ร์มาลักเห็น” ถึง “ระอาเจ้าแม่ศรีเอ๋ย” และทำนองรับ

5. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- ครูเปิดวิดีโอ รำมาตรฐานชุดฉายเบญกายในบทเรียน Google site ให้นักเรียนดู
ชั้นสอนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมสมบทเรียน Google site
ชั้นที่ 1 ชั้นสาธิตหรือกระทำ ครูสาธิตปฏิบัติทำรำเพลงแม่ศรี ตั้งแต่ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “ทศพัทธ์ร์มาลักเห็น” ถึง “ระอาเจ้าแม่ศรีเอ๋ย” และทำนองรับและให้

นักเรียนคูปฏิบัติทำรำ ในบทเรียน Google site ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “ทศพัทธ์ร์มาลักเห็น” ถึง “ระอาเจ้าแม่ศรีเออย” และทำนองรับ เพื่อให้นักเรียนได้เห็นภาพรวม

ชั้นสอน

ขั้นที่ 2 ขั้นสาริตและให้นักเรียนปฏิบัติทักษะย่อย ครูสาริตปฏิบัติทำรำ เพลงแม่ศรี ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “ทศพัทธ์ร์มาลักเห็น” ถึง “ระอาเจ้าแม่ศรีเออย” และทำนองรับ และให้นักเรียนฝึกปฏิบัติปฏิบัติทำรำตามที่อยู่ในบทเรียน Google site และให้นักเรียนปฏิบัติปฏิบัติทำรำ เพลงแม่ศรี คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “ทศพัทธ์ร์มาลักเห็น” ถึง “ระอาเจ้าแม่ศรีเออย” และทำนองรับ ตามที่ละวรรคของเนื้อร้อง ทำนอง อย่างช้าๆโดยครูคอยแก้ไขข้อบกพร่อง โดยการสาริตปฏิบัติทำรำที่ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ขั้นผู้เรียนฝึกทักษะปฏิบัติย่อย ครูให้ผู้เรียนปฏิบัติปฏิบัติทำรำ เพลงแม่ศรี ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “ทศพัทธ์ร์มาลักเห็น” ถึง “ระอาเจ้าแม่ศรีเออย” และทำนองรับ ที่ละวรรคของเนื้อร้อง ทำนอง ด้วยตนเองและให้นักเรียนฝึกปฏิบัติปฏิบัติทำรำตามวิดีโอที่อยู่ในบทเรียน Google site เองหากนักเรียนติดขัดครูมีหน้าที่ให้คำแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนจนนักเรียนสามารถปฏิบัติได้

ขั้นสรุปบททวน

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิคและวิธีการ ครูให้นักเรียนจับคู่ปฏิบัติปฏิบัติทำรำ เพลงแม่ศรี ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องที่ว่า “ทศพัทธ์ร์มาลักเห็น” ถึง “ระอาเจ้าแม่ศรีเออย” และทำนองรับแล้ว ออกมานำเสนอการปฏิบัติปฏิบัติทำรำ เพลงแม่ศรี ตั้งแต่ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “ทศพัทธ์ร์มาลักเห็น” ถึง “ระอาเจ้าแม่ศรีเออย” และทำนองรับ หน้าชั้นเรียนทีละคู่ให้ครูและเพื่อนๆดู โดยครูคอยแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องให้กับนักเรียนเน้นย้ำในเรื่องของลีลาปฏิบัติทำรำให้ถูกต้องตามจังหวะ เนื้อร้องและทำนองเพลงจนครบทุกคู่

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ ครูให้นักเรียนปฏิบัติปฏิบัติทำรำพร้อมกัน ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “ทศพัทธ์ร์มาลักเห็น” ถึง “ระอาเจ้าแม่ศรีเออย” และทำนองรับ ฝึกปฏิบัติหลายๆครั้งโดยให้นักเรียนปฏิบัติปฏิบัติทำรำเองร้องเพลงเอง ช้าๆจนสามารถจำปฏิบัติทำรำของเนื้อเพลง และทำนองได้ แล้วจึงให้ปฏิบัติปฏิบัติทำรำเข้ากับ คำร้องเพลงแม่ศรี ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “ทศพัทธ์ร์มาลักเห็น” ถึง “ระอาเจ้าแม่ศรีเออย” และทำนองรับ ตามวิดีโอที่อยู่ในบทเรียน Google site จนสามารถปฏิบัติปฏิบัติทำรำในเพลงแม่ศรี ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องที่ว่า “ทศพัทธ์ร์มาลักเห็น” ถึง “ระอาเจ้าแม่ศรีเออย” และทำนองรับ ได้สมบูรณ์และชำนาญ

6. การวัดและการประเมินผล

วัดผลโดย

1. ให้นักเรียนปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงแม่ศรี ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “ทศพัทธ์ร์มาลักเห็น” ถึง “ระอาเจ้าแม่ศรีเอ๋ย” และทำนองรับ ทีละคู่
2. ครูเช็คเวลาเรียนดูความมีวินัย ความเอาใจใส่ต่อการเรียน

ประเมินผลโดย

1. ประเมินการปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงแม่ศรี ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “ทศพัทธ์ร์มาลักเห็น” ถึง “ระอาเจ้าแม่ศรีเอ๋ย” และทำนองรับ
2. ประเมินความมีวินัย ความเอาใจใส่ต่อการเรียน

7. สื่อและอุปกรณ์

1. บทเรียน Google site วีดีโอ เพลงรำมาตรฐาน ชุด ฉุยฉายเบญจกาย
2. แบบประเมินการการปฏิบัติปฏิบัติทำรำ เพลงรำมาตรฐาน ชุด ฉุยฉายเบญจกาย เพลงแม่ศรี ตั้งแต่ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “ทศพัทธ์ร์มาลักเห็น” ถึง “ระอาเจ้าแม่ศรีเอ๋ย” และทำนองรับ

8. แหล่งการเรียนรู้

1. บทเรียน Google site
2. สื่อ ออนไลน์ YouTube
3. โน้ตบุ๊ก
4. สมาร์ทโฟน

9. บันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ผลการเรียนรู้

2. ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้

3. แนวทางแก้ไขข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้บันทึก

(นางสาวศศิพัชร สังข์พาลี)

ครูสอนนาฏศิลป์ไทย



ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้

รองผู้บริหาร

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....หัวหน้ากลุ่มสาระ
(นางสิริวรรณ สมใจ)

(ลงชื่อ).....รองผู้อำนวยการ
(นางอารี แม่นมั่น)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปบุรี

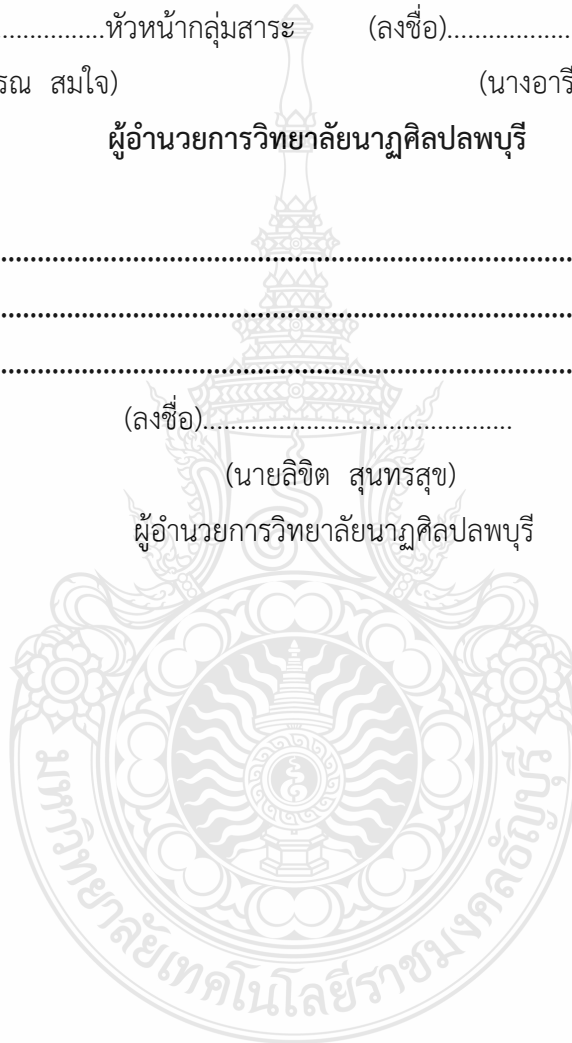
ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....

(นายลิขิต สุนทรสุข)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปบุรี



แบบประเมินทักษะปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงรำมาตรฐาน ชุดฉายเบญจกาย

ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ปีการศึกษา 2565

การปฏิบัติปฏิบัติทำรำ ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า

“ทศพัทธ์ร์มาลักเห็น” ถึง “ระอาเจ้าแม่ศรีเอ๋ย” และทำนองรับ

คำชี้แจง ใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

ที่	ชื่อ-นามสกุล	จังหวะ ถูกต้อง					ความ ถูกต้องของ ปฏิบัติทำรำ					ลีลาปฏิบัติ ทำรำ					การสื่อ อารมณ์ ความรู้สึก					รวม
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

*หมายเหตุ นำคะแนนมาวิเคราะห์ให้มีค่าคะแนนเต็ม 10 คะแนน ตามที่กำหนดแล้วนำมาเทียบกับ
เกณฑ์คุณภาพ

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(นางสาวศศิพัทธ์ร์ สังข์พาลี)

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 9-10	ระดับคุณภาพ	5	ดีเยี่ยม
คะแนน 7-8	ระดับคุณภาพ	4	ดีมาก
คะแนน 5-6	ระดับคุณภาพ	3	ดี
คะแนน 3-4	ระดับคุณภาพ	2	พอใช้
คะแนน ต่ำกว่า 2	ระดับคุณภาพ	1	ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินปฏิบัติทำรำ

การปฏิบัติปฏิบัติทำรำ ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า
“ทศพัคตร์มาลักเห็น” ถึง “ระอาเจ้าแม่ศรีเอ๋ย” และทำนองรับ

ที่	รายการประเมิน	ด้านทักษะการปฏิบัติปฏิบัติทำรำ				
		ดีเยี่ยม(5)	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
1	จังหวะถูกต้อง	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำตรงตามจังหวะของบทเพลงโดยไม่มีผิดพลาด	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ตรงจังหวะของบทเพลง 2-3 จังหวะ	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ตรงจังหวะของบทเพลง 4-5 จังหวะ	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ตรงจังหวะของบทเพลง 6-7 จังหวะ	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ตรงจังหวะของบทเพลง 8 จังหวะขึ้นไป
2	ความถูกต้องของปฏิบัติทำรำ	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำถูกต้องตลอดทั้งบทเพลงโดยไม่มีผิดพลาด	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้อง 2-3 ท่า	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้อง 4-5 ท่า	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้อง 6-7 ท่า	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้อง 8 ท่าขึ้นไป
3	ลีลาปฏิบัติทำรำ	มีลีลาปฏิบัติทำรำงดงามอ่อนช้อยตามลักษณะของปฏิบัติทำรำทุกท่าด้วยความมั่นใจ ไม่ปฏิบัติตามผู้อื่น	มีลีลาปฏิบัติทำรำงดงามอ่อนช้อยตามลักษณะของปฏิบัติทำรำทุกท่าด้วยความมั่นใจ เกินขึ้นของปฏิบัติทำรำทั้งหมดด้วยความมั่นใจ ปฏิบัติตามผู้อื่น 2-3 ท่า	ไม่มีลีลาปฏิบัติทำรำงดงามอ่อนช้อยตามลักษณะของปฏิบัติทำรำทุกท่าแต่สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ ปฏิบัติปฏิบัติทำรำได้มั่นใจ ปฏิบัติตาม	ไม่มีลีลาปฏิบัติทำรำงดงามอ่อนช้อยตามลักษณะปฏิบัติทำรำขาดความมั่นใจต้องปฏิบัติตามผู้อื่นเกินกว่า 6-7 ท่า	ไม่มีลีลาปฏิบัติทำรำงดงามอ่อนช้อยตามลักษณะปฏิบัติทำรำขาดความมั่นใจต้องปฏิบัติตามผู้อื่นเกินกว่า 8 ท่า

				ผู้อื่นมากกว่า 4-5 ท่า		
4	การสื่อ อารมณ์ ความรู้สึก	สื่ออารมณ์ ความรู้สึก สอดคล้อง ทำนองเพลง สมบูรณ์ทุกท่า	สื่ออารมณ์ ความรู้สึกไม่ สอดคล้อง ทำนองเพลง 2-3 ท่า	สื่ออารมณ์ ความรู้สึกไม่ สอดคล้อง ทำนองเพลง 4-5 ท่า	สื่ออารมณ์ ความรู้สึกไม่ สอดคล้อง ทำนองเพลง 6-7 ท่า	สื่ออารมณ์ ความรู้สึกไม่ สอดคล้อง ทำนองเพลง เกินกว่า 8 ท่า

*หมายเหตุ ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

วิชา นาฏศิลป์ละคร 3 รหัสวิชา 20302-2003 ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ 2 ภาคเรียนที่ 1/2565
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 รำมาตรฐาน เรื่อง การปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงแม่ศรี เวลาเรียน 2 ชั่วโมง
วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผู้สอน นางสาวศศิพัชร์ สังข์พาลี

1. สาระสำคัญ

การปฏิบัติปฏิบัติทำรำ ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “อรชรเอ๋ย” ถึง “แม่นเหมือนกินรี” และทำนองรับ เป็นกระบวนการปฏิบัติทำรำที่ใช้ปฏิบัติทำรำมาตรฐานตามแบบแผนนาฏศิลป์ไทยสืบตามบทร้องทำนองเพลง ลีลาปฏิบัติทำรำ เป็นการรำมาตรฐานชุดหนึ่ง แสดงถึงความภาคภูมิใจของนางเบญกายที่แปลงกายได้สวยงามเหมือนนางสีดาก่อนไปเข้าเฝ้าทศกัณฐ์ ซึ่งอยู่ในการแสดงโขนเรื่องรามเกียรติ์ ตอน นางลอย

2. สมรรถนะประจำหน่วย

- ปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงรำมาตรฐาน ชุดฉายเบญกาย เพลงแม่ศรี ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “อรชรเอ๋ย” ถึง “แม่นเหมือนกินรี” และทำนองรับ ได้ถูกต้อง

3. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอธิบายวิธีการปฏิบัติปฏิบัติทำรำ เพลงแม่ศรี เพลงแม่ศรี ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “อรชรเอ๋ย” ถึงคำร้องที่ว่า “แม่นเหมือนกินรี” และทำนองรับได้

2. นักเรียนสามารถปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงแม่ศรี ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “อรชรเอ๋ย” ถึงคำร้องที่ว่า “แม่นเหมือนกินรี” และทำนองรับได้

4. สาระการเรียนรู้

- การปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลง รำมาตรฐาน ชุดฉายเบญกาย เพลงแม่ศรี ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้อง เพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “อรชรเอ๋ย” ถึง “แม่นเหมือนกินรี” และทำนองรับ

5. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- ครูเปิดวิดีโอ รำมาตรฐานชุดฉายเบญกายในบทเรียน Google site ให้นักเรียนดู
ขั้นสอนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสมบทเรียน Google site

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตหรือกระทำ ครูสาธิตปฏิบัติทำรำเพลงแม่ศรี ตั้งแต่ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “อรชรเอ๋ย” ถึง “แม่นเหมือนกินรี” และทำนองรับและให้นักเรียนดูปฏิบัติทำรำ ในบทเรียน Google site ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “อรชรเอ๋ย” ถึง “แม่นเหมือนกินรี” และทำนองรับ เพื่อให้นักเรียนได้เห็นภาพรวม

ชั้นสอน

ชั้นที่ 2 ชั้นสาธิตและให้นักเรียนปฏิบัติทักษะย่อย ครูสาธิตปฏิบัติทำรำ เพลงแม่ศรี ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “อรชรเอ๋ย” ถึง “แม่นเหมือนกนิรี” และทำนองรับ และให้นักเรียนฝึกปฏิบัติปฏิบัติทำรำตามที่อยู่ในบทเรียน Google site และให้นักเรียน ปฏิบัติปฏิบัติทำรำ เพลงแม่ศรี คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “อรชรเอ๋ย” ถึง “แม่นเหมือนกนิรี” และ ทำนองรับ ตามที่ละวรรคของเนื้อร้อง ทำนอง อย่างซ้ำๆ โดยครูคอยแก้ไขข้อบกพร่องโดยการสาธิต ปฏิบัติทำรำที่ถูกต้อง

ชั้นที่ 3 ชั้นผู้เรียนฝึกทักษะปฏิบัติย่อย ครูให้ผู้เรียนปฏิบัติปฏิบัติทำรำ เพลง แม่ศรี ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “อรชรเอ๋ย” ถึง “แม่นเหมือนกนิรี” และทำนอง รับ ทีละวรรคของเนื้อร้อง ทำนอง ด้วยตนเองและให้นักเรียนฝึกปฏิบัติปฏิบัติทำรำตามวิดีโอที่อยู่ใน บทเรียน Google site เองหากนักเรียนติดขัดครูมีหน้าที่ให้คำแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนจน นักเรียนสามารถปฏิบัติได้

ขั้นสรุปบททวน

ชั้นที่ 4 ชั้นให้เทคนิคและวิธีการ ครูให้นักเรียนจับคู่ปฏิบัติปฏิบัติทำรำ เพลง แม่ศรี ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องที่ว่า “อรชรเอ๋ย” ถึง “แม่นเหมือนกนิรี” และทำนองรับแล้วออกมา นำเสนอการปฏิบัติปฏิบัติทำรำ เพลงแม่ศรี ตั้งแต่ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “อรชรเอ๋ย” ถึง “แม่น เหมือนกนิรี” และทำนองรับ หน้าชั้นเรียนทีละคู่ให้ครูและเพื่อนๆ ดู โดยครูคอยแนะนำและแก้ไข ข้อบกพร่องให้กับนักเรียนเน้นย้ำในเรื่องของลีลาปฏิบัติทำรำให้ถูกต้องตามจังหวะ เนื้อร้องและทำนอง เพลงจนครบทุกคู่

ชั้นที่ 5 ชั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ ครูให้ นักเรียนปฏิบัติปฏิบัติทำรำพร้อมกัน ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “อรชรเอ๋ย” ถึง “แม่นเหมือนกนิรี” และทำนองรับ ฝึกปฏิบัติหลายๆ ครั้งโดยให้นักเรียนปฏิบัติปฏิบัติทำรำเองร้องเพลง เอง ซ้ำๆจนสามารถจำปฏิบัติทำรำของเนื้อเพลง และทำนองได้ แล้วจึงให้ปฏิบัติปฏิบัติทำรำเข้ากับ คำ ร้องเพลงแม่ศรี ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “อรชรเอ๋ย” ถึง “แม่นเหมือนกนิรี” และทำนองรับ ตามวิดีโอที่อยู่ใน บทเรียน Google site จนสามารถปฏิบัติปฏิบัติทำรำในเพลงแม่ศรี ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องที่ว่า “อรชรเอ๋ย” ถึง “แม่นเหมือนกนิรี” ได้สมบูรณ์และชำนาญ

6. การวัดและการประเมินผล

วัดผลโดย

1. ให้นักเรียนปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงแม่ศรี ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “อรชรเอ๋ย” ถึง “แม่นเหมือนกนิรี” และทำนองรับ ทีละคู่
2. ครูเช็คเวลาเรียนดูความมีวินัย ความเอาใจใส่ต่อการเรียน

ประเมินผลโดย

1. ประเมินการปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงแม่ศรี ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “อรชรเอ๋ย” ถึง “แม่นเหมือนกนิรี” และทำนองรับ
2. ประเมินความมีวินัย ความเอาใจใส่ต่อการเรียน

7. สื่อและอุปกรณ์

1. บทเรียน Google site วีดีโอ เพลงรำมาตรฐาน ชุด ฤๅษีเบญจกัณฑ์
2. แบบประเมินการปฏิบัติปฏิบัติทำรำ เพลงรำมาตรฐาน ชุด ฤๅษีเบญจกัณฑ์ เพลงแม่ศรี ตั้งแต่ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “อรชรเอ๋ย” ถึง “แม่นเหมือนกนิรี” และทำนองรับ

8. แหล่งการเรียนรู้

1. บทเรียน Google site
2. สื่อ ออนไลน์ YouTube
3. โน้ตบุ๊ก
4. สมาร์ทโฟน

9. บันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

2. ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

3. แนวทางแก้ไขข้อเสนอนี้

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้บันทึก

(นางสาวศศิพัชร สังข์พาลี)

ครูสอนนาฏศิลป์ไทย



ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้

รองผู้บริหาร

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....

.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....หัวหน้ากลุ่มสาระ
(นางสิริวรรณ สมใจ)

(ลงชื่อ).....รองผู้อำนวยการ
(นางอารี แม่นมั่น)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปบุรี

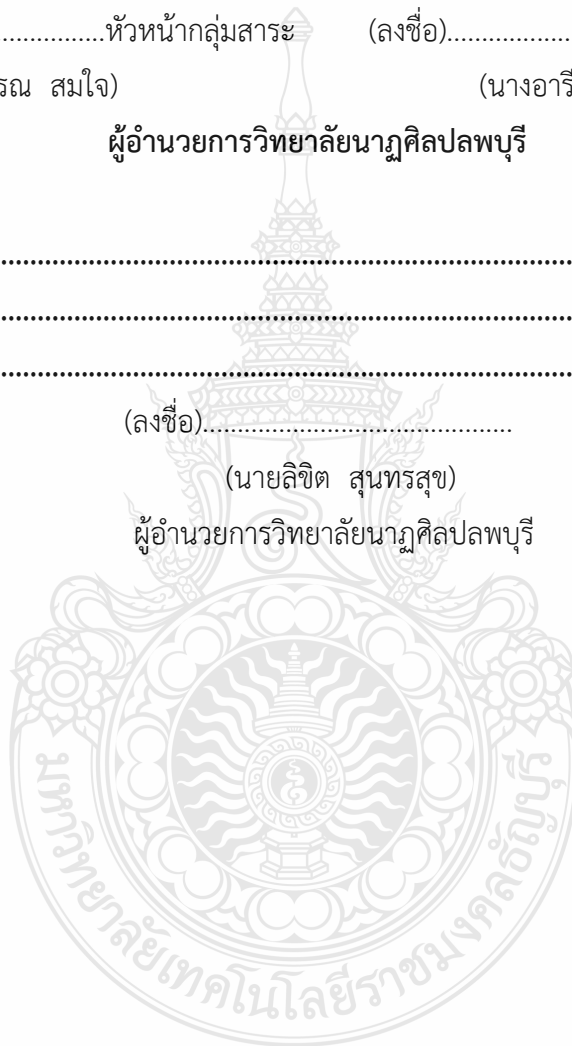
ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....

(นายลิขิต สุนทรสุข)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปบุรี



แบบประเมินทักษะปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงรำมาตรฐาน ชุดฉายเบญจกาย

ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ปีการศึกษา 2565

การปฏิบัติปฏิบัติทำรำ ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า

“อรชรเอ๋ย” ถึง “แม่นเหมือนกินรี” และทำนองรับ

คำชี้แจง ใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

ที่	ชื่อ-นามสกุล	จังหวะ ถูกต้อง					ความ ถูกต้องของ ปฏิบัติทำรำ					ลีลาปฏิบัติ ทำรำ					การสื่อ อารมณ์ ความรู้สึก					รวม
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

*หมายเหตุ นำคะแนนมาวิเคราะห์ให้มีค่าคะแนนเต็ม 10 คะแนน ตามที่กำหนดแล้วนำมาเทียบกับ
เกณฑ์คุณภาพ

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(นางสาวศศิพัชร์ สังข์พาลี)

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 9-10	ระดับคุณภาพ	5	ดีเยี่ยม
คะแนน 7-8	ระดับคุณภาพ	4	ดีมาก
คะแนน 5-6	ระดับคุณภาพ	3	ดี
คะแนน 3-4	ระดับคุณภาพ	2	พอใช้
คะแนน ต่ำกว่า 2	ระดับคุณภาพ	1	ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินปฏิบัติทำรำ

การปฏิบัติปฏิบัติทำรำ ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า
“อรชรเอ๋ย” ถึง “แม่นเหมือนกินรี” และทำนองรับ

ที่	รายการประเมิน	ด้านทักษะการปฏิบัติปฏิบัติทำรำ				
		ดีเยี่ยม(5)	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
1	จังหวะถูกต้อง	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำตรงตามจังหวะของบทเพลงโดยไม่มีผิดพลาด	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ตรงจังหวะของบทเพลง 2-3 จังหวะ	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ตรงจังหวะของบทเพลง 4-5 จังหวะ	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ตรงจังหวะของบทเพลง 6-7 จังหวะ	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ตรงจังหวะของบทเพลง 8 จังหวะขึ้นไป
2	ความถูกต้องของปฏิบัติทำรำ	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำถูกต้องตลอดทั้งบทเพลงโดยไม่มีผิดพลาด	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้อง 2-3 ท่า	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้อง 4-5 ท่า	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้อง 6-7 ท่า	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้อง 8 ท่าขึ้นไป
3	ลีลาปฏิบัติทำรำ	มีลีลาปฏิบัติทำรำงดงามอ่อนช้อยตามลักษณะของปฏิบัติทำรำทุกท่าด้วยความมั่นใจ ไม่ปฏิบัติตามผู้อื่น	มีลีลาปฏิบัติทำรำงดงามอ่อนช้อยตามลักษณะของปฏิบัติทำรำทุกท่าด้วยความมั่นใจ เกินขึ้นของปฏิบัติทำรำทั้งหมดด้วยความมั่นใจ ปฏิบัติตามผู้อื่น 2-3 ท่า	ไม่มีลีลาปฏิบัติทำรำงดงามอ่อนช้อยตามลักษณะของปฏิบัติทำรำทุกท่าแต่สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ ปฏิบัติปฏิบัติทำรำได้มั่นใจ ปฏิบัติตาม	ไม่มีลีลาปฏิบัติทำรำงดงามอ่อนช้อยตามลักษณะปฏิบัติทำรำขาดความมั่นใจต้องปฏิบัติตามผู้อื่นเกินกว่า 6-7 ท่า	ไม่มีลีลาปฏิบัติทำรำงดงามอ่อนช้อยตามลักษณะปฏิบัติทำรำขาดความมั่นใจต้องปฏิบัติตามผู้อื่นเกินกว่า 8 ท่า

				ผู้อื่นมากกว่า 4-5 ท่า		
4	การสื่อ อารมณ์ ความรู้สึก	สื่ออารมณ์ ความรู้สึก สอดคล้อง ทำนองเพลง สมบูรณ์ทุกท่า	สื่ออารมณ์ ความรู้สึกไม่ สอดคล้อง ทำนองเพลง 2-3 ท่า	สื่ออารมณ์ ความรู้สึกไม่ สอดคล้อง ทำนองเพลง 4-5 ท่า	สื่ออารมณ์ ความรู้สึกไม่ สอดคล้อง ทำนองเพลง 6-7 ท่า	สื่ออารมณ์ ความรู้สึกไม่ สอดคล้อง ทำนองเพลง เกินกว่า 8 ท่า

*หมายเหตุ ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

วิชา นาฏศิลป์ละคร 3 รหัสวิชา 20302-2003 ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ 2 ภาคเรียนที่ 1/2565
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 รำมาตรฐาน เรื่อง การปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงแม่ศรี เวลาเรียน 3 ชั่วโมง
วิทยาลัยนาฏศิลป์บุรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผู้สอน นางสาวศศิพัชร์ สังข์พาลี

1. สาระสำคัญ

การปฏิบัติปฏิบัติทำรำตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “ระทวยนวยนาด” ถึง “เฝ้าพระปิตุลาเอ๋ย” และทำนองรับ เป็นกระบวนการปฏิบัติทำรำที่ใช้ปฏิบัติทำรำมาตรฐานตามแบบแผนนาฏศิลป์ไทยตีบทตามบทร้องและทำนอง สืบปฏิบัติทำรำ เป็นการรำมาตรฐานชุดหนึ่ง แสดงถึงความภาคภูมิใจของนางเบญจกายที่แปลงกายได้สวยงามเหมือนนางสีดาก่อนไปเข้าเฝ้าทศกัณฐ์ ซึ่งอยู่ในการแสดงโขนเรื่องรามเกียรติ์ ตอน นางลอย

2. สมรรถนะประจำหน่วย

- ปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงรำมาตรฐาน ชุดฉายเบญจกาย เพลงแม่ศรี ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “ระทวยนวยนาด” ถึง “เฝ้าพระปิตุลาเอ๋ย” และทำนองรับ ได้ถูกต้อง

3. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอธิบายวิธีการปฏิบัติปฏิบัติทำรำ เพลงแม่ศรี ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “ระทวยนวยนาด” ถึงคำร้องที่ว่า “เฝ้าพระปิตุลาเอ๋ย” และทำนองรับ ได้

2. นักเรียนสามารถปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงแม่ศรี ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “ระทวยนวยนาด” ถึงคำร้องที่ว่า “เฝ้าพระปิตุลาเอ๋ย” และทำนองรับ ได้

4. สาระการเรียนรู้

- การปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลง รำมาตรฐาน ชุดฉายเบญจกาย เพลงแม่ศรี ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้อง เพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “ระทวยนวยนาด” ถึง “เฝ้าพระปิตุลาเอ๋ย” และทำนองรับ

5. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- ครูเปิดวิดีโอ รำมาตรฐานชุดฉายเบญจกายในบทเรียน Google site ให้นักเรียนดู
ขั้นสอนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสมบทเรียน Google site

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตหรือกระทำ ครูสาธิตปฏิบัติทำรำเพลงแม่ศรี ตั้งแต่ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “ระทวยนวยนาด” ถึง “เฝ้าพระปิตุลาเอ๋ย” และทำนองรับและให้นักเรียนดูปฏิบัติทำรำ ในบทเรียน Google site ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “ระทวยนวยนาด” ถึง “เฝ้าพระปิตุลาเอ๋ย” และทำนองรับ เพื่อให้นักเรียนได้เห็นภาพรวม

ชั้นสอน

ชั้นที่ 2 ชั้นสาริตและให้นักเรียนปฏิบัติทักษะย่อย ครูสาริตปฏิบัติทำรำ เพลงแม่ศรี ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “ระทวยนวยนาต” ถึง “เฝ้าพระพิตุลาเอย” และทำนองรับ และให้นักเรียนฝึกปฏิบัติปฏิบัติทำรำตามที่อยู่ในบทเรียน Google site และให้นักเรียนปฏิบัติปฏิบัติทำรำ เพลงแม่ศรี คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “ระทวยนวยนาต” ถึง “เฝ้าพระพิตุลาเอย” และทำนองรับ ตามที่ละวรรคของเนื้อร้อง ทำนอง อย่างช้าๆโดยครูคอยแก้ไขข้อบกพร่อง โดยการสาริตปฏิบัติทำรำที่ถูกต้อง

ชั้นที่ 3 ชั้นผู้เรียนฝึกทักษะปฏิบัติย่อย ครูให้ผู้เรียนปฏิบัติปฏิบัติทำรำ เพลงแม่ศรี ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “ระทวยนวยนาต” ถึง “เฝ้าพระพิตุลาเอย” และทำนองรับ ที่ละวรรคของเนื้อร้อง ทำนอง ด้วยตนเองและให้นักเรียนฝึกปฏิบัติปฏิบัติทำรำตามวิดีโอที่อยู่ในบทเรียน Google site เองหากนักเรียนติดขัดครูมีหน้าที่ให้คำแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนจนนักเรียนสามารถปฏิบัติได้

ขั้นสรุปบททวน

ชั้นที่ 4 ชั้นให้เทคนิคและวิธีการ ครูให้นักเรียนจับคู่ปฏิบัติปฏิบัติทำรำ เพลงแม่ศรี ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องที่ว่า “ระทวยนวยนาต” ถึง “เฝ้าพระพิตุลาเอย” และทำนองรับแล้ว ออกมานำเสนอการปฏิบัติปฏิบัติทำรำ เพลงแม่ศรี ตั้งแต่ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “ระทวยนวยนาต” ถึง “เฝ้าพระพิตุลาเอย” หน้าชั้นเรียนทีละคู่ให้ครูและเพื่อนๆ โดยครูคอยแนะนำและแก้ไข ข้อบกพร่องให้กับนักเรียนเน้นย้ำในเรื่องของลีลาปฏิบัติทำรำให้ถูกต้องตามจังหวะ เนื้อร้องและทำนอง เพลงจนครบทุกคู่

ชั้นที่ 5 ชั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ ครูให้นักเรียนปฏิบัติปฏิบัติทำรำพร้อมกัน ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “ระทวยนวยนาต” ถึง “เฝ้าพระพิตุลาเอย” และทำนองรับ ฝึกปฏิบัติหลายๆครั้งโดยให้นักเรียนปฏิบัติปฏิบัติทำรำเองร้องเพลงเอง ช้าๆจนสามารถจำปฏิบัติทำรำของเนื้อเพลง และทำนองได้ แล้วจึงให้ปฏิบัติปฏิบัติทำรำเข้ากับ คำร้องเพลงแม่ศรี ตั้งแต่คำร้องที่ว่า “ระทวยนวยนาต” ถึง “เฝ้าพระพิตุลาเอย” และทำนองรับ ตามวิดีโอที่อยู่ในบทเรียน Google site จนสามารถปฏิบัติปฏิบัติทำรำในเพลงแม่ศรี ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องที่ว่า “ระทวยนวยนาต” ถึง “เฝ้าพระพิตุลาเอย” ได้สมบูรณ์และชำนาญ

6. การวัดและการประเมินผล

วัดผลโดย

1. ให้นักเรียนปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงแม่ศรี ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “ระทวยนวนานา” ถึง “เฝ้าพระปิตุลาเอย” และทำนองรับ ทีละคู่
2. ครูใช้เวลาเรียนดูความมีวินัย ความเอาใจใส่ต่อการเรียน

ประเมินผลโดย

1. ประเมินการปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงแม่ศรี ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “ระทวยนวนานา” ถึง “เฝ้าพระปิตุลาเอย” และทำนองรับ
2. ประเมินความมีวินัย ความเอาใจใส่ต่อการเรียน

7. สื่อและอุปกรณ์

1. บทเรียน Google site วีดีโอ เพลงรำมาตรฐาน ชุด ฉุยฉายเบญจกาย
2. แบบประเมินการการปฏิบัติปฏิบัติทำรำ เพลงรำมาตรฐาน ชุด ฉุยฉายเบญจกาย เพลงแม่ศรี ตั้งแต่ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า “ระทวยนวนานา” ถึง “เฝ้าพระปิตุลาเอย” และทำนองรับ

8. แหล่งการเรียนรู้

1. บทเรียน Google site
2. สื่อ ออนไลน์ YouTube
3. โน้ตบุ๊ก
4. สมาร์ทโฟน

9. บันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ผลการเรียนรู้

2. ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้

3. แนวทางแก้ไขข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้บันทึก

(นางสาวศศิพัชร สังข์พาลี)

ครูสอนนาฏศิลป์ไทย



ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้

รองผู้บริหาร

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....หัวหน้ากลุ่มสาระ
(นางสิริวรรณ สมใจ)

(ลงชื่อ).....รองผู้อำนวยการ
(นางอารี แม่นมั่น)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปบุรี

ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....

(นายลิขิต สุนทรสุข)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปบุรี



แบบประเมินทักษะปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงรำมาตรฐาน ชุดฉายเบญจกาย

ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ปีการศึกษา 2565

การปฏิบัติปฏิบัติทำรำตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า

“ระทวยนวนาน” ถึง “เฝ้าพระปิตุลาเอย” และทำนองรับ

คำชี้แจง ใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

ที่	ชื่อ-นามสกุล	จังหวะถูกต้อง					ความถูกต้องของปฏิบัติทำรำ					ลีลาปฏิบัติทำรำ					รวม	
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		15

*หมายเหตุ นำคะแนนมาวิเคราะห์ให้มีค่าคะแนนเต็ม 5 คะแนน ตามที่กำหนดแล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์คุณภาพ

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวศศิพัชร์ สังข์พาลี)

เกณฑ์การให้คะแนน

- คะแนน 5 ระดับคุณภาพ 5 ดีเยี่ยม
- คะแนน 4 ระดับคุณภาพ 4 ดีมาก
- คะแนน 3 ระดับคุณภาพ 3 ดี
- คะแนน 2 ระดับคุณภาพ 2 พอใช้
- คะแนน 1 ระดับคุณภาพ 1 ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินปฏิบัติทำรำ

การปฏิบัติปฏิบัติทำรำตั้งแต่ปฏิบัติทำรำ คำร้องเพลงแม่ศรี คำร้องที่ว่า
“ระทวยนวนาน” ถึง “เฝ้าพระปิตุลาเอย” และทำนองรับ

ที่	รายการประเมิน	ด้านทักษะการปฏิบัติปฏิบัติทำรำ				
		ดีเยี่ยม(5)	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
1	จังหวะถูกต้อง	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำตรงตามจังหวะของบทเพลงโดยไม่มีผิดพลาด	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ตรงจังหวะของบทเพลง 2-3 จังหวะ	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ตรงจังหวะของบทเพลง 4-5 จังหวะ	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ตรงจังหวะของบทเพลง 6-7 จังหวะ	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ตรงจังหวะของบทเพลง 8 จังหวะขึ้นไป
2	ความถูกต้องของปฏิบัติทำรำ	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำถูกต้องตลอดทั้งบทเพลงโดยไม่มีผิดพลาด	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้อง 2-3 ท่า	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้อง 4-5 ท่า	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้อง 6-7 ท่า	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้อง 8 ท่าขึ้นไป
3	ลีลาปฏิบัติทำรำ	มีลีลาปฏิบัติทำรำงดงามอ่อนช้อยตามลักษณะของปฏิบัติทำรำทุกท่าด้วยความมั่นใจ ไม่ปฏิบัติตามผู้อื่น	มีลีลาปฏิบัติทำรำงดงามอ่อนช้อยตามลักษณะของปฏิบัติทำรำทุกท่าด้วยความมั่นใจ เกินขึ้นของปฏิบัติทำรำทั้งหมดด้วยความมั่นใจ ปฏิบัติตามผู้อื่น 2-3 ท่า	ไม่มีลีลาปฏิบัติทำรำงดงามอ่อนช้อยตามลักษณะของปฏิบัติทำรำแต่สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ ปฏิบัติปฏิบัติทำรำได้มั่นใจ ปฏิบัติตามผู้อื่นมากกว่า 4-5 ท่า	ไม่มีลีลาปฏิบัติทำรำงดงามอ่อนช้อยตามลักษณะปฏิบัติทำรำขาดความมั่นใจต้องปฏิบัติตามผู้อื่นเกินกว่า 6-7 ท่า	ไม่มีลีลาปฏิบัติทำรำงดงามอ่อนช้อยตามลักษณะปฏิบัติทำรำขาดความมั่นใจต้องปฏิบัติตามผู้อื่นเกินกว่า 8 ท่า

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10

วิชา นาฏศิลป์ละคร 3 รหัสวิชา 20302-2003 ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ 2 ภาคเรียนที่ 1/2565
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 รำมาตรฐาน เรื่อง การปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงเร็ว-ลา เวลาเรียน 3 ชั่วโมง
วิทยาลัยนาฏศิลป์บุรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผู้สอน นางสาวศศิพัชร์ สังข์พาลี

1. สาระสำคัญ

การปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงเร็ว-ลา เป็นกระบวนการปฏิบัติทำรำเพลงหน้าพาทย์ขั้นต้นในเพลง
ฉุยฉายเบญจกาย ที่มีปฏิบัติทำรำตามแบบแผนนาฏศิลป์มาตรฐาน ในช่วงทำเพลงฉุยฉายเบญจกาย ซึ่ง
เป็นการรำมาตรฐานชุดหนึ่ง ซึ่งอยู่ในการแสดงโขนเรื่องรามเกียรติ์ ตอน นางลอย

2. สมรรถนะประจำหน่วย

- ปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงรำมาตรฐาน ชุดฉุยฉายเบญจกาย เพลงเร็ว-ลา ตั้งแต่ปฏิบัติทำรำเพลง
เร็ว-ลา ได้ถูกต้อง

3. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- 1.นักเรียนสามารถอธิบายวิธีการปฏิบัติปฏิบัติทำรำ เพลง เร็ว-ลาได้
- 2.นักเรียนสามารถและปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลง เร็ว-ลา ได้

4. สาระการเรียนรู้

- การปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลง รำมาตรฐาน ชุดฉุยฉายเบญจกาย เพลงเพลงเร็ว-ลา

5. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- ครูเปิดวิดีโอ รำมาตรฐานชุดฉุยฉายเบญจกายในบทเรียน Google siteให้นักเรียนดู

ขั้นสอนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสมบทเรียน Google site

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตหรือกระทำ ครูสาธิตปฏิบัติทำรำเพลงเร็ว-ลา และให้
นักเรียนดูปฏิบัติทำรำ ในบทเรียน Google site เพลงเร็ว-ลา เพื่อให้ นักเรียนได้เห็นภาพรวม

ขั้นสอน

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้นักเรียนปฏิบัติทักษะย่อย ครูสาธิตปฏิบัติทำรำ
เพลงเร็ว-ลา และให้นักเรียนฝึกปฏิบัติปฏิบัติทำรำตามที่อยู่ในบทเรียน Google site และให้นักเรียน
ปฏิบัติปฏิบัติทำรำ เพลงเร็ว-ลา ตามที่ ทำนอง อย่างช้าๆโดยครูคอยแก้ไขข้อบกพร่องโดยการสาธิต
ปฏิบัติทำรำที่ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ขั้นผู้เรียนฝึกทักษะปฏิบัติย่อย ครูให้ผู้เรียนปฏิบัติปฏิบัติทำรำ
เพลงเร็ว-ลา ด้วยตนเองและให้นักเรียนฝึกปฏิบัติปฏิบัติทำรำตามวิดีโอที่อยู่ในบทเรียน Google site

เองโดยไม่มีครูเป็นผู้สาธิตหากนักเรียนติดขัดครูมีหน้าที่ให้คำแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนจนนักเรียนสามารถปฏิบัติได้

ขั้นสรุปบททวน

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิคและวิธีการ ครูให้นักเรียนจับคู่ปฏิบัติปฏิบัติทำรำ เพลงเร็ว-ลา แล้วออกมานำเสนอการปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงเร็ว-ลา หน้าชั้นเรียนทีละคู่ให้ครูและเพื่อนๆดู โดยครูคอยแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องให้กับนักเรียนเน้นย้ำในเรื่องของลีลาปฏิบัติทำรำให้ถูกต้องตามจังหวะและทำนองเพลงจนครบทุกคู่

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ ครูให้นักเรียนปฏิบัติปฏิบัติทำรำพร้อมกัน ในเพลงเร็ว-ลา ฝึกปฏิบัติหลายๆครั้งโดยให้นักเรียนปฏิบัติปฏิบัติทำรำเองร้องทำนองเพลงเร็ว-ลาเอง ซ้ำๆจนสามารถจำปฏิบัติทำรำในทำนองเพลงเร็ว-ลา ได้ แล้วจึงให้ปฏิบัติปฏิบัติทำรำเข้ากับ ทำนองเพลงเร็ว-ลา ตามวิดีโอที่อยู่ในบทเรียน Google site จนสามารถปฏิบัติปฏิบัติทำรำในเพลงเร็ว-ลา ได้สมบูรณ์และชำนาญ

6. การวัดและการประเมินผล

วัดผลโดย

1. ให้นักเรียนปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงเร็ว-ลา ทีละคู่
2. ครูเช็คเวลาเรียนดูความมีวินัย ความเอาใจใส่ต่อการเรียน

ประเมินผลโดย

1. ประเมินการปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงเร็ว-ลา
2. ประเมินความมีวินัย ความเอาใจใส่ต่อการเรียน

7. สื่อและอุปกรณ์

1. บทเรียน Google site วิดีโอ เพลงรำมาตรฐาน ชุด ฉุยฉายเบญจกาย
2. แบบประเมินการการปฏิบัติปฏิบัติทำรำ เพลงรำมาตรฐาน ชุด ฉุยฉายเบญจกาย เพลงเร็ว-

ลา

8. แหล่งการเรียนรู้

1. บทเรียน Google site
2. สื่อ ออนไลน์ YouTube
3. โน้ตบุ๊ก
4. สมาร์ทโฟน

9. บันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ผลการเรียนรู้

.....

.....

2. ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้

.....

.....

3. แนวทางแก้ไขข้อเสนอแนะ

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้บันทึก

(นางสาวศศิพัชร สังข์พาลี)

ครูสอนนาฏศิลป์ไทย



ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้

รองผู้บริหาร

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....หัวหน้ากลุ่มสาระ
(นางสิริวรรณ สมใจ)

(ลงชื่อ).....รองผู้อำนวยการ
(นางอารี แม่นมั่น)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปบุรี

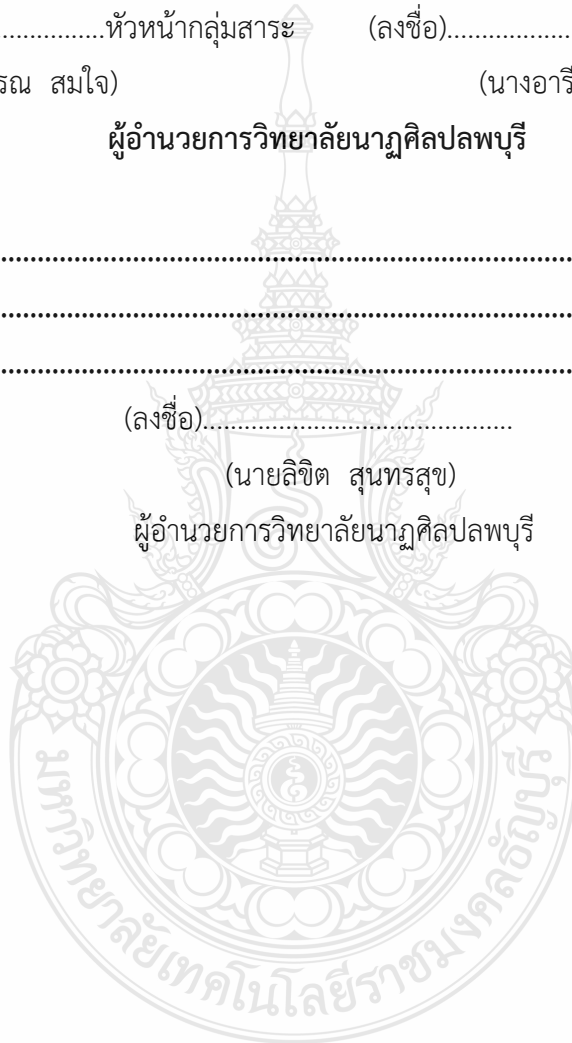
ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....

(นายลิขิต สุนทรสุข)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปบุรี



แบบประเมินทักษะปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงรำมาตรฐาน ชุดฉายเบญจกาย

ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ปีการศึกษา 2565

การปฏิบัติปฏิบัติทำรำเพลงเร็ว-ลา

คำชี้แจง ใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

ที่	ชื่อ-นามสกุล	จังหวะถูกต้อง					ความถูกต้องของปฏิบัติทำรำ					ลีลาปฏิบัติทำรำ					รวม
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

*หมายเหตุ นำคะแนนมาวิเคราะห์ให้มีค่าคะแนนเต็ม 5 คะแนน ตามที่กำหนดแล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์คุณภาพ

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวศศิพัชร์ สัจพัลลี)

เกณฑ์การให้คะแนน

- คะแนน 5 ระดับคุณภาพ 5 ดีเยี่ยม
- คะแนน 4 ระดับคุณภาพ 4 ดีมาก
- คะแนน 3 ระดับคุณภาพ 3 ดี
- คะแนน 2 ระดับคุณภาพ 2 พอใช้
- คะแนน 1 ระดับคุณภาพ 1 ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินปฏิบัติทำรำ

ที่	รายการประเมิน	ด้านทักษะการปฏิบัติปฏิบัติทำรำ				
		ดีเยี่ยม(5)	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
1	จังหวะถูกต้อง	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำตรงตามจังหวะของบทเพลงโดยไม่มีผิดพลาด	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ตรงจังหวะของบทเพลง 2-3 จังหวะ	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ตรงจังหวะของบทเพลง 4-5 จังหวะ	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ตรงจังหวะของบทเพลง 6-7 จังหวะ	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ตรงจังหวะของบทเพลง 8 จังหวะขึ้นไป
2	ความถูกต้องของปฏิบัติทำรำ	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำถูกต้องตลอดทั้งบทเพลงโดยไม่มีผิดพลาด	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้อง 2-3 ท่า	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้อง 4-5 ท่า	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้อง 6-7 ท่า	ปฏิบัติปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้อง 8 ท่าขึ้นไป
3	ลีลาปฏิบัติทำรำ	มีลีลาปฏิบัติทำรำงดงามอ่อนช้อยตามลักษณะของปฏิบัติทำรำทุกท่าด้วยความมั่นใจ ไม่ปฏิบัติตามผู้อื่น	มีลีลาปฏิบัติทำรำงดงามอ่อนช้อยตามลักษณะของปฏิบัติทำรำทุกท่าด้วยความมั่นใจเกินขึ้นของปฏิบัติทำรำทั้งหมดด้วยความมั่นใจ ปฏิบัติตามผู้อื่น 2-3 ท่า	ไม่มีลีลาปฏิบัติทำรำงดงามอ่อนช้อยตามลักษณะของปฏิบัติทำรำแต่สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ปฏิบัติทำรำได้มั่นใจปฏิบัติตามผู้อื่นมากกว่า 4-5 ท่า	ไม่มีลีลาปฏิบัติทำรำงดงามอ่อนช้อยตามลักษณะปฏิบัติทำรำ ขาดความมั่นใจต้องปฏิบัติตามผู้อื่นเกินกว่า 6-7 ท่า	ไม่มีลีลาปฏิบัติทำรำงดงามอ่อนช้อยตามลักษณะปฏิบัติทำรำ ขาดความมั่นใจต้องปฏิบัติตามผู้อื่นเกินกว่า 8 ท่า

*หมายเหตุ ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

แบบประเมินคุณลักษณะของนักเรียน

ชื่อ.....ชั้น.....

คำชี้แจง การบันทึกให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริงของนักเรียน

ข้อที่	พฤติกรรมที่ประเมิน	คุณลักษณะของนักเรียน			
		สรุปคุณลักษณะของนักเรียน			
		ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1	ความมีวินัย				
2	ความสนใจในการเรียน				
3	รักความเป็นไทย				
4	มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ผู้อื่น				

เกณฑ์การประเมินคุณภาพ

- มีคุณลักษณะ 3 ข้อ ถือว่าผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวศศิพัชร์ สัจจพาลี)

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - สกุล นางสาวศศิพัชร์ สังข์พาลี
วัน เดือน ปีเกิด 12 พฤศจิกายน 2525
ที่อยู่ 29 ตำบลทะเลชุบศร อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี
การศึกษา มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอุดมพัฒนา จังหวัดนครสวรรค์
นาฏศิลป์ชั้นกลาง วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี จังหวัดลพบุรี
นาฏศิลป์ชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี จังหวัดลพบุรี
ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรม
ราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี
ประสบการณ์การทำงาน ครูสอนนาฏศิลป์ไทย (ละครนาง) วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี จังหวัดลพบุรี
พ.ศ. 2546 - ปัจจุบัน
เบอร์โทร 097-3614266
อีเมลล์ sasiput_s@mail.rmutt.ac.th

